

Országos Rabbiképző Intézet
THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF HUNGARY
B u d a p e s t

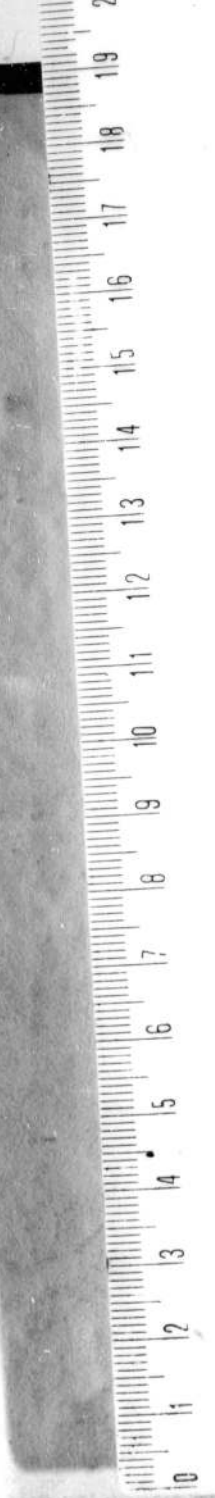
K. 139

1

כ

ס' ג'טלעך ארוב יעקב פו'טעך ענד פו'טעך
כ' פו'טעך

111

71

37

גמס היס עשס ונכלה

סבמ ל ששי זמן אטא במ אורה יה

פנחור החכו כדוך הרבכלו בעלנו

טא על דרך

דכרי חמיס כדורבנו, וכמשחורו, שונעים בעל אנסור, עמל
 ביועה אור, שלה החכם על אף כחבצל הכוב הזה
 בחננה ספר קבלה לפי שזכרי הספר הוא עאים כמוריס זה אור
 זה ובסודרים קצת דברי הגור נקטר דברי קבלה וכמוסיפים עליהם
 וכדועס מהם. וזה העשן היה סבה לחסוך החכם כמעט צבול
 נלחנה, בישור, צבולה כחמור. ויהי גם כן סבה לקטר, כע אר
 לבזור הגור והקבלה עג סאה קרש לזמן ספר קבלה, אפש שדכרין
 טעים לדברי היעם. ואחר שיורה זה הדכרין אין ספר שלו נעלם
 כחמל זה. ואף שזנא כן ראוי היה לו להבצל הזה ולהודיע כוונת
 גם כן כמכור הספר ההוא נאל זה כוון כבו, הזה ובחשטס אלו
 להודיע כוונת המוכר ולחכם כדברי הגור. וזה היה סבה להעניע
 לצדק הספר ההוא כמו סאה נחטב היה לא לצדקה אפש שיאמן
 דכרי הגור נסופר דכרי הגור. ואחר זה הרבאני כחננון ט כחשן
 ובסופו ילה קעו באחוע, הקדול. כחשן הודיע לבועס שהקדול
 הוא לפי רלמוד הגור וחכמה. ובסופו הראה ופירסם לכל שהוא
 לפי המעשים ט כנסו אף סוף קדו וא. ט אור, סל חשע האלים
 יכח כחשט על כל עשם אס טוב ואס יע. והוסיפו על כל עולם
 הגור כי הקבלה עשך כחשט על העולם דרמה ליכא בעי.
 וזה העשן חסר לכל לפי שהוא דעו הכומי כאחנה כוון סבא
 כגורה ככללה שהשכו והעוש הוא לפי המעשי. וכחשן אף
 מה יבון לעוס ככל עאלן שיעל גור, השמש. וקדקרו גור, השמש
 הוא דעין לו הא לעשה לו השמש יע לו. ואחר גור, השמש
 הוא כחמור גור, השמש ט כן. כוון על דרך חמד כספר ההנה
 לפי שהשמש הוא היושל הקדול חסל דבא השמים ופעולו בעולם
 גליה ומסורסוק כחשע הרבנועי. ואחר גור, השמש הכוונת
 על כעשה כחם ונען גור, חשעלם והוא הקרן אמל הנפש איהו.

טא וטא

ט כגה האו
טן אלו

טאור כסו
אקבלה

דלל

טא אשי כבא
טאור גור, השמש
טא הערן כחם
ועוד

החשונה כמיוחדת סע שנת של חולק קרוב הירבון לתם ולכלי
נאמר ונעשה הסד ללמד לאהבה ולשנאה ויכרת קרוב התם
אזכור ובעל המעשים הרבנים שיהיו ילדנו וכבר הודיע
לם כי על ידי השם כרמיון האמונים בזה ובאור סע סע
הרבני במקומן וכל הגוה סופר על זה ואמר ששלח הרבם
היא היה מאשי הגוה נתינושה ולא כשאר ינושה אבל הידע
אורה באור והאמתים בה אמונה קיימי יורה מכלם כפי חוב
המיון עליהם אין ספק ארע כל זה על בנינו ואולי יורה מכלם
עז שחב כענין הנדול ספר שיר השירים שאמר שלח בשע כלם
שהוא קרע קרשים אצל כל הנקבם ונאמר שם שאין כל העולם
כפי כיום שטון בן שיר השירים וזה לפי שאמר ויחול העולם
הרבאיה שם נסר שלמו הנדול באה גם כן וכל זה היות
לפי ירבוני חמיון והירבון ההוא היות גם כן לחב לפי הספר
ההוא שם ספרים הרביעם החל לאדם והם השל וקלה שערם
כב כפי להשי על אהב השם ועל שחיוו היתונו וכלתו כהם
קשו או האדם ובתקין האשלים כפי להשי עונת הגוה לא
ארהי נדכו אשנים ולחנה נהוא ספר בתומו ספר קלה
ניקרב שהיה קלה חכם עיו לחז רע חז העם ואין וחקר רון
השלים הורה ויזל אה חק רעש על חל נאמן שחלה הורה
רעה ככפפה שאין לה ארעם עז שבו שלח ועשה לה ארעם
ניקוב שהם ארעם לבפירה הוא יום ל יך לכל שהוא כפי
להחיק קבל ונתען כפי ליהעו ככל ההוא ולהשומע כן ועור
קישו על הספוק שז בפוחי השל להבין השל וילדה דברי
הכמים והידורם אה ליה הין דברי הגוה כומים עז שלא בא
שלח לבאר שאין חויה עמוקים ודונן לא היה אדם יכול
לשברו חסון זה עשה הכל ספר חב בתל פשיחה באשי
עז שדל ושה החולק הכל דולם ומה נאמר כן עשה שלח
המשל למשל ומדבר לרוב עז שחזר על כויה שלמה נעש ה
חממים האלה החוקים ובטוהא בה הוקיעו אומן וכלום הם חכמי הרב
שאין אדם חקים הרגים כדאי ולא יודע אורה אם לא ישיר האמת
בה

בין השל והלכה

כאמור וכל המעשים נעשו וזה המשל שאם הם לל על שלח
הוא עמיו חסון על הגוה ויורביו הוצאותו ס אחרים עוט
הוא כחיות חים קנים על נפש עפר נאמרה עונה חסון חסון
קרא הגוה שאי כדך שחנה וקלה על השלמו שחנה עונה
בן ס אמר עוב על הדב השלם ולפי שהשי כוננה חז אחר
הקיוו כבוו אחר שלח דרך משל מאריך חסון הגו בספק חס
המשל הורה באים הענין החוקים דמא הער והחמם ארית
מכל משקל שאר המשל השט כלל באחר חים עמוקים ענה
כלל אה ואיש הנה ילנה אה שהגוה ינעז כל נעז כושי
ולפיכך נקראו ענה סרם כיון שאה גם כן עלה נשועה לענה
הכם היא כמים עמוקים ענה כלל חס ואשר שחז על
השם רע עה שהוא באור השן התעלה האעשיו חן רכה
לנה שהיא כמים בעמיוו בסכל האדם כפי רביון ולפי העומן
ההוא רעם מנב אדם לא שכן מהם ויחונן כדמאם וכל
ובשפוחם לפי שאין להם חבל מספיק כדי לרלום אבל אה חסון
ידלה בקרין כמטעו לפסק חבל בתל ומשיחה במשיחה וקרקן
נעניו שם פקורו כחמיון על עשין זה נעון החבולה יקנה וכן
שאה סדקתו קצרו סם החבולה כיה סדקתו חבל בתל וכן
כאם על עשין זה ס החבולה רעשה לך חלחוי נבא להיווה דרך
הליוו בספריו ובספרי העבאים נאמרם חבל בתל ומשיחה
במשיחה שם חיעם בספק ההוא לפי שהחבולה כזה דבינה
לשם חיען האחר השל נהוא חבל המדויק אל הדל והחיווה
והוא הקודם בחשלה ואשי הכוה אל כעשין ההוא עיון בספר
בראשי כרוך השל נחידה נעשו חובר ספר השל שפרה כן בשל
וכן חב ספר קלה כחפשו דבר חובר בפשעו והראה כוננה
חמיוו החשיווה כי זה כל האדם ולפי כעשין הזה פה כן
ולפי כעשין הזה פנה בדברי והעשין ההוא הוא החשיווה שאמה
חיווהו לכל נאיה דומה לכל רן לחסון החבל בה כפשונו
לפסק השל והחכם עה קנה החבולה ודפך רוב לרוב
והמשל למשל עז שדלה בשערה ושה בהשיח עה כל
החיווה

יום קנים

יום עשיווה

לא יורה ספס
ודגש

לא ודקדקו חרוב
שם חיעם כד
הגוה

לא הכחם ברוכ
הוא השל יח
חשיווה שחיווה

אשר יאמר שכן כפי שילך האדם דרך שיהיה בלתי שייך אל הימים או
אל האהל עד אשר יבוא אל הקדש ל בדמי שיש נבחרותו כל סגור
הדורה והשלה אשר יאמר על אשר יקרא בה אברהם ה' אלהי אבי
בשלה ועל השנים אשר חבב הספר שיש עליו שאין כל העולם כפי
כיום שיהיה לו שיהיה האמת נכונה והשפעה נחמה וכן חבב
במבטלה השנה כיהו משל נקלה שהיו מופנים לכל עין לזון
במבטלה ההם מים עמוקים כדרך גדלה הוא ולפי זה הענין נראה
בבואו רבה מים עמוקים עמו בלב אדם נראה רפיה ילדה
משל לבוא עמוקה נראה נתיב מיוחדים שום נלתי הנה כחה יכולה
לשגור נחמה בא אחר וקרא חבל בחבל ונראה נחמה גדלה נחמה
וזה הנחיל הכל נולם ונחמה נשנה ואע"פ שאם הענין הזה מס
על יחודה הטובה היא אחר נעתיק הטובה היתה על בואו סגור
הדורה שהענין שלום ההם שלמה בשלמותו כי זה חובה על כל
שלם לה שלם אחיים בשלמותו והוא מקור השם המשפיע
העובד במצותיו הראויה ובהשפעתו אומר ושלמה השלם עשה
כי לזכרון שלמותו במבטלה בהכנה הגויה אחר אשר הכין לבין
לדעת אברהם ולתקור סגוריה והוא שאם הנחיל הכל נולם נחמה
ושגור נחמה נראה באדם בפניו ספר השלם לרעה חכה וינסו
להבין אלוהי ביה קרא דברי חסד הגויה חכה וינסו וקרא
הקדש האלוהי אשר בה אלוהי ביה נלשט כעשנים ילד חבב
ספריו האחד הוא על הנוב משל ולפיכך פתח בן המשל
והשט הוא על הכב דבר ולפיכך פתח בן ברבי נשנים השלם
כענין בבואו הגויה לפי יצרן המעון נוכח תקומתו והשט
שאם בחינתו קלה ויעג שיהיה קלה חכם וה' נאמר וכן
לא נפתח יורה שאחשערה הכו כי ויעג שאין נחקר וכן
משלם הרבה דבר לוג אל יעלה על לב אדם שלמה כשחבר
שט ספריו בהנהגה האדם בא לתקן על הגויה או להוסיף
עליה או לגבול חנה כי אין הדבר כי אבל לפי יצרן המעון
ודעו אנוני הגויה על שאר בני אדם עו לפי יצרן המעון

על הגויה וינסו

על שיהיה קלה
חכם

למד דבר או העם והיה שיהיה הנהגה הרבה שלא יתעורר
בכל ככל אשלה נשנים וישעיה נכב שאין ירב טעם וכל
כדורים רוב שוקק רוב חוסר טעם נחמה וכלל כל הקדוה חבב
אשר יאמר שט הגויה על זה בהנהגה על קט מאכלו
ובמראה כן נהפס דום בכלל לעמוד הנהגה טעם וללבו
הגויה כדורים ובמראה כזה לזון רעה או העם והוא שאם
כשט השט לזון חוסר השלם כפי ומשנה נחמה
לזון חוסר שיהיה לזון רעה וחמה כי זה סדר הגויה
כל האדם והוא אחר לזון רעה או העם שו אדם ויעג שאין
והקדש דבר לזון ויעג שאין והפכו לזונה והוא שחבב
לפני למקור ולדונס סגור רעה הן השלם הנטה כלול
עשה נחמה במשלם כפי שיכין והם המשלם הסגורים
והוא שאם שם ישמע חכם וינסו לזון ונכח נחמה יקרה
לזון השלם חוסר דברי חכמים וינסו חכה לזון ישמע
חכם דברי חכמים וינסו וינסו לזון נכח נחמה יקרה
לזון השלם חכה והוא כחה שהענין בדבריו ובמשלם על
כונה החסד ועל הספרים שאין בחינה כראשי ועל
זה שערך כפי חשענה חונה וכן בא הנהגה קלה
למשל דברי חכמים וינסו שו דברי חכמים אחר שאם בנה
הקודם סגור שט ספריו חכה בנה הזה נעלם הוא שעה
אדם כפי שיחצון האחרים דברי חכמים נחמה בסגור
הגויה ובחשונות וכן שיחצון ישר ככין בספר הישר שיהיה נחמה
וכדי אחר והוא החלצה נחמה בעצמן כאשר ראוי
לדום נחמה עליו לחסוד כזה נחמה אדם ינה כי אין
קום הגויה באדם כי אדם בחינתו בשט הנשנים יחד
או דבר בדברי חכמים חכמים ונחמה במעון ובדברי חכמים
אחר החכמים והחכמים שו אדם דברי חכמים כדבריו
והנהגה לזון על יעלה על לב אדם חכמים חכה

למה חוסר
לפי חכמים

אדם חכם וינסו
לזון חכם נחמה

כפי קלה לזון

דברי חכמים כפי

הכל שמוע כי על שם העשיה שאם היה נעמן האחד זה לא היה
השני כי זה כל מעשהו לא עש. ולפי הפי' הזה היה רשעה שנתן
לא. אבל לפי הפי' האחר היה חוכמו. והוא שפני הקורה עליו בדרך
כונה לזה כל מעשהו האדם לא יבאק בחיטת כולם הזה אדם
בעולם הוא. ואמרנו אל כל שנים היה ל' הקלה כחוק כחשפט
על השנים דומה לזאת בע. וזהו דרך הגורו אשר חכם זה כי
ספרו בפסוק הזה ולפסוק הזה ולשאר הפסוקי המדברים זה להם
כמים אחרים בדרך פשט וברוך דכש אמר כי אחר המפסוק ל'
כל הפסוקי שחשבו לפי שאמרנו להגור כי או יאמר לא בפסוקי
אלה ולא באחרים אמר להשיק עליהם בלבד ולפי' זה אמר בלב
הקום להגור כי אחר בלבד אף אין נאמר סוף כונה שפי'
שלה החכם להשיק אחרת להטן לבין לכושי ולחקור המוריד
והמורה בדרך ששית' אהבה. ושחירו, המצור, ונחה דרובות
עשה לה חכם על זה עם לז' כונן להם בדברים ומסוכים
בדמיון ואלו לא דברו בזה אלא באמיתים הנאמרי' דברי' שלה
דיים וזה גדול כח האומ' המאמרים הסם וזה גדול עשתי
משוא כי עם כל ההעבור, האל ימאנת זה השם שבה השני
אנשים ולחוקים ואם נבבר אונן כפי' ובמפתח לבין יחן
וחי' ונבטא הוכחתן על זה המטהה נאמר וקשה באמון
יתן כי קשה השם הזה בטרן ובשפתו כבדו' ולפי' רחוק חלתי
זה י' או יחן אמר' חלמה. לכן השם יוס' להפליא אור'
השם היה הפלא ופלא ואמר חנה חכה וביט, בעטן המגבר'
והגורו החיה חונת על זה וואד להטן לבין אלן ברבר.
ויחוקר והחבטן וללמד ולרבו בם כל חן ובכל חקום ולקום
על היר' ולשוא' (שמום בין העשם ולגבם בעצמים הטל
על וכן העיה כמו שבא (היו) הדברי' הלא אשר אנו חסד
היום על לבין ול זה הפרשה היה המדבר כל ההעבור
הם וכמו כן באן ההעבור המזכור בפסוק על חסד, אן

על

על

אמיתו. זה על נפשו וכוונתו אה' בפניו. על חלבו, שמים
זהו הדברי' הלא אשר רעבו וחסד היום על לבין. לפי ש
שקיים יחד השם נאמר אהבתי הוא בשכל שהוא הכנה כל
בחוקים הזה והוא החל המיוחד בחלקי. הנפש ואין חבא לשון
פיתוח והאזהרה בעצמי חלקי הנפש. אבל המצור. יש לך חבוי
בתלך החיטת ובחלקי החונטורי שהם יוס' חלקי הנפש ובשפתם
המדברת חונת האדם ולפי' כן חוק האדם שישים דברי' השם
עליו כי שיפוט אורם לפי' דעתו. וזה וכן האר כי באן בחוק
העבור וכו' ומה דיו, לשי' ייחוד והאזהרה וקום החינו, כראוי
זה צי' ציפצור האין רחשו, הגורו כראוי על לך חסדי נאמתי
כמו צעתי האזן ולפי' האמית' אכבה חסדו, חסדתי ופתי
בעטתי הסגורה כאשר יש לך חבוי על היום האתי' כסן
הקשה, כמדון, אנשים חלמה. ועל היוגין חכברי השם בפר
ובמקום האין לב נחבל חכמה ונעשית, חנה כגד חנה עק
שבא חקם ערוך לכן שלבואים שלאשי. שפן, הגדולה ורש
וחקר הגורו כראוי. ולמד אורה על כוונה כחן שהעדר עלון הכו'
וקרא אונן סופי חסדי כגורו, חנה רצה לזה חכם זיו'
בדרך שאה' כי עזרתי הטן לבין לכושי אה' גורו. ולעשו, וללון
בי' חן ושפט ואמר כדבאר ללבו' ההוא לעזרתי הכהן סופי
סופו דברי' חסדו. וחקוין על יחל. וספירו דברי' חסדו
היא הדישה האמיה לא הכניסה ולא זולתי וזה הטוב השם
קם בי' כאשר פתך השם או עתי. וכאשר שב על קראו
הפלא השם או השם הפלא ופלא כולו, שאמתי' ע' שהיית
האל בגוים על החכמה ועל החסד, שבא כגורו לפי' שאין
אין שוקרים לחוק זה ששיב או האפקודום כפי' זה שהזכיר
אונן לז' והכופרים חומיבוס פה עליו ואמר' שאין אונלם
הקלבו, והם אונלם הפרי עצמן. וזה לפי' שיש משורלים
לכיש ולחקור הגורו כפי' חונתם ודוגשים בבוס המידעל
ע' שהחזיקן השקר באמית, חן רב. נאמתי' כמעט נהיו ילדן
חן האמר החסד לך חפ' השם זה חסד רוב עטלונתי

כי כח השם ואמר
דברי' אלה על לבבם
ועל נפשם

ולמד

בה עתיד על השם

קטור כנניה קריאה תלמה בקריאה העצום בלא תהיה נרדף
עו שהכנסם אבני עמון סוהבים על קרמל בקרום שום חקוק
ואחר הקום הפרזה כפי זה שהכניסוהו לך לא על הרגה בלו
הנה כוונתם וההנהגה חלם על ההנהגה בזמן שנתו העני
כבוד כנניה והוא כדי להגבין כנניה בכל שנה ושנה ובכל יום
עוב לבי שים ימים סעיים לכל לרדוף ולחוק ולעור ולחוק
ולעצור ואם זה הנהגה הכונה בקדוש הימים הכס ולא כן אמת
עשים אבל כשקראת הפרזה אמת ובלעש קצו כוונתו
כאלו אמת אולם רבנים ונים וכדי בזיון בזה כשעברין
הכונה שמה במקום כרם אחר והכונה הנגדה שהיא שנקמה
לך הגלה להשי על זה והוא העב נא יי לא אור רבתי גלמוד
היוך כפיין ויקועי החאכל הערב ישעיהו החאכל זונת
בתן ולא יבלג חותן ואחיה בלא שעות והוא שסדו ברבה
היה ונהיה אמת ונאמתי יודע אתך ויקיע שמו היה חן קדו
התעשם בזמן קריאתו ואם כן ברבנות ברנה לבעלה והטלתי
רפלה שזו גם קדוש הימים הכס לא נעון אלו רק להלא כייסין
החלל נפשיי וכן כשאי עשים החצו כאיבינין בגניע
אשר חולתו לא שים לב פלה ואם יתקע שופר בער נעם
לא יקרנו וכל חרדתי למה היה לבאנו שופר אם הוא טאה
ואם קול עלול ומלכל ואם קול הוקע חוק ואם שותן על
לבם שם היום בלב שקראב אונן הנמה יום רבועה השגן
הכונה כן כותן שיבאר בחקוקו בעה נאעם שאין הכונה כן גלה
לב לא החצו שהכונה בהם גלניה לא נחוש אל הקנה כראוי
הלא ראה שהבונת בחצו כיער הוא שגרא העלה טאה להו
להפאר בה הנהג אכל הנשא קעל כענה החשובה עד שאחור
עלה שהיא שקלה כנגד כל החצו בהנהגה וחכמה כל החצו
בזמן שבו נהג חמו לבין נאמר שעתן על הנהג שביאנו ל
אחרי לבבם זה חיעו ואחרי שטכס זה זמק והחיותו היא
הנטייה חזק הישוב חיותו השם ותאבהתו והנטייה היא
ירבוא חזר החטובה הנחב והיא נקרא בחקוקם זה לב

החצו הוא הנטייה חזק הישוב חיותו השם ותאבהתו והנטייה היא
ירבוא חזר החטובה הנחב והיא נקרא בחקוקם זה לב
היה הבון חזק הכח החינץ ובלבד כנגד החצו שזא החצו
הגדל ולפי הענין הוא מוחם לעפס נשע החיים האל
הם העצום חיים לדי העו כמו שאר ל לא נשע סכמו
דמעה חתן ולפיך כסוד בחצו כל החצו וכאז זמן זה
כסוד חזר הזה העשו לם לל אשור ככונן שאן בחצו
הוא הנדבון כעוב דמעה חט כונן כל הנהגה שאין לרע
החצו וזוא אמת השם ללו בזמן שיה והוא שחיותו החצו
והוא הדבר שאר שיה חזק כנגד כל החצו ובלבד כשעברו
בה כראוי נאמת לא שבו חזק לויין וכן כשאי חללים
כאיניו והכרסם וחובלם לא נהג אל לבין לעו זה שית
שית לך קיעתן ש אל נע ען לרבי חכמה רבים שבעל
כסם גם זה שמו ידע לכל וחבאר לא נקיע כן ולא נחוש
חלו עו שהרבה פעמי נסמן כן בשעת אם אחיעתו ולא טיה
כן עיה בעני השם כשעברום וחל רבין וכן חלול כזה לפי
חלק כשי נוס לא יטלתי חזק חודו העש נעה אנה עלך או
הכרמין רק על הדבר הזה בלבד ויודע ס ער הנפלה אינה רק
בלב אלו כל לב טן בא כנניה שברג לשון החצו על
הנפלה ולעבור כל לבבם וזא הבואר כנניה שבעל סה זה
זו היא עבודה שהיא בלב הני חזק זה לו השגה גם דכרי חבו
וסמיהם שבעת בלא ספר לגיעה גדולה אי קוראים אורם
לעגם כחוקים כדך ספור הכל חקוקו גם ספר שלמה חכם
שבאן להשיך אומת לנכל חלל האכפולים האלק שים חסרין
אין קוראים אומת פשם אחר בשנה כקריאו ספרי הכרועו וכן הקריאה חיה
וכשליטי אין קוראים אומת פשם אמת כל ימי חייך וכן הקריאה
היה כקריאו אמת ין הפנטיים גם אחר בזמן יחלתי לב
ללמוד החכמות העמאונן שלשן אמרו החושלות להשלים כעני
הנהגה יחשב לו הלמוד הכוא לעון אצל בט דודו ועגום עעם
לכניהם וזוא שאת לל חנע כסכס חן הקבון וכן וזוא שחיותו
שלא לעמוד חכמה ינטר ואין ספר לוי שבתן שאר דבריהם

והן הקריאה חיה

באורה הנשענה זונה כולל אבל היא לנשים וכוונתו כן לפי
בהכחיה היות אם לא יקדם לה למור בנתיב ולמורה נבחר
שיהיה הלוחם היות אהב בענין נכבד ולזה עובדו המבטח כוונתו
שמים היו בלא ספק מיוחדו לבדוק האדם מן הכלל לפי
שהחכמה היות שמוקף עב האור וכל חסונות השקול הרע והעש
הם הראויים לה כי היות צריכה אהב לב נבנים וזאת ידוע
להם וכס יודע הגיה נלמורה ויסם הם שבנים לפרום
באלם ונדמים בשלם לפי שאשים שפוקתהם ויחסיים אונם
על האור המקובל חלק וזו הגיה והעונה בלבם אבל כל
חסר לב יקצץ נעשור לפי האבנה הנראה לו כקצו עשנים
וחקשים לבם ומעולם פעם להגיה ויחסיים הפסוקים אחר ידם
נשינו לבם ולפוק היה האנשה דאמה אל הדוב וכן ב
פענין באעמד הכ סיט שהיהו שער וזה על הדריסה בענין
הלב והפוק אלו האור השנים כן יורסו אל יי לראוה וכל
האין רב אבל הכתום היגשים חלקו וקדשן לפי שאור
החכמה צריכה היה האור לאשי לבב להנשל לעצמים ולאחיים
עמם כפי להשיג כנה הגיה שהיא החכמה ונדאית להם ול
אור כפידש מבטור חכמה שלושלה גיה ומבטור הם הפירוש
המפלים זרים בשלם וכן אור קיטן וכפתי נרה הן מן גופי הלשון
הקטנים ונמשחיות פריאור לחכמה ראה וכן כי על הדבר
הראויים שבאן כבלתור אעון שם עצמי א דברי הקבלה שם
הלכות עולם בודו השם והקטנות וזה שאורו שטמור עליהם
כי היא חכמהם וביניהם לעני העמים ואור כי היא מין
אחר ומיני החכמה ואעפכ אה עליהם שם פריאור לחכמה
ונדע כי הפירוש מפלה לפי אם כי השל חכמה הקטנות
וזה שהיא החכמה הלוחיות אבל העלה חכמה העבע
וכמה האורו הקטנות חכמה באור כי היא כושל כפופי
אצל הפי נודע שהם היא עכס חזון האדם הטבע לתי
התן והפירוש חקיה נמשך לחזון להשיג הכח החזון על אש
הש

קודם וזהו פסוק
קובץ וזהו פסוק
לחכמה

להשיג כן כי החכמה היא עכס החזון הטבע לתי חכמה והלוחיות
חקיה נמשך לחכמה היות להשיג הכח הטבע ולחזון להשיג
כדרישור החכמה זדי להם ול הזה על דרישור החכמה כוונתו
הזה ובקדוים אורה פירס בשם הן העונע בענין אשר כקובץ
פין חכמים ענין והוא גם כן שנוע כגון עם השט כמן
שדדו כבדו הגיה ותי העולם שער כדרישור כוונתם כל
על החכמה שהיא גיה באור וזה לא היה הכנה חזון
לדל לא היו וחבבין לשון ישר ונבד יע שחברו בהם כל
החכמות ש שאורו לזכר חכמים יפיוע שלטר היה באהל שם
והכנה ביה היא לפי שהחכמה הן מודיעין ישיע קיינו
האורות שקבלת השם וכבר מודיש שהיא היחוד ועל לחזון
אזינו הן שקור ללמוד גיה מה שגשיב או האפוקריום כי
אין השנה לרבי אפוקריום זולתי וכש השאר רבן שקניעל
העם בחכמותו וצאנו שקמן שבאנשים גלויים שהי להל
לא העם שום דבר חכמה שלר לעז ש שהכלתן עליו ואזינו
שלא העם דבר גדול ולא דבר קטן וכאורו ל שיעשה חכמה
הוא דבר גדול וקראוהו גדול לפי שהוא גדול העולה וכל החטין
אכפועה אלסן וכן כהענו לו כי כן לבדן העולה השלמה
כי כן יבא האדם לבד החלק נעל הויה דאבי ויבא אורן
שהוה דבר קטן וקראוהו קטן לפי שהחשטור ושאר הלבו
כפוקריו חספוקיו לרובי חכמה זה הוא ועל כול אצל הדבר האור
היום בעני חטין בעל קי הגיה הוא העם כפוקריו הקלוח
ולא העם כפוקריו העבר חטין אבל העם כפוקריו והיניתי
והדבר הקטן בעצמה הוא מעשה חכמה שהיא החכמה
להיה ואין בעצמהם דבר קטן וכן הדברים הטובים אבל
דבר רע וזה הוא ער אדם להם רוב גערה החכמה היות
לענו ולקיוא מעשה חכמה להכל שיוו שבו חלם בני
כל לב השם יכפר בעד כי זה ער שיה וער רוב חכמיים הדברים
ולפי הדעה הזה העסד קטן חכמה יעקב כו אבא חיי
כו שישון כו אנוולין זלל

כאור הוי על
השם

הוא יבנה ויבנה חומות הרכים פה כי פעמים על לתי לעד לעולם
כלשון ערב ויעו ולאמה הלמוניו לפי החכם הנדון חכם ו
שמעל על חן החכם ו יהודה אמן חסון זלל ויהי כי חזק כי
החכם נבדק ונאלט עמו לך נרדכי סר כי לא חלבי שיהא
כמעיל וכן כמשתח בקרביא בזמן הלמד ההוא וכן הקאדמ
עם ערוו עפרי בעלם ללמד לפי החכם הנזכר לרנעם רחוק
עו שפתי חש עיני לבטל ולראו פס הירם בחיל הנזכר
הספר הן חוכה הנבטס אבל הוא פוקח העניים לחזק
בטעם ו לבקר כהילתו ברוך הדישה ההיא נכסו הספר
ההוא קצר הספרים חשד ערג אר לבי לחקרי לחקור
קצר כגנבי המנה ושאר נבובי הקדש כשהיינו עובד עלהם
ושעוהו היינו דוכא אונם בחפור אבל חרב מרדכי כהכל
העולם אשר קטנו ל לא היינו כגרב אפי שש שיעה אחי
אכל האחרים אכלי ברכיה הספוקי הם וברקלי בענין
ההוא הסכמו לרנע מעו אכל ברטס בכל שר ושבו עור
ועשו נשבו חן הדן ההוא כי לא ישה בעט קצר חכמי
נאם הינה כוננו ואלהים יודע להועיל עשוי ואחרי עמי כי
אחרי חסד שאים דכרים שיוצאים חפי עשיהם ונאח צול
הוא לתי שמה דוכא ואין נאה חקים נעמנה אול אבנא חשתי
נאעור נפשי נכסל בע עמי כי חנני ל שג בטס ינעוים ספר
יין נאנח אול יש רבנה ונלמד לפי החכם הנזכר לעור רוב
הסם נאנח לבי ביה אכזה נא או אחרי לוכנו או בע עמי
וכחיינו כי אין טוב ל מאשר אחבר ל נלם דכרי הערה על
הלמוד הנורה ועל קיום הדמדע ועל כנה הברטע והמלוק
והכודאור כי זה חלקי חכל בעול וחכל אשר הנחילי אפוני
וים יש כנפס בני לחזיק בתלה הזאק אענא במ חעקה
נמיה נה ינחמי חמעשיין ומעבדן ירין כנמילי אונם
הנבל הנארה הקיימו חוכשה חכל יערב ונאחי
חלק דכרי הערה אלה על חלקנו הפרטינו כרי להבנות בכל
שנו ושנו

מסוקי
המסוקים

לפי חסד
יבט עמי

כחלק אחד וחלקו כלל אול זה הדן יעשו החבט כי לתי
לחקור הסבא חו כסוק חמה או כנה חמה חן חלקו כי חאנו
כי כמקרא ארס ספר החוכב בענין חמד ורנע נפשיים זה ביה
לא יבנות כי חקרא נאחי כי כסוק עסוק לבוא עי סוק וזה
אחי חן כסוקי וקנולה שבת לתי חוכב הסורה והחלשה ביה
בגרה נבאג סרי הקודש נאלע היין דוכסיס וחוקים ספוק
אחר כחתי כל שנו נאטי היה טוב לך וזו היא כוננו
בפנין דכרי כפסוק אחו או שנס חן הסבא חן חן הקטו
נכה חכמי רבי שלמה החכם כס כרי להשול כדברי החכם עי
שעשעל על דין קומה נאחי חן כבאוב חן בהונאו החיידו
חן כבבנו חן כבבלה ולא שיסוף אחר חן חמעיים כחכמי
זה על מה שאנו כלב בפסוק חן הספוקי חן כמאחי חן החיידו
כי לא ללמד הינה כוננו כי חמע אשר לודו נבלו כחכמו
השוננו כי לא השננו חן חן חמע נאשר לודו לפי החכם
השנו וחמע אשר שאענו חפי החכם הנדון חוכל שחן
הוא אשר חתבונו שחן וימים וכל הימים הם כמזכרין לך
לרש לך והיה חולל רב חמה היינו חקלל וכנב חזון בשחן
לפי שחן כוננו להבאר בבליס שאולים כרי לחזיק אונם בחכם להבאר ביה שח
ואין חאני לודס לרבוס חוב כזה ולא לבנו הרב הערב בשחן
כי אין לחון הדבר חן חמד עשיו לא חמד חחמן הלא חמד
שאשה רב עי חקרים ששג ירנו לחון חמד לחבר דעני ואני
ום כי חלבו כנרן הרבם לחוכר דכר כנס אוחנו ולהעיר
כמאחי הנזכר נבמה שיתעו השם אל דין הלמוד והדישה
עשוי נבני והמורבוס להטט חכמי זה כחוכמי כי דכרי הערה
והחאחיים שצריך לרנע ולפוק אונם ולכן קראנו לחבר
זה כלכודי לפי שזה השם עסל על הלמוד והוא שם
לכרי חכלי שאלאכוב הערה על העבדה ינענו
כחכמי זה שיהיה חלוק לרלודים הם העובדים ולא עי החיידו
החששה הם השוננים וכחוננו כנס הזה להכוננו כי על כוננו
הספר ועל הרבולות עליו והעו שלי יעלה כל ארס חאנסי
לענתי

לפי חסד

עלן בשחן כי חן ספוק
לפי חסד

לפי חסד

וכאשר עמיתו הדבירן כי עב שיטא לדבר כי כוונת הכונה ולהבין
הכוונה והנוסף על מה שבא ברורה או יבא להלן עם אנשי החוקק
על דברי הגדה וכאשר יראה לדמות חשבו יקראן בעצמם וישא
לברורה כע אן יטן נפגש ולפיכך דין בעל הדין שואמון אחרת
קיימה בכל מה שבא ברורה עמך נודע והדברים הערשים ברוב
ההיקף הדומה ובה הדין יעמוד כגד החולק בזה ההיקף עיני
והוא כי כן באה הנבואה הוא השם ואעפ"י שאין שם לימוד
לחוקק לבחון ולדקף האמונה הנבואה כפירוש והוא שמה החכם
על זה הענין כל המורה אליו יראה חזק אל החוסים כי
ואל זה חזק לדבר בצדק המורה הריימה השיב נש והתמלס ל
וסמכם להאמין השמים יספיקם כבוד ל' רצה לקב"ט כל מה
שערע להאשע השמים והחלק הטובים לחמים ולכל ענין ברך
ענין נאל זה הענין גדול הנעלה הוא כפרשיון הדין והסוף ללמד
לאמר בהחיות ספר השל הוא הספר שבא לבאר דברי הלכה
הסגולים האמורים בספר בראשית ולפי שהספר ההוא הנראה כע
המורה והנודע כי השליש האדם הוא לפי השיג החכמה וכן הוא
האיש בעל הכח להחכם ולהוסיף על דבריה לפי דין אנשי ההיקף
אן יבוא לחלק שיהם ולהגות בדרך ההוא על האור הרורה שבא
באשכב בראשית שהוא חכמה הטבע החלומי חכמו הלהו
והחיות אורה וערכא חכמן שלא ידע להשיב בדרך ההיקף
שאין דברין הוא וכזב כדרך שיצא הרבה חכמה באמונה
לקדמוים לפי יצאם חודק הדין וכליטם בדרך החוקק וההיקף
כיוון חכמה לפיכך נחם הספר הטוב הוא בזה הענין ר
הכונה והוא שאם דברי אורן כי יקרא חכמה נאם הקבר ליינו
ואוכל אלה ש האמונה מהם השופים והם מושלים ובאן
על דרך כוונת אור דברי ביאים וחכמים נאישאר לנו
שאורן כי יקרא דין הוא כע לבעלי ההיקף החופה לפי שההיקף
יאמר השגת הקדמונה לעולם והקדמונה הן מוכיאות ופולטת
בהיקף החכמה הן האמונה בענין ההוא והוא הדין ודומה לעם
קרא וישא ידוע כי הוא שם לנבואה נאכשר שפירא בשם הזה
לפי שהנבואה באה דרך השל והחולק נאור

הוא שיהיה
למטה ל
בהלכה

הוא שיהיה

הוא על ענין אחר ולפי שהמשא אשר עליו כונן שם הנבואה הלא
הוא יכבד על נשאר וראה כי דקוק הנה על יד שלט להיטכס
הוא על הנבואה וזה היה בזמן שלימות לפי שהיה עמים אל דברי
ביאור השקר החזקים יד ויעים כיון שאין נבואתי יושלם כתיב
שנבואה שוקק ילך כשק וחוקק יד ויעים והן חסדים בשם
וכאשר כיון שם שם כמש"כ ויאמר לא הוא ויא' והביאים
יהיו ליה וכדבר חין בהם כל זה הין אומרים שביאוי האמונה
דבר בהם ולפיכך הין אומרים דרך כיוון לדבר מהא ה להפך
השמוע שם משא ולמוד נראה שהין אור דודין אור ואמור
אלהם אה מה משא ומשג ארבע נאם ה ובאור זה הפסוק
הוא בסוף הפרשה נשיג ארבע נאם ומשג ארבע דבר כי
שהפך השמוע משא למשא ואשכחם ואיש וקדוק השם
הזה היה כפירוש שם הנפל כמו ש' פושע בקראי אה וליך
קראי ל' עז נעל וכוונת שרם ברוב יראתו כאש שכחו ארבע
אין ש' בעל נה הענין ששאן הוא פשוט בין כי מוכר לקדוק
איש למין כתוב שנבטין כל שכן לקדוק בשם וברוב בער
החשד ופיקוח אומם דבר ששלמה נאלמשי חזקתו לא היה
שם חשד בא ולפיכך אה המשא כשם הנבואה לפי שהוא חזק
באמונה הנבואה ורוב כפף ההוא היה באמונה זכים ונבנים
כאן שירבאר ולא ידעל הוא כעו כגד שם ישאל ש' על אדם
שלב שקבל שורה ומחשבו הוא השם כרי שיקבל להגות עם
השם עם אנשים ולעמוד כקדם כהיל חלק כי כן נעל על
כי שיהי עם אהים ועם אנשים ויכל וזה השם הוא בהפך
כי הוא כעו לבעל חזק שלא למד חכמה כראוי והוא שלא שיה
עם אהים עז שיקבל עם אנשים אבל אה ולא יוכל וכמו
אמרן זה שלמה שאר חכמה וקראיה ואה דברי אהין כי
יקרא ענין הענין האמורה כגד בעל ההיקף הוא שיאמר
לו שהכל הראוי בדרך נבואה או ירצה כי אלה הדברים האמורים
על ההיקף והנבואה אומרים חזקים לפי הענין הזה והכונה כי
לליך בעל הדו נשוכה כגד בעל ההיקף והקרוב אצל

הוא שיהיה עם אהים

החבב הוא מחסר כחשלה אחר כבאר נק החבב בעין חזק
הזה כחסרון הלמוד יקב חושלה השם לפי פתיחה עמוק ויבט
שם ליהן כמבוכה רב כע מדס הוהרהרים דע על השפטי השם
כראוהם הפסד אישי העולם הזה ועם אמונתם במחשלה השם
ובהירטחון העולם אומרים כ און העולם הכלל הזה אמתשון ועד
כזה כזה שהן שידונו להגדיל השם וזהו שמה כשם שיהו לפי שמה
כפירוסים הכפירה כפירוסים הוון האחר ואינם כזב כמחשלה אחו
לפי שהראשון הוא כזב בעצם השם יהו והשט כזב כמעשיו ולפי
שהוא דבר שבגופו כגירוס סוף לזה פשוט אחרו להעיו על
החוכמה הזאת ואף אל הלשן אל אדוני כן יקללך נאשאלו לפי
שידעש מין האדם מוחם עפרים ומחם כע חניון ולם כ חזקו
ומחם מדעם ולם עפרים עלונים מדון נהיה השו או הלך נכתו
כן כן החיטאות בכלל נמשל על הדוך הזה והחמו המורכב הו
העבר והוא אשר שליו סוכב דבר החכם כן כן מדב הסולם ולפי כן
החוכמה בתומי הזה היא לפי כלוה אישיו שהם הלכו ההולך עק
מדברו סוף על השם שהוא האב היולד והעצם גם כן היסוד
כחומי שהיא האם היולד והחוכמה הזאת היא לחושט הלמוד או ערב
החכמות על דרך החיקה והיא הסוכב כפסד קלל לפיכך קורא
הדונות מלאש נוחהיר אונם בזרן העבה שלא יבטו לחמו החמו
הזה אצל השם כן כעל החלשין עבד אל אדוני שהוא מספר אלון
נעמו והוא מנו לבועלן ואמרו כן יקללך נאשאלו אכפרי עשר
אל האדון נאם הוא שב אל העבו שמוי כפי ענין האשל כן העבו
הזה יקלל כסוף נחמד החלשין עב שילבו ואמרו נאשאלו יודע
כן כפשי עק יקלל ועל דרך הכלל קמו העבו כחשפטי השם
והוא אשר אדוני יקלל ומחן לא יבנן כאשר היא וקב הדור בשלול
הכרטה נאמה לא כחוכב קללה כן האמנם כן היא חקללה אבל
סללוה קדור הפוא כאשר לא ישיג העוב המטון כה והוא שאף
דור אמנו יקלל ואף אמנו לא יבנן ואפסר שהדונות השלשה
שהזכיר אחר זה הוא לחמו על שלט כגור והתנבשים לפדום
ובעולם כן או אפסר שטרט הכלל לפי כגור נבוכים לפי סכנו
שט הקדנע

ה
לכל עבד אל
אדוני

סוף מן חום
החבב יקלל

החבב הוא מחסר כחשלה אחר כבאר נק החבב בעין חזק
הזה כחסרון הלמוד יקב חושלה השם לפי פתיחה עמוק ויבט
שם ליהן כמבוכה רב כע מדס הוהרהרים דע על השפטי השם
כראוהם הפסד אישי העולם הזה ועם אמונתם במחשלה השם
ובהירטחון העולם אומרים כ און העולם הכלל הזה אמתשון ועד
כזה כזה שהן שידונו להגדיל השם וזהו שמה כשם שיהו לפי שמה
כפירוסים הכפירה כפירוסים הוון האחר ואינם כזב כמחשלה אחו
לפי שהראשון הוא כזב בעצם השם יהו והשט כזב כמעשיו ולפי
שהוא דבר שבגופו כגירוס סוף לזה פשוט אחרו להעיו על
החוכמה הזאת ואף אל הלשן אל אדוני כן יקללך נאשאלו לפי
שידעש מין האדם מוחם עפרים ומחם כע חניון ולם כ חזקו
ומחם מדעם ולם עפרים עלונים מדון נהיה השו או הלך נכתו
כן כן החיטאות בכלל נמשל על הדוך הזה והחמו המורכב הו
העבר והוא אשר שליו סוכב דבר החכם כן כן מדב הסולם ולפי כן
החוכמה בתומי הזה היא לפי כלוה אישיו שהם הלכו ההולך עק
מדברו סוף על השם שהוא האב היולד והעצם גם כן היסוד
כחומי שהיא האם היולד והחוכמה הזאת היא לחושט הלמוד או ערב
החכמות על דרך החיקה והיא הסוכב כפסד קלל לפיכך קורא
הדונות מלאש נוחהיר אונם בזרן העבה שלא יבטו לחמו החמו
הזה אצל השם כן כעל החלשין עבד אל אדוני שהוא מספר אלון
נעמו והוא מנו לבועלן ואמרו כן יקללך נאשאלו אכפרי עשר
אל האדון נאם הוא שב אל העבו שמוי כפי ענין האשל כן העבו
הזה יקלל כסוף נחמד החלשין עב שילבו ואמרו נאשאלו יודע
כן כפשי עק יקלל ועל דרך הכלל קמו העבו כחשפטי השם
והוא אשר אדוני יקלל ומחן לא יבנן כאשר היא וקב הדור בשלול
הכרטה נאמה לא כחוכב קללה כן האמנם כן היא חקללה אבל
סללוה קדור הפוא כאשר לא ישיג העוב המטון כה והוא שאף
דור אמנו יקלל ואף אמנו לא יבנן ואפסר שהדונות השלשה
שהזכיר אחר זה הוא לחמו על שלט כגור והתנבשים לפדום
ובעולם כן או אפסר שטרט הכלל לפי כגור נבוכים לפי סכנו
שט הקדנע

לדור מהנכ בעיני
לדור מה ידון ש
לדור חכמה שט

לדור חולך ודור

לדור חכמה

וכוונתו שיעשה אצל העולם קרא זאת ההרכבה לפי שיש ענין
 לפי שהעולם הוא נבחר בעל חיים אשר נבחרו זה דומה
 כלו שבעה עד שהיא נבחרה וזאת נבחרה נבחרה הם היותו
 מעט יין וכן הוזהר הזה לבלתי יהי כבוד ולענין המון עד
 שישבו ויפסק מעט מעט ויבאנו אל המבוא אשר הוזהר
 שיהיה כלו נבחרו כי בחינתו אצל המבוא זה רבצונו לה
 שבו נבחרו רצה כן שיהי היותו חקיקה ושאינה חקיקה זה
 הוזהר היותו חקיקה ושאינה חקיקה ושאינה חקיקה הוא
 הדומה והדומה נבחרה בשנתו למציאותו האחרו כי היא צריכה
 למציאותו האחרו שאין לה קיום לעצמה וכן נבחרה ושפחות
 שהיה יבנה בשנתו וקראו אותו הכי הכי חסד של אחר
 וכן היא נבחרה אצל אביה הכי הכי לצד אלה כי הוזהר
 היותו יבנה כח אלה או הוזהר כח לפעל אומנם אלה
 שבעה לעולם כי כולוה כן כולוה ולפיכך רצונו לעולם אצל
 ענין הכי הוזהר וענין הכי הוזהר הוא הוזהר וישוה הכי
 האל שוחרו לעולם ואלוה הכונה במציאותו השכל הזה
 והקדוה אצל שהחכמה הזה בא כל הקיום נבחרה להעיר
 על השני הוזהר הזה וכן שיהי נשים הוזהר האומר לבנו
 כזה וכן שיהי שיהי הנבוא שיהי נבחרו וזהו כן
 חקיקה קיימים ונבחרו הוזהר כפי הרבאוי נבחרה שיהי שיהי
 כפי היותו והענינים על ארון כל הארץ הם כפי האלים שבאו
 גם כן להוציא על ה' והשני שבא בתוכו הוא הפסק הענין
 לפעול שהוא מחובר לחוץ לעולם והוא שבא ואין הכי
 הקנה אליו כאשר הורה הכי הוזהר והכל בא להחיות החכמה
 הנבחרו והכל יצא מן הענין אשר לא יבא מן היותו הוזהר
 כי כן בא שם ויהי כי הוזהר האלם לרוב על כפי האלמה ונבחר
 ולכן להם ויראו כפי האלים ויראו האלם כי עובדו הוזהר
 ויקראו להם נשים אצל אשר בתו והקדוה אצל כי אהיה כי
 הוזהר האלם לרוב ורצה כן כי ההתלה והסבה לזה הענין היה
 רבי האלם רובו לזה המציאות הוזהר האמשי ונבחרו על כפי
 האלמה נבחרו מין ההרכבה החקיקה האחר לפי שיהי הקדוה

וישוה הכי
 האל שוחרו
 והקדוה אצל
 על השני הוזהר
 כזה וכן שיהי

וישוה הכי
 האל שוחרו

ויקראו להם
 נשים אצל

קרב להשרג לנרש חלק זה שכתבתי והוא מה שדברי ענין
 חלק זה אשר יסבין אותו ירצה כן הדברים הטובים לנרש ולמי
 אשר להם לזר רצה כן שהיא חלק כל כשאלו שקראו כן על שם
 כן היו שאלו נאמר וישא אשר יסבין אותו ירצה כן דבר הנשוא
 שמתחב כחוסר הקדול לפי החכון מן האם והוא נאמר בדי דרי
 כן האם עזרה על החכון וצלה כמו שצדה אם שאלו וסמו שדניש
 ול זה על שלמה ואמר זה בדי וזה כן בטע לפי שהיא הרכבה
 החכונה ורצה כן הירצה מימי כח והנשיאו בלשון כן לחזו
 שרבינו על קץ כפום וכו' לבב ואם אי איכסר מלגה היו האם
 המורה במכר הזה משל להנה אן הפסק כנונה העשן העשין כ
 קרוב כדבר להחזק נאמנם הקרוב אצל כן החזי יקרא אם אצל
 החכם הזה בספר הזה נבולגו נמו שאלו בדי אמי טחן ב
 נאמר ויש שפי לזכור וכן רצה כן כן לא לחמע כהנא היא הנגם
 קן להעשר רכב העדום כן היתרף הקצוה הוא המעוקש וכפי זה
 העשין גם כן בא פנה כן ללם לבוכוה שאין הנה למע
 הלמוד כמכונן אבל לעתה ההחכמוה יורה וההשקלולו מן
 הלמוד וזה אעפ שלא בארמו נמלה היה ירצה חכמה שכונת
 ולתק טעין כעברנו וכבר הקיז הרב המורה והמורה העשן
 ככל מה שבה במשל אבל יסגבל האם בענה האשל נאמי עברו
 משא על דבריו כפרשיוו החדשונה לפי הדרך כן ידעה שדברי
 כם זרים אצל כעל חקרא לפי חתך קריאה החלוקה והשכרה
 לקרוב כזה אל האמו ולפי שזע בא לזכור פירוש מן הפרשים
 ואם הוא חבוב ואז אצל כן ידעה כן לא כנה אדום אבל
 כוננו להרמיק הקריאה המאשה הענוה כספרי החקש וכבר
 הנשאלו כזה שאמי כחזיוו אבל כחוסר וכאשר וכנה טעין
 היה שאהיה אצל רבוע וחביוו כחגבה חוס ועל פעם אשר
 לפיהם ואם העלה חזיוו כפעטם אצלם העלה המאשה
 אצל וחזו כזה אזה או אחי לזכור כהקדול הנהיה החכונה
 על זה ל ולטופת כן כפי האמו העשן ה חקץ לחשן דצקו
 יציל גרה נהיה נאעש שאמי חיל לחיוו מן השלמים כמון
 אע כן

הוא שפי לזכור

כמה שן ללם

חקר

למה חלק זה שכתבתי והוא מה שדברי ענין החכונה
 כשלים כן העליה הם של הקשונם מכוננו נבדו ולפי
 העשין הם כן כפי הדרך אבל כזה שאין הדרך לחזק אומם
 כל הקשונם בלמוד ואלו הם חנום אצל עסקי ההבל והודי
 שטע חכום כחיוו כן ענה כחיוו והנה חנה כשחיל קטנה
 ועל קשה יחזו על כעל כן השבע שהיא מחזק לפעול וקשה
 לפעול וכן אהרן השם חזיה לחיוו על הדרך הזה קשה כחיוו
 להחזק כל הקשונם ולבול אומן חילאמין וכן היה דרך הנבאים
 שלא היו עשירים כן בער עבדום וכן כרך השלמים כן להכונה
 אעפיהם והעשונה מאחזע עשניהם עבדום ועבדו חזיוו
 ומהשרגל כן עוב לבד והוא שאר הנבוא החכמים שחש העשיוו
 הכטמן לחזק רצה ענה שחכמים בהקדשה החזן הם השוחעם
 דברי ה והעשירים בהקדשה העשן הם חכמים לבאור זה ככונן
 והוא שהפוסק הנבוא נאמי חיי ער כן אם עבדי וחיש כחלוא
 אלה וכן כל שלם הוא על הדך הזה והוא שאר חיי ער כחלם
 נחיש טעב ה הנה כן שט חקשונה ההשגה החיווה צד
 שיכול השלם לפי של ער שנתחזק פעלו ההקדשה נחלם פעלו
 השלם והעשן העשין ער שבעל חיים שרן בהקדשה אחו או כשנ
 דיונין ופעלונת חזקים משאר בעל חיים וכן האדם חיי שהוא
 רב החכמה העולם נאעש האגו כדברים העשונם וכפסך העשן
 הוא הינאה והחנץ הוא השוחע נאמי חזיוו קשונם כאשר
 הוא בעל חיים הוא חוש אשר לא ישמע ואשר יבט נחמה גם כן
 כנה כאשר הוא בעל חיים הוא עור אשר לא יראה יחיוו אעפי
 והוא שאר חזיוו רבוע ולפי השחור סתח חזום ולו ישמע כן
 כהשגים שר כחיוו חלה כעסקי העולם לא יאג חוסל כחשונם
 היה אשר החכון כגונה היה על זה להקדלה ולהאדירה כמו שאר
 ה חקץ לחשן דצקו יציל חנה ויחזיר אבל לפי פתיחה העולם
 לא יקשן כדבר הקדול היה והוא שחזק לן נאמי והוא עם כחיוו
 ושני ענין נמי שישק זה הוא הקריה בשם והוא החכון ככריאה
 לרמן השם שהוא ככונן לפי שזה קבל דורות כחיוו והוא העשין

ישע החכמים שחש

היך

כא העם

והמקום של השלמות בין שבעים המלאכים והכלל הנקרא בשמי
 ולבנותו כראשון יצאנו אף עשיתנו או יצאנו כי שכל המושג
 הוא התקרא בשמי ואפי' המלאך המזויז והרשע וההחיה
 לשאלו למה המצואו היא כי לבנותי שהיא רצונו בראשון ונע
 נגדו כי המורה הראשונה נקראו בזה של המלאך המזויז המזויז
 הזה והוא מין האדם יצאנו והוא אחר יצאנו ואחריו אף עשיתנו
 יצאנו כי רקענו והשלמותו בדרך שראוה שאנו עשיתו שהרי
 עבדו בכלל והוא המטון במין האדם והוא נכפי השלמות פסוק
 זה שמה רקענו לול בבבית וישם שמתן רחלה שהכל בדין
 לבנותו כגון כל התקרא בשמי ולבנותו בראשון ויוצא האדם כגון
 יצאנו ואשר יצא אר' האדם בכלתו כגון אף עשיתנו והרב
 המורה כי בו כי הוא כאלו כלל כל התקרא בשמי לבנות
 בראשון יצאנו כי כל המיוחס לפעולה לבנותו בראשון ונאמר
 יצאנו אף עשיתנו יצאנו כי שיש קצו נוצאנו שיש השם רחלה
 במצואנו החמור ^{עשיתנו} ונאמר כי עשה כי או אחריו המטון כי זה עשית
 למה שבאר כי המטון במצואנו החמור הזה הוא האדם שהיה
 מורכב אחריו ונכללו הנגה בעל הפרושים בפסוק הזה ^{הוא} יצאנו
 האנושי וזה הפסוק עשה למה שהקדים העבד ואפי' האשר
 יקרה בעש עבדו ואפי' המבנה ואפי' אדם המטון ולאוהים הוא
 נשאל כי כפי סבו ולגופו עבד החמור הוה שלא קבל
 המורה המטון הוא נחמד שמתאם לו כמו שאנו הי' עין למטה
 יעקב ויש לבנותו הלאו כי הו' הענין לו כי סבו המולדת
 וישועותו שלמותו דורשין עבד יראה פעל השם וישעין בא
 והוא שאנו המבוא כי בעשן עשיתו ה' דבאנו שישו ואלך קונו
 יש ליה כל המצוי יקראו יהי רצון ולפניו שיהא וישועתו יהיה
 בשעור עלמים להם יתכן ויברא יאר פסוק אחר

כפי המעשים

חסלו בראשון רחלה לאתי סלה

בבאר סופה ואין נשע
 הדברים הנבונים דורין יצול לכל דורש אנו בהבנה הכוב
 שיהיה בשמים השמים הלשון ההוא כי שלמו יטעה כי עשין לעשין
 הנבלים בשם אחר עם יש צורך כי אורם העשיתו או שלמו
 היה בעתה צדקתו על זה צדק לתקונו רב כי זה אנוה הנשע בהבנה
 קבלי ולבדו כרבים המעשים להשמה ולאוהיה לפי שרבי חכמי
 ואומנם נשעט. שגורו בשמור השורשים ופשוטו המשלים
 כי שיקום השומע כפי מה שמתן אדם החכם כפי הדאנו לו
 והכחיל כפי שצריך לו שאם היה החכם בעל הדבר המה אומר
 אומר בדרך פשוט תלה לבטל היה הדבר ההוא כגון זהב באר
 חזיר כי היה הכחיל כי לבד הוא ומתחכם באשר לו לו ומרם
 כעש לעצמו והיה החכם תוהם המכנה והשמות דבריו העשיתו
 ועל זה הקדיר החכם ואפי' צדק אכלה הקימה ושמו דבריו
 העשיתו. במוט כפיל אל הרב כי ינה לשל המלך ולמית צדק
 כל חכם שישאר דבריו כפי המצו השומעו וכשיתבר אורם
 נשע צדק שבעת אורם בדרך שרבי ער שיבין כל חכם לב ה'
 חכמן כי נשע האחרים מה שינעל להם ומה לב שהספר מסוד
 לכל ואל זה העשין היה הצדק בכל לשון לויט שמור נזכר
 קרנם כפי מה שהענין כלשונם ונאמר כי אין כפר בא הספר
 הטוב בנדם כי חקדם היה לשון אחר בלבד כמו שאנו יחיה כל
 הארץ שפה דומה ורבים אחרים וזה הלשון היה כפי הסמור
 אדם הראשון כמו שיש זהויל אשר יקרא לו האדם נפש היה הוא
 שמו וכבר כותבו המפרשים שפעם היה הוא בואור על הכל
 ואפשר שהוא בואור האדם כי הקריאה היה לפי המדברו כפי
 מה שהטירה להודוה כדבר על המצוייר בלב וראוי להבין כי
 חקדם הזה למה הזכיר השמות על בעל חיים בלבד והוא אין
 ספק כי כן קראו שמו לשאר המצואנו כי הצדק שיה לכל
 ואע"פ שיש לדחות ולמה כי זה לפי שיה צדק להודיע ולמד
 למה המצוי עזר כדברו שגורבין הדבר הישג המצא שאין זה חספין
 ואמנם בא לדמות ההבול אשר בין לשון האדם המדברו וכן לשון

כפי אכלה המלך
כאפי' כפיל אל הרב

או שלא יזיקו בארשים

מה שהיה

פא לו

טאך געל הייס הנקראים כפי ההסכמה כי דומא כי פאר בעל
 הייס הוא טבעי שזה ככל מין נותן ויחידא שפיר החסמה האדם
 כפי ההסכמה והוא שאם הוא שאל רוב לזה לא שיהיה זה בא
 כעובד כשאר בעל הייס רק כפי קריאתו ודמם כפי ההסכמה
 היחיד ופתלה היה לעון אחר בלבד והלכה ההנהגה כי לא יהיו
 היע שמונה רק מין אחד והוא מין השמונה הנבדלים שיהיה שם
 מיוחד לענין מיוחד וזה בא כפי מה שבא הספור העוב שבתלה
 כפי האדם יחיד ועל שארם הימים היה חלק אחד מחקונתו
 לא היה הענין והאחרים לישוב חספין לענינים ההם גם היו כלם חסדים ונפנטם
 ולא היה הענין שורבלבל לשנים ונתלק אבל השתכן עמי הארץ
 ורבו הכסילים טעקס דעה השכ ע לו עובד ההסכמה בעהם
 שאם סן נפוצ והכנה הינה שיכונת על פני כל הארץ ולפיכך
 כלל השם שערם ט כללה השפה היא סבה להרחיק ההסכמה
 ולפיכך בעלה אונותוהוא שמונעה ההסכמה ונעלה הקטנה בעהם כפי הכרח על
 דרך שאם נראית אי אור כל ענין ואור כל החשבה כי היחיד כעון
 קטנה איש מועדן וזה רוב המעורר לעולם לערן היישוב ולקיים
 מין האדם כפי הטבע הנצרך כפי צרכו והרשע כפי רשעו לר
 שהקטנה הטבעי אשר ביערן חסונות לעד להם ולקחה חסם
 חללה סללה אבל להעמיד המצואנו והוא רוב מועיל חזק
 להקטר השם טן טו אדם ט אלו הינה ההסכמה שלמה בטעם
 היה רצון מוש ואיש נמצא והיו שוכחים השם והשטן היה חקיק
 בעהם ולא היו מדעסקים כבגרה ובחמה רק לעשור כפי ימים
 וזה דעה באחרו ועדה לוי יבצר מהם כל אשר יזמן לעשור וכן
 אחרו לל בחוקים היה שכל חקום שאנה חוצה טרה כוח השטן
 חקיקתו ולפיכך כלל שפיר כל השם וחדכה הלשונות לישב
 העולם ולקיים האמונה וכבר החשא לך עלה הקלה בספור הזה
 הענין הזה רעלה כעובד האדם כהשגלן כעובד העולם ט
 הוא טוב היצור אל זה אל רעלה גדולה להעמיד ספור החדוש
 וספור המבול המוכים כפי שלא הנהיר דע והאחרו אחר שאב
 אחר לבל איך נאמן אחר טה איך נעצה כל הארץ ונתלק לעשונות
 רכום בא ועד לך שזה היה כרצו השם כפי שגורה חסונה

בנשים אהים

והוא שאם יתן לאור
 שיהי אחר וקנה את
 רבה כפי גויה העשון אחר
 לכל העם הנבדלים והאחרים
 חסדים לכל העשונות
 מיוחד לענין מיוחד וזה

ועוד לא ימצא חסם

טא והרבה

כשאך

כשאר העשור הנבדלים נקראים כפי שיכונתו הנה והנה לישב העולם
 ונתיי הקלה בספור הזה כי לפי דעה דושי משוואו יש כן עמ
 אסור והוא נעל קרה החכמה נעלה על הכונה כמין האדם על
 שמונה חסדים וזה ענין כי שלמה החכם כחז על הענין באחרו
 עשור חסדים על שם ועל החזקל באחרו חזקל על שם כי כן ירוץ
 צדיק ונשאל הוא שאם באגדל ויחשו בשמים לו בענין כי הענין
 דיתה וצורה ואין לה השינוי רק אחד החזקל ואפשר לעמוד לפי
 הענין הזה כי על הענין כחז באחרו סמוך לפסוק זה הן עשיר
 קבוצה עשיר וזה רוב דמיונו על מני שלמד חקיקתו משה והלאחר
 נסוך הפסוק הזה נסתווה נשאלה באשכחן חנה כן שבעות
 ובצרכו רביה הקריה בחונה נשאלה וחס הענין וחזקל על דרך
 השם יהיה אחרו כן נפוצ על פני כל הארץ טאלה אור קודם
 שפוצץ אנו הוא כמשמעו והאחרו יסן כי מין מועלה ומשכנן באור
 ולפיכך הוא הענין לעשור החזקל שאם לא יעשה חללה מין לך
 משוואו וכאשר יעשה עמוד לעולם וכן ירוץ צדיק ונשאל
 דמות שאם נרד לל אור אור הענין ואור החזקל כי קרובה לבל
 קרובות לבל אשר יקראוהו באור והשם חסם שיהיה לפי הענין
 הזה הסוד המורה על יואו שמים וחמה אבל לפי חללי הכיכב
 הנה ומה נעוד עין בלבם גם כן אלא יהיו הדברים אחרים כפי
 שרביה החסמה נמצאה באי שואו לה ועמעה דומי שאין דאוי
 לה נתיי השמונה האמורים ככל לעון ולשון בהסכמה בעל
 הלשון הנזק הקדומים כפי מה שהשתכן אורם על העשונות
 להננות זה אור זה ברבור על הענין המדוייק בלב התורה
 ורוב השמונה הם נבדלים כשמונה האנושים ירעט לזה נבדלים
 שהם חלוקי השם כפי הוהם חלוקי עשין ומהם שאמר
 השם בהסכמה על עשונות ורוב אחרו אנושים או מיעט כשם
 כל מין נתיי המאה על כל מוש היסן הנזק כשזה וכסם הסוד
 המאה גם כן כשזה על כל המיעט אשר על המרנו ועל כל
 מוש המיעט חסם והמשל כה שם אדם יאמר על דאוכן
 שאעון לי ויהודה

חזקל על שם

הן עשיר קר

וידו לל אור הענין

והשם הי יאמר על האדם ועל הכהן ועל העם ועל הקדש ועל שאר
כל חיים ועל כל אישי האדם וישו הכהן ועל כל אישי שאר
חיות בעל חיים וזה חיון מן השמים הנאמרים בהסכמת על עשיתם
ונבט מאתך הוא כשיהיה השם אחד והגדו אחד בעשיתם הם
כ' וזו האדם שהוא הי מקרב דור יאזרו בשנה על דמיון שמיים
לוי ויהיה נשאר כל בני האדם וקדו הוי שהוא שומר חקוק
יאמר בשם על האדם ועל הכהן ועל העם ועל שאר חיות בעל
חיים ועל כל אישיהם ונשיאמר השם הזה סגם רפל השאלה
עליו זה הוה בני להבדיל מן הכלל ולתרו כ' לא נרע מהנאמר
השם הנאמר הוי הוא המיוחד החצוני כל בני שאר לחיות עליו
בשם הנאמר אמנם פעמי יבוא השם המיוחד הטלל על חלק
חיות לחיות עליו אם על הרוב מוחץ אם על הפרטי מוחץ העבד
מהכלל הנאמר כמו שבא כ' היא היתה אם כל ה' ונתן שבא
כ' השמים כל בני אר' דרכו על הארץ ואעפ' שטאמרו בעשיתם זה
דברים על דרך רש אין מקרא יוצא מיד שמוען ועל דרך
האמר העולם הוא על מעשה האדם לא על מעשה שאר בעלי
חיים ואחר שהוא כ' כל בני במקום כל אדם נבחר כל ה' ואיפשר שאמר
לפי שאמר האדם הקדוש הוא חזר שאר בעל חיים הקדוש ואחר על ח' לתי
שהוא כ' החזר הוא יקרא אם כל ה' ועל דרך המאשון בא
שם אדם שהוא שם חיון על החיון שהוא הרב מוחץ כמו שאמר
זוהיה או האדם ופעמים יבא חיון על כ' אחר מוחץ כמו שבא
וכת' ח' האדם והכבוד אה האדם וטעם שאמר על יש
לבר' ופעמים יבא כ' אחר חיון אחר חיושן או על הרב
מוחץ או על המיוחד מוחץ כמו שבא כ' השמים כל בני או
דרכו ואר' ויבין כל בני שם קדשו ונפח העשין בא יבא
כל בני להשתחו' לפני אמר ה' וכן בא שם הרבה במקראות
על חלק המיוחד חיות והוא שש האמונה ובחוקותיו על החק'
והששמי שהוא הרב חיות וזה העשין יבא גם כן באר' לשומר
הקדש וזה השמו' גם כן שם השגרים ובעני למד שמוספ'
ולבר' בשם אבל הם חלקי עשין וקדוהים השגרים כשם שן שן

מה הוה אם כל ה'

בא חסון
כל בני
כל בני

על שן האדם ועל שן חיים ויש חסון חיון הזה שם הספיק
לכבוד המורה עליהם כשם יחשב בהם שיאמר בהסכמת ופעם יחשב
בהם שם השגרים ונראה שינויה למד שפעם ילקח האדם האחר
במקום האחר כשם דור שיאמר על הסלע ויאמר על חקוק וחרב
אנשים והוי במקום חקוק כמו שבא הביטוי אל דור הדברים וזה
השם בא במקראות על יסוד הכל והחלפתו כמו שבא שברב הרב
המונה על חזרו ונצבר על חזרו ויחשב שהוא טאג על דור הסלעים
וכרב חקוק אחר כ' השמו' אשר יאמר בהספיק הם אשר
יאמר על שם דברים כטעם לחיון בעשין אחר כ' השמו' אשר
יאמר והעשין הוא מקרה בהם ואיך יאמר חלק אחר חיים
יש מהשמו' שם נרדפים דבנ' לומר שזה דרך עשין זה והוי
בהכ' השגרים כ' הערפים הם שהקדו אחר והשמו' השגרים
כיון וחזרו ודם עב שם שמו' להשגרה הודת השבים ודאו' לך
שלא נעשה במין ח' השמו' האלה ער שבתם חלק העשין כהם
שאמר כ' כ' זה יוצאך לחיה לחזרה ומהשמו' שם מושלים
כשם הלחם שהוה על הר' ולפי שהוא כ' חיון טבע לומר האדם
וכ' חיון הוא זה השם לערוה ולהכמה שהם חיון הנפש והחיה
והיה כמו טאג' לך לחיון כלחמי' ואל זה החיון מהשבים האחרים
הנאמרים עליו י' אמן והשמו' הנאמרים בפעולת האמו'
חיות י' וכן רבין או אשר לפת' כ' לא דבר ר' הוא אבל הוא
יסוד האמונה ואין לה מעמד זולתו ובלשון לא השיג סג' הסודות
הקדוה וראוי לך שזכרון היטב בשמו' הנאמרים והאשרתים
וכזה השיג כנע' הכ' לו זולת זה והמשל בזה כ' החכם או
וצדק יסוד עולם וצדק שזכרון וראוי כ' האמן שם עולם
אמר על המצואו ונאמר על החיון ורב שמושן בב' הוא על
החיון וזה השם החוה על המצואו הוה חלה על המצואו
כול אשר המצואו השם י' כמו שבא ל' עולם חלק עולם והוא
טלל היסודות ומורכבותם והשמים וצבאם והאלהותם כ' הוא
בא ספק ל' ואלך לכל ואעפ' שהיסודות שהנבטים העשיתו
ל נבטי העשין הוא שהמחזק אביא היה קדוה ודווש שהוא חיון
האמונה סג' לך טבע דוונ' היו מוחסים הלהו' לשמש ולב'

הרב

עבד

באמר הגאונים
האמורים על

ל' עולם חלק עולם

ט' אבותם

דבא השמים והוא הנקרא והוא כנסתם אם שמשו והוא
 מושל בכל צבא השמים והשמים לך לעשות מה שצדק עליהם
 ולפיכך נראה באמו שהוא נאמר כחוקם הזה על המצאות כל
 ונאמר גם כן על חלק חומן כמון סבא ונאמר זכרוננו שלם וזה
 כן שרשון סובל הקולנס שהם זכרוננו לעולם החיים הנערכים
 והיסודות הארבעה ועל העשן הזה יאמר לעולם השל או עולם
 היסודות ויאמר גם כן עולם הקולנס ועולם המלאכים עד שיאמר
 ששלמה שלמותו הם להם חלק העולם זה מיוחד לזה
 ולפיכך נראה שהמלאך שלם העולם וכפי הדרך הנכב בשמש
 המאמר השם הזה על המצאות והוא שן על הזמן המצוי כן על הזמן
 כמון סבא ויחלק לעולם ועב ואף מה שמי לעולם חסד
 עולם ברוך לעולם והבנים נהנה ואף ברך יו אהי יש חן העולם
 ועל העולם רצה כן מאז לעולם ולנצח ונאמר על הזמן הנפסק
 פעמים יבא על חן חיי האדם כמון מאז לעולם כהם העולמות
 וכל זה נמשך המאמר המפורסם העולם הזה והעולם הבא
 כי העולם הזה יאמר על החיים הקצרים והעולם הבא יאמר על החיים
 הנפשיים וכפעמים יבא על חן אונן חן הזמנים הנבנים לעשן
 אשר נאמר עליו כחון היכול בעשן עברו עבר עברי כמון מאז ועברו
 לעולם ובמה הקבלה האמונה לעולם שלובל וכן הגבאי בפניה
 באמרו לשוב איש אל משכורתו וכבר אמרו בעל הלשון שעולם
 אנגזי העשן העולם ואמרו שקרא כן לרב סגבין ועמך עשיע
 ומהם שאמרן שהוא העשן עולם שהוא שם נער ונרצים כן
 שהוא כמון העולם שלם ושיגרו שעי והביאם זה לזה שכן הוא
 כל ימי עולמו וראוי לן שנהגון בשם הזה בהשגחה כן על
 המצאות ועל חון בדרך אחר כפי מה שהזכיר ויבין לעור
 כי זה לפי שהמצאות החזרי נמשך למאשה ולחן והמאשה
 והחן נמצאים יחד לא יחא המחד כלו האחר עמון ולפיכך
 השמן השם היה על שמים והוא מורה על המידות והמאמר
 כפי מה שהזכיר עליו כנבכים הרבה וכפי מה שצדק אתל המצבים
 והוא אם שהשם בעצמו זה השמע הואשן או שגדק העשן העולם

מחנה זכרוננו שלם

עולם לעולם

עולם כהם העולמות

עולם לעולם

לעולם משם שעולם לן נבול וקנה כמון הסגובי שחלקין כודפים
 זה אף זה או לפי העשן האחר וזה יבין גם כן עם החזיקת באמונת
 החזקת כי החזקת לפי אשע המצאות כמון סבאוי הרב המורה גם
 כי החזקת משמון העולם הקבול לן הואש כדעשה חוסף והזכר
 שן כי זה נראה כמון לקראו לעולם גם על הספק הזה והחזקת
 הזאת חזקתה שדעשה וזוהי לקראו בשם הזה נאמן צדל מרובה
 בשם השם יו האוה כי העולם לה כלו כמון מאז אבל הנאמר
 מרבה במאמר כי חן זה מעשה האונן הקבול והלוי וזוהי הנאמר
 למען חן האוננים באמר מלאכתי והפסידה חללה לך יו חללה
 כי חן שהמצאות טוב לא יכלה לעולם כי חן השם מונע העוב
 אבל מעשה חונן לעולם ולפיכך חזקת המצאות וחן הרב
 חללה חזקת כלו בבחינה המצאות בכלל כי המצאותו לך
 חסר רב ע ענה שהי חן שם קוון והכל מלאך כבודן לך
 חסר רב ע ענה ולא יחסר לעולם אבל הכל שב חללה כמון
 שאמר רב חסד ורבי כמון והחזקת לעולם עמורה והאמר כבוד
 הזה כמון כלל היסודות שירכבת מהם החולכים והנאים וזה
 כל על יו הקולנס הסובב וחון הספק המראה פעול סבוב כל
 אשר עשה רתו השמש ברבנה המאשים ובעל חיים כי אם
 כשנמשך בהם חשב הרדסו עור העול כהם לעולם כללם ובתלקוחם
 ואפשר שהרכב הקוונם לא יראה כל כך לרב חזקת חומן והוא
 הסבה להיות פתוח שבמורכבים ולא רחוק כן מאשה כלל לפי
 רחוק המעשה אבל במאשים ובעל חיים יראה יונן פועל המעשה
 הסובב במאשה ובעל חיים גם בחלואו החזקת יראה העול
 על הרב בכל לו המאשן וכל זה מורה על פעל המאשה
 הסבוב המגונה לסבוב המורכבים כי הוא לפי זולתה שאמר
 המאשה המגודה וחון הספק ולפיכך נראה כי המעשה הלמים
 הוא יהיה לעולם ונאמר חן כל חזקת חזקת השמש כי הכל נמשך
 למצאותו כפי מה שהטביע השם וזה שיבא חן הפעלים בחן
 הוא לפי העושן או לפי המגונה הכל היה על הדרך הזה מאש
 ברצון בקדום אבל המצאות יהיה לעולם כי המגונה לא נבלה

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

כי אלה היה חסד

אם עם המלך שהיו עליו הספור הטוב כי השחור כל כבודו ודין
על האויז לא חסר המצוות דבר והאויז לא כלום ולא חסרה אבל
היום לא כמו פני האויז ולעורר התכחש העושים בתורה לא פשוט
המלך על כל האויז וכן אצחק לרצל שאחרי הכר המעשה הנצחה
אויז לא עפר וחיוב קיש בוויז דלמלא גם התקום אצבר על
המים שב למצי היה במלה ולא נפסד כל סק התקום וכך נראה
לא השיב שעי ולא ישאם נאעם שיש פמוקים נרבי הביאים
ונרבי נעים זמירות כמותים הדעה חזק כחן שאה המה יאכרו
וארה העוזר להו ילק להנאמן ולעשרט שמים שם אשוק
והאברה אכן שם אשוק כי הצידי על השעי לבד כחן שאה
אברה היצים ואם זו אופשר אצלן ואין אברה ויש ירצה כי
שם באפשריו הלמן לרצון השם אבל הוא יר קיים לעולם ואימ
באפשרי על גם עולם החלטים ונפשוה הדריקים אין אחד
האנשי הגרה אוהי שכל לעולם נאעם ארעם שם הין במלה
ולפיכך שאה שעולם הטור נבג שמתחם אופשר אצבע לחן
הנאמי ורעה התכס כי הנצע השולח לתקיים נעזוב והוד
כלה נבצע כעבור סופה עליו וסופה הוזן השל לחקיה האוה שקנא
שם לבוח היה החזק המטר דבר פראוס וחקונו נאונם כחן שאה
כחן אצבר סופה ואה לא ק' הששים כי אם כחן אשר רצפין
רית' והשנין בהם אחר והרעון מן שאין לרשעם אחריו ורקוה אחר
היוה ועליהם טאה וזונר המרס הין רבה היה אמן אבל הדריקים
הם עמידים לעולם נצחקם עמרו לעז ולפיכך האשיל הצדק לסו
שהא עמנו קיים נקראו יסוד נחמי באחר זכרין יסוג עלם וזה אם
טק שם עולם במקום חזק על החן אבל אם נחמן על החיאוה
ירצם כי שהוא מעוז העולם השכל הזה בזמנך כחן שאה כל
העולם לא נבדא אלא בשכל זה וכדן שאחרו לוח שבו טוב לצדיק
שחקייון אה העולם ועל דרך שבא הספור הטוב על נה שברקים
המצוות בשכל לפי שהיה איש צדיק כחן שאה איש צדיק היים
היה בר' ונרנן וכבר ידעו היה שאה ר'ל והטעה בבר' שלח נאחר
אין אופשר שקרא חר' נה איש צדיק רמים ואלו לא ערה לו ק

אברן ואנה
העמוד

אברהם

העשים

אברהם המלך מן הנאמי
אין

צדיק יסוד עלם

צדיק רמים היה
בר' ונרנן

המורה ולא חולו כי שבע מצוה מן שהתחסן לו ולבני נאמי לרעה
האנשי שארם הראשון בעוה עליהם נה לפי שוחה השם זכר הכל
נעקרו השם על פני נה ולפיכך נקראו כל העמים כי באש חזה עלבד
כחן יא' אבל אין ספק שבע מצוה אלה בלבד קבל נה ושלא יקשה
עליו חזק עקרו צדק נמים באוזן המצור בלבד ושלא תהרהר רע
ונצחך אחר שהנא היה צדיק למה ומדא מן בעש השם היה לו
ולשאר מצוה הרובה לפיכך נה נאמי לך נמים היה בר' ונרנן רפה
מן שהנא היה שלם אצל השם כפי הדורות ההם שלא ערה להם
המצוה ושלמותו היה כפי שלמוה העבר בעשונם רצון כפי וכבר קדם
למ' זה כעשרה כראשי' ור'ל אהי אסירי אחרו העולם ונס האיקוה
שבע מצוה זוטס לעולם הנא ולפיכך אה אוה תלה לוי שטא
להקציר חלה חלב עז שלא נרציו אי אנה עניש כרו וסמך
אל זה ולפיכך לוי הוודו חלה שאין מסובסם בהקציר רג ברוס
כאיבא אחר להקציר ראו לו שפן לו ענה הנגה שיקיים שבע
מצוה עז שימא חקום להקציר בלא סנה ולמדו לו אהוה הכס
כחן שהבאמן נאעם שהדין לא הרבאנו והיא אחר מן המצוה
האחר שצדקו סרם על הדין וירוע כי בבל עם ריטן מוסכמים
אם חשי אוש שהרפאר שהיה שלח השם או חשי חלק או שופט
העם ההוא המצוה בזה היה לכל מן נה שיעשה כפי הדין החקוק
בעמון כי הדין הוא לשוב העולם ורכוה אהי דיעו דלמכורא ריטא
וכנסתה נאמי מסורס כשם שצוה על יא' לשב כגו הדין כל
העצמה עיודו שלהם כי מצוה על כחן נה לשב כגו דיעו בעיודו
עלהם ולפיכך ראו לכל חסיד שבאמרוה ארעהך במאן ומאן
כפי הדין המוסכמים בעמון ועל הדרך הזה ירעהך הכס
להקציר עז אשר ימא חקום להקציר וזו לו שצוה למצוה שזכר
כחן נה ונאעם בצדקו הנא ונאמי ונאביל נקיים העולם והרשעים
עברו פראוס ונינם כעבור סופה והוא שאה כעבור סופה וזה
יעז זה דור האבול נצדק יסוד עלם זה נה ולפיכך ראו לכל
אדם שיבאמן בפשוה המכל וישארו חכל דבר נע שלא ישפוט

הימצא חיות נאמך כן על דרך משל. שמה: בוועשין. כי כן דרך
 העשה. כשאומר ויטע מעשין נאל זה הוה אצל חוה דוד על
 באומר ויטע לויין זה יטע אחר כן. וזה כן לשמוך כן החיות
 על לשמוך והוא הפועל מנחון על דרך משל שמה שלמה החכם
 על השחקר לפני כל ענין השחקר בגלל חיות. וזהו כן על
 גדל השכל. כיוצא מאמר להמשיך כל מה שאפשר ליסודו. כפי
 הטבע העצמי להם. ונבטלו. הגדל והאומץ והחיות. ואל זה השין
 רמזו כפי אשיות רבם. ולפי גלם ומהשלם החסר אומם כפיט
 עם היסודות ואחר שחסר היסודות החסר חיות האורכבים מהם
 נכס ההרים וכל צבעו. שהם מציאות. הדומם שהונו האורכב
 בחלה ואחריו החסר המוחי והחי המורכב והחי המורכב הוא
 האדם שהוא העבר מהם צמח בורן לבחור הדרך הטובה ולעוה
 האומות. ולפי שהבחירה כדן ראוי לן המאכל כפי בחירת
 והסבר שבה החין העם אשר בתו לו השם למהלך ונתן לו הדרך
 הנאימה לבדויתן דרך ישיה ולזכותו ועל כן ראוי לו להודות
 על חלקו הטוב לא שירעם עליו חפטי שבתו הרע לרצות.
 כי חין כלענע רק על עמון נאל זה רמז החכם באומר אונג
 מרם המלך רכסן נעל. יזעק לכו. נאלו היה רוצה היה בנח
 הטוב והיה מרדק. לאלאכיס. נאחר שחין האדם נבחר למהלך
 האור. ראוי לו להודות עליה ועל דרך זה בא המאמר כלל להודות
 ולהטו שהשם ברא הטל לבבנו הגבאים והשפלים והוא ממשל
 כל ורצה בחין האדם מכל הדברים השפלים ובחיו עמו מזה
 החין והרים קרין כגרה והוא שמה נילם קרין לעמו הגלה לל
 והטוב כן למסידין והוא שמה רבלי לכל חסידיו בדרך שמה
 הגלה בקהל חסידים וזה לפי רב בחירתו כפי אשר בחר
 שבע לוי להיגדל בעבורם לוי וכפי מה שקדם בא בסוף
 המאמר יהלל את שם ה' כי נעבד שמו לבדו הונו על ארץ
 ושמים וזה למה ראוי לכל אדם שיהלל השם על כל המצאות
 של הממשלות. כמו ומשלגן נאין העלון מהם חושל מעמון

לפי כל ענין

ירם קרין לעמו
 ולכן ראוי להם
 להודות לבחירתו
 כפי

ולא השכל שהם שאין מאמך יור ולכן ראוי להודות ולהלל לו על
 כל אשר בארץ ובשמים. נאמר כן הוכיח עשין אמר נאמך נילם
 קרין לעמו רבלי לכל חסידיו לפני עם קרונם הללניה רצה להלל
 שכל זה באומר ראוי לעם הזה להודות השם ולהטו הטוב השלם
 באשר הוא מנבחר והקרוב אליו בחין הנבחר מכל חיות העולם
 השכל ועל כן ראוי לו לשמוח בחלקו. וזוהו הערה טובה במאמר
 הזה שבא להשיר האדם לחון המצאותו. כלל ולהודותו כן.
 ודוד עלה השיר כן כלענע הדם והמאמר על עשיתם רבים אזכור
 מהם חמשה שהם מצנוה למלם הראשון והוא העקר להודיע
 כי בחיט המצאותו. כולו גאמוה מצמוה השם נאחר דונג.
 ונצחונם וממשלגן בכל השט להודיע שיש שם שלשה עליוהו
 השלש. להודיע שחמר העולם השכל למטה במצאותו נאעלה
 למחר העולם האל הגבוה. הרבוע שחין האדם בחר
 חלל אצל המצאותו. כלו וזה רב מנעל מאמר להרחיק מצנוה
 החושבים כי הוא המנן בכל המצאותו נאין זה אומר. אצל
 הוא המנן במצאותו העולם השכל והכונה כן בשלם חמין
 ההוא עש שמה לל עליו כל העולם לא נברא לא בשטל זה.
 וזהו החכם ודריך יסוד עולם. וזה עשין חמישי. רמז באמרו
 וילם קרין לעמו רבלי לכל חסידיו לפני עמ קרונם הללניה

כרשן לך לך נ
 והיא ראונה לשבוע הכת
 חנהלך בבחן צדק. אשרי בטן אמרו. לשון איהלך
 נא בבגד הזה ובשאר אברכי על המנן הליכוננו נשם
 מרחוקנו עבד השם לא ימה יאין נשאל והוא שלמוה הצדיק
 ונבון כי כל עבד שצדיק טעה לצדק אל החין והוא שמה
 עליו צדיק כרבה את מיפטר לקראו חסיד לא רמים או
 צדיק וכאשר ילך הדרך המחודע. יקרא צדיק רמים נאמר
 אור השם כי כן נאמר על החידים בדודוה שמה אור הלהים
 החלק נה והוא שהוסף המורכב כחלקו רוי. וכאשר
 תקצו כן לפני רבים חומר סלה והכונה כלם שיטן כל

דרבן ליהי דעב דעב חסרס ללמד לחמרים וכו' כי יקנה המלמד
אל קרב האומנים ויקללוהו על זה דין ידני לשלם יהיה שישתוק
ואחר שיש עור חסר חסר העול כרבי ויבטחו כי האחד העני
החוסר ליהי חסר וחסיבותי עשב לפי העב חסר הגמול
לבים . והרס החקלים חסר למיעוט הכרם ולפתיחה עשבים
ליהי . על זה וזה ואברהם חסר וחקלקלל מאז . ולפי בברה
לשון רבים וקללה לשון חסר ואם הוא י קנע כי הם הרבים והכל
כא להשיר השלם ללמד ולהשלים אחרים ולהחיותו שלא יבשל חסר
בהקמתו חסר רב כה דניו בא . על זה מן החסר באומני . (לחזכתי) ולאומנים יעב
יעבם ויעבם רבתי טוב . ואל זה בשמון מן ישעיה העבון
אל הדין חסר אמת ומתכונות אל חסר . וכבר הקדים לזה
ואז הטעם אל אברהם חסרם והן לפי שמוא החל לקרוא בע אדם
כי למשכס לעבדו השלם ולשמרם מעבדו . להים אחרים בע
בעבדו . ואלמה חסרם יעבד בשנה המדונה השבוע הלמידה
והלאומי . ולפיכך הנהסו רחמי בספור הכות לזרון השלם ואחר
מן הנהסו אלף חסר החסרות לפי שגמלי גדול הע לשלם
כשיבשל חקליו די ספרו חסר לאוכל ובגד ללבוש ע שיעור
לבינו . אבל כחוי ל שיעורם לפשיק ספרו . והלל ידחיק נדוד
והוא שבו בספרו ייה נעב במדק ניכר אבנים נכרייה אהבד
כח העמל יבדון כערו והממיה לכסף חנה הוא כי כל יבדון
חנה חסר השלם והוא שגמלי כי כבר העבד בארץ ולמד לך
הדרך הגדול הסמו לזה . עמרו מן בא הספור על רב אשון
והעב שחסר הוא זה ואז נקשה לאדם כהמן אומנס ללמד
חוזק חסר טובה ומשונה ואז כעשיט חסרם וכעסקין והוא
לחור ברע כרי לבונה חרע חוזק . ולפיכך חסר שידע השלם
כבר בעתותו של יקרב אליו חסר אעפ שיהי לו גמלי שלחח
אשר מואכן כח כרי לבונה מן כרעב הכר והוא שאם
לחש יעב ל כעבדך . וכך אורה לעמור רבייה כי שלם
יהי . והוא שגמלי נחמה כפטי קללקל . עמרו זה ספר שחין .

ויקרב לחסר
לפי זה חסר יחכם
שני האיש חסר לו
הלך

וכבר למש חסר

דרבן ליהי דעב דעב חסרס ללמד לחמרים וכו' כי יקנה המלמד
אל קרב האומנים ויקללוהו על זה דין ידני לשלם יהיה שישתוק
ואחר שיש עור חסר חסר העול כרבי ויבטחו כי האחד העני
החוסר ליהי חסר וחסיבותי עשב לפי העב חסר הגמול
לבים . והרס החקלים חסר למיעוט הכרם ולפתיחה עשבים
ליהי . על זה וזה ואברהם חסר וחקלקלל מאז . ולפי בברה
לשון רבים וקללה לשון חסר ואם הוא י קנע כי הם הרבים והכל
כא להשיר השלם ללמד ולהשלים אחרים ולהחיותו שלא יבשל חסר
בהקמתו חסר רב כה דניו בא . על זה מן החסר באומני . (לחזכתי) ולאומנים יעב
יעבם ויעבם רבתי טוב . ואל זה בשמון מן ישעיה העבון
אל הדין חסר אמת ומתכונות אל חסר . וכבר הקדים לזה
ואז הטעם אל אברהם חסרם והן לפי שמוא החל לקרוא בע אדם
כי למשכס לעבדו השלם ולשמרם מעבדו . להים אחרים בע
בעבדו . ואלמה חסרם יעבד בשנה המדונה השבוע הלמידה
והלאומי . ולפיכך הנהסו רחמי בספור הכות לזרון השלם ואחר
מן הנהסו אלף חסר החסרות לפי שגמלי גדול הע לשלם
כשיבשל חקליו די ספרו חסר לאוכל ובגד ללבוש ע שיעור
לבינו . אבל כחוי ל שיעורם לפשיק ספרו . והלל ידחיק נדוד
והוא שבו בספרו ייה נעב במדק ניכר אבנים נכרייה אהבד
כח העמל יבדון כערו והממיה לכסף חנה הוא כי כל יבדון
חנה חסר השלם והוא שגמלי כי כבר העבד בארץ ולמד לך
הדרך הגדול הסמו לזה . עמרו מן בא הספור על רב אשון
והעב שחסר הוא זה ואז נקשה לאדם כהמן אומנס ללמד
חוזק חסר טובה ומשונה ואז כעשיט חסרם וכעסקין והוא
לחור ברע כרי לבונה חרע חוזק . ולפיכך חסר שידע השלם
כבר בעתותו של יקרב אליו חסר אעפ שיהי לו גמלי שלחח
אשר מואכן כח כרי לבונה מן כרעב הכר והוא שאם
לחש יעב ל כעבדך . וכך אורה לעמור רבייה כי שלם
יהי . והוא שגמלי נחמה כפטי קללקל . עמרו זה ספר שחין .

ואברהם חסר

אל הדין חסר
הבטח אל חסר

ואם
יפה יעב מארץ יבדון
חסר

לחש יעב ל כעבדך

אין ופניו ומהלך ללבו והולך את ארבע לרובע שתי כוח ארבע
זכרים ובהם לו זה וחסל לו כזה חדר מן החדר הקטנות והוא
הואו לעשר להשיר הרבנים אלו והוא אשה וכן ללבו הולך
זה ארבע היה אמן ופניו ומהלך וזמר ספר דבר היד
שכל סין כושן וכן דניו יתקו לטו והוא השלם לבני דין
השלם והוא שאנו אל נא רבי חייבה טע זביטך וכן כוש וכן
דניך ואנו הלל כל הדרך לטורן והי הורה כי אעפ שנוב שנה
אסיה גם יתך אחר שכל הריב ביניהם הטוב הוא שיפיר איש
ועל אחר והוא שאנו השלם השרט טו וטעל אים השלם וזוהיה
למך חרה השונה שלא יפיר אים בטובה אחרים אחר שיפיק
לו מה ששאר לתלון והוא שאנו לו לברור הטוב העוב לז
כמה הכשרים שהם חקיקים בטובה אחרים וחקיקים בטובה
אחרים וחקיקים עליה עוד למדן חרה השונה מן הספר
הזה שלא להקצות על אחר על טובה שבה לו חמץ שהרי ה
השלם לו הקציה על לטו בשכל שהקציה שהדרך כללן וכל
הטוב שהשיך השיך לרובל ולט הזכר לו חזה דבר ואעפ שהיו
הדברים אוח אעפ ביון ואחר ספר חלמהו האלטרם
בעבור דבר לט אשכ שבה הדרך האלמהה היא ושם כוונתם
לו חמץ חזנה השוואה האחר חרה הרחמים ט בטובן
החמץ כמשך שמע ט שבה אחיו פשוט חרה
הקציה ט הקציר בלתי טוח על ד חלקם השלשיו
חרה ההסתרנות באחר אים חמוט ועד שרך טעל והי
ט אעפ שאנו בעה הדרך למען יעב לו בעבורך אחר שהיה
לו די טרין הסתרן באשר השיך ולו האחר אים העשרה אה
אבנים היה לעוב טבע חפני שהמחון ההוא היה לעוב
חמון שניים ואעפ שזכה מן הין שהיו עב אשכל נה
לקחו חלקם ועם כל זה הורה טוב חרה החולה על קשהים
הרביעית חרה שחידה הבביוה לכל בעל בביוה מן
כני בביוה מן שאנים כני בביוה לפי שאנו לאדם לקחה לו
חברים

ההולך חיה

לפי זה חייבה

לפי כני בביוה

חמון שניים ובעל שרין

הוא חמון שניים העשרה חיה אבנים

החיות לזכר לעד כי והוא שהזכר בעל בביו אבנים
החיותיו חרה החלמה להם והכשרה שכל מחמץ וחמץ טען מעשר
לבו וטוחן וזה יספיק חרה הרבנות והוא חרה שהערה הקבלה
היה מן חמון שניים וטען לעבדים ושבים וספרו שלשה אשתי
שיאה ודך חמון יאמר זה וספרו חירנות והשתחיות לקרוא
אולם למעור לבם חרה ט חדרט העיב לפעור בקרואון ככל חיה
כשרה ונאמר נאמר פו לחם חרה על חרה חסור חמץ שהיה
אחר אעפ ועשה הרוב וזה שפך חמרה הטוב ואחרו חמון שלש
פאים קחה סלע חרה למחן כני טחיה חפני האנחה העבדים
חיסוק לכל כני חרה ט אין ספק שן סאין לו חיה דברן להם וזו חרה
טובה להחיות קחה כמערה שהיו סאה חמרה חרה חיסוק לבנה
חששים נעמו חספן לשעם ושלשה שהיא עשירי האופה וזאת
אין חמון שניים מן חמון ואעפ שאין נאיה לבני סין שלן
מן הפסוק הזה כי חך הוא ללבו כחרה חידועה וכלן חיה חמון חיס
קחה סלע ואחרו ואש עבר ואפר חרה על חרה עמה ושללון דרך
וספרו דבר שרה על הקב בטובה חונה השלם אורה לרבייה
ואה כני חרה על חמון השאחה שהיא טובה כמנה וספרו
כחא לספר לשתי ולבבונה וקערה לה אחזה קבר בכסף חמץ
חיה על חרה חמרה חסדים וטעמו חרה בביו או חמנים
באשר הוא סוף כל האדם והוא יין אל לבן ואחרו אבן
לפוחי חרה על חמץ וחמץ שראוי שיהא באחונה ונישז ובחמץ
רוח או הבביוה והנסיסן לקחה קטורה לאשה חרה על חמץ
קיום מין האדם כני לקיים כלם וזוהו חרה שאנו לו כל חיה
שאין עסקן בבביוה נכונה טאל חמץ או חמון שני ט כלם
לחם עשה או האדם ולו טעם חמנים חמץ חמון חמון חמון
טעם טעם ללבו עירום לחונ טאל חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ חמץ
והוא חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון
כזה חמון חיה חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון
מה שבה חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון

ואנו עפ חמון
שלם חמון חמון חמון
וחמון חמון חמון חמון
וספרו חמון חמון חמון
ולו חמון חמון חמון חמון
חמון חמון חמון חמון

אשר אהב ולאחר השם שמו אהב בין שמו חנון וזוה היה חנה
אלה נמצאה לאחר כחיה והוא חנה על גלגל השלמות טבעו
ואחר שזוה היה השלם במעלותו ובעליו חנון והוא היה
לדבר לפי מה שהיה אהב את הרבה לפני והיה השם
הטובה היה שיער להיות בני קדוש ואלו חנון ואלו
שהיה שלם בחינתו עשן חנון בחינתו זוע לא היה שלם כמות החן
כי כל חן שהבטח חסדים אין האב שלם כי יתכן החסדן הוא לפי
דרכו לא כמו שזוה בשושע חנה הנזכר לפי חסדו בעו והושע היה
לבוש נקיים דמים שם שהבטח בחסדו בפרשו בעלמך וכן אברהם
נמצא חסר בחינתו ישיאל בין כמו שהוטח סוסן שהיה רבה קשו
ומן זה הוכחן כי ולפי שהיה רצון השם לחנון חלשין וזוה וקדוש חסד
העמים כמו שזוה שם ואלו חלשין יסאן נחמדין והחבנים הם
הם החלשים בחנון בין שזוה חלשין כהם וזוה קדוש וידוע כי יצ
לפי האדם רע מעשיו לבקש היחזקות שהם סבר כל חסדן האדם
והם מעבירים הטובה בחינתו האדם כמו שזוה החכם אשר עשה
האלים וזה האדם ישר והיה בקשן השמות ורוב הנה שהיה יוצא
חן הנוצר ומעורר דרכן בבקשן השבן רב בעשיית שאין רק דמיון
ביותר ללא תעלה אבל הוא לבקשן רבים ולהחיות העשין הזה היה
רצון השם והחיל חסדו להראוה ברוי בבשרים לפי שטעם הכל
הוא ל מוטח חסד שאר איברי האדם להשאור באורו החיות
ולפיכך בזה האור לחול בשר העלה כפי להזכיר האדם חלה כפעל
הכלל הוא איברי העלולת מה שאין לו דבר ואעפ"י שישאור
הוא וישעשע בעזיבתו כדרך שהעבור חסדו עשין מה שאין לו
דרך להשלים טעם מעלתו ואעפ"י שהיה הנאה יותר אל שער
שם כמו שזוה חזקיהם לו שאמרן העבעל לפני קשה לפשו
היחן וכזה היה טעם החמה כפי לחסד החמה לא לבעל
פעל הכלל החנה שהיו לבנו העור החוסה שהיא חלה הבשר
כמה החמה לא לבנוה הבשר בעצמו שהיה שמו כן הכל
כי זה חסד החמה חן בעצמו בעל חיים כמו שזוה ואמרם לו
גשן כי לא יחפץ השם בהשחית העולם אבל הטובה כל החיות

ל

לפי עשה חלום חן
חלום ישר

עצמו

לכל המעשים לבטוח הקטנות ולכל באמצע והחן כל עשיתו
העשין הזה חנה שלם הרמים רצן ענה רמים צורה לא רמים
ונח וכן כל המעלות דרך החלטה בחנה יד החסדן כדרך זה הוא
הוא לומר טעם כל לגלגל בעבור השם שהוא החסדן בעל
השלם הזה וזהו שסמך לו ואמר ברינו בני וכוונת ואמר חנון
במחור חנון וכן כל חקום נפרש כשהזכיר חכמת הזכיר זכשן
כי הטובה בחמה היא חנה על זכשן שיכחן לעצוב היחזקות
והוא שאמר ויולגם אהב בשר עלרבים והיה לחנון בריה בני
ובניכם כי עקר החמה היא לחנון ולחיות בני שפירגו נסור
שאר העלות שלה חן ועלו שפרנס ועלו לב כמו שאמר
ויולגם אהב עלו לבבם הכל בני להשיג שלמו החזון הקודם
לשלמות השלם והמסבב חנון ושלמו של האדם הוא עבוד
השם ודעו שהוא האלים לבנו ועל זה סוכבר החמה ולפי
שהביר קודם לבנה קדומו זמן וקדומו סבה שהיה הוא סבר
קיום החמה אמרו לו שצריך להקדים בריה לבנה כי עקר הטובה
בחינתו היא הוא שימול האב אהב במ לחבל עליו בריה השם לחנון
לו לאהם ולהכנסן בבריה ההוא כמו שזוה והקדומו אהב בריה
כפי וכוונת רצון חנון חנון לבנוה לבנה עלה לחנון לק לאהם
ולחיות חנון והוא שהצדיק לו לבדן אחר החולה גם כן ולמה
וכן להכנסן בברייתו למחיהם חנון כי הכנסתן בברייתו היא
חמה בפע עמה והיא הטובה ולפיכך כשאין האב שם רצון
שהחזרל בחמה היא והוא חסד הסדרתם יכרך הברכה החנה
שהיה הוא בחקום האב או בחקום בור רין שהם זקוקים לחמה
לחמה חנה ולכונה החמה העשיר אלה והוא העם ששאון
שהצדיק להזכיר בריה חולה גרים ועבדים רם בריה ולהכיל
כן הקדש וכן החול שהחמה החזקה כן ובבגדו כזהם
מעולם ומצדדים חכמים החשועוד בברייתו חנונים והם
בצדקיהם ובפחיתות החזון חנון טוב כדע כי חנון שלהם
הוא חן חנון ועובר לעצמו וחזון שלא הוא בעצם החן
ועוד חנון חן ולפיכך היה סבר השלמות לזכר חנה חנון

השפעת חיות וכן לא יסחף נזה העשין הוא לפי השפעת יבוא על
העלול כענין פשוט יבא בדרך שלום יראה השפעת ההוא בולטת ופשוטה
ועל כבנים וראה כבני כבני קרובים אליו או רחוקים ממנו ופשוט
יראה כבנים ועלם כבני כבני ופשוט יראה כבנים וכבני כבני ועלם
לפי רפי השפעת ההוא בדרך שהשין ממנו השלם חברה על
שהיום אמרתי יראה הונו עשין גם שאר האמור ינדמים בדרך
נכונה הדבור והפחיתים בשמירה דרשנו כמו שזכרנו במראה נאמר
היה יהיה לגי' ובל' ועלם ועברתן כל ה' הארץ ונאמר ה' גדול
דעה מן רב ועבד' ואמר זה באר האלוקים הסבה ואמר בשם שלמה
כי ידעו למה אמר יצו' אר' כענין אר' כענין אר' ופשוט דרך
לשון דקדוק ופשוט לשון השם ה' על אברהם אר' אשר דבר עליו
ויצא ממנו בדרך שלום האמר אר' יעצתה והשעה אר'
אל קדמו' ומה המסתמור נאמר לו כפי העשין כ' המורגם
אני על קדמי לפי כ' ידעו כעשין שאר הידעו והמחוננו עליו
י' כענין כ' המסתמור והמורגם אר' ידעוה והוא הנבון
לפי חלו' לשון הקשחה מן לקחו כעשין ידעו בשם והוא עשין
בטוב אר' כענין כענין ידעו' וישתן המסתמור שפושט אורה כעשין
כענין ונזלה זמן אר' המורגם בדרך צדום וזמנים הקצון כענין
ידיעה וזוהר לפי הדבור שפוע כענין על כל אחד מהם כענין
אין עם אר' והוא כענין אר' כענין על כל אר' להבא
להם או ללמד אורה בדרך שאר' נבוא להם כענין וכן רצה
כענין כ' ידעו כ' כענין אר' אר' וזוהר אר' לקדמו
כענין להפוסט אר' יחולו ויחשלו כענין כענין אר' כענין אר' כענין
ידעו' כ' כענין מן כענין שלמה כענין השפעת נהוא סבה
שאר חסד על כענין ועל כענין אר' רצה לפי שעה כ' ידעו
דעת הכמים אר' בדרך אר' דרך ה' והוא שעה אורה
לעשו' דקדוק והשפעת' ונאמר בדרך ה' ידעו על שם המעשים
הטובים והם המורגם המסתמור וקראו דרך ה' או דרך ה'
לשם עשמים האמר לפי שם שם הדרך אשר ילבוה אליו כ' הם

היה היה לך
לך

היה היה לך
לך

היה היה לך
לך

היה היה לך
לך

הקוננים אר' והודעת להם אר' הדרך אשר ילבוה ואר' כ'
ישרו דרכי וצדיקים ילבוה והשן לפי שחזר הפעול
האמר ואמר הם נבחרים כענין אר' בביאור והלבו בדרך
אמרתי מה הוא תען אר' זורה היה תען וכן נאמר הביא אר' כ'
באור יהלל המורגם השל וידעו אר' כ' אר' ה' עשה הסד'
השפעת דקדוק אר' כ' באלה הפעול' אר' ה' ורצה באמרתי כ' באל'
הפעול' כ' הספיק ורצה בדרשם אלן אישון אמרתי אליו ונאמר
זה אר' זה והאמר להרהל הוא הונו הכב אליו ומה שאר'
ידעו אר' כ' ידיעה היא רבא מר' ידיעה פשוטו שהם
דרכו כמו שאר' הקדיש כ' אר' דרכו ואר' והנבוא יהיה
אז גם זה בדרש כ' הבלש בדרשו היא ידיעה כ' והוא השלמו
אשר כ' טוב אר' אר' ה' אר' אר' אר' אר' אר' אר' אר' אר'
ואר' אר' טוב הלא היא הדע' אר' אר' ה' וזה הכל כ' שלמו
האדם הוא כ' הדבור לעלום ובא יראה כ' השפעת השלום
כ' העשית האדם ושארן הדרך היא נפוא שאר' ושארן דרך
ה' ולשון שמירה דרך כ' אר' אר' אר' אר' אר' אר' אר' אר'
כ' הספיק כענין על השפעה הבלש היא אר' על השפעה
השלה חלה שהיה הטעם למען האדם בדרך היא אר' אר'
אלה ולהשק כ' כענין אר' אר' אר' אר' אר' אר' אר' אר'
נאר' המורג' וא' כל הפועל נאר' כענין אר' אר' אר' אר'
אר' אר' והכוננים הם הזמנים והמשפחים על הלשון היה
נפ' אר' הכנס על שם הכמה אשרי שמוי דרכ' - ואמר דרך
הכמה הם שמוי דרך עץ החיים והכוננים הם הזמנים
כענין לר' החרב המורגם נאר' אר' אר' לר' החרב ולא
אר' אר' חרב השלמו' וכבר רצה הרב המורה על עשין הלשון
בהצטרף השלם השלמים וכבר רצה קל על הכוננים שהם
נחשבים לר' אמרתי כענין אר' אר' אר' אר' אר' אר' אר' אר'
ולשון לר' ושל הדרך הזה באו החלמות המורגים והנבואה
ולשון ירצה הנבוא ויחלם החולם גם כן על הרוב על עשין

היה היה לך
לך

היה היה לך
לך

היה היה לך
לך

היה היה לך
לך

וכפי מדוננין כי החכם יראה בתלמוד עשית חכמות והדריך עשית
גם כן של הדור עשית צדק והנדיב עשית גרינות וכן יושך
העשין בחימה הלך רצוא באברהם אטין כפי עובד נבינות
האפסרסמוז היה יושב פנת האהל כחם היום שהיה עור השונה
לשאר בט חדם נהוא לפי שהיה מדמה כי האון הנזק ער
האניה שימותו כי העובים ברדסם נזק לכן לשנו סבה האהל
לקנאו העובים ולהאטילם עמנו וחלב ומחאה וכן הנזק וכפי
טוב צדק ומלתי על העובים היה מוגבל לפי השם על עשין
אנשי סדום יקול יש צדקים וכן יושך עשין העובים כפי
הנזקים ונשייתם מן עשית אנשים שאחשברם עליהם כחן ע
שאר דעל ישונך על משכך סלקו כי הנח המודיה פלעין
הוא בעשיתם הלא ניש לך עבדו בבואה והוא שכן אנון בשם
הלזק כי כל מה ענון אנון השט היו קנאים אונן הלזק ולפי
שידעם שהשם כרובים חיים שים באעלה חלקן שמונים
אחנם הגיה קרחה אונם כרובים שהוא שם האונה על צדו
אורס קטן כי כן יקנאו הער הקטן הביא וכן קנאו החכם לך
חסך ומכס ולבשר עליהם היה צדו הכרובים על ארון העדו
נמשה רבו עי היה שומע הקול מדבר אלו חבין שם הכרובים
אשר טעהם אים אל אחיו כחן שאר וישמע אור הקול הדבר
אלו העל הכפורה חבין שם הכרובים וכבר קדם לך נדבתי
איתך מעל הכפורה חבין שם הכרובים ולפי מה שכתב הדב
המונה שגמחו השם רבו עי לא היה בה הנא לפי המדעה
ולבין אור כפי אל כפי מדבר כי אם כן צדק שאר לפי דעין
שאמר חסן שם הכרובים כדב כן שהיה הקול ההוא
מן המך אשר ביש ביטחם לו שהיה משנהם כחן שושמע
לשאר הנבאים קול נבואה או לשאר החכמים חכמה וזה כל
בהיותו צדק ונשפט כחן שאר זל כל שיהיה מעטו קודמו
לחכמתו חכמתו חכמתו ויראה העין כלל עשית הששים
עובים נאעע הששים נשם ומקרא גם כן שאינו צדק

נמשפט

וכתובתו יבא כל אחד מהשמות הלא לבלול האונן משנהם
כי הצדק העו הישר וכל עשה חזק טובה און נמשע מן הרעה עשה
צדק לנפשו וכחן כן משפט אנון לבלול גם כן כי העשה הנזק
הוא צופט על עבדו כחן שאר מלכל דברו נמשפט נאמנד
כאשר יבאו שניהם יחד נקח משפט בעשונה הדין על אחרים
אם לחסד אם לתקנה ונקח צדק על שאר המדוע העובני
ואסער שחסד העו נבלל בשם צדק כי כל נמשעו חסד צדק
ולפיכך הספיק לך בצדק נמשפט במקום חסד ובמאמר ידעיה
הלא היא הולע אנון נאם יו נאעפ שברכט השם הנזק עשה
חסד משפט נצדקה יו איפער שחסד על דרך האנון הוא בלבר
כדרכי השם לפי שכל המאמר חסד מאמר יו אבל דרכי השם באום
צדק נמשפט בלבר כי הכל חסד מאמר יו נאידו יוא לפי זה
העשין סגול מאמר הנבוא יקנע לבס לצדק קצרו לפי חסד
כי זכיעה פארס והיא עשית המעשים טובים הוא לצדקה
וקצרהם והיא המונל היא לפי חסד השם כי היא הקדומה נשלב
אבל הכל חסד מאמר וכל מעשה האדם במחנה אולם יתכס
צדק ונמשפט וכפי מה שיבחר לו האדם העוב העשין יסוועתו
מן השמים נאם יבאר הרע יסנדרו כנס מאמר נעשה מה
אלה חסן כחן שאר זל בא ליעווא כנחמין לך בא ליעהר
משישן אונן זה עזיה באומיו גם אונן ידענך כי ברם
לבין עשית מאר ואחשך גם אונן אונן מהטון ל עלתך
לא נבונך להגיע אללה חסלל שאם לו עשה כנס לבד היה
עבא ועבאן להנע נכפי זה העשין אברהם אבינו שברר הששין
צדקה נמשפט הנדבאן וצדק מלרין להנחיק מן הועפס ועל
צדק נמשפט דור נבו ובני נאן אחריו נאעפ שהיה קודם
חכך הנה אור זל עלו שהנזן בטוב שלמוה חסמות ונער טבעין
קיים כל המאמר בלבד כדרכים המאמרעפס שהם שקרי המורה
נצדקה כי מדבר הגיה הם חכמה ובינה כי אנון על המורה

כי נשם לבין עשית
ואחשך גם אונן

כי הוא המורבב וביעבם ובפניו נבגד עליו יתעורר השמיר
הינה קרנה נרונה ועל דרך שאינה ינה כעו נבגדו אחריו
כדרך כל חכם שלם לזל על דרך נבואה שאחר להם כזה אחר
אחר אל בע האדם נעשו זה זה אבל היה חלוד אומם תקום
נחשעים זיקים נשונם כדרך בחינת ברכה השם ולפניו נול
השם נאמן השלם לו נלכעו אחריו ליהוה חלודו כהים וזו קדוש
לנהוב השם בכל לב ובכל נפש כדרך אהבה השלם אשר לחזק
אחבהו כי כן יתרון אשר אהב ינהו חל קטיט השלם האנשים
גם האהבה נפשו כי השם זמן וחזק יתקן לו נפש כן מפעל והוא
חזק לזוהי נפש הן היקר שלם היה כהן חבב אל אביו לפי
שנפן לו כנפלה הכנסתו שנספק להיגלה זרע אנשים להשקן
דמן השם נכעזו במין האדם וכבר היו צבחה וצרה זקנים ועל
לם אחר יאנוש הלודו כיון שבת הסטור כרחה להויו על עשן
זה חל ליהוה לשון אהב טעמים עו כי כל אהבתו בעולם היה
היה על הן ההנה והנה שאני אהב צהבה שנגלה אהבתו ותשקן
וכשלם ההנה לו לקוה נאמן עו עשיר או נאמן בעם או נאמן
אחר חכמי רבה כבוד השם להעלות לו לעלה או כן יתרון ולכן
היה אחר דבריו והאמן ביה בחכמה היה אמונה קיומו להרע
אחבהו לפעל ואם היה בלם חקוקה נזה הוא עשן הנשין או
והידיעה הנאמרים כבוד השקיה לפי הדעו שסרב בפניו החכם
ז אברהם חזן שאת צל כי הדעו שם האחד דעו העניו
בערם היוני והשע דעו הים כדמסו והרעו בה שאע"פ של
הנבנים החזקנים חלפין השם ינעם ותאז הידיעה היה
היא ידעה החיפשו אשר לו תנעם טבוב החיפשו וכשכא
לפעל אחר חלפין החיפשו אז רביה כן הידיעה על הנחש
ונאני להעלות נאמן שלם כפי בחירתו ובעשן זה כהן השם או
הצדיק יודי ואפסקו וידעו ביה שמתא כן נודעו כפי הענין
המעשה להשפעה והרב החונה הן בזה כדרך הקאון רב ספרי
לע

לא כן

טוב

החזק החכם בפניו שמו חל נסה להאור ודקדק לבני אדם
וחל ידעו בעשן הודעו ומה שחפץ עליו החכם הנכס
כי בעג שערך כן להעלות לא היה עם אדם ואפי נעריהו
שאריו עם החזק הקושיא החזק לו נשע דרך הקאון לפי
שאחר נבוא ידוע ואין צדיק לעזים ואחר שאברהם השלם
ספר המעשה החזק הרפרסם הדבר נרחב נגד אהבה השם
ואל לו היה זה חסד נבוא חן על דרך שבאזה כל בתלם
או במראה די היה כן לזוה באהבה השם כפי מה שיקראו
בעשן החלודו העזקים והנאנוו שעשיתם נמשך אל החקשנה
והדעו ואחר שהנא ספר המעשה הקאור נדעה כן יראה שנים
ואהבהו כי הינאה ההוא כלל האהבה כדרך חקומו ואל לבו
שהיה נבוא בעג ההיא היה חזון עוף יתן אשר עשיו ואי לו
לדחק כי לא כשיג ער ענה להנה היה סוף רב לפי ש
הששם הנאמרים היה חזון עוף ידעו כי יחלום איה
וכפי העשן היה יבאר זה שאני על אנשי סוס ואם לך
הדעו ואיך נקם אים נכין ואם לו אורפיע לפי שלך
הזכר בבה נבוא השופה וילדע שאע"פ שהיא בעקרה הבאה
אלו אים היו עשין השופה לו עשו לו ונשקדקד הדבר
היטב נמצא הנשונה נעלה כמעטור ואם לו כי אחר שעשו
השופה לו היו על עשין העקרה הבאה לפיך באר החזקם
נאזי שאם עשין השופה או שאין עשיתם כפי העקרה שיהן
דעקום עליהם העזקים והעשיתם ידע עשיתם כפי הפעלה
ולא יעשה לו ולפיכך נה הסטור שאלו שם אנשים וקלה
לם מעשיתם היה שקלה ע שקלה ער שיעשו לו נזה היה
שכלם שם וכפי מהנאם הרע לו פנה אים אל האנשים כי לא
היהו שיהו אים כהם ער שארע חסד קבלה שריט עשה
אחר חסד שנבארן כחזיה על חבורה ודעו אונם חזעב
וכן בזה הקבלה שלע חזו לחזקום עקאון על או הדרך שלך

יתן אשר עשיו
עגה ידעו כי חלוד
ואם לו חזעב

חל לא יתקו אונם

רבוין נאים באיסאל וסמאן זה למה שנתן ליהוה עשרת עליו
ויסודו אליו ויבאו אל ביתו לפי שידע שנתן היה בעצתם וידע
הטוב הרע היה שיהיה איש נאמן ולפיכך אנשי העיר אשר סדום
עצמן בעצת הרע ההוא חקטן ועד גדול נסמן על הכניסה ויאמרו
לברצאם ולכל אותם ואלו ואז נבלה להם טבעם הרע במחון
וכתפ פרו עמם כחורבם כסין במחונתן וחיבתן במחונתן
כי כגופם הראו שאהבו זהו היו כרבליה הנבלה שהיו היו
רצעים לרעו אותם ועד חמור לטעם שהיה חסדן אוחן להם
כי להטיל הכאים בכל קוריהו ולכן שחש אלו אבל אהנו על כרח
חינוך ודבור החמור כי למה וישפט שפוט וזה לפי רב שאדם
לאיפס וימחוק גם כן הראו וע טבעם שלן יתן שיהיה איש
במחון העשע טקטאן כל אנשי העיר על זה ולפי שידעם
המדה הרעה הזאת לאיש סדום אחרי כן כל להחזיקה של
הי שעת זרה בהטאה אחיים שם חור סדום נפסקו הרין
ואחרי עי הין חקטן ואז בני שאוה של של ושלן שלן
כלאיש שהנא נבול לעצמו ע שלן יהיה נאמי ואמר להם
זהו כי שהיו חרד סדום ואנשם שחכר נהח מחלוקה ואז
קצתם שהיו חרד ביטעו כלו לא טובה ולפי רעה זה נאמי
סם לבר רעו אחי לפי שיש אנשים שאהבם הפי שיהו רעיה
לחנה על הרוב לפי שאין להם עסק בעלה ואנשם הרב סם
אנש שאה שהנא חור סדום וצדיק כל אדם להחזיקה אבל
כאנש של שלן ושלן של עה האין כלוה שהנא נהח ומהה
זו היא חרד ויהי דרך אהן ס כה יתקיים הישוב החדיש
שהנא חנובע כן על אדם ולפיכך יקרא בעל החדה הזאת עם
האין ולא נאמי זה לעגור שהיו טרע שאם אין דרך אהן
אין רעה אבל לא השיך בעל החדה הזאת אה שלמוה החון
לרע חכמים אכין שאה אחי שהספן לו עשיר של שלן ושלן
שלן כאחורו לחלק סדום אם חחוט ועד שיך בעל ואם אהן חול
אשר לך והיה קורא השפנים אלה כרוח נביה ובען יפה בעגור

העוב

במחונתן

כאן למה

הי טפסן על חרד סדום
שירען סוף חרד
ע

של שלן ושלן של

קורא סל ונתן חוק לך אנשים וחמור והלב נהח עמוק וחשש
עליהם להטען לחור העיבור נאמן אבא הסטור העוב הוא כפי
ללמד לבונו הדרך הישרה כי כל הספורים הם ללמד ולהחיות
וכס נהח באמר וספור אנשי סדום הרעש בא לחורו אחיהם טעה
כי אמר כל מעשה כל ימא באשפט על כל מעלה וישמע חכם ויוסף
לקח ולחוק יחוש לעצמו שלא יהיה חקטיט סדום ואנשי עמיה
כי בעוד שהעשרה צדיקים בעיר היא עומדת על רגל עור כועש
ואנש והעיר נכבדו אחנם האחר אשר בא למד וישפט שפוט
והוא השכל הישר לפעל והוא עורו הנפש יחלש בשמש אל
המלאכים השלמים להעלות ההרה אבל אחי נהח חור
הנפש השוב נסוב חלה לפי שלן נבא החדה עלה שלן רב
רביט חמוריה כיון שבאה אל עט לפי שהנא חמור לה ואחרי כי
אמר חן המלאכים יבא להטיל נאמר להטין העיר ושרו כמור
האיש ההנא של חן לאיש ולכן כיון שקדם בצמצר באאיש
זה צדיק שיצטרך לו כל חכמה חשלה ויביט אל העיר אשר חרב
חמור וילך כרוח חכם השלם ועל זה הדרך הזה ראוי שלן
כלאן כפי אהבה נחו שעה נחו ובע נהח אחיו וסודם הדרך
היה חן סבה להטאה על אהבה או אשר נכח עליו והוא
היה שאה לו והלטים חמור יצאו והטוב ההוא הוא המלוכה הנא
החור ולפיכך תקראו כל בני יש חלבים ולכן טרע תקרא העם
הזה גדול ונבדוק לפי דקויה בשם ולכן כדרכו כדרך שאה
הנבא אחי יחוי על צדען וברטה על יצאיתן והוא היה רחל
וכן שאה לו ואשפן למו גדול ואכתיך ואנלה שחך והיה כפה

חמור

כאן למה היה
כאן אדם

כפא ויהיו חיי שרה

והיא כאנייה לחופי חרן נבבר ואש חרונה בחמר כה
ולפיכך כפאנה כה בסוקו אלה ואם חח באמצע החמור
שמש כפי וראו והיי אחיך נשכח עין וכו' אהן
פסוקים אלו נאחיו על דרך חוסר חזויה כשנאוי חלבה לחלק
נבבר וגדול חלם כה אמו וצדול חשאר חמלבים כדרך נשכח

יבנה לרחוק ארצו העבר מכל כור אבנו ויכל בו דרוז או כר
אחר האבנו המיוחדו לשלח התקן ולש גלגל התקן ציפה ה
החלה ליוסר יב כר שיחצו בה החקק באשר חיל והוא שיח
לה שלמו המכונן הראונו לה ולא החסר אחר מכן ואל זה הענין
באו פסוקים אלה אשר הרכן הקלה בהם כפי שבאר והחל
זה הענין ערך עקרים נטארו מה עמ שלענין זה כפי העמ
כנה הקודש שחבר בגלותו השם נעבודתו ומה ענין לה החזון
ההוא לשבח העלן טופשו וליוזו על גבורתו ועל מוסר נחש
נחשו ונשיב נטארו כי אין כנה החזון הזה לא על ענין של
נחש מכל שאר עניני העולם האדם והוא כי זה החזון כן בא
על שם פנים גלגל נוסר והנשר בא לשבח לשבח השגה של
האדם בדיעבד השם ולהודיע קיומו לשבח ולשגור על
אברה השלמה ולחור סגור הומוני על זה ער שיגנה באברה
כצאנו חקק הנשים החקק נלה עשה החזון הזה כרן עשה
אלה ספר שיר השירים אע"פ עליו במשע כלם שאין כל העולם
כלו כרן טוס שטן כן שיר השירים ואם כל הטובים קרע שיר
השירים קרע קרעים ושם הספר ראיה ברורה לרביהם בקריות
אומן שיר השירים ואם היה משמעו הספר כפשוטו היה גלגל
גלגל לשלמה בשם הספר ולא היה לענין אהל לפי שהאמן כן
הוא על החקק השלם כאן שעקרע לבל הוין קראו בשם הזה לפי
שהשיר נאמר על חלצה דמה מחובבה באשל ושיר השירים נאמר
על המשכן חלם ואין לחם זה רק להשגה ידועה השם וההגנה
ולפי שהגלה חקק בעל חיים זה עם זה הוא נחמד בחושק עם
האוקף האשל שלמי החכם אהבה השם בחקק ההוא והאירן
ברכני חקקם זה עם זה ונכח קרן הין רגליו חכמי דויעם
המשלמה באברה האלן הקול עם החלצה ביום חתונה ובוים
אחור לכן וחברו האשל הזה כאלו עמק לפניהם אשכל השונר
ואור השיר הראונו להם ברך שבמים נצחון ראויים ונחמור
חוסר הראונו גם כן לפי אהבהם וחיבתם ולפי זה הענין קראו

החזון הזה שיר ידלנו לפי דרך לחלף דרך הענין הראוי לפי
החקק והכלה והוא השבח הראוי והחוסר והגברת לא זולת זה כי
כן עמקו בצחורו ההוא ואמרנו משכל לרמוז כן שהנא חרב על
המשכל באמר ולפי דברי סדרן החושקים לבר דויהם כגמס
על השושעם נאמר כן על טושעם והוא שאמר למצא על טושע
השכל שיר ידלנו וזה הפסוק הודיע כן שם החוסר נשם
החזון הראוי על הענין החסון כן כרן שמונו ספרי החסונים
ואמרו כי פסוק אחר לפרשור החזון כרן פנימה ספרי החסונים
והוא אומר רחם לב דבר טוב אומר אע"פ חשני לחקק לענין ענין סופר
ודוע שלשון חיונה חורה על ענין האשה טאומס חושי החסון שפונג
ואמר רחם לב דבר טוב הוא כאלו אע"פ חשני חשני דבר שלם
ואין זה לבדן חן החובב אבל לעור השומע אומר או הקורא כן כר
שיבאין כן ידוע כי הוא לחובר על השלמו וט הוא החקק חן האה
ואחר זה בא להודיע על אי זה שלמו חן השלמוניו חדכר ואם
אידכר במעשי הראויים לחקק ואמרנו מעשי כאלו אע"פ חשני חוין
האדם שאמר חללם והמכרש חוין כי על החזון אע"פ חשני
ואם כן חמא החזון שלשון שטור לרמוז כן על שם חשני חקק חקק
לכא כרן חן חן חקק ידבר ואם שידכר ברך חידה הראונו
על שם פנים נחמא חוין לענין ענין סופר חוין לפי שידוע שענין
סופר חוין חמא חלל שכן ינחמא חלבל חוין כגובה נחמא
וחסודכר בחקק חויעט כן חכם חשנים דברו חויעט חויעט חויעט
והוא דבר דבר על אופמן ולפי שהדבר אחר חללקי החוין החקק
כרן החסר יאמר על חלבל ועל חכם סופר לפי שהם חויעט
האוננו אחר אחר והוא טול ספר ספר וספר לפי ספר
ינחמא על כלל האוננו הנחמאונן כרוב ההוא וספר יאמר
על חוין האוננו וחכמים נקוד שר אגחבר חוין חנה וחוין
חלקיה כמו חקונה וספר יאמר על חכמי חקונה וזו ענין
ט בחכמים יפן הדברו וכינחמא חן חויעט חן חויעט חן
לא חכמי חקונה לפי יפן שום דבר ולפיכך השלם חקק חלבל
שלמה

למצא על טושע
משכל שיר ידלנו

לפועל

הספר

ולטין ראוי ליקרא הלבלז חן החכם סופר . ויאמר על הלבלז הזו
 סופר וחיד . ועל החכם היודע לרוב דרך לחשים . והוא שטן שדבר
 עשאו הכל חכמים לבו שאינם שומעים דבריו האנושים באמת
 ההוא גם על זה יאמר שהוא סופר היודע וק אחריו ול חרשים
 שטן שטות בזבזי רוח עשאו הכל כחכמים . נאון זה החסן דבר
 וחסן דבר . להם זה שראוי לסמוך לך דברי הגיה שטן בלש .
 והרב המורה פירש בהסן זה . ולא ידענו למה . ואם חי איפשר
 לבינו . ולב חרשים רק כפי השמיעה הפשוטה והוא אומנם ירצה
 כן גם כן העשין הנשכ כאלו חכם החלמונים כן כן יקראו כלן
 האומנו . ואיפשר שהענין זכירה ירצה כפי העשין הזה באחר
 ויראנו ה' אכזבה חרשים . זה ובאר הקדמוני לבונה על הדע הקדמוני
 שהוא נמשך לך יסודות . והעוב נמשך לבונה ולחמה שכן על כל לעב
 ה' השלוח וזה סלם לבו דר החכמה . אבל לבו דר הנבואה נאמר
 על חובל פתח יהודה . ועל יושבי פתח הגזול . ועל חן וזכירה
 שהיו מעוררים על העשין . כחן שראוי הסגור בספר עשאו נש
 עשאו בארץ קיון זכובל כן דלעל וישוע דר הודות ושכין לתיב
 בור . הוא דר ביהושע ונעמון נביאי' דר הוא חסדן לחן . ודל
 חסדן שהם השית כן דרז ומשית כן יוסף ואיהו נכחן דרן נטוב
 לבו הקדש על הערב . אומנם השמע לבו דר הנבואה נראה מה
 שאמרונו כן . ולבו דר החכמה בא על הגורם ועל השלוח החטה
 ארבעה חרשים ויאמר חכם חכמים ניקרא גם כן סופר היודע
 וכחוסן יאמר על נבון הלשח החסן והיה הדברים הנאמרים
 בדרך משל וחידה לבו שהיא מונה באריותו מספר העשמים
 הידענים החקרא אחד ולפי זה זה העשין נקרא סופר חסדן
 לבו שהיה חכם וינקט הגורם על אחרת וחסין לשיה כחן שבו
 ויקראו בספר הגיה האלים הספרש נשום אכל יביין באקרא
 וזה הוא השנוא אכל ובויה באקרא הנמשך עשית אחר הפסוק
 וכסוף העשמים וקראתם להיוון כפי הבגים . והוא החקרא כחן
 שדנשו ול . אבל לחמו יחידו היה דבין להסן לחשים על ידי

האומנו

הוא נמשך לך יסודות

בספר חנוך ה'א

חכמה

השכל נבנה בדרישה האנויה וכן העד עליו הגו בסודו כי עמא
 הסן לבן לרנש צור הגור . ולעצמו וללמד כע חן וחשפה
 וזהו עיקר עסק בגורם לשמה . והראיה הנרונה למה שאמרונו
 בשם סופר והידי על עמא אחרו סופר היודע בהגור חש . ואחר
 ספר דמא ד' להא שמיא . נאלו היה לשבח הלבלזו מה היה העשין
 לחסן אל דר השם . וכן ראיה למה שקדוקת בשם סופר מה
 שאמר סם לשמוח הסן הסופר סופר דברי ידענו . וחקונו על
 יסל . וכן אמרן בברי וכונו שאש . כבס הקדולה נקראו סופר
 לבו שהיו סופרים האומנו . ודנשים אומם והיא על הדרך שאמרונו
 בדרישה העשמים והודעה לחשים . ועל דרך זה בא לשונ עמ
 סופר מהיך להודיע כל החמור הוא בא על שט פטם והוא
 כל דברי משל שהקלה חסן טוב לבו והנכח טוב לחידים
 כחן שיבאר . ונקדים לבאר הדרך הקלה . בשבח החסן ובשור
 היומי לו בוס חרשים . וזה החל . יספיה חבט אדם
 הדת חן בשפוטן על כן בוכן אים לעלם . הקדים חלה
 סבר בחינת לחן . והוא יכו הארז נעם דבריו . לבו שש
 עשיתם אלה עשיתם חושים . כחן שאמר לו סל סאן וחסדן
 והשעה כן הם חקרים העם אל החסן וחשבים אורן לקל ולפון
 הוא אמה על כן בוכן אים לעלם . וזכורו דרשונן על אבהם
 חבין . ואה יספיה חבט אדם . כ' יספיה בעלונים חבט חסן
 לך עשפיה כחמנים . נשאו אים אנה כרובץ . הודת חן
 בשפוטן . הנה נא הלאה לרבי . על כן בוכן . ווי בוכן אור
 אבהם כל . נטוב זה על אחר חודת הדע . ובאחרו כן עלון
 יאני החמור הזה כן חנא הנבחר באחר לחסן לעלם . ואחר
 שמודיע החמור סבר בחינת . הודיע הודני מהנהגון .
 והוא אמרו חסדן חסדן על ידן ובור . ט זה סל פעל הקבור .
 והוא הודו ופדון זה הוא אמרו הודן והודן . נאמר חבט חסדן
 הודו לרוב והוא אמה והודן דלר רב . ולא לבקרה חס

יפיה חבט אדם

סא כל

יורק על דבר אחר. למה להקים האמו, בארץ. ולא בראשון וצב
 כלומר שיתבאר ויקראו במלכותו רק בעתה. ולא שיעשה רבאמן
 לבחם על הרשעים והרעים כי זה אבדוניו, על הטובים אבל
 שגור. דרך א הוא אומר ועתה דרך. ובהנהגה הזאת הישרה יחייב
 לעשות, פלגו עמנו, כראוי לצדק שיהיה לה חלק טוהר והנא
 אחרון ורעך כרצונו, ימנך. ואולי רצה לעור ורורה לשון
 ימנך טראור, כי שני פסוקים אלה באו להחמק, עשו הזכר
 אלו ולפנין יחס לו החרב. אבל לדעו בעמים ולהטעם
 החינוך יחס לו התמים לחקם חמין הוא שאף ידבר שטעם שים
 רהרן. פלג לב אביב חולך. וידוע כי בשאר המנהג, אלה יתה
 יכונן השם כמאן. והוא שאף כסאן אהים עולם ועד שבו
 מיסור שבו חלבוך. הנזה לגי וחסו שצבו מיסור שבו
 מלכותך. למה ששפטין משפט מאן, ומחשבתן מחשבו יסור
 יכונן השם כסאן לעולם. או רצה כי כפון כפא אהים לפי
 שישב ויקראו האדם עליו לפני השם כפון שכן בו, אהים חיל
 יי. והוא על דרך שאף זכירה העבא וישב ומשל על כסאן.
 כפון שהבאר בפרשו זכור. ואחר שהזכיר הנהג, חלבוך
 הוקיעו הסבה האמונה. למנוח ותרגען חיקיה כרי לחער
 אונקל ולחזון על העוב לעולם ככל דרך חין וככל איש כי
 ראוי להל כפי יש חלכה ומחשלה והוא שאף אהבה דרך
 והשגת השע. וידוע כי הדריקים והרשעים שם הפכים.
 וכן האהבה והשגתה. וכפן ואמר שהקשא והשוא שעה
 הפכים למשן ושוא אחרים חיוי לקדק זה הוסין באחיו
 והשגת השע. הלא ידוע כי הדריק שונא רשע אבל זה אהבה
 נאה לפי החמס ולפי האשמים. כי יש דריק איש אהבה
 דריק פעמים ואהבה רשע פעמי - או לפי שפאן לגמרי להחיות
 לפי השגתה חזון עליו. או יש איש שהוא אהבה דרך
 לאשמים ואהבה רשע לאשמים כפי הגולה וכפי האהבה

אמר

או כפי סבה אחרת. ואשר חזון על הדרך חס לא רסון לן. מחשלה.
 לפי שאיך חונטנו בצדק. וכזה החול חזון חזון רבים. אבל האיש
 החונטנו כי אהבה דרך נקט נשואה רשע ככל חזון נכל איש
 והוא החזון לחלק יורג משאו כי חס נאך יורג וחברין חזוני
 והוא שאף אהבה דרך ורצה לגי לפי שהיוג על הטבע השלם
 הזה הביאך השם לחושלה הזאת יורג משאו כי חס. ורצה
 חן הכו. שדך חלבים היה להמשח כנס חרובים נכוס שחור
 לבם והוא היה נקרא שחן ששן. או הוא דרך חסן אבל
 מדרסהם ללבוש בגדי חלבו, חקרים והם שחוקים כהילן שן.
 הוא שאף חר ומהלכה קצועו, כל כדונתן חן הילן שן
 נאף חס שחוקן. נאף שהוא רבץ עם הפסוק הכא אחיו וכן
 כלא אף משאר שחוקן שגור חלבים עם שאר שגור יקרור.
 נצה שיל לחיות ככנס אופור רצה לגי שבתרה לחלום
 חסל טגה החלבים ובענה השרים לטה ולעמיונה ולטוב
 חוסרה כדך שבתרה לחלפה חסל טגור החלבים אסור
 חסל הנגלות. ואחר שהשלים המשורר העון דבוע על החלק
 בבחינה החלבה שב לרוב אל החלבה ולגודיעה חזויה לה
 בהנהיגה כרי שרמן לעז חלבוה עם חולך. והוא שאף
 שמש כג. נאף והעו חזון ושכתי שחן נגור אכין חסל כפון
 שיבאר עקרים לזה ונאף שאיעור עבר אברהם השלח לקח
 אשה חנה לרפך אביה כקס מהשם שיחזין לן אשה חזויה
 לחלק טגור והוא שרהייה חדושה חדור. אשה חיל המשלחו
 הטנה בבחינה האשה כפון שפאן הספור נגמלה היצירה.
 שבראה לעזר האדם והעור השלם העו כספער יעשה
 בזרזור העבדים העבדותה חמין נאנעם שרבו העבדה
 עליו. ושניסין טגור חוסרן על הקסה כפי החזון לחקם
 ולפי יסמין על חזון לא הוא נבטעו יעשה כל חס שאופער
 לו לעשנה. ועל דרך זה כקס לעזר על העשה הינדאת מהעור

אוהב

היה השכל החמור והחמול הוא צורה השכל הוא השכל בפעל
ועשן המשל ההוא לנו כשנוט למכין וכפי ענין זה בא הקדר
הרבה על ידך והי' כלג' שהעלג שחמין נבואה האשה ט' עלג
ויכך שניהם מורים על דבר אחד מצד הדבר ובאר ט' החרב
הוא הנדך והדך והוא הדך היורה שהיא הפעולה לעשה ונפארו
ל' חן האדם וידוע ט' החרב הוא כל מיכא כנאין הסמוכים ל' וכן
הבין החמולה ואחר אשר באר זה למד איך ראוי לעבוד בתוך
והוא צדדו והדרך על דבר והי' כלג' והדרך על דבר על חרב
אחר דבר לזה שלט יטה אל ט' הקבנה בהקבואה כמעשה ופעולה
למטה חן על דבר אחר ואחרו ועשה דבר דבר ט' שלט יטה גם
ט' לזה העשה חן כדון כגון שהנבאר דרך הקלה ואחרו
ומדך נבאוו יחייך על דרך שאנו נחמם לב חס לוחיך
לפי שהחין השל לעשים הטובים ורצה לזה שים לבך
למיטת נהיה למדך לעשו עראוה שייכאון אשין ועבדון
אחר וישתמו לך כל אחר ואחר זה הנחה שיהיו חב' וצדדן
שעמם להטבע שאר חלתי הנפש הדחוקים חמין והאורבים ל'
ולבטל אורב החמם לב אנוכי הולך שהם בט' העין עק'
סיסורו וועלן והיה שבו חושב שבו חלבוטן על עמון ועל
שאר העמים יטון השם כפאן להעמידו חלק לעולם כלג'
לחיו השכל בט' ע' כגון שבא זה העין כדנשע אחר שבע
השם בשין אה' ומלג' ה' עולד ואחר שהשלים ענין חלבוטן
כא לבאר לרוב על ענין חרבין והיא להיווה הכונה דתקא בתוך
דקווי חיים שלא הפד חמין רגע אחר והודיע סבר זה כג'
ספוקים אהבו עק' וגשט' רשע והי' חן ואהלה נה' כג'
חלבים והי' רצה לזה חפס טאהבה דק' וגשט' רשע כלג'
שגב כל קשין לבדן נפסן ולא נגב רגע אחר לרשע על
ט' אשך השם שין שין חמין ח' והוא השם ט' הטוב
העלה על כל הטובים שסבר העולה כגון שאה' ל' ענה ודלה
חלם והוא העין העהו הנזכר עליו הושע הסין וכמו שזכר

זה דבר באגרון טוב
עין חמין ידבנו והי'

שיסורו ועל
הוא שאר
העין שבע
ואחר שישו

הוא העין שהזכיר
עליו החכם וואה'
ועשן על אשך אל
יחסר

לם גם כן הלבוטן החלבוטן בא הנה חן ואהלה קדושה כל כדונתך
והרעון כן שכל הדברים אליו יכחו חן חדונתו העוטף עק'
דג' חן שחמון בע' חלבים כדונתך ח' חן חמין קבלה שחמון
כחור החמ' עם חדונתך קודמותו ל' כטבע כצב' על לוחין
בבב' חמין והוא חלבוטן המשל שחמין למען החור חקבל
הענה נכרם כ' לא כצנה אחרו ואחר זה בא החמור
ליסר חלה וללמד כשירו חמין כדון שחמין חן בשטן
ועל חלה כל הימים והוא חמין שמש כ' ורתי והי' חמין
והי' רצה כן שגשים כל המצוה כן על הדך שחמין בשין חלה
שחמין שפתי עין של לפעו אל שאר חלתי ואחרו נבו חמין
להזהיר חן על כחור חמין חזה ועל כה חב' הזכיר חן על חמין
ואחרו יחמין חמין חמין הוא כשין על אשך חמין כלחור
שחמין חמין לב אל חמין והוא שחמין ל' ולח לחור
וכבר שרשע כפסוק חמין חמין חמין חמין חמין חמין
לגמול על זה ט' הוא דרך הדברים הטובים ואחרו ט' חמין
כדונתו והשחמין ל' חמין חמין חמין חמין חמין חמין
הזה עלה חן וגם יפה על הכונה החשונה ואחר כן חודיע כ'
סוף חמין נב' ח' חל כחן שדונתו על חמין שכל על
ט' לנשטם לבט' יי' היה סמרה לאכל לשבעה ולחכסה ענין
אחרו זה החכסה דברים שכל ענין יחמין וחמין ט' חמין סמרי
כגרה ואיכא דאג' זה חמין דברים שכל ענין יחמין
נחמין ט' חמין עשמי דורה נשט חמין חמין חמין חמין
ולחלה הטובים כ' זה חמין חמין חמין חמין חמין חמין
ובמדונה ובא המשל כד' לב' רוב חמין חמין חמין חמין
הי' דרך חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין
שן חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין
לחודיע חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין
כא חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין
ט' חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין חמין

ונאמר כי יעשה ויהי וכל ויהיה כפי חרף צדקה כצדק התיים
ואסור שעל העשין המחרון טע המל או לבאר השם ולשאר
אר העש הזמר לעולם וזה מקץ ע עה שטאר טע לבי שמי
שעמץ בהם שבעים שנה ועוד טעם טען טי מקץ שבעים שנה
ושבה לנעמה וזכה דר כל ושלמה הארץ על טע האדמה טי טן
משפט המך שהוא העיר נהיה סתרה וארעה קדש לבי לבי יאמר
ולא יחסן טי לנשבים ויהי וזה כל טענה למה שרוע טי רעל
הכר החכמה הכזב בבל העבאה ועל הדרך הזה בא במחזור
זה נכר עי ויהי נשאר הפסוקי באון להנחה שדחוק עם החכמים
נאמר בא להשלים המשל ואין ענין ל בטעל טי טן בא במשלים
הכבה נאמר שהשלים לטע על שליוה כפשו הודיע מה שהוא
דרך החכמים להולד טעם בדמיונה טענה טע טע טע והוא לבי
טע חכם טעם יטעיע משפט החכמן על אחרים וישאירם אחריו
כמו שהשפיע אחרים עלן טי זה מרדט השם המשפיע הטע
הטעמן על כדמיון טעל זה העשין בא חרף אבותיך יהיו בטך
ויהי נטן אונם הכלמידיים למוצ אחרים ואונם אחרים אחרים
ע שזר טען בט דור ודור כרך טענה חכם זכר טעין
לבכה והאחרים השומעים מהם יכדוהו לעולם ועד כמן
שיראה היום לבל טי חלפי טע יזמן הטבאים נחממים
על דמיהם הטובים וכל החמור מספרוה בטבחם והוא אחרו
אחטרה שמך בט דור ודור על טן טעם יהודין לעולם ועד
השם בדמיון טע שטין וימציאין חן בעטו ויקיים כן חקן
טענה ומצאת חן נשכל טוב טעט לבי טענה

פסוק לבי הולדו יטען
ויהי ראניה לחמן שטין יטען
אחבה ארבע אחר יהי נאמורה כמה אכבדן כלו את עשן
לעקב טעם יהי נאהב אור יטען דבר הנובא עלאטי יהי
החורם ט העבאנוי בא לדמור החכמה הגדולה המשל
בלבנה על ארך הלוג ט ט חשן דטס ט בטענה יהי

אחבה ארבע אחר

אונן ככל העמים היה העונש הזה ובאמת העמים טע להם
המשלה טוס היה ולפיכך בא העבא להודיע כי אחמן הטאבים
אטעל יהי והחכם השלם ד עקובה בא וכאז זה והודיע אהב השם
לאדם כזה היה ושהוא בלבד לבי והוא טענה חכבן יט טענה ראן
כטם לחוקם חכה יערה טענה להם טענה ראן כטם לחוקם טענה
אדם לבי לביס חכבן יט טען להם כל חמדה טען טענה השלם
חכה יערה טענה להם טען להם כל חמדה טען טענה השלם
טע טעם ארם לבי לביס וחוכ רבי טע על החמדה הזה כי לקח טוב נהני לכם
שהודיע לבי שטיעו לבי שיעור הטובה היא הטבה חמור טי כדרכי אל העונם
כטעמים שיקול האדם טעו לביס אדם על כרך ח חמור
ולא יודיעטן שער מה שיעשה לבי כטע שהוא נכזה בעיטו
וזה כי אונ חכה יערה טענה להם והוא כאלו אונ שהטובה
כטענה להם היה לחכה יערה לביס טענה חכבן אטעל לביס
עז שהודיעם זה ועוב הדרך הזה כטעמן טעב הכר כביאור
האמר החכם הנכר אבל יתן לבי שיש טענה גדולה בהודיע
עוב החמה לחקבל לבי שחמקבל הטעין אל החמה ההיך
כשודיע חשיבורה נאמר שהחמה ההיך טענה חכה חודענה
חכה יערה טען טענה שטינה און און טענה חכבן יט טענה
והטברסם אטעל הדבר הטוב והשלם טענה לבי דברה טענה טען והוא
כט אדם נשהוא דומה רב ספוקו הטעל לבי שטיטן ט והודיע
שהטרה טענה לחמון כט אדם כדו להווי אונם חמור
השם ויחודו ומלכותו והמשכן לבי חפעלוטו והודיע לחן כה להם
הגדלה להודיעם זה כפי השגה החכמה שאינם חשיגים רק
הדברים הקופיים ולפיכך דברה להם כפי לשונם שאינלא
כדברים ההם לא טען כט להים טעם חשיגים האחרו
כאשר הם טי אלו דברה כנה על הדרך ההיך היו דבים
חכם בטל דע וכלו לבי חמור יטם חס ולקח דברי הכה
כלטון החכמים היבה כפיה חמורה וטעיה חכין האו
שהי הכה מייחס לשם כל חק ומשיג המך שכן הפעלו
דמור וכל הפעלו טענה חמורה לשם יט ככה חמור לבי
טענה

חכבן יט טענה ראן

כי לקח טוב נהני לכם כדרכי אל העונם

טי להודיע אונם

אטי יהי לא טענה

ועל דרך האור אין אמת בחינת ענין הפעולה אבל כדי לאור
האור אין אמת כי אדם ולהורות הפעולה האור האור של
האמת ממש אדם מן הפעולה דבר זה מהם כפי המצאות
בבט אדם ואולי כן נעש ומיוונו ישל באמת בצד הלבנות
והנבון דברן להודיע לבי האדם והנבון ובעד הדל ללבנות
וכמה מה שהדבור מה הוא להודיע כי אדם לבד וכל
בלשון כי אדם לא שיש אמת ית הפעולה והן הוין הזה
האמת והשמה היוותה להם בלשון הכת כי על דרך האור
אין להעלה לא אמת ולא שמה אמת הפעולה האור האור
המצאה לתורה כי אדם פעולה אמת ולפיכך יצא עליה אמת
ולתורה פעולה אמת ולפיכך יצא עליה שמה ואולי כי אמת
שם מנת להכבד שם אמת זה לזה לא התקבצו הן
או התקבצו כל הן ופעולה כי פעמים יצא חרוב כפי
והחוקי בלשון קרוב שפנים ורחוק לכן ואין זה אמת אבל
שמה ומורה אמת האמת היא התקבצו המורה והיא
הדעה והוא מצד זה קרוב אל דעה זה ורצון רצון חבר
והוא שלבן יש אמת לבן והשמה היא בכפן והיא רחוק
כדעל ופעמים והיא האמת והאמת האמת האמת לבד
ואין לאמת והיא קיום ופעמים השמה יחד והקיום הוא
כאיפשו לאור והאמת האמת על גי הפעולה האמת
האמת הטבעי אשר לאור ולבנים ולאמת ולשאר הקרוב
כי לא נביט בחקום הזה אל האמת ההיא כי לפי שהיא טבעי
כאמת האדם עתה כי אמת אמת בשם קרובה והוא כולל
אמת כל הקרובים וכפי דבקותה יש לה שאור היוותה
באור ובבנים ובאמת ואין לקרובה ההוא אבוא במדור הה
האמת כי האמת האמת על הנגה הנפש קטנה קטין
מיוו והראיה על זה ומצא שם האמת בטל על תורה
הנפש לפי הסבה מן הסבה כגון שבא קח נא אור בלתי אור
יתוך אשר אמת אמת ונאמר יצא אור עשן

ודלמבנת אמת

להתקבצו יעו

יתוך כפון ועל דרך הכבדה הקטנה האמת כי היא על גי הפעולה
האמת אמת האמת האמת שם האור שם אמת אמת
וכפון זה ומה הוין אמת יצא לשון שפס עליה הכת ואמר
כי יתוך כפון דעה לנגה שהאמת האמת הויה סבה הפעולה שהיא
חוקל ומאין באמת מעמיו יצא ומה הספר הוא מן הספורה
הזוים שבאן בנורה והוא דבר שרין להבנת מן שהכי יצאן אמת
שם היה ונבוא קרוב בשם ה והקראה מן הכת שעשן היה נאמר
אמת ונבוא מעמק שמה אמת רש ונשכ אמת ער שבת לור
עשן ונבוא לעמק והקרב אמת שיעקב היה נבוא אמת לפי חסמת
והדונגו ובביתו עבדים היה בוקר בעמק וזוהב אור אמת
אבל בחינתם אמת נעלמן היה אמת עשו יונג אמת כולל כל
אדם בחינת מ כל מי שיקבל הפעולה האמת האמת
שמה אמת כפי הפעולה ההוא והוא טוב בחינת הפעולה
ההיא ולפיכך בא הספר הזה בנורה ולמדן ממת גי דברים
האמת כי כל מי שיקבל הפעולה האמת האמת טוב שיה
הפעולה ההיא ואולי יהיה האמת רע ופחית שהכי יצאן אמת
הטוב לפי שהיא חוקל הפעולה האמת האמת היה רצון להבוא
עוב בברכה הפעולה האמת והאמת האמת האמת
וכפי יעקב גם לזה הטוב והאמת השם לעד דבר שסבה
ל הכת האמת כי לבן עבדה האמת להיות עזר כגד
האדם והכל כדרך שבאן ברטו המורה לא שיה הפעולה טוב
האדם אבל הם ואור לעם הטוב כגד להאמת האמת
בעם במצד עמק הפחית לחידים מהעם ההוא
הדבר השם שלמדן מן הספר הזה הוא שאין האמת לאדם
שיקבץ כנענות יוצר חדיי ולא יגלה על זה שהחוקק
לפי שהיא מן קרובים אמת ולפי אמת האמת האמת
במעמיו ער שהטבע עליהם נשכך בזקנות לקבל הפעולה
האמת כגון שכת ועשה ל הפעמים אמת אמת ועל
כונת מה הזויר החכם האמת האמת לעד על פי דברן
גם כי יקח לא יסודי האמת הדבר השלשי הוא של אדם

ויחבב יצאן אור עשן
עד כפון

התן לעד על פי דברן

שכח מוטבע ברוב המצות אין ראוי שיתבאר אומן לנתיב ברך
שיענה נפשו בן אהל ראוי להתמיד בן כפי הצורך לבידוק שחיי
יחזק מנפץ שהיה נשוא היה מומזק במעשים להעמיד בראש
נהוג רעה החכם שאף גמול נפשו איש חסד ועובר שאר חכמה
המעלה ש השער מן האהבה היא למעלה מן הראשונים והיא
צהבה ונחמה וינתן לנוג נחמה רוח והשקט הנפש וזאת המעלה
תלת לשט מועם היין האחד צהבה הנאה כאהבה נשים
והיין השני אהבה נחמן והוא כשימצא אדם חבר שרבע
נפשו בן לודיע סודותיו מעוב ער רב ט טבע האדם שהוא
הואה מוזק על סריו עד שיגלה אורם ופעמו חובב המינות המינות
יגלה אורם אל מי שישקט בגלי ההוא וכאשר ימצא חבר
שיגלה אורם לו ולא יראו מן יקרחו רע בזה יטח ונשאו שלם
השקט ובעת המעלה השלישית והיא העלונה היא אהבה מעלה
רעוב ליה אהבה התכלה זה אה זה למעלה בחינה עממן ל
ברך חן מעממן נחמה היין אהבה רבקה לעקב כמו שבא ונתן
אוהבה אה ישקב רעה לוג בחינה עממן לא לבנה אחרי חן
חינה לפי צרכה היה חסד ונודע כמו שבא ונתן לרוע
אה ה' ופעמים חסדונה חן העלה כשט מושים יחד כאהבה
לביד לבד ופעמים שנים היה כאהבה סוף ונלה ופעמו
אחר נחם לברי והאהבה העלונה היא אהבה המעלה חמדות
לעולם כל זמן שאורם האושים נמצאים לפי שאינה פלייה נט
אנוח חן להם שהדבר האהוב הוא סבה מאהבה כפי מה שקדם
שהאהבה נמצאת על קרובה הרעונו נמצא סוף הינה אהבה
דנד ויחננו שהינה אהבה מעלה כמו שאר פעמו ל' האך
וה' ולפי שהאהבה הנשים חזקה מאד ונפלאה בין הקושקים וה
להפלו בה מאהבה נשים לפי שהיא בעלה וזאת שאינה בעלה
נפלאה מינה אבל שוב המעלה האחרונה בעלה בהבעל
הסבה לפי ששני האושים נמצאים לפי שהיא רגילה ברוב שהיא
חן להם וקרובה הוא לבעל בהבעל הרוב ההוא ואפי' לאהוב
המעלה עקב הירך הן חמדות שני

נפשו איש חסד

ובספר אהבה אור יען
הלקח לרועת אהבה

נפשו ל' האך נפלאה
החזק ל' אהבה נשוא

אדם בעוד

ול שכן לזוהב המעלה אם לא יעורר להעלה היא מן שיעור האחר
במעלה מועלת וזה הוא שאר לול כל אהבה שהיא רגילה ברוב בעל כל אהבה שהיא רגילה
ברוב נבעלה אהבה נט' ולפי מה שבאמת לול שהיא רגילה ברוב שהן
חן למאהבה לוג חן לאושי האהבה נכר כאר הרב רבי המורה
המאמר הזה בעשין אחר ואף שהוא כל אהבה שהיא רגילה
ברוב בעל ונודע בן דבר המוט כמו אהבה אמת ונפשו ושאונה
רגילה ברוב בעל כאהבה רוד ויהונתן שהינה רגילה ברוב קיים והוא
הרעה האמת שהוא קיים בלן סוף כל זמן שאושי האהבה הם
נמצאים והוא אזה עלוים וזה אחד מדקדוקין הטובים ברוב
כעוד והוא העשרת לנוג מה שאמרנו בן אבל אמרנו אונה
בעלה לעולם זמן סוף שהוא נאף על דרך לשון הכה שאר לעול
במקומנו על זמן קרוב כמו שזכר בפסוק אלה רגילותו נח
אמנם האהבה שאינה בעלה לעולם אבל היא קיימת לבנה נח
היא אהבה השם הן אהבתן לאהבתן הן אהבתם לו נמצאים
עממאנו יחד ט לא אהב השם אהבה אמונו יק אהבתן הם
אנהבי שמו ההולכים ברוכס ט הטוב ההוא הוא עוב נחמי
ואהבה ברעמאנס דומה עלמיה הוא שאר החכם מוים רבים
לא יוכלו לכתוב אה האהבה נעמנה לן ישפוח ולרין שאר
הטובה והרעמאנס האושים ט הם כלם נחמן מועט ובחינה
האמר כל הרעמאנס ההם הם שער ויגיעה לבפש כמו שאר
אחד מן החכמים פי שתנין הנראי חכמה חל יאך להפך
הערע והיגיעה ט אמתה חזק והכסף הערע והיגיעה
נאמרו חכמה השל' והחכמה חס מ נמצא במעלה העלונה האהבה
לעולם כל הנמצא משוב בצאר החשלוו לשער ולזאת יקרא
האהבה באמת וכפי האהבה היא נבחר יש חל מין האדם
כפי אשר נבחר מין האדם אבל שאר בעל חיים והוא שכן
החכם ל עקבה בצאור האהבה כמו שקדם והקדים לזה
וזה חכוב אדם שברצו בעלם ופי' ואפטר שרצה בן בעלם
זהים וקטע מן להחיות לשון הזמיון מן השם והקדוב למיך בן
ט לפי שהצורה שלמנוג כל בעל צורה אם חזיר או זולג

מים רבים לן יוכל לכתוב
אה האהבה

חובב אדם שברא
כלם

ועלם הוא נופל על כל צורה ויחיד דרך כלל הנתיב הוא הפיט כלל
כלל לפי שהוא העבר ומוח או איפשי שררה כן שברא בנפח
עברו כמנוח החולטם שהם צנוח עברו כלל חומר ולפי
הטנה במין האדם הוא זה כל השאר צנוח עברו מוח לעולם
אז שברא בעלם להים כלל הטב הוא שברא במירקב החלום
למנו חומר צורה כלל חומר ולפי הפי הזה איפשי שררה רצה
הפסוק באמרו נעשה אדם בלתי חיות בלתי חיות כן על
הצורה לבד וכבר הזכיר הרב המורה שאלמנו היה קודם הצורה
זר והחומר טב וזה נמשך למה שאז הפילוסופי שררה
האשה נעשה החמר בכל ענין חומר וטב והחומר הזר נעשה
הצורה כן ועל זאת הצורה במין האדם שביאה זר שאז
שברא בעלם להים והוא שהענין עליו מה רבין בלתי בעלם
להים כדן אונן אחר אמרו יברא להים אדם בלתי
שלא ירעה אחד ויחיד שמון האדם כלו כדן הוא בלתי לא
כן כי אם אונן ולא אונן אמנם זר וטב כדן אונן בעלם
הביאה אך לא בלתי וזאת הערה פשוטה לכל חסן סוף
דבר שהחכם י ענינה כן חל צנוח הנפש החכמה ולכל הפנים
האלה רצה כן החכם י ענינה שררה השם היה במין האדם
ע שררה אונן לבד לו כל ורעה שהוא הצורה החייה הכלל
לידם כי בה האדם אדם נעלה יחמו שררה מרובה לשם
והאדם שהוא כלל דעה הוא בעל חיים לא אדם כחומר
והוא שררה הכח וזה כלל דעה נפש לא טוב ולא טוב
יחמו על הדבר שאין שלם וכשארם חסרם להשיג צרם להשלם
וישך הטנה המבקש כן על כל שאר החישים השפלים והוא
הביבונן ונעשו הם המשיגים הטנה אחים בעלם זה האדם
כל החומר לא שררה אין נפש חיה כדן שאונן חיים
הסכלים שאין נפש חיה כי זה מאונן וסכלים חל
על חסן האמה כל בעל חיים כי כן רצה השם וכסם שררה השם
במין האדם לחבן משאר בעל חיים כן רצה לחבן ישן
משאר החיוב ולטכך הרבה להם חיה נאמר וכשע עשעם
אלה י שררה וחכמים וקרובים להיות להם לפי שררה

השם בלתי

כדן

בפעל

השפסם בלתי לא חלוק זה נאמר מן החומר שהוא עוסק
בלתי הראוי לו צדל מחמד מבט עמוח שאין עוסק בראוי
לו כמו שהיה ו חומר צנוח משין שאש וצ שהוא עוסק
בפנים הדי הוא ככדן צדל שז אשר יעשה צנוח חלום חו
כה כן ולפי וישל לא טב לא האדם הא לבדו שאש וצ
שעוסק בצורה הדי הוא ככדן צדל וחוקים לה כדן בשבע
צנוח וידה והוא הטמן חכמה הצריכה לאמה עקרי המורה
הדי נעשו המורה שברורה שררה לני כן המורה הן לבדו
דיש השם והחלטם כן ראוי שיקראו בנן כן כל החלוק
ברכט חכיו יחמו עליו שהוא כן לבדו ולפי שיש החלום
ברכט השם כפי המורה שברורה נקראו בנן והוא
שאר חכיו י שיקראו בעלם לחקום וכן וזה שאז כל
בהמורה המורה הוא על לבדו דיעה השם וחלוק ובלתי
ואהבנו כן כל זה ענין בברורה והיא החכמה העלונה שבה
ברא העולם כמו שאז החכם י בחכמה יסד ארץ כדן
שחיים ברבונה והוא שאז חכיו י שררה להם כל חכמה
שכן בברא העולם וכן נהביא ראיה מדברי החכם שאז
ס לקח טוב טב לבס כדן אל המצוי והפסוק הוא שאז
אמר חכיו שררה כדן חכיו י שררה כולל המורה המורה
חכיו י חכב הוא חכיו י שררה והוא השלמות הראשון ואחר
חכיו י שררה לקיב חכיו י שררה שררה החכמה והוא כל חכמה
שאר שכן בברא העולם והביא ראיה מאמרם לקח טוב על
החכמה שררה בחקום הזה בשם חכמה לפי שלקח חומר
על חסן המורה שררה לקח חומר ולשון הלצה יורה עליו
אז כן ועוב שאז על כלל המורה כדן שבר ארץ אעב
כל טוב ועל הדבר חכמה בראשית והנה טוב מאד
ולפי זה הענין אכדן לקח טוב הוא כאלו ארץ חסן המורה
וכן ארץ החכם בבאור י קנה ראשית דרין קדם נפעלו
הוא וכפי זה הענין אמרו הם אל אז כן בחקום אחר
ברורה אומרו את חכיו כל אומרו שלמה כדן שררה

לבד לומר

חכיו י שררה שררה חכיו י שררה

בכמה יסד חכיו י

שמן כדן חכיו י

לקיב חכיו י

אז חכיו י

כפי כעשה באשיר כעשה הכפרה וכבר הרבאז וזאת החכם ר' עקיבא על האהבה
שהיא כפי האג' מעלה המדות הטובות הקודמות בזה
והשג' מעלה החכמה הקודמת בשלמותו לא במעלה העשר
והעשר והשורה הנכונה לחינוך ואשר יתל בה חשה רבי עקיבא
לאמרו אין היה גם כן לפי האג'ם בדרך ההוא וכבר הורה על
הפלות הגדול במקומות רבות שהוא לעולם הוא לפי שהוא
הטוב הנסתי לא טוב העולם הזה ש' ט הוא כלל חכמה
והוא סבה לבשעו העם ולפי זה השג'ן גדול הנעלה חכם
ילאזי כל העבודות כזה לפי דעתו ארך הגלות שהיא לבנות
אהבה ואחר הגמטה הגדולה האוניה הטובה לקבל בעבודת
השם לימוד המשיח. אם כן הגלות האנוני הזה הוא מחכה
כפי שאג' החכם פ' אור' אשר יאהב ה' יוכיח לא בשעור
אנוני. ט השעורים הם שפתינו שנתנו הכתובים ביחוד
וקחו שאג' הנביא אהבה אהבם והוא. ובאר הנבואה האהבה
ההוא על דרך לשון הרגל כן והוא אמרו ואמורה בזה.
נזכר במקום זה ואמורה בזה אהבתך רצה לזה ט השג'
בזה נראה האהבה הזאת בן חבל העמים הגדולה על זה
הלא זה עשו לעקב נאם ה' ואלהב אור יעקב. רצה לומר
הלא בבן אחד עשית עשו ויעקב וברחם אחד כונן יחד
ואכזר ביעקב ובכל זועני ולא כבחייה שאר האבות שהיה
קצר זרעם שעה חבל ובע יעקב נחור כל מן שבה ט
יעקב כח' ל' ה'. וכרן השם הקודם שיהיה כל אחד נחור
ליבן. היה סבה לחכמה האבות את השם. והאהבה החיה
בעבודה היא אהבת אורם ובחייהם כס ובזרעם לידיה
מחיים. ולאהבה אורן לעוב להם כגון שבא כפי כהנה
וענה. יש מיה ה' להיות של מעוף ט אם לראיה את לית
ולאהבה אורן. וה'. אשר אנו מלך היום לעוב לך. ובאר
הסבה כבחייהם כס ואה'. הן לוי להיות השמים נאמי השמים
הארוך נל אשר בה. דן כמנוחן חשך ה' לאהבה אורם ויתר
כזרעם אחיהם בכס חבל קעמים כינס הזה. והבחייה

ההיא
ב

הוא סבה כגון להם נדרה אמר וחקים ישרים לחינוך
האיים לזה לפי הענין שחזקו מחמין ועל דרך שר מצוה מצוה
והיא האהבה הנספיק. ועל דרך זה הקא המנה נברכה היא
היחוד שהיא העיקר אהבה טולם. נט' נכלל בה בענין אנוני
שבחו כן ונלמדם חקי חיים וחונם ברוך הנמר בענין
יש באהבה. נטיך חקל חלבוט שאים ומיחד באהבה שה'
האהבה שאהב השם אור יעקב. ושאור עשו הוא כהפך
והוא שאג' נאג' עשן שאג'. והמכנים בחקרא דקראן
זה ולפיכך השג'ן כן בענין אהבה. ואמרו אחר כן נאמי
אז' הין שפולה וה' הוא לבאר ולהודיע שהעוב ההוא
המשיך אונן הוא כלל והוא אמרו חמה יבא נאמי אהרם
חבל במחיות יקרא להם נבול דענה נהגם אשר זעם ט עו
שולם לפי שאין תקומה למלכין. אבל הצדיקים אם יסל
יקימים השם כגון שאג' ט' שבע ט' יסל דרוק וקס' נעלה
שאג' סוף השם לכל הנמלים וה'. ועל דרך זה אהבה
השם לעולם כחן שט' ה' אהב צדיקים. ועל ערב הוא
כפי חקם מחין אהבה נספר זה בחינוך יראים מדבר
אנשים מלאכה. וצונם חכמים בברוך השם ועל ענין
הזה סגב מחמר הנביא הזה בהנחין יש והוא שאג' ט'
יסבר אב' וה'. נאג' חידם הורה זאג' לבם ולפיכך הוטח
אורם על כון המנוח ט החן העין הטלל כל העם הנבחר
ולפי שהנחם הם העבדים נאמר מפייהם רצו נורה
הטח האורן המון אנשי המנה הם עם הארץ והנר
השטר העסקים בגורם נבג' נהר השלשון
היורעם אור שמו היקיים מחין והאורבים אורן. והוא
שמן דוד במחור ההלל והזכר כף מקודמה הף נאמי.
נחלה צד' יש נחם ביה. וה'. טר אהרן נחמן ביה. וה'.
יראוי ה' נחמן ביה. וה'. וחל להם נחונם לכל נרומה

ואת עשו שמו

הוא יכין ואני אהרם

ט שבע יסול דרוק וקס

סוף ה' לכל העם

טן יסבר אב'

חידם הורה זאג'

ישל נחם כ' ביה

נחמן כ' ביה

כפי מעלה נדיעה חמשלה השם שהיא סבה בעצמה
והשם שאנו יבין מה ביה ישרא - יבין אה בור אהין - יבין
יבין וי נאמר ס אה שהכרה החיזו הימני לעולם והוא
שאה יאמר טו ישר ויא יאמר טו ביה אהין ויא יאמר
טו יאמר יו ויא ובור אהין טו בור אהין טו יאמר
הו טעם אהין ולבטו ולם טעם לשם להודו שאר
השם כון שאה יזו השטות לעקב ולרוח לש ואעפ
שהשט כל היה מיוחד לעסוק בגיה לא היו כלם סגור
אל פתח והדומים לו הם היו סגור בראש השם ובאהבה
והוא סוד באחרונה יבאי יו ט הם המעט ואלהם הטע
נראי יו יאמר על האהבה הגדולה רצה לזו שיראם
אנום בביתו שזו נהיה האהבה לא לראה לן המעשה
והרואה על זה אמרו על העקידה עלה ידענו ט יזו להם אה
והמעשה ההוא היה בגלגל האהבה לא לראה עש המין
או ממין שאין ספק שיצחק היה יקר בעש כזון ההוא
ימסן וממון וכן אה בגבואה הזאת על פתח השם
וארם לן מנח יראט וסטי שמי טור הוא - כלו ס
בבית שמי לא לראה אהין כר הרבאר ט יראי השם
אה על הסגור בלבד והוא הדבר שאמין שיט תלוקין על
י טגור וכן נראה בגבואה הזאת ט אחר אמרו אהבה
ארכם על כל העם אה להיור בריה אה לי ויא נזה ט
על השט כל ויאמר ט אה בריה היה אה התיים
והשם נזה טא על היומר בשט שקטן להין
באהבת אורו ולעוב מרונען הקבר על נשיא השט
שהין משין ובגרים טבע ולכן כר לו ולמעו ברו שלם
עולם כון טכר לן אחר הנט טרן לן אה בריה שלם
והיה לן נלמען אהין ברו כהט עלם והשם אחר
על מעלות המדור ככר וכל נהיכונה שלם לפי שהדרט
הישרים משלמים וין האדם והם סבה התיים שהין
הדעה האמור ט לא ישאן האדם עז שיין המדור
הטוב

יבין אה בור יו
יבין אה בור אהין
יבין יו
ט לעולם סגור

עיה ודעה כהיא אה
והמעשה ההוא היה בגלגל האהבה לא לראה עש המין

ט כיה היה אהין
וכל נכונה שלם

לכך טוה טיה היה אה התיים והשם וכר קדם שיאמר
השם האמר על האהבה המוחלטו והוא שאה אהבה לן
היאט ויא ט אין ספק שפתח השך רבול האהבה ולפי
למה מסבול של יקטן לזון והרף זמרי טקאמר נבוא
הנעל כון ט ט זה מטבע השלם להשלים הראויים לשלוח
ולאהב ולשפא החסדים שאינם מתקנים השלמות אלא
הם מתקנים ממין והוא שאה גורו אהין היה כפיה
ועלה לא נמצא בשטותן בשלם ובמושור הלך אה זכרים
השיב משין רחלה שבת אורג כתיים והוא שהשך האמור
נשיה דורג בזה נולדו לעתים והוא ממין גורו אהין
היה כפיה ושהיה טהר מהטעם עלה בדבריו וזה להיות
השם תושם ובין להט ולזה אה ועלה לא נמצא בשטותן
ואחר ט שבת אורג בשלמות המדור האמור כפי המעלה
והוא אמרו בשלם ובמי שר הלך אהי נשלים ומשור יאמר
על השלמות השם דרכ השם הישרים כון טכר ט ישרים
דכר יו ולזה טקא ספר הישר ויאמר ט שבת אורג בשלמות
אחרים לשלמותו והוא שאה זכרים השיב משין אחר ט
אה טוקן עשם לרבין ט שפני טון ישמרו קעה ורעה
יטקו חפיהו ט חלמן יו באורו האה ולעון כהט מורה
על שירור שהיא טהה גדולה לעלן ולכן טא כרצה הקומור
כמקום עברה נשינוגי ובקצרים טא במקום שירה וגדולה
ואה ט סבה הער גורו אהין כפיהו היה שמירה שפנו
הדעה שהיה מדבר בכל רבי טרה על ט דעה והשם
וסבר השיב רבים משין לפי שהין מתקנים טרה חפיהו
ליוות חלמן יו רצה לזו שהיה ידנע ונאסורם בשלמות
השלם בשלמות המדור כפיהו והוא הראוי לזר אהין
וללמוד ממין כון שאה לן חס הרב דוחה לחלמן יו
בבואה יכשן טרה חפיהו נאם לזו אל יכשן טרה
חפיהו ונלמן יו יאמר על טן אדם השלם בשט שלמותו
לפי שהחלמן עשה מלמנו השם כלבד

לכר אה היה

ט שפני טון ישמרו דעה

ואין אצל חסרון כלל וכל צדק אהים הוא על הדרך הזה אבל
החכם השלם בשלמות השכל כל זמן שיש אצל חסרון באדם
יון המדונה הוא עומד לפני המלאך ואיננו מלאך כמו שאמר
על הושע שנשאנו בנינו נשים נבדלות. ואומנם פתח נדוניה
לו הם מלאכי השם וראוי שיפגעו בהם מלאכי השם כאשר
פגעו בעקב אבינו שהיה שלם בכל שהיה איש תם וישר
והלם. ובמה נשין בנה אר ביה ישר. השם כרחמיו ישפוט
שלום לך ויקיים ברחם חסדו וקרוב שבה יתן י צדק האשה הכאה
אל ביתך כחל ופאה אשר כח שתיין אר ביה ישר וצדק
ואם ירש הדורש בבור המדור או דבור הכנפה יעלם
דבין שהשם כרחמיו ישלח מלאכיו ארץ ויקיים כח חסדו
שבה ט מלאכיו יצוה לך לשמך בכל דורש וכן ראוי אל
לבוש למרום דביו כח המוקדם וכפי הענין אשר הולך
פגשו יצא יעקב.
והאדם ט מצויה לתת משמו יעקב ז'
מי חכם יתן אלה נבון נידעם ט ישרים דרתי יי יתקים
ולגו כם נפושעים יבעו כם
פסוק זה הושע הביא אחר ברחל בהמותו נבואה להשלם
הערה המשובה שהקדים לו צדק טובה יש ער וליהי ט
כשלה נבונת. ולפ הפירה היא טאמורה על הענין הזה לפי
מסכה התנועה היא מסכה הנכסל כדרך חישור שאין בה
לא אמן נדף ולא עקלקל ט מסכה היא היא טאמורה לא
למישע השמחה בהלכותו לא לפתחה הדרך. והוצר על
דרך שאר החכם ששן בראשן והכפול בחשך הולך כלום
שלא יבונן בדרטון ולא יקעש בישר דרטי השם ההמוני
לברואיו כדרך שישראל ללבו בהם ולטכך הוא בעל
בהלכות בהם ונעם והדרך הישרה והוא באדם שחלקו אל
שר והיא בפגשה דרטים ונעם מדרס אל היוני אן אל
השאל והולך לתקום גרודי חיה ולוסשים אים לא ינחם
יודע הדרך לשוב וללבו אל הער. והוא שאר הביא
שום שאל

בבית הכנסת יחמם
דבין כפסוק אחר
כפי הענין אשר יצא
מן דבין נסן חזון לו
ככל דרש.

חכם ויק אלה

טובה יש ער א

החכם ששן בראשן

אם לא יקח לו
יודע הדרך ויורהו
הדרך הישרה ועל
דרך זה צדק

כלום טוב מורכב אל הדרך הישרה ער יי. ולפיכך זה הענין
אשר החכם יי חכם ויכן לא ולת אנה וי חכם וידע זה אן
יי נבון ויתן לא. אבל אנה וי חכם ויכן לא כלום זה דרטי
השם דרטי לוג וי הוא חכם הלב והבונן בדרטי השם כלום
שישין ויסובל בפעלונו הרצוני לו שיראה בהם וי
שיבונן ידעם וישום וילך בהם ט ישרים הם כלום פ
פשוטים וסלולים ובלו שקל לוג. ולפיכך הם קרובים לודע
אונם המבונן בהם כדרך שלם יכל בהם ולפיכך הדרטיים
שהם השלמים בחכמה ילבו באונם הדרטים אל השם
וישודו עמו. וזה על ששן שאר ל כל בלו והלבו בדרטון.
יה הוא קרוב נט. וכן אר המבונן מן חכם ויסבר אלן
סולבן נודעמן אר רקט אורה הו דרטיקו יחלסן כיון
ייחון בתי עלמו. וזה הענין שאר המבונן נמשך לדרך
אחר שלקח בתידור הבנאה להיות אלה אחר מורה על שט
עיישם או יורג. ולפיכך לקח ילבו כם בענין אחד שורה
הילט סון. כאלו הער עומד או עבר ולקח בענין אחר
שורה גם כן ייחון בתי עלמו והוא הלימם כם אל השם
וכפי הדרך הזה נבונן ט יבעו כם. והדרטם הישרים הלא
הם כל מצור הגרה אשר ל תקיה ותשפטיה ישרים לצדיקו
לפי שהם נודעם ונצו פעלו השם ודרטיו הישרים אבל
הנשעם בהם הסלסם שאינם מנחים ט כל דרטון משפט
יבנן בהם כל ימו תיהם וכל אשר ישרל ללבו כם
לא ידע הדרך הם כעמל נבונניש. והוא שאר החכם
בעל הכסלים הנבונן אשר לא דע ללבו אל עור ואר
הם חקטם אל הדרך הישר לאן שיגוהו למכלוהם וילק כם
בדרס מער כמע שאר החכם יי דרך ישר לפי אשר ואחר
דרטי מור. ונסבה זכ סלונג בדרך ההמו המענוה שאל
שיחשבתו ישר כמו שאר דרך אנויל ישר בעיטן. ולק
לא יקעש ער שיפול כדרך נמונה כמו שאר דרך השעם

והלבו בדרטון

הילט

שאל הכסלים הנבונן

יש דרך ישר לפי אשר

דרך אנויל ישר בעיטן

אבל נסמך שהרבה נזכר השם וירעם הרבה מן והלך בהם
רעה כענין ובענין אחריו לשמוך דרך ה' לעשות צדקה ואשר
וצדק ה' הוא הדרך הממוצעת בכל המדות וקראו שם נחמד
דרך הישרה ושלמה אהרן החכם אמר ה' יחון נשאל הסר ה'לך
ה'רע וקראו שם הקצונה רע הקצה האחר ירצון והיה השם
אל הימין והשם חסרון והיה השם אל השמאל נק' אה' ישעיה
הנביא נאמר קצונה קצונה רב' וצדקתו לראות זה הדרך לך
כ' האומץ וז' השמאל וצדקתו וצדקתו לך אחרת דוקא
הקצונה בה לא נשמע למוצא ולשלמה כבר הורה שזה לשון
אל הימין או אל השמאל כ' שג' השמאל רע' ונמשל בה'
הקצונה היא מזה טובה לזרע והפסוק רע לפי שמשל אל
הימין והוא יצדק והשלמה גם כן רע כ' הוא מטה אל
השמאל והוא חסרון האדם אם לא יצדק אל אחר הקצונה
על דרך רפואה לברוא מן הקצה האחר שנים טובע אלן
וכן השמאל מזה טובה אצל החכמים במקום שראוי לרע
רע לפי שהוא מטה אל הימין והדבר גם כן רע לפי כ'
הוא מטה אל השמאל וכן הזכיר מן הקצונים טוב והשר
הטוב ברוך פ' יושי האומר רע לפי שהוא נטייה אל הימין
נדיר הרע והטוב רע לפי שהוא נטייה אל השמאל והקצונה
טוב ומסויגה הטוב לזרע רע לפי שהוא נטייה אל הימין
ויכונה הלבב רע לפי שהוא נטייה אל השמאל והקצונה
הקצונה טוב והטוב לזון רע והוא מטה אל הימין וישב
ובטל רע והוא מטה אל השמאל והמסולסל טוב והיה
והמסולסל רע ונטייה אל הימין והמסולסל רע ונטייה אל
השמאל והמזין הוא חרוץ טוב והמסולסל הוא האף רע
כ' הוא מטה אל הימין והטוב רע כ' הוא מטה אל השמאל
וכן שאר המדות הדרך הישרה רצונה באמצע דרכים
ובדרך זה הלך אברהם אבינו עד שהשיג החכמה ובחר חסל
בה אטין וחסל בה דורו וכן יצחק ובחר חכמה חסל בלתי

הימין ושמאל הסר וקצו
חכמה

הימין ושמאל רע
והמסולסל לזרע

גם כן ברוך השם וישמש בשל מן לפי שמה רבה קשה וכן
עשו בשל לפי שמה הוא שנה אבל יעקב הלך ברוך השם
והיה אהרן גם וישב אהלם ברוך שומר השם לזמן כל ימיו
ידע ונאמר רע השם כל דעת היוצא מיידיק והיה התקנה
הטובה צריכה להם ולכל היוצאים מהם סבב השם השמאל
עבא עלולו והיה רעה עשויים שנה וכן הוא רב' ד' סקס
עבא בוש' והוא אב' כל העבאים והיה התקנה הטובה צריכה
עך גדול לתים האמונה סבב השם גם כן והיה רעה וחמור
העין לקח לעבא וכן דוד הלך יש' אשר כסאן עגון לעולם
עבר גם כן מחמור הטאן לחלץ וזה ענין שאמר שראוי
להפנות מן כ' שלמה ואשים היו ניש' יעקב באמר' חנה
בבואו' דוד במלכותו ולא שגם סבב השם שיהיו חושבים
במלכה נאמר כ' השם ב' צדקתו מר' ביש' שררה להשיר
שלמה היושבים להטילם ולהענין אורח הדרך ההנהיג ישנה
ברוך שמה יחיה הנביא ונרצו לפי רועים לב' ויען ארבע
דש' והשלם ולפי הענין הזה יקרא רועים כ' השם השמאל
עבא עלולו לקח מחמור הטאן לפי שהאדם יצדק
במדותיו כפי גדולו ונחמך במלכותו ואוהיותו כפי שגבא
הקצונים בעל חכמותו לרבו ולכבודו כפי אורו ומרש' אכן
נחשב עין הם הורם הקצונים חזין בפעולו האדם חלוקה
שלמה בעלה סדר השג' האדם על יוצר במלכותו הנועה
לפי שהוא מנהיג בעל פנים ומחיה אורם ומאריך כם
כל ע' חורב בנים וקרח בליה' וכן הוא מנהיג גדוליהם
במקל ועל עניהם ולתייהם יתהל לאט ויעקם מדוי בעל
המלב וירפא החולה ויחשב הנשבור ויבחר להם המועה
הטוב וישאדם לחיותו רעו' והאב' והנביא והמלך צריכים
להנהיג יש' כחאו' לבט' אדם לפי שהאדם צריך לפי
מחשלו ואלתבונן וידוי' לקבץ עם כ' חסד רב' צדיקים
להלכותו והחכמה להי' אדם אחר ולעל' קבץ אדם לא
יש' יצו'

עבא אדם

אדם צרכי חיון ויחיה שבעה האדם רחוקים זה מזה עדי
מאד ולפיכך צריך להם משהו טוב שיטרו וישתדל בהתקדם
ויקרב זה אל זה וכפי זה הענין בא ספרו י' לה' החיות לכל
כפי סוגו להיוס אשר נתן להם החיות והמנוח מאד ויחיה
ובאור זה כמות סבה לצורך בן האדם וישמש בעם ס' לבי
האדם ^{עמו} עם ירכה כחלקו בטהרה ויבטל ^{החיות} ישוב החיות
דבריו לעד אדם להיטותם זו אל זו בעולם והלבנים לעד
החיות אשר יכריחם בהנהגה יורה שזה לכל ^{החיות} החיות
שהוא ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
אמר חיון ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
לפניהם ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
האדם בין שהיא לצורך ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
דוך ויחיו על החיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
הוא ברוב השם לפניהם ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
כפי ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
השם מאד החיות והחיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
לפניהם ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
העם כראוי והוא שאף ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
היחידה והבאה לחיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
המנוח ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
לחיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
ויבא חונקם בעצמם ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
החיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
בעצמן ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
והטעם ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
הסודות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
כל ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
יחידה ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
היא עני נשג ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
אוי ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות

ספרו י' לה' החיות

החיות לפניהם

החיות חיות חיות

החיות חיות חיות

וק עליה אף כדבאר אלה חיות נולדו וכן לה נבואה לפי השם
הזה נבואה . וזה כל חיות החיות נבועין זה רשלה החיות
אם שהחיות היא בעם או בהשפחה או בכחול האדם בעצמו
ולפיכך יקרא כל חיותו רועה וכן ראוי להקרא העם החקל
החיותו החיותו חיון ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
באורו ידע רועה שפ' חיותו שיה' לכן לעיניו והוא כדן
אמר לך אל נחלה עמך ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
ולחיות דין חיות אמל בחיותו ויתשוב ויבטל ^{החיות} חיות
ואם נר' לרוע ורוע' יודע שהיא כל חיון חיותו חיותו
בדן לבוש ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
להרשע להם חן החיות ולהרשע כל חיון ^{החיות} חיות
שישתדל חלה לעגל השם החיותו ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
הקודם בחיון ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
שפחה חיותו ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
העונות שהם דין החיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
והוא שאף ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
עונות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
נאחזיה חיותו ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
החיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
ביתו ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
חיותו ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
כפי ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
ש עבדו ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
במחנה ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
ולחיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
זה בא ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
ובבוא ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
להחיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
כ החיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
כדירה ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות ^{החיות} חיות
החיות

ידע רועה כפי חיותו

כפי חיותו

ודי חלבים

ולחיות חיותו

ויתחייב חיותו

יחיו ושמעו. ט עשוהו הנחמנו. להטל העפר מלבן הארץ.
היה למנוח לו חנה כנגד מזה שאמר. וכן הנחמנו על עשן
אחיו הכל שזה כבוד החכם אל הדין צדוק הרבה. לפי שהנחמנו
הצדק נעשה אל היחיו וכבר נאמר ועם עתה נגפלו נאמר על
דרכי השם הישירים. ובדרך זה הלכו בטר בעתם על דבר דעה
בעתהם במחמה עד שתקחו טעמה. וסוף דבר ט כל היחיו
נמשך לעקב אבי יצחק שלחמו שהיה סבתו שבגן באהלים
שקנה בן החכמה והחיו רועה שהיה סבתו העגה בטר
היזק עד שגם לך ההנהגה הנכונה. הריא הנועה השט
שיצא חרש והוא העבא רבן שלם העבדים שלא רוד
אחיו שקבל חסיד. ונבלה יצא הנועה השלשי הוא החלך
דוד והוא גם כן לפי שסמאן נבון לעולם הוא סבת הרבוע
והוא חלמן הביו. שאין חסדים מן. וכסס שגפלו הראשון
והינמא לך עבדים נאמרים היה סבת לקבל המנה וקיום
החכמה בכל העם להמאס במתקם אחד בכמה והם עבדי
לעם סבל ובמאמץ מן העצה הקשה בארצה ובחופנים.
היה קל עליהם לקבל על הנהגה ולבוא באסונה הצדקה כן
הקלם הארון הזה שאין מן אעפ"י שגורחיימא מן שנועה אבנה
והנך בעעננין פורחין מן העמים יהיה סבת שיעבדנהו ל
העמים שכן אחד במחאו. חוננה ישעננין חקרה השנים
ועד קרה השמים שאין נפוצים מן השם במחיו יחיש לגמ
ויקיים לעטמ חתן סבת חז אהמן אל עמים שפה ברורה
לקחו לם בשם ולעברו שסס אסוד.
פרשה וישלח יעקב.
והחשבונו בעצה רבן. ונתחבולו עשה חלמה.
עטן זה הכו שנה החכם במקומו. רבם בספרו ט מן אה
בנתחבולו עשה לך חלמה והשעה רב ינעץ. וכן
באונס פסוקים חמרים בעטן זה שגמרי קצתם. וכל
באן כשאר פסוקי מול שנתלה בהם כח לתעלה ההמן
והנסר לתעלה החקרים ונאמר לפי שינוע שטבע

בן אדם חותמים ולפיכך נאמר כיפה הקטנה והעננה והם
כבר אונם זה עם זה כחלמה או בעטן שהם מספקים אי זה
הדוך. לפיכך עם אחר אונם אחרים לפי שרוב עסקים ידאמ
בם בעשורם הדב או בהמשש חוץ לפיכך הם על שטו
וחשבונו חז יונק וזה דבר חסורס כל ער. וכל חזן ט כל
דבר חתמט להם דרך עצה והעצה אינה מן לבחור אחר
מן החשבונו. אם שרש או רבן. ולזה אה חתמטו בעצה
רבן רצה מן כי אחר חתן רבון בעצה לפי שהארס קרוב
לעבדו והוא ענה לראוה. וינעץ חזן לך רצוה ברב.
ולא יחיו ינעץ סרם מן לבחור האחר. והחיו לנעץ לעשו
אם לעבדו אם לאחרים. וכן לא נאמר עצה סרם מן עצה לנעץ
נאמנה. ולפיכך תקרא הנהגה עצה. ואזי ההם שותע לעבד
הם. וכן חזי חתמטו בעצה רבן. און איפשר ט עשה
חושן עבדו ואחר עת. והוא כאלו חזי חתמטו עשה בעצה
שבון דבר מן הנטא חתמטו לתעשה בעצה שרבן זה
הוא כל עסק שנוא מן כל בני אדם בהנהגה. אבל כן
החלמה ביהם הצדק רב לעמוד ולתחבולו. כרי להטל
ההרע הלטלם כל חיו חלמהו רחבולה אם לכת אם
למשפט אם לשלם אם להכניע לפי האויב בערש אם
לחלן מחתנו וכל אשר לך כדך שעה יעקב חביב בפתח
מעטן חמיו כי אחר שחילתו כד עשו להועיל לו סוף
על פלגו בלב ט אין דרך הצדקים והחסידים שיסחט
על הם ואפי' הבטחים השם ט כל ער צדיקים שיחושן
שאין יגזום החטא ולפיכך שלח יעקב חנה לעשו מכל
החיים העבדים חלן ט גינני החיים. רבה הוצען
במנה וימצאו חן לבעליה. מן חזי עם כן יעקב עתמו
חש"י רבי נחש"י דבש חלן חט כטעים נשקדים.
ועם כל זה חלן כל אשר לך לשע חתמו לכתו שהטכ
ולזה החמה העשור לפעולה. וכן חלן הנשים והילדים

טא להם

שידע

זהו החקרה השאר

וכפועם להשתנות לפיכך וגם הוא שהיה חכם ונבון
האזן חזק השומע לו פועלים מעט וזוהי עק
הקצו לפיכך חזק והוא שזוהי ער נצטרך על אחיך וזה
כל מן הנחמול הטוב וגם הזכיר על ואנו סג לאים
לבוזיעו מעלת אצל השם כל זה היה מן הנחמול הטוב
לפי הענין והנדרה ספרה כל זה ללמדך השגה העלה
ראויה עם האויבים בזמן שהשעה משתנה להם ט כלם
ספור שזו בגרה בא חס לנשלה הענה מדושי אדם
לנשלה קיום חמונה וכן ספור דושי והנמשך אליה
למדך דברים טובים רחלה למד לך ט שאר הנחמול אנה
ואנה ביאז החכמה לפיכך ואחר זה למד הסכל בער
הטעם והוא חזק והחריט יקב עי באם ואחר זה למד
שזוהי לקרובים שיקם לב על חסד קרובים ואחר כל
זה הודיע שעורב בערוה ט לפי שלא מצאין דרך טקיה
הן בערוה וקדוה הודו זה סגד הרעים אחר שהודו
אצלם לברוך הרעים אנשי הזמה ההם היה להם חושה
המדרה כאשר מכל המלמה ועם כל זה היה הדבר
קשה בעט יעקב חטיץ להכלים בטקיה הוא ולהחיות
החמרים עוהם אמנם הנחמול הטאה לעשו כל זה
וזאת הישג הנחמול זיכה נכל מלמה חס לבסוף ה
האויב אם להשל חטיץ ועל הדך הזה בא דבר החכם
בענין כל מלמה רחלה רחלה במלמה העויה טן בט
אדם ואחר המלמה העויה בא להשיר על המלמה
המסורסמו היא מלמה האדם בעצמו עם יצר הרע
שהוא נמשך לעובד האדם הצריך לעמידה האך ולקיום
החיון ואי אפשר לבראו כלו והאדם מן על הממשלה יבנה
כמה שימשך אחריו ונבנה לא ימשך ולזה ענה הנדרה
היא שקדוה החכם בקצו יקדוהו עצה לרב מצדקה
המעשיות ט שיבא המלך הגדול וסבב אור השיר ללכה
ולרסה אז יקום הילך החסך כגדו ונלע הוא אור העיר

הוא יעקב עי באם

לשון

הנחמול ונחמולו וישו חטיץ וישו ואז יבנה לפיכך
לבסוף השיר ואזין הנחמול יכל עם והשונה טרם יענין
כמו שאר החכם גם כן ונחמולו ש עשה מלמה כמו שקדם
וחטיץ גם כן הפך חטיטנה כזו סוד ונרוב יעשה רקום
רובו כן ס סאלתמו החמטנה שלא בזך סוד המסרה
החמטנה ההם ואחר זה בא לרמוז על המלמה הידועה
בין החמטים והיא מלמה שלמה והיא המלמה החזקה
והיא מה כרבים העלמים בממה שלא הנשא בזך האזן החזק
ש היוס הן בזך החממה סודו העולם ובהשגחה השם
והדושי הפיטים ודושי הקמול והעשט וטווא אלה שהראו
הסאור עלהן בזך העשן הם סברוה ועשעו ואחמלמו
לא מופנים ולפיכך צדיק להשמו שמירה רבה בזרע המוסר
על דרך הקיש בעשטם אלה ואל זה כן טעם זמיונו
במחזור כזוהי מלמה יד לקרב ואצבעוה למלמה ט
סודשין כל מה שבא במחזור ההוא המדאף נמשך אל
קמלמה הזאת והוא שאר כן נשנה פטיט והכליל חיד בני
טב אשר פיה דבר שאר נמוס יחין שקר ותא שגלה במקום
אחר ואז לחיים רבים חיד כפי ער והם החמטנה הרעו
כרבים לז שאר רגלו למקום מים הרעים והוא שאר
בסוף המחזור חין כזו חין אצמו ואין יענה במחובונען
ואי ואחר שיאור משל המחזור הזה למלמה שלמה
ימשך למשל ההוא שהם יד כמו שהרבאר בספר הקצו
והאצבעוה הם פרוץ הקיצ שהם הקדמוה וזו גבולם
והוא שאר המלמד יד וזו נזה שאר לפי החבר הדבר
בענין הדד אצל הוא שאר על דרך משל המלמה או לפי
זה שטר בענין מלמה זה הרבה השוננו בספרו על
התולקים עמו ואל זה הענין גם כן היה הכנה הראשונה
בזר החכם שאר החמטנה בעצה וזו רצה כן שאר על
שלא יחטא במחמטנה הן מופנים כן טוב ללבר כם אחר

כמו שהחמול יכל עם

הוא המלמה יד לקרב

למקום מים הרעים

שהדלים הם
הקוצים

הסברה הראויה והנכונה ואעפ"י שיש פנים נעמק לחימה ב
במחשבות לחשבנות הפך רצוני לשנוי אחר אורה שיש לה לעמוד
ומיון יוצר והיא אורה שביא מעט ספקו כענין שאלה הלויה
במקום לב ובפ' ק"ב מהלך השט"י נשם המצר שהפלטוהו אה
כי לא מה שלא יעמד עליו מוסר צריך שיוחז שז' קצות הסוג
בענין ההוא וראה מה יתחייב בן מן הספקו לכל אחד
מחשבים סוגרים ויחזיקו המעט בן ספקו ועוד זה שכן צ"ל
שימך הענין בכל מה שיאמר איסטן מן הדעות האחרות אשר
לא יעמד עליהם מוסר וכבר באר שם הרב המורה שאין הבחנה
בזה הדיקט ברב מספר הספקו אבל ברב גדל החקיקה וילקח
המחשבות עליון וזה דבר גדול ונשאל האם נתיקנס סטה וכן
יבאן החכמים הגדולים אשר כח השם להם לעמוד אל מול
פני המלחמה החקיקה והוא אשר חזן בן רבים ומעט לחלוק
והנחלתים הם החחזיקים בגויה שקרא החכם עצה במקומות
רבים ולפי מה שאיפשר לדעת בגופו הטוב המצוינות
באמונתו הקדוש והגדול ונענעט נרתייה המהים וינצא בן
ועל כן נראה בזה אה ענין מדיונו סוד יי לייחיון ובריון
לחוקיקים ולפי הענין הזה אה החכם לחשבנות בעצה
רפון ויא' ונחא רבנו החשבנות לב איש ועצ' יי היא תקום
ואה וישועה ברב יענין והעיר כל בעל שון לעמוד כמד בעל
הריב במחשבות והוא שיעמד כמד הסוגר וידחה רציונו
ואחר זה ייטב דבריו ואלעף שלא בא עליהם מוסר כמון שח"כ
הרב המורה בפ' ע"ו מהחלק השט"י דבר איסטן שאה בהכרח
טעמו היי שאה שהשמים הונים ונפסדים נאוי שאתח
כשעשה זה יהיה נחמתיך אצל מטיבי העון ונור חקונל
ויור מיוצח וכל שכן שישמשן טעמו החולקים רחל הכל
כמו שכתב שם ופי' זה הענין אה במחשבות עשה לך חלומה
וזו מייסר השועה ברב יענין אבל אם לא רעשיה הרחבולת
הוא לעמוד כמד הסוגר ולהחזיק במבוא ברב טעמו והראוון
מעט הספקו לכל וקדמה הסברה היא אחר שלא בדי

שלה חזק ויחזיק הסוגר כי זה לין החוקי נשד כשדחה הסוגר
קודם יעמד ונקיים הסוגר האחר והוא שאה בן החבולות יל
עם וישועה ברב יענין ועל לין זה הלך הרב המורה בשאלה
החדש סוגר נאיון הקודמות ואחר מן הכייע דעה החדש
החממה זרע הגדול והעונש והאוננו והמופרנס הנזרים
בגויה והמשך אליהם והפלטוהו עשן בהתק ועליהם אה
החכם החבולות רשעים מרמה והוא שחקרים כואל הספון
על החחזיקים בכל מה שאה בגויה לחשבנות צדקים משפט
ויון שכן שכל כמות נענעט אה צריך שיחזק האדם והדרך
הקדושה אל יצרו כי זה דבר מפורסם וידוע שהיצי מונע השכל
המנוח האמונה ולפיכך צריך החבולות רב להשיח הזה כמון שחוק
וענין כל חכם להעיר העוון דמו כלי להשיח הזה כמון שחוק
החכם לזה דברי רשעים חרב דם ופי' ישיים יעלה וכן חקרים
למה שאה בן החבולות יל עש וישועה ברב יענין הוק וכל
היה סוד נשחן דוח חכמה דבר כי החזון יכשל בעצו
האמונה השוחיתו יודעין חלל חכשול כי לא יכר החזון טוב
יק בטוב הרעה לענין ולפיכך צריך טיח רב ומרוע רבה
בעשיית הלויים שלא בא עליהם מוסר עז שלא רפנו אמונה
והחזוקה הרעה ההכרחייה ואל עשן זה גדול הנעלה שח
המשל בזה נשח בן דברים נחליצו וחקרים לפסוקים אלה
הפסוקים החמורים שהזכיר פסוקים רבים חסרה שמה
בה במשל שלמה לריוח בה על בעל כונו השון ברבים
המגורים כי מהם שחזרלים להפאר בויעה חזין חמה
והם חקתיים כסילים ומהם שמועם לע בעסודוה הרעה
והם לפעלהם אוננוה רשע ועליהם אה לא יועיל אוננוה
רשע ויא' והחוק ברין ישוה עליהם הוא הצדק ומחס
יעלים בפקדה החכמה ועשיים חלאת השם רמיה והם
הרשים במקום אהל החמורים לפקד ולחקור האמונה יעשו
ועליהם אה רש עשה כף רמיה ויד חמורים רעשיה
ירעה בן שבעשה כפף רמיה הוא רש והחרוץ הודין

רחבולות רשע

דברי רשעים חרב דם
הלך רמל חלה סוד

חל

חראש השעה

לפי יעל חמורה רש

רש עשה כף רמיה

יהוה מחשבות לב איש יעצב יו היא הקום
עם הכבוסם בשלמה על חבו ספרו על שט פנים על
שמן כן שר הנעלה כשיטה לזמן האדם האחר על
חמרו שהיה חן המדס והשעה לפי חלון שהודף
יטאו וכפי ירון מעלה על שאר טעם חיים הנגדן
עיסה העשירי רנה והשורעו רב יתר ואלו עם גב
ההטורעו שר המטורן והוא העולה החמורק ואשר
לא ישר המטורן יכשר באשר הוא כפי מה שבא והוא
המעלה החמורק והמסכסכו שליו המטורן כל
טוב וזה חבו החכם שפרו על הכרך הזה לזמן הקלה
מזיקי מעלה לבט אדם עם הנעלה בללו ולזמן הנסו
דונעל לזכרים העלה החמורק והוא ספרו ספרו ואשר
לבו לזכרים עולה לזכו רעה וחזקה ששט חכם ויוסף
לבו זמן החמורק יקנה וכבו הקדמין בשלמה העיר
בפגמור ספרו המטורן כן לעיר על בונה המורה
בחדו ומספרים לא שיה ספרו אחד כן לזמן העולה
קולה חלה וכבו הגדול חכם לעיר על כל ספרו
וספרו וזה הספרו שפרמין כן הספר כן על כשר
ספרו הספרו הזוא והס ספרו יוסף עם אחיו וספרו
הונה וזמן עם נזיר ואע"פ שיש כפלים גמור לאשט
היעלה גמור לב החמה בהס והיא שגמור
מטורן הקבלים שרבלו חז"ל אחר כל בדי שמים
חזק מידאו שמים רעט לוי שאל שטר כפלקי ממש
הס כן שמים המעשה האדם ברין שיעשה ככל אשר
זס במעשין הנבונים לן לבחור ולשפול כס ולעשותם
כ פמנים יו להם חונע ומחונע הזוא חן השמים
או על רכך מים חן על ריך עונס או על ריך חמולה

לפחות עולה
אשר חכם ויוסף לקח
וכפלים

כל בדי שמים חזק מידאו
שמים

העלמים אנו על ריך בחייה אחרים העולדות טקז בחידות
נאע"פ שהמטורק חזק הוא ששארל לעשוו האנו כפי היכל
וכמו ירון טכט על שאר טעם שזכר הסר זמנו פרו
ורכז נחלסו אור הארץ וכבשוה נרדן בקנה הים ובעוף השמים
וככל חיה החמולה על הארץ ואע"פ שהספוק כל כא לרטה
אמטו ירון טכט על שאר טעם חיים הוא באחרו וכבשוה
כ הכבישה והרבייה נהיא ההטור והחמולה נענה לאדם
במשע"ץ והוא ששיחשב ניסורבל כהס בשו החוני וניסראס
לפעל עם שישל חכל טעם חיים ברין שלאכ הכרבה נהוא
ספר נרדן וזמליו אור הארץ וזמנה ירון רב על החמול
כרטה שטעלום ספריה נרטה היא לפי העכע בלב לז
לכנה חמור חכל פיייה האדם ומלואו חר הארץ היא לפי
הכמיה הנענה לאדם באשר הוא אדם ונאע"פ אין לאדם
לפועל על החמול וכתיוונ בלב עם שמים בשו זכונע וזן
הס יסור לב כ טרה פעהו שרבל האדם להעלה לעמון
או חמור ונשוב הגועלו לזקן או יבטין לחזק ושוב להעלה
וככל מאה השם אשר לן ערבי עליו חזקס לזכר החמור
רבו עם שיטעל כל המעשים החמנים שלא שלמו לעולם
זס לפי השלם החחשבה עליהם כ היא הסבה החזקה והחמורק
לבט פעל כיון שטרע שחלה החחשבה סוף המעשה והל ספרו
החחשבה שכן החמור והטור והפעל החס הסבה הזוא שהיא
החחשבה והחמור השם החחשבה לא ישלם המעשה ואחכס
רצוה השם חזן לה חונע ולו למי יו כן שהוא דגם סחיס
כררך עק"ט כ היכחה וכמדי חזן להס חונע רכחול לבא טע
ולטורן מו שכל מעשין לעם שמים כל מחשבותו יבטן אס
שזמנו לפעל או שכל זמנו כ זה טען לאדם כפי בחינתו
והוא שאור חכל לל חלו"ה ריך זכונע חחשבותו לפי ש
החחשבה שכן טקז השם חס בוד האדם שחן לעומים החיים
והחמור ולפיכך היפה הסמור החכמים עם הנורה שהרשו

ס"א העולדות
כח זכר ומליו אור

כ היחיה והלוי הס
כלב בלבז אדם
המעשים השמים
לרעם יש להם יוס
לכל חלו"ה ריך זכונע
לכל חלו"ה מעשין
ויבטן מחשבותו

בבונה כיון שאנו הנהגה דאם נרצו לפתח דור החיים ואם הטוב
נאמר המלך ואלו הרע והן וכן בא במסור היצירה מוחץ לרע
ענה ורע וזה שבו בנחה ובשאר ספרי הקדש שראה כחול
על זכר הושיע כאמרו ואת חקשה חור לב כרעה ט הקשה הש
אלה מלחם ומלחם חור לבתן כבו כרב הרב רבי אה על דרך
הענין והוא על רעו רעו שמתו שר מרעה ורעה ושר
עברה עברה אם כן הוא שני טבע והוא על דרך שאר
המפרשים והוא שאם לב טהור ברא לו אים ורוע נתן חרש
בקרבי וחפשי לרע שהכל בדרך רבנה רבנה כלפון ט אורם
שאנו כן כזה השם מן רב רב חפשי שהכל הנחם אלו
לפי הרעון הראשון שני הושיע בך האדם לבחור וכבו בא
הענין הרב גם כלפון מרעה כיון שפחה בפשה שלח לך ומה
שאר לב טהור ברא לך הוא וכוננו כן טאף להעני האדם
או עבדו שיהיה עמו לרעה אל מזה סוף רב שטנה קלב
טונה בך האדם אבל המעשים הם כזי שמים הלא רבחה
שיוסף לב רב הגרלות עני להושע באכבו קטון מ אחיו
עו שהטוח בבע למיני אל עם אשר לא ירע לשונם והמורה
היהו השם החשוב עלו ליעה והשם השנה לעונה לבולס
ולרוע כיון שאם נאמר חרבה על רעה ליהם השנה
לעונה למיני עשה טנה הזה להחיות עם רב נאמר שהמעשה
ההוא מן המורה חרש אך פכונט לא נרבעל הסנה העלול
והיא המתנה נרבעל למחצה השם אשר חשבה לעונה
והיא להחיות עם רב ברעב הכבו עו שפחדו שם כל ימי
מי יוסף בבגדו ובמיתה ירית ויעצו מאד והרבה הוא
היה סנה לעמוד בהם בפתח ונבל עברה קשה ומעברה
קשה היה היה סנה שישוק וירפלע וזעקו אליו עך
שהיה כמו בעובדים בה וכן העברה היה היה סנה לקבל
הרגיה שהיא הנעלה הגולה שאין לה רמון וכשרבחן
הכל מוחש ועו סוף נמצא שהמנוון לאדם לא היה יוסאפעל

מה ערב לפתח דור החיים
מחיי לרע טוב ורע
וזה חקשה חור לב פריעה
ספר היצירה מוחץ
לב טהור ברא לך
השם חשבה על יע

ואשר לא היה כן הנהגה היה ינאם לפעול שלם וכן סבור יהודה
עם נפשו עם רבוז בא על הדרך הזה שהנאסן לתים זרע
בטנו ומחור ולא עלה כזו ונאעם שכוננו היה לשמים
שפחה מלך כזי שמים לעמש ולפי כוננו הטובה בבטן
שלא לך מלחם מן השמים ולא כוננו מוחץ על זה והקיים
זיע מרעה ער שיצא מהזרע הוא דוד מלך יש אשר לו ולרוע
המלכה לעולם ומלחם עבר לראו המלך המשיח נמצא
של המעשים כזו שמים נאעם שהם חכמים לעברה און
למדי ט מחשבו השם הקיימו והעולו רבז מחשבו האדם
והוא שאם החכם רבז מחשבו כלב חוש נעברה היא הקום
אם כן חין חוש לאדם שישים בצד זכוננו עו שיסוך אל מחשבו
ט היה הכל ולא שיעלה כלב האדם למחן על השם בלבד
ויחזיר שהכל נאמר מאו השם אם כן בעלן המעשים האמתיים
והיו ידיו נאשו כלו האמתיים לבטל ורבעל הגורה ויהיו לית
כל מוסר נל למוד אם היה הכל כזי שמים ללא זן הדרך
גם כן ט צריך האדם ללאוד ולעשו ולקבל מוסר והנחה
מן המנוחים ולשמוע עשה מן היועפים למיני יתם במעשיו
ויהיה בהם הרבה החמה והוא שהקדים החכם לפסוק רבנו
מחשבו והן שאלע עצה נקבל מוסר למיני נחכם באחריות
והנהגה כל שישל האדם לעשוו הראוי לפי העצה הטובה
והיא הדרך הישיה המודעה המועילה לעמידו המן ולקיום
המין לא לפקדו היבנותו שהוא חסון גדול לבג אדם והם
סבה למעט חומר מהיונה ישו שהנא המסן והנא שאם החכם
לפי רעה זה מצדו מצד עשה חלפים און האדם ישו נהמה
כקשו השבועה יתם לפי שהגרלותו בחשבונותו רטם נאעם
אויא מהמנוון כן נאך ט ימצא מחשבונו כיון שנתקט לו
השוק דק דמון ומיון ועצו השם בלבד הקום והיא לתם
לחול ובגד ללפש לא רבז חזרו מכל כאשר ירבה עשו נבפום
ירבה הטעו והוועה באשר לא לו ובקשו מה שאיננו צריך
לו יחסר מה שצריך לו ויצא מדרך ההנהגה וזו הישיה על זה

טא ככוננו
האדם
על
שאלע עצה וקבל מוסר
לבד ראה זה מצדו חוש
הל חור האדם ישו

אמר חשב החכם

כח

וזה לשון חכם

והוא אשר עשה חכם
דעתו לא על יסוד
משה ה' אלוהים

שם שפירושו

ואלה דברי דוד החכם

לכל דבר ה' חכם ויחיד

ולקח ולעבוד כלו ולקדש וטאף בפי זאף חשב החכם
 כיום האדם חכם וחיפשו אונת החשימה באה לעשר
 להשיג על כל עבדו וזכיה כחן שהרבאר בחקונו כשם
 בעלגון שהוא חזק על סגור הגודו החיטאון שהוא
 אור העולם הזה יוכן כבוד שם בעבור יד השמאלי על
 מלבגוין הרשע שמורה לשם הרעה ולהעביר האמונה
 והשם הושיעם ולא בחיל ולא כח הרפוסם הכס בשם
 נחמין כן החקדש להשיג על זה ולהעיר גם כן על חוק
 הנזלה החשובים שהוא להעיר על הענה המשלמה החזון
 הטובות וכל החשלה כחן שבא השבת על משה רבו שלו
 קם כחון וכאיש משה עבדו חמד וזה לפי שהענה מכונה
 לדי רוח הקדש כחן שפוסק לחן שפר רוח ה' אלוהים על
 יסוד משה ה' אלוהים לבש עשום שלטת וזה וידוע שהביא
 לא היה משום בשם רח בשם הענה ועל הדרך הזה כח
 הגו למיחול ומשיח אלו יעבד רצו לזה שהשם משמו
 בשמח העוב שרצונו כחן שמה קול על חקוס שונה
 מודע וצונו שלהנה שם אנה מודע ענוותנותי ועל
 הדרך הזה הכעיק בבואו החשיק לביווג שלם בכל החזון
 וצחן שהשלים דוד על דברן בישועה העולם הזה שהיה
 במוט החשיק רוב על הישועה האמונה שהיא ליתידים
 נאמך ואלה דברי דוד החכם נאם דוד קן ישי ונאם
 הקרב חקוס על משיח אלו יעקב ונעום זמיונה שאל
 וצחון החלונם סוגל בן פירושים והטנה בעתהם
 צחון האמו של הנבואים והחזרים ברוח הקדש
 הינה פוסק בעצומם או רוח הקדש מסתלק מהם
 קודם החזון וכן פוסקים דברים ברבו הכח באמונה
 וזהו דעה הרב המורה כחן שגב בספרו וסמן לרע
 זה מקרא שגב לעלו דבר ה' חכם יחידותי ולת יחתי

לשון דעת כבוד הוא כי עשית חזק בהכח אבל דברי דוד
 החכם נאם סוגל זה וזה הענין עושך ברבני קול שאמר
 שלט בענה שו שלטת זמיה שמשן שלטתו רצו כן שקודם
 שבעקה בעצמו על לחויה שהיה כח וחס חסר השמן
 החל בעצמו שאל שהיה יוגר שלח חשבאון על כחזון
 אור השמש על אור הע' ועשין זה נמשל יסא להם זול
 כחזון נע' אלוהים ערם יכבד נשאל שגב בהכל אשר
 שם חזון חלום וחזן ספר שלט בעצמו שהם חזן בספר
 החזן שחס היה כחשמועון היה היה הענין להצטר כתי
 הענה בעצמו העבירה על שאל נשדן מה היו ענין הספר
 הקודם לו שאמר דעל שגב בחקונו ועשן החל כחון לא
 יוכל לדעו אבל כלן ספר בא להשיג שלט היה עמוד
 עת במעלה חכמתו נמדדע ונחן חקוס לראות כבדחלו
 נשט ההשגה העבאיות הקדמות מורה החל כחון לא יוכל
 לחזון הטב רח בעצמיה שש חקוס החנו שחן מחזון
 חשט כח החולן נכח ועיס שיכבה כח החזון שלט
 ושאל כח היה עמוד וזה במדקנה החזויה לקבל העבאה
 חזרה והנח שמה אשר שם אלוהים חזים הוא עדין
 ליו השן העבאה לפי שלא קבצויה עבאה בזמן החזון
 כחן שאמר שם ודבר ה' היה יקר בחיים הכס חזן חזון עשן
 ולפיכך בעובתו ההשגה החיז ער שהודיע על סוף
 דוד הענין חש זה שדון לעבאיים להפסק בעצומם
 בתייהם והוא דבר פלא גדול כי חן החזני לפי השכל היה
 לא לנהי שהוא חולן וגל יוס יוס אבל החזאונן חזוה
 על החסן ולפי הענין הזה יבאוי לפי דעה הרב ואלה
 דברי דוד החכם ולפי מה שגב ברבני הרב החזוה
 בספרו בעשה עמה חסן הענין הזה בעשה כח חזן
 אשר יחשן כחון חזן יחזן השכל והשן כענין ער

לא שכיח

ועל אלוהים ערם יכבד
ושאל שגב

ועל שגב בחקונו ועשן
החל כחון

ורב ה' היה יקר

לא כחן שגב הרב החזוה
ודברן לרבובין כח החזון
כרב בסוף ספרו בחזון
שם על אשר

אלה דברי דוד
החכם

לחור השם ולכל ברטו הישנים עד שלמינכל לעצור
בקריותה הזאת ולמעלה יז העב שאברהם אבינו שהיה חסד
ולחור נספד בלחור וזוהנה אמר בע דונו ויהי קורא
זכורש בתור השם כהן שבא הספר עליו פעמים ויקרא
בשם ה' אהם לא שבאובן בבואה שירב בשמן ולחור
זה רב השם אלפס ובה דה לעשוה כי זה הענין לא השין
שחר לבש משה רבי' והקרב אסלן שזה רב באחור ושתי
לא נרעע להם וכו' כל שאמשג עצמה ואחור עשה יורה
בענין זה ובשתי ה' לא נרעע להם ול' לא נרעע להם ברוך
שילת לא לרב בשמי על דרך הזה שאני נרעעך מענה שאני
הנה אנוך לבו ולרב בשמי והוא שמוך לו לפי אחר לבו
ישל' ולפי הלשון הזה באה כי שמו בדרין ואהי מן הרב
הלוכה כי דברי בדרין וזופשי שמוה זה לפי שהרב באה
בשמן ומשה רבי' השין השלמוה הזה כרבלו שלמוה השין
הארם עי שיהי חדרש חנפגס ומשה העב והכל בדר
השם אחר הדתן בעלנטס וזו היא מעלה הנבואים ואם
היא תלוקה בדרין ומהם שיגעו לשלמוה אחר בדר
חלום שלבואה והוא שיבוא חלום לאיש אחר ויניע פגזין
ולא יסתר מן לדעמ שדרין הנבואה באה והיא על דרך
מעלה החיזה הנבואה לו בחיין אהם שאר חלמוה אעל
שם שורקים איהם מייין השלמוה חלום היה אבל הם
מייין שלמוה כח החיין אשר לאדם וזו המין הזה חלום
סרע וחלום סריסין נעל המין הזה שאור טבלוה בבואה
חלום יודוע שהנבלוה הם הפירוה הנבלים ומפלים מן
העין באדם שיבשל פרונון וכן בעל חלמוה שהם חיה
המין לתישין שלמוה הנבואה כי הוא רחוק ואיך יודע מה
הנה רחוק וכשסב לעמוד מן השלמים ופגזר חורג ל'
נעל כנסא בחלום הזה עמ' חלום א' אחר הששים בבואה
ואיחור אחר הששים לפי שבעל החשטן חלקו השברים לשם

שם... לא נרעע להם

שם... בדרין

חשב שבחשב הזה נחמון חלקים רבים שלמים יורג אמל חספ
שלטון והוא באילו אמרן חלום חלק קטן וחלקי הנבואה
וטורא שברכהו נכור הרבה חספנים כרלמוה והמעלה בחיין
הזה הוא לשמו חלום כהן שבא על יוסף הפגור העלפן
כה' אה' משה רבי' אה' בן' נאמר אחרי הודיע לא חנוך אה'
כל זמור חין נפון נחם כחון' וההם שיגעו לשלמוה שרעל
רוח הקודש עליו ופגזר אונן לרב כהדור השם המיד נאמר
ואחור בשבתו הרמניים ובמעלה השלמים החולבם לבש בדרין
ולפניו חלם כשם להנעל העלה נחמיו נבדרין זה חב דוד
ספדו וחב השינה נזה רב באחור רוח ה' רב' כי' ומלכין
על לשונ' ואחרן בא אחרי א' יש' לו רב' ר' מנשל בארם וה' מחיל' ש' לרבר' אה'
ר' ע' רב' זה כב' אמרן א' יש' וכל רב' זה כבוד הקודש ר' יש' און רב' לומר על רב'
יש' לפי שזר ידע בעצמו שזה להיות חב' עליה כמ' שרקים זה כור ישאל
נאם הקב' חוקים על' וכאשר הקדים בשירה מחסדוה נדרין
וגשנבין השלמה מעמ' וחורג מן בעצמו הודיע עליו כי לפי
לכזור רב השם היה אבל לעת' יצר' הקבול שהיה לו לפי
טבע רב נבדרין כהן שאה' לו כל שגול מחבורן יצרן גדול
מחמ' ולא חמא כלל דוד כלב' והוא שיחמא כרי להכעם
ולחור אמל מייצרן החוטטג מן ברחה היטרה ברוך העולם
והוא שאה' בסוף החימוה יי' חקרב' ור' אה' ור' אה' אה'
דרך עבב' כי נתיב בדרין עולם ר' אה' מן וראה אה' דרך חור
כי כל' ילני וידוע לפיך שלא עשית רב מאור ואתר
שהוא מ' ראו שרמט באשפט ברוך העולם כי כל מה שעשית
כרע עבב' העולם הכרמ' וזה גם מן ר' באחור בבא' חלון
מין הנבוא' באשר בא אל בר' שבע' הן כפון חולל' ובחמא
יחמוה אה' ר' ע' ע' כעב' זה חולל' והוא שהכרית' כי
לח חרמט כי רמט שלם עין' והוא שאה' סמוך לזה הן אה'
חפ'ר' בחמור וכל' חמ' פ'דיע' וחמ' ל'בו טע'
לפי שהעין הזה ספ' העין חמ' נקבל' האוכרן וזה כה'
כהר'

הנבואה כה' אה' אה' ח

ר' אה' רב' כי'

מחיל' ש' לרבר' אה'

נראה אה' דרך עבב' כי

הן כפון חולל'

הן כפון חולל'

הן אה' חפ'ר' כמחמ'

ובחר השם בזרעו על עולם ולפי שלב הכתובים והעשרים לא יחל
מחין החטא הקוץ כי יצב לב האדם ועל העשיות ואבותי האשון
התם השלשון החטאון במין החטא והוא שכל כי אין צדיק
באין אצד יעשה טוב ולא יחטא לפיכך הביאנו לעשות כבוד
למין כאלו יחליטו אונם וזה לפי שיבוש ויכלם מעצמן ויקטבו
עצמו כאלו הכפן לאיש אחר ולהעיר אונם על זה ההנהיגונו לאו
במשלים לבנם כפי שיועצור להטות שחרור עמו ויסר קולנו
חיוע וכחו סן ילבסונון טלה לבנה להעיון על המדון הטוב
המשלעו כבגדים לבנים חדוקי אל זה כאלו חונטם אונם
חערה במצור וחיטוים מקבעה על ראשו לפי להערת על קטנה
הקנה החקנה אור השם הטוב כדרך שבא וישאון העתה
הקנו על ראשו וכן בא סרין יסרן פשו והכל כפי שישור
חדרך העצור ולא יואצ חדרך ההשובה ואפני קרואו לפי עמו
רבים ולפיכך הזכירו זל ואחרו אל זה ישע בפני עמך
וכבר באו לפי עטן זה הרבה מצור כגורה והכונה ככל
שישראל האדם בכל לפי ללגו ברוב השם בכל אשר השיך
ידו ובלגו דוד בכנסו זה להיות חטב עליה ואף ל דב
סר יש וזה ווערה יחיל הדב ויאחר חזל בתום סרין
חזל ביהאור לי וזה הפסוק סובל פירוש הרבה ולפי
הענין שאין סובל שפירוש ושניהם עולן למיין אחד
ונאח לפי שידוע שאדם שס א חטבתו אם נקחין בחיין
הזה על שפ החיין יהיה פירוש כי הדריק השלם בחיין
האדם הוא החושל בדרך כחן שאף חי זהו גבור הכונה
אור יצו שכל טוב און אפס חבנו וחזל כמותו חלוקה
פיר וזה לפי המשלעו סבו טלמונו והמשלה היהו היה
בתיים כל החקים והמשפטים והחושל הזה דריק שהא
חושל כראוה אהים לבנה שרוא המשלעו לשם שמים
לא להגדיר ולהדגל וכן לא יהא על דרך חי שאחוז העשה
אבותו כידן כחן שאף לפי יחזיר אדם חי אופי לאכל

כי יצו לב האדם
ועל העשיות
כי אדם אין צדיק בארץ
אשר יעשה טוב ולא יחטא

מחין העצור החטאון על ראשו
במין חטאון

כי יצו לב האדם
ועל העשיות

הוא באדם צדיק חושל
במין חטאון

הוא גבור הכובש את יצו
עוב און אפס חבנו

כפי כחב חי אופי לאכל ללבוש שעתה אלא אופי לבוא
על העצור לא אופי וזה אעשה ואבי שפשוים גזר על
בכרך זה יתקיימו כל החקים במצור שמים ובמאז חקיים כל
הקורה לפי המשפטים ויקיים אונם לפי חכמתו והחקים לפי
יחזק ועל דרך זה נקרא יוסף הדריק לפי שאשל בדרך
לבנה השם ממשלה חושלג שחי החז הוא יפה הוא נוסה
הואה וצבור ואחר שהיה על הרבנה הזוהי שצבו היה גדול
כפי הטוב כל שכן בחיין החושקו עבדו ואשר שר אשרי
החך חזום לבבוק השם משל בדרך נכפי העשן הזה נקרא
צדיק וזה שכתב עבר שאף הן אודי לפי ידע אור זה בבני
בא לעיר חלה חסונה שלו יקבד אדם באחד מחובטו הכונה
כן יאעלף שאין חכב שיון כי זה השחרר העולם והשן לוג
שפסוק הזה שאף דוד נאמר על דרך סוננו העשה כראשיו
יבוא אדם הנה במקום חנה שבוא חלק חזק מן האדם
כיון שבא נפשו אדם מן השמים ונכחו שבא כרפאון
אדם לבבך כור ועל דרך שאף דוד על שזה איש עלול
עברת ועל כס אדם חסד לב זה חוה חזין חוה שכן
אדם כרפאון אדם לבבך כור וכן כאני לוג שיראור לה
במקום הזה הוא האר לאשה יחזק כי כיון שבא אשה יחזק
היא רגללה והיא שאף עליה גולגולת טוב ולא ידעל
יהי חיה ונחיה הם הקצובים לא חייין כי הם לעולם ואם
הפסוק הוא כפי מה שאמר בא על שפ מיט השלמים
בעל השובה נצדיק יחזק וכא כרך העשה בראשית שחזרה
שפ חושלה בשפ חקומונו והוא יחזל כן ואורי חזל כן
כן וכן כאני לפי כשל שישל באשור ונשי גדול הוא לפי
כאשר חושלה עליו כל שכן אשרי החיטייה שיון בכל
דגש שצדיק הוא מאז שישל בה כאן ראוי לפי לחיו
חזר הצדיקים השלמים והוא שאף חושל באדם צדיק חושל
יחזל וסוף לפי גמול השלם ואף נסאור כרך יורה השלם
כרך לפי עבדו לבנה טורי כרך החלק וכל כן הוא שאשן
זורח והוא כרך שאף החכם נאזק צדיקים כחזר טלה

כן אדם לא ידע אור
זה בבני

למחין האדם

לשם אדם מן
השמים

זה אדם

על שדה און עבר עבדו

אשה יחזק ה היא רגללה
גולגולת טוב ולא ידע

והוא יחזל כן
ואורי חזל כן

וכחזו כרך יורה שמים

ואזק צדיקים כחזר טלה

דינה סרוחה אבל האיש המרוץ דורגן טאה כשיטוא ל
הגלות בעל השם והוא שקראו לו עשה והוא הישועה
האמורה וזו אור שזה הכוונה אומע על דרך הדברים הו
החוכמים מן הפסוק שהכבדוהו הוא סגור הפסוק ט כו
עלה שם ל לפי שהיא עונה ככל תלקח אין שם הפוך
ושמורה לעט ט כל תלקיה ישע והכל תפץ השם אין שם
דבר ט אם מןן לעצמו ולפיכך יהייה ההייה מן הפסוק
שכזה מן נכל תפסו ואחר כך לט יתמיה דעה מן שלט
יתמיהו השם כדן המאשים מן הוא מו בדוד נישע
אל ישע מן אל בזה והוא כאלו אור ט כונו מן ישע
אין עומד כשם האדן אבל הוא פשוט עומד אנגליז
לשם כדן המא המא טבואו זכיה ונחמנו יצאח
וכה אר היכל ה כמן שהבואו בפשוט זכור מן דעה מן
ט לא יתמיה קוף ודודו היה שבא בקלה אבל השע
יתמיהו ולא שח עוב המא לאכילה לא אבל קוף
ודודו שחמלנו קן וכפוט אומע מאו אין לביעה נח
ונחמלם עשב השיר הנפסד כמון חנעה כמון שבא המון
במעשה במשיח ושלמה כמון המשלים אה על המשל
המון סמון לפסוק על שם איה עכל עבדו והו והו
על כל קדשונם וכדכ רבן קל קדשם אי מכלה מן
הכס וזה דעה באה וכליל כמון חונה להם כ לט
כד יתמן וכליל כמון הזה אויפסד שהוא שם המון
לשעים או הוא שם דבר לשע ועלה והוא חסר בט
והוא כאלו אה ובע בליעל מן הוא האר לשע נישע
להם לפי תלקיו כדן שבא בצדיק ט כל ישע וכדון
כל קדשונם ומה בליעל הוא מיון אחד מן הדבר
שישמש מן כדון הלשונות והוא שמונה החונשים במקום
החייבים לא במקום השוללים רצון לנה שיתבאר השם
לחייב דבר מן לשלול הפסד כל אלו לא כמו לשלול הטוב

כ כתיב עולם על ל

וישועה יצאח ובע אר היכל

והנה על כל קדשונם
ובליעל כמון חונד

והוא שמונה
החונשים

בלב אבל לחייב הכע וכן נמצא בפסוקי כדכיהם זל
שאר גם עמש לבדק לא טוב כמון שחמון על הרשע מן גם עמך לבדק לא טוב
כדן לא לשלול חמון לבד הכדן רק לחייב ש הרשע וכן
יחמנו על החולה לא כדיו ולא לשלול חמון לבד הכדיו
ט זה יחמנו ארף על החו אבל יוצאנו אומע לחייב לו החול
שלו יחמנו רק על החי וכן יחמנו על האדם הפתול לחייב
לו הפתולה לא אומע וכן נמצא מנה המון לשונות בושט
מקומות כמון שבא נאמר לא טוב עשה כדן עמון והנלמך
כדן לא טוב ט לא טובה האומע גם עמש לבדק לא
טוב כל אלו לא כמון לשלול הטוב לבד רק לחייב הכע וכן נמצא בפסוקי כדכיהם
וכפי זה המון כמון כל שם לחייב להם פתולה השם יהוא זל שאה לא טוב הוא
הפך אומע השם והרשע קנול יש כדן כן שט העבטים אלא יע וכפי
האל ועל דן המון הכו נקרא הרשע בליעל לחייב לו
הייתה לומר הודק מעט ויכזה מן כל על מן כל יעל
במין הנקם על ודוד עה אחר שהרשעים לא די שאים
במעלה הדברים אבל אים אומע מעלה המא הטוב
למאכל נחמד למאנה אומע הם סקוף היבש הרגל
שואו דמוי מחקוס למקום כמון שאה גם מן כדכיהם סקוף
לא מן הרשעים ט אם כמון אשר דכפת דוח ואחר כך לט
כדן יתמן דעה למה כמון שחמון לו יתמן אומע כדן מן
יבוא כדן הלוקח ונקבה מן הרשעים לא יתמן אומע כדן
שאים משמט כדן כדן חוס כבאים ללדט ולהוכיחם לפי
שאים כדן כדן ויון חוס מן המוכס האני להקריב אלמס
והחונשים אה ורשיעא עבדי תפאה דיון לכדן רי בחיט
בחיפקון כדן לחיקתן וכי אים תיים עליהן נשבו
למון ארמן ונקטן ער לכו אויפסד לחיקת כמון כדן
וידוע כי בהחמס האדם לרשע יגיע לו חמון חיד הנדן
ולא כדן קמן אבל קנול כדן הפסד חמון נחמנו הטובו
והוא שדכ באחר ווא יגע כהם יחלו כדן נען ווא יגע כהם יחלו
הטו נשא שדן יכסן כדן ווא מן החונשים כדן
לו פועל חמון כדן חמון אלמן באשמה עבדן לא יתקרא

לא מן הרשעים ט אם

ווא יגע כהם יחלו

נעשה רשעים
זמן הווי אשה עברי

והשיעור לב אכזר על צדק

יבקרן בארץ ארץ רבה ליהוד על כוונת רישא
 למיך יד עלמא והחונקם לקח בטור כפי מה שכל כשר
 האלף אהשנודע על כפי חלבוני ואיפשר שרצה כן
 כל על שיעור אורח כוח תיהם כל האנש בהם יחל
 כדל והשן מן החטא כדן ויהא גם השב אהר הלב
 וכשר העתים והנש סבאו כדון העפס שרף ישרן
 כלוה יעשו לה ליוו ארס חמו כשר קל הצדיקים
 ובאן כן העבא כחמיה העבאוו סוף לפסוק וזרחה לפע
 יכאי שחי נעשוים רשעים כן יהי ארס חמו כשר קל
 ויאן וסוף לה זכר וזרחה אשה עברי אשו שרף על כל
 י תקים והשפטים להודיע שסוף כל העובד קיום
 הגויה ככלל חקיה ששפטיה ינה יתן כגדולה העם ומסיו
 שם האכזר אהים לבם ללמד וליסר הגלמדיים נתקעם
 שם הכנס נאורם הבנים שומעין לאורם האכזר ונאן
 הדט האך הסכים בעוונותיהם קללו כל שן בדוכיז זה
 לב העיור החונקיהו בעלם והוא הזכר שהצדיק ילונק
 כן זה הססין קדום ועל קללו סוף שמתאן כדכתיב רבו
 האצונס חרס חי אשה רביה את אס יש כדור הזה חי
 שוקע לרובת ומהם חי אשה רביה את אס יש כדור
 חי אקבל רובתי ולפיכך חין לצמיה על ארך קללו כן
 הוא לשון סבו אל ונסדר הסבו יסור האסוב ונחיש
 קצלה נחיש שחם העבא כזה כנבואה זאן ויחל על
 די איהו קל על הדט הזה שיהא רשן מן השמים שרתים
 כן כמן שהביחז ומה והשיב לב אכזר על כנס ולב
 כנס על אכזרם

כדור ויגש אליו
 כן אס שבו לבין
 טקשו באחי סוף
 עשה וי אכזר כן והשכל כן באר ככר רשן לר
 הורש ויהי רשן אל רשן שיהא לעטר ולעשפין
 האמה השכל ככר חיד וכדכתיב חיל חיל יקו

אל רבי סתקש קץ

הרבים ויהי רשן

כן עבר עיב חר העש
 ונפשו קשוח כנפשו
 כן איך אשה אל חס

עשן העבנו ידוע כן הוא רבו שחושב האדם כן עם
 אחים לל דין כל כן והוא שמשועבד לחלה כדכר
 הלל על מה שלחיו ולא ידע מן לעוב העמה כל ואשר
 יקל עמון בעמון יכל לענים שיכנס בעמון בשביל
 אש זר שלא יבוא לפרוע חובו ולחזיק על עשן כזה
 באדם כעמון כמן כמנס אלה וסגוב אחים כספר
 חש על העבנו כפי הדך הסגור כן סוף שירבא
 אכל סוף העלה כן לזהיר עשן העבנו העוון כן
 כן אדם שלא יקבל אדם כן כמן אשה אל רבי כדכר
 כן בערבים חשיו ואם שר שלא יבוא לפרוע חוב
 ישבן אל החכם כשע עשיתם האחד חכם אחר
 סתקש באחי כן נערה לזה הזר לענוע כן בשביל
 ולב כעוב האשור הוא לרש העובד שליו
 כן לייב עמן זמן להכשין על זה אכל יטע לפען
 ויין רב ויין לרש שהוא החלה כן שיתחיל עליו
 ויארין לו הזמן עד שינכל הישיה הרשע לשלם והוא
 אשה הרשע ויהי רשן ויכל אשה על זה הרבה
 עלו רשע והבאם לזה זה הוור הכרובה עשן
 והוא כאל אשה ויהי כעשן ואפשר שהוור כספר
 כמן כבא כדכתיבו רשם וכן כאה כמסווה כט עלו
 לו חלס כור סוף רבו העבה הזאן שיטע העוב
 לחלה והעבה הששו שיצרל כל כמן להנשא
 כל חתן כתיבה להשל מן העבנו והוא אשה אל
 רשן שיהא לעטרן ולעשפין כתיבה וברך זה חל
 יהיה באחיו כן עבר עיב חר העש והזכיר שס
 רכבי החו כן חמים באחיו ונפשו קשוח כנפשו
 ואחיו כן איהו אל איה והעש איבת איה כן אחיו כן איך אשה אל חס
 כדכתיב איה חס ונאמר עמון לעבכו
 עבד כחוקים כמון כמן אשה ועש יטע כן עשן
 העש עבד לידע והעש יל עם אחיו וזה היה סבו
 להשפך יוסף השליח עליהם כן אחר כמן חוורם כעמון

והטוב החיוב ההוא טה שונם קבוע באחרונה נשק
לכאורה חזק יתקן מן אחיו ואחר שראה לבס העוב
כי הוא זכור להם ואדם עלן לשלם אל אטכס. ולא
חזק לשלוח האלגנדיו ראה יוסף כי הם בעל הצובה
וזה שלח כחכס יוסף לעבד פצע בהראותם להם
שדון זהיונה עבד. ולפיכך לא יוכל יוסף להראותם
והרודע אל אחיו. ולכל אורם נאור ברם כי אחר
שפצע חובס שם אצלם בגולה וטעמו יהודה מן
הערבור. כחזי עמך הטובה. וכן פנין לל עבד ל
להשרל ולטיוח כל פנים להשל חיל החלטה מן
שאח הטעם בדרך הקלה כמפוקים אלה כחכמים.
אחכס בדרך כנסור הקנה כס היא על האדם בעצמו
בענין סתור עפון והעמק אליהם. והזר הוא יצר
הרע מן שאר אל כמפוק לוי יהיכך אל זר. וזו
ל זר שהוא קבוע שלמדס הוי אוה זר יצר הרע.
והוא השבע החמיר החיות. וכשהטבע ההוא הוצ
רע הוא לוי ולא השלם. ועלן אנה טעם זהירנה לוי
רשע ולא שלם. וכבר נחזו על זה זלל באחרים אחד
לוי מן האדם לוי מן החקוס שז לוי רשע ולא שלם
וזה לפי שירוע שאלה טעל השלמה מן הטבע החיות
טעל פעמים חרוע שהוא השפע השלם שהוא הדמון
אשר מן האדם וכן כוונתו שיעלן טאו עקב ובע אלה
אל רשע. מן שכל כמורה נאור רצה. וכשהט
השלם חשרל כצדק ההוא הקפט והוא מורשל ב
כשעליו ובעל לעצמו אז כמך ההוא החמיר לוד
חרוע והשלם עב. וכשאלה רע לוי זלל השלם.
וזה מן שאיך הטק רב חוואונון להמשלך הרע
ההוא מן ולו ישים רשוקין אלו. מן שברק אחיך
באחרו נאלך רשוקין ואור השלם מן. ואלו חרע
רשוקין אלו על דרך שבו יי עקב ל ראוה. והוא
שקח הטאווע לשם שאים נישק רצונון להמשלך

אדם עלן לשלם אל אטכס

לוי יהיכך אל זר

לוי רשע ולא שלם

אשר לוי מן האדם לוי מן החקוס

עקב ובע אלה

ישלך רשוקין ואור השלם

הכחון להשלם מן. מן שצדק שבו החכס עשיר כרשים עשיר כרשים השל
והשל נעבד לוי לוי חלטה. וחרשים לב השל הזה
הם שאר החבור. ואז גלה ההוא עבד לחלטה כראוי לו
עצמו היה פרוע חובס והשל יחול לחלטה מן שבו שהוא
לוי חרע לצדק עמידה הח החיות מן הוא חלטה.
לקיום הח השלם. והוא שאר החכס חלטה. וזו מן
לל וציונו השלם. וזה מן ט החונן הדל והוא
החטק. ורנעו רצונון לחטטה הדל והוא חילך
החטק הדנוע הנזח חלטה השם רנע. מן השפע חלטה
והוא הרע נאז חלטה לו וציונו. או אפשר שרנע
מן אהשם השלם לו וציונו. אבל הואשון קרוב אצל
והוא טעמן שאר טעם חויונו. ולא השלם. ועל
הדרך הזה אנה גם מן וציון חונן ועמך. רעה מן שטבע
כחיות השלם חונן ועמך. וכאז עור שם נאז כל
היום חונן וחלטה חרע לברה. רעה מן שלוקה כל
ע. הטאונון בדרך הספור לבד שהוא דרך חטיע
חונן לרע. ולפיכך הרוע האל חמיר והוא כל
האל ברוש ההוא וכנפשו חעט חעט הוא לברה
לפי שהוא הנלך נקל כדור הטובו הטאטק אל
חחלטה השלם. לפי עמך זה אנה גם מן שר חיינה
וזה חרעה ולו חיינה צדק עעוב חרוע חקש לוי
מן הטבע הטוב חונן שבו ער שפולק חונן שכינה
ויסרד השט פכס חונן מן כשהוא חשרל ברב
החך והוא עמך טעל. הצדק לוי ושל יושלך לחמיר.
והוא חמיר שם מן ישל לא יוטל מן סוחר ידו
והוא העמך בחחנה החכס מן שבע יפל צדק וקס
ואפשר שרנע בחספ ההוא. על החמש הקצוה ועל
הח החחשור וכמך החחנה. כי אילן סבוה נפילת
ועל סוחר הוא לב. הטעלס והוא שאר מן סוחר
ידו רע מן סוחר ידו. לקיונו. והוא חמיר ולא חלטה
צדק עעוב

חלטה חונן חקש דל

וצדק חונן נאז

לוי חונן חלטה

שע חיינה גם חרעה

מן ישל לא יוטל

מן שבע. יפל צדק

בהם יעקב נתקב והוא כל הכסף בברכה. שבו כפי סגולה רבין
בשפת והוא ההלך לחסידים המזיקים שם החסידים ולם ואינה
הנזרה ונהלה שלמה והוא שמה הר' הוא לכל חסידיו הללית

פרשו וימי יעקב

הנה נהג לך מישה
הפסוק הזה נפסוק שמוע יש והי שמהם אצלם סגולה הנה כל
ולפיכך יקדמום בחנוך למוך העשים להעיר על הכונה בברכה
ובחזרה בלה יזכה האדם או אחר. והוא שמה לך היווע לפר
אופן ולתור נהנה וקרוי שמוע והנבואו שם הנה לר' ר' ר' ר'
לך מישה קרוי שמוע. פסוק ואשון. וזה מקום הענה כי כשם
שהאשה שפיה במקום התורה ולתורה או בה כפרתו פון
לפר השואו, שם חנונים על העשטם שבהם עתיו החמר
כשמוך הנה והלחם והאם. כי האיש שהנן במקום הנה
אחר שיקבל הנה השואו, ויודע שרופם והוא הדבר ילמד ל
דברים שבהם עתיו הנה ושלמה נהם שם הפסוקים
המכנים ומי יתן ובעל הנה ידעם כראוי וישך הכונה בהם
כי בהם כלל הירעה. האחר דהם והוא שמוע יש כבר הנה
לנועם והנבדסם לכל כי הנה ש כי בן די' הנה
אחוט, השם וכפירו, עו' וכבר ערע של הכנס בעו' כחונה
כל הנה כלל אבל הפסוק האחר יש בן מקום עתון וכבר עיי
בן המפשים ער שמה לך כל פונק חם שהפסוק הנה
היה זר אצלם לך הפסוקים הנקשרים בן ס כבר קודם לך וזו
הכונה והי וזאת והי אף חובב עמים והי ולפי זה
היה עמדת הענין בברכה קשר הפסוק ההוא זר מאד. ואחר
מן המפשים אנה כי הנה מן הברכה והוא שכל אל היה
שמה ישא מדברונך. ומפרט אחר כי כל הפסוקים
הקדומים לתי ראובן הם על דרך קניאה לשם והפלה על
הברכה. גם פונקים לחכים מאחר שם ואין לגמור על זה
שדברי הנה ונחלקים למה שעתים ולם דברי הים חיים

הנה נהג לך מישה

סוף והנה

אף את אונת בן לבי מה שלמה חרבות וכפי היה שרצה ל
חזרי כפון בהעורם הנכונה ובמה שכתב על הפסוק הזה
באקומו. ונחמתי בן על דרך מרה להילדו, שהכונה ערשו בן
והוא מנה שאינו ענה דבר למד לעשי. נמשך אשפן הוא כל
הוא נתי משה האחרונים שבו בנך דני. יעקב אביהם האחרונים
כמו שארז'ל נאמר הברכה זה מוסף על ברך ואונה שביכם
יעקב אביהם וזאת אנה דני לם אביהם ויבך אונם. וכבר נא
הקבל המנהיג כי כפי זה יעקב לברך את בנו אנה לם בן שמוך
אין כפול יש בטעם שמוך אתר לם איך עמוד עמי בייחוד
אנן העולם זה עמוך בארון הקבלן נשמוך בן יעקב. כלל
קודם שיהי למורה אחי על נהג שמוע מיד פתח ואחר
שמוע יש והי אנה כשם שאין בלך אלן אתר בן אף בלכ
אלא אתר. והפסוק הזה הנה שלם שנים הרייטם לפר
האחונה שאין לה לשימוך זולם הם לרע, יש שם ערש
לחוייב המסאון. נהגו מושל בכל נהגיהו. נהגו אתר
אסוב לא מן ולא כן בחן. וזה האחרון הנה שברך שיהיה
רבה כי הנה שמוע בן כבים ער ענה ואשכי לוי שמוע מן
הנשיה הנה ועל האחונה הזאת כאוי להונו, והנה שאמר
מיר פתח הזקן ואנה בנך סם כבוד ולבנה לעולם ועד. ואל
זה דוח באחר נשמוך אל יש אביכם. ומה כן גזול ההנה
הזאת ער שהפסוק אנה בקבל על ולבנו שמים כפי להעיר
על הכונה. וכן רוד עו' כשמה או שלמה בדרך זה סנה ואנה
לך נשמוך או נשמוך והי לתיך ואנה לתען נשמוך אתר כל
אשר נבנה וזו כל אשר נפשה שם וקנה שמהם לרז על
הייחוד שהכל הלוי בן ואין ספר שמהם כבר למדו או
בהם דני השם ומעונת אבל בעל הנה חסרן לם סוד שכל
הלוי בן מואבם בן יאנר באבם וזה היה לעולם דרך העבדים
והמכנים בזמן ששם הולך נבדל מהחידו היה שופע ואשפיע
ענין לפרקים אל חידו בברך אונם ובחסרן לם סודו

וזהו אשר רבי להם

הקבלן נשמוך בן יעקב

שמוע ישא

נשמוך או נשמוך

ועל זה הענין הזה אנה כחז באמרו לשלחין חזו כאו דרך כבוד
וכפי הענין הזה יסבל זה שאנן החכם להשיב אחרים אחר
לשלחין ודמיון ונפש אחרו ישיב דעה כן יעז באמרו מישיב
נפש והזכור כן שני ענינים לפי שנתנו כן לפי ענינים המוסר
והחכמה וקרא הרב והתלמיד השלם חזון ושלח ונאעם שבר
החזון וקרא חכ לפי שהשלם נתנו המאונה כולמיו
להשלחין בבחינת ענינו ולפי זה הענין יקרא הרב חכ שבר
הולכו שלחו והתלמיד כן וכשידעו כחיו להעריך שלמונת
למחרים כדברו הישיבים ובהנהיג אחרים בהנהגה טובה אז
יהיה ארטו ושלחין והוא שאנן החכם בני חכם לפי שחן
לפי זה אנו ונשלחה כלנו כדבר שפרט הישיבים והוסר
ונשלחה כלנו על וכו' הישיבים והשו השלחין החזון
כן וזה איפשר לו שישיר אס יעור על ההנהגה היא ויחפשה
כזהב והוא שפקדים לפיכך כדבר שלחין והוא יחס הולמו
העוב לרב כחם הרב השלם אל התלמיד העוב נוס זהב
ותל כחם חזונה חכם על און שנתנו לפי שידע שנים נחל
שני עניים כחן שאנן הנשע הנבוא נשע כחזה נחליה ונחזק
והכנס שני חיי זהב כי הענין הוא העוב והחזק סגם
ועל דרך זה דבר שיהיה הרב אצל התלמיד יחס המוכח
החכם שמונעין דרכי המוסר ונלמדו החכמה וכשיהיה אצל
על הדרך הזה אז איפשר שיהיה יחס התלמיד אל הרב כחן
שלחין כדבר קטור אבל העוב הוא בהפך שלחין כי לפי חזון
ההאש הנשעו אבל ינסוף נשען לעיניו והוא האדם כחון
שישם ולא ינסוף להביט כבנהלה וכן תקיחה שני כחון
שלחין ינבא כשניה ודבר כחולו לקוחו כדרך הולמו השלם
ולפיקיעמו הרב המוכח והוא שאנן החכם כחון לשלם
וכענין לענין כן השלם לשלחין סוף דבר הולמו שהרב
והתלמיד השלמים יהיו זה כזה וינעמו והרב ענין ענין
להושלם לתלמידו והתלמיד שם לפי להפיק דעת הרב וכל ע

שיב חזונה חזו לשלחין

בני חכם לפי שחן
לפי זה אנו

סג זהב ונחל כחם

חזון לשלם

התלמיד על הדרך הזה שלמונת הולך ונלך בענינו חכם און לפי
חוקים ולא זמן להשעע למחרים ואל זה הענין כן לשעע באמרו
יהיה טא כי שנים כדמיון אל כחן שקס והוא אנה לפי חכם רבוא
חזון לתל חזון יהיה לפי חן דעה כן אס רשיר ענינו
ונבוא נפיק כאל לקוחי הענין וחסונו קדש שלמונת לה
להבדלוו שלחין אז ושלחין לשלם החסרון והוא כענין לפי
אמר אשר נחלת חסונות כן כאשר השלחין אנו וכאשר נחלת
כן וכאשר השלחין כל שלם ואל זה כחן באמרו ראה לעורג
אדום חקיס והשפטים כאשר דעת זו אלה לעשור ק' והוא נוסח
לפי כי הוא המעשים וביעביס ואתוהם קל זה אנו כחם און
אנו כחם וכאשר הודיע אלהו זה ללשע חזון יהי חם הלבס
הולך ונחל ידע כן שהענין דם הוא לרב ולשון לתל חזון
ולשון לקוחי חזון והוא אצל חזון וכדעה כן חסרון כי האדם
חסר כענינו חזר האשה כן לשעע לפי שלמונת שפע
החזון חזר ענינו חסר כשנבוא חסו ונבוע ואין חזון
וכל זה הענין הקדול כבא חן כחם השלם כי זה חזון
השלמים ונחרי שהאין און ספר אשה וכן שלחין
הבאיים הולך כדרך זה וכפי ירכון שלמונת כענינה חסר
למחרים ונחרי חסוד שהודת הנהייה רעיה כן וענין להם
כדמיון חזון חזרה כלשון ירושה וכלשון כחון הרב
לחזונים לחזון והוא שאנן כדעה כחן לפי חזון חן
ידע לפי כי כשדעה חזון חזרה החזון ראה שירשה
קדול יעקב הסנה כן להחזיק כלחזון והוא ככח רב
חזון רב עש שיועל החזון ולשון ירושה כחן על
יעקב לקוחלו חזון חזון חזון כחן שבא און שיקר
כחן חזון נאפשר שזה דעה באמרו ונחלי שחום
לנעמו ולפי שהאיש זה כחן חזון קדול יעקב ונחרי
כחן יהי כשדון חזון טען כדון שם ככח חזון ונחלי
יועל כי רכס חן התלמידים לפי יעב כענינה חזון חזון

ראה למדו חזון חזון חזון

יהי חם הולכי חזון

נחלי חזון חזון חזון

נחלי חזון חזון חזון

יהי כשדון חזון

וירחוקו חבל החומלים על המשרלים בלמוד לצי ירחוקו חבל
 יספקו כן כן ספקו גם את כן אחרי שעלה בלבי עד
 שישארו ליל הדש הזה לפי מה שראה לי מדברייהם אחיו
 וכן תראה דעת צוחין הגדה והיי חסודנין קטן לצי כה ש
 מורה קלה יעקב שומע את ירשה לבט ולבס ירשה
 לבט קטעם לוגי שבי יעקב שהיו כט ולבס ירשה מאכונתם
 כגון שאני בספר חלק מורה היו לבס מאכונתם משען
 ימי נראשיו לפי שעלמם הורב הכנה והיא הורה לבס
 נחמ ירשה ככר לפי כחית החציאות וככאר האכונת יראה
 לפעל כפי המרלים בלמוד ובלמוד ההוא זמן למ כה
 האכונת זל וכבר קדם לצי בספון האחר כמה זמן למ
 האכונת אם כן על הזכור ההוא יחז בשם הגדה הנה
 להשר על חלק מיוחד מן הגדה שהוא על דרך למוד
 והוראה ואל רעשה בשם הגדה כי השנון נאמרים על
 שיטת כנס כגון שהרבונו למ עשן זה כפרו אלה תלמוד
 טו והוא עשן דבין מאז לב חכם וכפרט למחפשי
 אחורה נשם הרבארי כי שם רגה כן על רגו משה
 נפלה וכן על חלק מיוחד מאנה והוא מה שבא בה
 בדרך ספרו על דרך הקסוד להודיע האמו לבנות
 להם לזו כדרך המעור שבאן לשמור חלק ההוא ולהאדירן
 כזי לזכור ל יג הוא שאני הכה יי תפך למשן כדון
 יגיל רגיה ויאדיר וכאנו הם זל נאמר ידה החקום
 לעור אה יג וזה לפי ששיר פרא אדם יולד ויצר
 לב האדם יצ מנעומו לפי שבע החמו כפי דרך
 הרבנו ולפיכך העז דבין להשנו כגון להחמך חזק
 לפשו ולהשר השכל שלו שזקק בשאני ההכנסות
 העוהו לע להשקאם בהם לעו הענן לקום החוף חן
 לעמידה החין לזי לזולת זה וכל יי שיכרה לעבוד השם

5

כך למשן דבון

ולבין האכונת חמח יסוס טועה להשיך כסן השם וכל האונות
 רמייה לעבודתו כגון שבא יי תגדן כל האונות והן נכבו קדם
 פרושן וכן בא להשר על עשן זה אם ישארו בדרך חן ולבס
 ולפי לפי כאמור נבל לבס וכל נפשו נאמר דע עז כל
 דרכך רשון והוא יישי אונותונן

ספר נראשיו שלם שיר נשכה אל עולם
 נאחל ספר נאלה שחיו כעצונן אל עושה השלוח
 כשיר ואלה שחיו

שחיו קלן כאשר קלן אל ביה הלהים וקווב לשמוע חנה ה
 הכסלים זכר כי אינם יודעים לעשור רע אל ביה הלהים
 רגל על פך ולכן אל יחמד להנצות דבר לפני הלהים כי
 הלהים בשמים נאמר על הארץ על כן יהיו דבין חעטים
 חעט שלמה החכם הודיא רב עשני קלה במלכותו לא כה
 במלכות טבע החזק בלחשים הכיחו להודיא קדום כמשלם
 לחוה חזל חביט למה השן המון במשל ההוא הרוחה
 האכונה הנצויה כספ הוא ולהודיע לב יודע ספר בלמדו
 החלל ההוא לפי הכנה הסשונה והחמין הזה הם הפסוק
 האלה ונאמר כי שאירה שם חונן על השמה חרמו
 בקבר והירשה שלה כן יכיר הלהים טאח על חקום
 החיודר לשם אם חקום חמח כבור החקט וכו' הרבה
 נביה הודרה חן על מעלה עלונה שישלמה החום טקום
 חבור הורה ונככאר חבור וכענאא כגון שיחז על זה
 חין זה כי אם ביה הלהים והמשרל להשיך המעלה האור
 הוא החולק אל ביה יג ולפי שהיול כל ההלכה האשיל
 השון והמשרלון כמעלה הוא ברך ואח חמשל שחיו
 קלן כאשר קלן אל ביה הלהים והרב המורה ככב הכיחו
 כספרו נאמר כי הוא כן להודיע השון שלם יהיום לעלה

אם ישארו בדרך חן ולבס

שחיו קלן כאשר קלן אל ביה הלהים וקווב לשמוע חנה ה

חין זה כי אם ביה הלהים

אלפי כותה הכב שט פנקים אלה באו להזהיר מן ההרס והקצוץ
אצל שום און להסיר משנה הקצוץ והפסוק הראשון **ט**
להזהיר מתקרה הראשון והוא העמידה וההרס **לע** והענין כאשר
כאני לענין ולמד על המשנה העובד וההקדשה השלמה כאשר
הוא אדם אם תקום האצו או בלמוד החכמה או במדע
הנבואה והפסוק השט בא להזהיר מן ההרס לפי שדוע
בשנת הקצוץ יע והאחזקני הוא העובד נאמר שאל
יולק כאשר ילק אל בור הלכס הנבוג הפשוטה הלמד ונראה
לאדם שישאר ישיקה יולק בלכת אל כח קודש לפי שאנוש
יולק הוא בכתובת באורך ולפיכך הקבלה לבלוק עפר וטעם
ואין לבא אל שש המלק כן ולפי ההוכחה הזאת הרפסם
כדוע לתקוה הקלס כבא האדם אל בור הכסלה כי באכדו
שעל שנהא לעול מעולם דבס שאוב ראויים להלכה **כ**
חסב תקין כפס נבאכדו שנהא לעול סעלס והנזיה **כ**
לס ישל אורג מעל קלס והטן בעולה לרוב
הצרכוהו לתקין וק כל טן העומד לשור וכפי הענין
הזה בא אסור בעלה הסנדל כדון שבא כן ולבד כנס
הכסמים שהצרכוהו לן כסור תקייה והכל כפי להשי
האדם על דרכ הנשונה והאצו והמדעו בתקין
הישיכס כן יתוה השבים כסורו שעה הסנדל ובלביש
בגים לבטס וזה כל העה שיקנש האדם באשכ הוא לפי
המק וישקח כן השנה שלמה והנא המכון באמון שאר
יולק יודע כן שלט יהא כן שנס לבלוק ולן מונע מהשנה
שלמה והקדוב אצל ט לפי הענין הזה בא במראה הראשונה
אל חשה וכו של נעלק מעל יולק ט המקום אשר ארה
עומד עליו אצו קודש הוא ובא גם כן להנשע במדעו
המלך לן במדעו אויש של נעלק מעל קולק ט המקום
חשי ארה עומד עליו קודש הוא ואשר העני אורג על
ענין זה אמון להנשע והוא על ידיו ט המקום ההוא

כסור
תקין
כפס
שם
לרוב

שקל מעל קולק
שקל מעל קולק

קודש ואם נקח המקום חקוס חוש חפש שמאין שיהי סוף
עבה כן הנדודו דיה נאול על ארך יתוה שמוה אל עלם
לפיכך הוצו לרוב כן שמקום טאוי בשעס על משל הנבואה
כמו שחזי יעקב במלך חלס עבדות כשואה הסלם היה טוא
המקום היה אין זה ט חס כיו להס וזה שש השמים וכב
באר לרב המורה במלך ספרו ופירושו המדך למעל הנבואה
והחסב שהנחברט עמו הנציח הענין הננא למעל הנבואה כי
כענין היו משיגים הנבואים במראה חן כחלס ענין חננה
שלא היו משיגים קודם לכן ואז גם כן כי הסלם הוא חשל
לכל הנבואה המנבין יה וקרא כל המדעו בשם הזה לפי
שה למעלה חנה וכן זה ליה אולדש מובאה לשעס ליה
חד אחר נלזה מצד אחר נשל הדרך הזה עקשים זה כזה
הן הסוקים הן המיטס הן האישים גם האלמנט עמס
הס על הנבונה הזוא שגם זה למעלה חנה וזהס שס
כעלה ואורג קרא עקלים וזהס שס כפידה נאורג קרא
יודיס והזכו האלמנט כפרט לפי שעלמס שב השס
וכפי הסדר העלון הולך הסדר הנחמן ואיפשר ששני העששים השכרים במראה
העששים גם כן החמד משל למדעו החמד השפל הזה ובנבואה נקל אצל
הנשע באש הכלון יוס יוס והנא עמוד אורגים ואין זה כגשל הסולם וכן איתס
מדך למכע כלבד חן לרמן השס כן ולפיכך היה ידיו שהסס כח להשיל
להפלא עליו מונע לא יסל אחר שבוך הווח נאישין הוויס שש העששים
ונפסדים והענין הזה היה חביא להאמין דיה שהנא חולק
על הנורה בהחוש המופרסם וכאשר החקשה לן ידוע
הנבואה נעשייה המופרסם סר כל ספק והשט משל
לעול השפל הכתון באש הדבור וכל רוב וזו עמדים
וזנשן ושמן עמוד גם זה הענין לא ירבן לפי העכע חבל
הל נמדך לרמן השס יה והקדוב לט שמה כפי עה
לו היה חקיש במראה ההוא שהיא מראה נבואה להמשיל
לן העששים הנזכרים מן אחר חסס וזה קדוה לפי שיה

העששים השכרים במראה
ובנבואה נקל אצל
כגשל הסולם וכן איתס
שהסס כח להשיל
שש העששים

לשם

ראשיה נבואתה נבד ענה לא ידע שהשג המעלה הזאת טק מ
המאן כשחיל בשמע קול הנבואה ברמלה נבואת שהיה מזה
שהקול הוא קול מוס מורקש לאין. וכן אפשר שהיה אשה כשי
הזכה שהמראה ההוא הינה מורקשה לען ולפיט אה אסורה
טא נאראה ויא. נאמרי לך לעלו העטן אל נעלך העל קולך
לפי שהעלם הם עלם לנצל המדע והם מקבלם לבלק ועבודתו
והם גם כן מונעים מן הקול הקשה שלמי ביה שורק עלע
וכי להשיח אורג שיקיש נידע כי מקום נבואה נהססה משל
לעטין הנזכר טאמור לזי. וכן היה שטאמור להנשע אל נעלך
העל קולך טא גם כן לפי העטן הזה לפי שהנשע ער ענה לן
השיג המעלה העלונה הזאת שבנבואה נהוא שישג הנבוא
לחיו חילך נבואה מיש ולפיכך היה מראה ט הוא איה
מחש נאמור הלם אנה אם לדיכיא. ולפי שהנשע כבר דמי
חלן השם פעמים וכו. וכפי השיג העלע נבואה חן לן
זמור טאמור לך נעלך וקולך לא נעלך וקולך אכל משה רבי
לפי שהיה המלך נבואת טאמור לך נעלך וקולך וכן טאמור
לך דין כלל אלקיה קדש הוא. ואמרו אל הקרב כלם אפשר
שכזה כן לבחור דעבד ממה שהיה מראה נחלה שהיה וכי מורקש
לען. און אפשר שהזהירו על שט קטנונה נהוא שלטן יהרום
ולא ירשל מדרוש ומהקדש בכל הכאני. להקדש כן. ואחר
שידע שהזאה הנבואה היה הסגור פניו מהביט אכל לן
עונע מהביט דין השגל נבטמה ההוא נראוי ער שזכה
להביט נהוניה יי. והדמו כן השגה אטעיי שלמי ולהשיח
על העטן הזה כאור דכיי החכם הנזכרים וכזה נאמרו
טאמור קולך כפי מה שקדם לכסיו כל מונע מהשגתה שלמי
ומעטן קול נאמור קולך לא קולך כפי העטן הנזכר להעב
אין השלמים שכלב השיג קדש העלע. נאמרו וקירוב
לשמיע חוג. והי זה כן אל יעלה נבשען שוספין לך
בהיוקך מאנשי הגויה וכעשורן המעור לעבודו, כלם מאין

קירוב הלום

ידיעה כן נחמין הכנה נאמרו. ט הטוב וקירוב אל השם לעל
אונת ולהאמין כן אונע קיימו, והוא טאמור וקירוב לשמיע ט וקירוב לשמיע
השמיעה נבוא כקדש הקולוה, במקום הכנה נוכיעה והוא שמע
הלב טאן טאמור ועל לעבור לב שומע והוא טאל אה קירוב
לשע חנה הכסילים זכר חג ניה לפי שהכסילים אינם יודעים
למי עובדים נאעם שמתקיימים המור הקבת אין זה הטוב האמני
ואפשר שזה רצה נאמרו ט אינם יודעים לעשוה דע. ורצה כן
ט מאחר שאינם יודעים דע הוא לעשוה המעשים כלום פשוט
ועזה הוא חזק הכתיבה אלל הידועים ט הדבר מעלף שהוא
טוב נבתייה אלל עטמון יקרא דע ככתיבה אלל הטוב המין.
וזה העטן הטאמור כפסוק הזה כא גם כן כמאמרו טאמור הנבוא
טאמור היה שמיע חזק טוב. ולפי שידוע שהזכה הוא עבדו
השם המפורסמור והוא הקדוה אלל ההמון אה חנה הכסילים
זכר. והוא הטוב שאמר המדור שעשו הכסילים ט אין טוב
כאדם כלל דע, טאן טאמור גם כלל דע, נפש לז טוב ולט
טוב הוא און יע והוא טאמור לעשוה דע. וכבר פירשנו ט שהן
חסר קן והוא טאל אה ט אינם יודעים לעשוה דין דע ולפי
פירושם ינעו גם כן מה שמאמין שזכרם הוא דע וכן פירשן
אמרים ט לעשוה הוא טאן לען. ופירושים אמרים נאמרו כן.
ואין לעיניה על זה ט הפסוק הזה הוא מן הורים שבבן ועלמ
זי נבטב. ואפשר שידועים הוא טאמור מייגשים ט כן המאין
ידיעה מפל, טעטן היגיה נקדש הקולוה טאן טאמור הבואה
טאמור לא ידע. ומן העטן הזה עץ הילע טוב נדע. והחכם
שלמי גם כן אה שומרי חזקה לא ידע דבר דע נע, ומשפט
ידע לב חכם דעה כן ט השומרי המור השם הכאשונה נהוא
טאל יאכל העין הרע טוב נדע לא יקדש לעלם כרע אמנם
עבד הקבירים ומשפטיהם ידע לב חכם. ולפי משמעות זה
ישוב ט אינם יודעים אל הקירוב לשמיע. וכזה כן ט עטן ה
שומעים והם שומרי. מזה כשאמרו קלם כלגמ אל כין
הילים

ט אינם יודע לע

הנה שמיע חזק

גם כלל דע נפש ט

עץ הילע טוב נדע
שומרי חזקה לא ידע

הוא המוב שלם יודע לעולם לעשות רע כי הנשורה המפונה
בולקת מפני הקשרם הנותק והיא השמימה והידיעה שהיא
השקר וכן עמא ברכי משה רבי במראה המאונה שראה
כי כאשר היה לה השם לה נאמלת אל פניה והיא ארע
כע"ש מחדשים שאל מוח שנה שאלק כפי שנה צנוים שצנוה
על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון כי לפי שמה לך לה
נאמלת אל פניה והוא היה יודע כי פניה היה כסר בשם
וכבואו והיה אלק גדול והוא השלח אלך אום אחר כל
חיל וכלו כח שאין לך חלק בדנו ולפי גדלה המלכים
אמר ראוי לבא לתר המלך כל שכן שיבא להבטיחן לשלח
עבדו הכבש חפשים וזה דבר נעים להשוואן שן שלח כח
גדול או על יד אונגו וננטרם לפיכך שאל מוח ראוי מו
אכע"ש כי אלק אל פניה כלוה הוא אין כי אחד משני העשים
הצדיקים לשלחו זה ולפי שמה והוא אק עמי כע"ש
מחדשים והם כר פו ורמם סם ועצמו במאמר מאמר
ונגלה על משה ארץ חמרים ועל הרוב שנתן דרך האבן
והיו צדיקים להנהיג יצוה אונגם לשאור דרך יד לעשות צדיק
ומשפט בדרך שיקראו עמו וכע"ש וימשכן אחר המהיג
לפיכך הופיק שאלה נאמר וכן אונגו אר"כ בע"ש מחדשים
והוא יד השיביל על שני העשים כי אהיה עמך ונאמר
עוד נשונת על ענין וענין כי על מה שדבר נאמר לך לב
נאמלת אל פניה הודיע והחטיח ונבין לך כח דרך כלל
לשנון עכע כר לעשוק אונגו והוא שמה נזה לך האוק
כי אכע"ש שלחך נאמר כפסוק זה הוא אכל סם המין
וכל על מה שצוה והוא אק עמי הודיע שישך דרך
הלמוד וההנהגה כי בהוצאו אונגם יקבל עבודת השם
ונתן על ההר הכוא והוא שמה לך בהנחיתך ארע העם
מחדשים נעבדו אק ילכס על ההר הזה

נאמלת אל פניה

הוא אכע"ש כי אלק אל פניה

הוא כי אהיה עמך

הוא לך האוק

וכר מאמרן כי שונש' ומהו רבם והרוב רב פנים בהרואן
ארע העם ומה כי העברה ההיא והיה האוק האונג על שלחן
לפי שבמעתה הוא יכאן ויגלה וישמע האוק מאין ספר
ולפי רבו הזה צריך לזה שאע"פ שקדם להעמד הר סיני
ואחרי כן נבא עברו לא הועבה האמונה והוא עש מעמד
הר סיני ולפי מה שאמרנו אין אים צדיקים לזה כי כר קדם כי
הוא אכע"ש לו להודיעם שכל ידו יקבל עבוד השם כי כן ראוי
לעם הקדושים צלנו ולמכר צוה הנה אכע"ש בא אל כע"ש
נאמנו להם ליה אבונגם שלח אונגם דונה כי לקרב אונגם
לעבודתו ואחר שהנאן כן ראוי שישראל אונג רמלה מו הוא
זה אשר נעבוד אונג שאין ידוע העובר מאין ידוע נעבר
יק דמיון נאמר והוא שאמר ונאמר לו מה שאמר וזה כפי
הכואר המוב שבאר הרב המורה שבשאלה היא על עשמו
נאמנו כי אין מקום סם לשאלה על שמו לפי שאם
היה טוע השם ההואן לשואל מה ראיה הורה למשה כשהיה
אונג אונג אלהים אחר שהוא מכלל נאם לך היה טוע
לפי אק יצוה אכלם שזה הוא שמו אכל השאלה
היא על עשמו להודיע להם אונג מדיאונג אחר שהוא
מרביר נאמר להם שראה והוא יודע אונג ומה שהוציאן
לשון השאלה על שמו כר לבלו ולהדר אונג בספור ההוא
כאן הוא טוע מסופר במדיאונג ואניפסר לזה כי
לפי שהשם מונח על הענין להאמר עליו כשם ההוא אומר
מה שמו הוא כאלו צוה מה חזרה עליו כלאמר הודיעך
באונגם שלים מדיאונג נפויית המחובר ולפיכך הורה
הקונה בשם הנמר מה הענין להודיע השם ההוא כמפנה
השלים אל קט"ש ולפי זה הענין בא כמורה לראיה אק
השם העבר והעבר ואלו זה טעם לפי שלא טוע אונג
המורה עליו השם כשאר המדיאונג אכל כן יד לא יורה

דק על ימות ולפיכך תקרא השם העבד וכבר באו הרב המורה
ענין זה השם כפי סף מהחלק הראשון ושקף פירושו שהוא כאלו
אם המוצא אשר הוא נמצא לנו החיוב המדעאי והחכם
שהחכמה ענין אזה כן שזה נאמר מפני שהוא והמשכיל
והמושכל וכדבר מ שהחן נראה בעצמו והיה כאלו הוא נמשך
למראה שהיה מראה לעצמה ונראה הענין נאמר שהוא נמשך
עצמו און שהוא כסוד לעצמו וזה רצה באמרו כי יד על כפי
אם הכסוד ההוא נמשך על עצמו כמו שאמר המורה ונראה
הענין אצל מה שז' בושיעה אדע אדע הוא אדע ראשון אדע
אחרון ואפשר שלפי ענין זה תקע לזה אדע הוא הושעטא
וכן נקרא מזה שם כן ל' דענוה לגי שהיה יודע באורם של
היה ראוי שיהיה השם ההוא על זולתו כי זה השם היה על
קודם שבא העולם כיון שמוצא במקור ל' לעזר שש של
בבא העולם היה הוא נשפך מה שאין כן בשאר השמות שהן
מאחרים לפי הפעולה הבאור מאתן וזה השם גם כן יהיה
לעולם כיון שאפי' זכריה נהיה כנס ההוא יהיה ה' אחר נשפך
אחר ולי הענין הנזכר אמרו שיהי המיוחד ל' נראה
לכריהם מה שז' כמבאר וזה זכרי לר' דר' וזאת מצד
צוליהם השם העבד והמוצא היה ראוי להם להקריב אל
עבודתו ולשמוע אל דברו והיה ראוי שישאל ממנו לצדק
להם כמופרכים מעשים שהשם נראה על נשלתו להנצחם
מאחרים כי לא ימארו כמופרכים סללים סלבר דק בהאונק
להם המופרכים שיעשו בשמי טבע וזה נמשך לאונק החוש
שהוא יסוד הגריה וכן בא כפרה על הסדר וזה היה
התלה לתיקים אבל במשך הד סיט טרע שט העשים
האלה אל כל העם כבכור הראשון כי השם המוכנס
שונה על היותו המתוכב כיון שטרע כמופרכים סללים
יבין לעג מאמיט התדוש כין לעג מאמיט הקדמוק

היה
יד על כפי
אדע הוא אדע ראשון
והוא הנשיעא
כנס הנגל יהיה
אחר
כפי לר' דר'

אם העולם החוש ידע שיש לו מחדש שאחר שהיה בעבר
לא יחדש עצמו והמחדש הוא שהיה ואז נהוא יהיה לעצמו
נאם הנגל קדמון והוא מראשע המעה נבוא מן השקר
שיכע עצמו כי מאחר שהוא בעל רבלי יהיה כמו בעל רבלי
אם הוא מופשט כן נאם איך מופשט כן ככה החם באש
אבל הוא בלג אורחל כפשי האדם אם כן הוצו מראשע במקרה
וכל מראשע במקרה יטה בהכרח כי כן הוצאו אצל אנשי
המחקר ש שהיה להם הנגל כמופרכים שיש לו מנע בעל
מאז נהשם יד הוא המנע הראשון שאין מן ולא כן טען
והוא אחר לא ישרה וזה כל טרע בשם האפנוס האחד
כבכור הראשון להודוה עליו וכן מה שאמר כן אדע הנצחון
מאדן מרבים הוא על אונק החוש האחר שהנצחם
כמופרכים הנעשים בשמי הטבע ונטבע לו ישרה לעג
מאמיט הקדמוק אבל עולם במעגל הולך והנה כפי
הרבאר כי התלה ד הקדים אל זקני יש השמיעה ותידיע
ומחקר אל כל העם במשעו הו סיט כבכור הראשון עק
שאלו לפי ענין זה של הגריה נאווה כן נהוא על הוד
הקדמוק שהשמיעה ותידיע הוא השקר והוא הטוב
באדם ולפיכך צריך שיטן כל תכס לב לזה ולא יגדל
מן הדע ומהשון כן כראוי והוא שכן אלת החכם נאווה
שאי יתן מאחר כן ההוד הענין וכל הפת אל כו השם
שלו יהיה לעלו בשון דק בענין יודע השם והשמונה
בעולם השפל כי זה צריך לאזהרה רבה שלו יגזר דבר
הוא מוכנסו ש' שחול על הגריה כי בזה מנה רבים
כמו שט' כי רבים תלול הפילה נעמוים כל הוניה
טאורם צדק ודע ל' רשע ועוב ל' ולא נאם אל לבד
העוב השמי שהוא לדוקים סלבר לפי עולם כהודו וכחמו
שהוא למעלה מן השמש אבל העוב האחר הוא רע בבקינת

אדע הנצחון
מאדן מרבים

כא הענין

כי רבים תלול הפילה

אצל הטוב הזה והכל כלליך הכל כמו שהער עליו החכם בספר
 קהל ולפי המבוסה האור הנזכר והסוכר בפסוק בא להזכיר
 האדם העשן שלא יגזר דבר טעם הרגיה ט זה בלא ספק אחר
 חיובת הקריסה וכן דרין שיקח הדברים על הסדר ויעלה מעט
 מעט עד שיגיע במדרגה העליונה ולא שקביה וקל התלה ל
 להטות על המדרגה כי זה בלא ספק סכר הנפילה כמו שארוע
 לבד ואביהוא ועל זה העשן אצל החכם תלה חכמה בראשונה
 חתימה לא רבין והכונה היא בשילתחון הדברים על הסדר
 חדרה אחר חדרה לא שיהיה לעלה כדרך ההדוניהם הקוסמים
 כראש ונחיה שנמשך אל הקריסה הנכונה דברים עלתן יר
 כראשים וכדומה להם אצל דרין שישאכ ברבין כמדבר
 לפי הולך ולבחינה על כל זה אצל אל רבאל נא ט משאך
 אם כלה תשל על עשן חתימה ומכיון ועל על עשן ו
 חכמה וכענה ונחיון לב והחכם הזהיר בפסוק זה באשמוע
 הפשוטה על הכח אל טו השם להפלה לפני שידע חונן
 כוכב וחדש באימה וביחאה ושהיו דבריו בטוח וביטוב חש
 מעט דרך החמטס לא שיעשה ופלה קבע דרך בלא
 טעה עד שיכלע אורגו חן רבוב לפי הפסוק והוא
 שאז אל רבאל על טן ולכן אל יחמר וכן הזהיר שלא יחמר
 לפי להנשא דברי הראים והמשך אליהם ואעפ שמשאם
 טעמם כבני הנבואים ט הם הכאים ו הסיך לפי העשן
 להורו העם חזיונות וממשלת מה שלא היו השינים זול
 זה אבל המופלא הוא לבד לפני יר אקצר בס וימעט חונן
 ולא יזכר ויהי רק מעט אשר תקח חנשי סבר הקבולה
 והוא שאז ולכן אל יחמר להנשא דבר לפני הלהים
 כמו שערע כבני לול בהמוך דחוי קמיה דר חטט
 שיהי מחבר ראים רבים להכונה בשבח והוא הודיע
 שהראים סלם הם שכן חולט בשך ורס אשר בעפר

על

הכונה בראשונה

ל על פני

עשן

יסודם אבל אצל חלל חללים הם נאטי ט סלם חוויס על
 השך הפעלו וכל הפעלו שעי אלו השמים לא ישרת
 הוא חניע לא חנאעע ואשר לא יחנעע לו ישרת כי כל
 שעי חנעה אם כן דרין להחייך כל הפעלו חנאטי וזה רצה
 באמרו כי הא בראים נארה על הארץ על כן יהיו דרין חניעים
 וזה לפי משמעו האחרת הפשוטה עד כא להורו שלא ינצי
 ובר חכמה חפון בהשמות וידיעה לפי חאונ דרין ורע לה
 רשע ועוב לו והנמשך אל זה וכן לא יהנס לעלו ולחור
 להנשא דבר חונן רב כחמיה האלהו יק על הסדר הקדים
 ההשעו מעט מעט ראשון ראשון וזה רצה בהזכיר לומר
 דרין חניעים ולפי העשן הזה אצל ולכן אל יחמר להנצי דבר
 לפני הלהים ולשע העשנים האלה טן טעם באמרו כי הלהים
 בראים נארה על הארץ והוא על העשן שקדם ט השם טועה
 חזיונות והנחת החחוייטי חדר כחית השמים והמשך
 לדיעה וקיעה השמים נמשך וקדמה לו שאר החכמות
 ולכן דרין שיעלה חדרה אחר חדרה עד שיעלה לאש הקלם
 החניע השמים וזה טעם למה שזכירו להקדים ההשעו
 לחמה היא ורצה באמרו על כן יהיו דרין חניעים שיקח
 חונן על הסדר מעט מעט והחכם שהנחשו עמו חל ל
 על זה הפסוק ט דיעו החמה היא לשע פעם האחר לטוב
 סדרה ואעפ שאין באשאה מעלה יגיה ט הנפש רגע
 בטוב הסדר והשע למעלה האשא ואם אין הסדר טוב
 ושלם כנישח חטאו העש והשמים ואשר למעלה חכם
 והנפש רשבע ורגעף כחש השגבלו חכמה שקשאה
 יקר ועבר ונבוה כהנשעו בהשגבלו יב חכמה שקשאה
 סלם ועזה אם כן די להסרבל ככרים העלונס כחשע
 דברים וזה רצה באמרו על כן יהיו דרין חניעים ואעפ שא
 שהעשן הזה לא יאונ אצל לפי הפסוק הזה חונס העשן
 יעב כשמו ולפיכ טרברט בשם החכם על הפסוק הזה

זמן קצת באהרן טוב פן חובה ושלח נה מנו הלא זמני רוב
 כי החכמה העליונה דחה בפר חובת המטע שהיא בדברים המטע
 שאין בהם חובת והיא פשוטה בעצמה והחכמה בדברים האלו
 המורכבים דחה בבית הלא זמני רוב כי לפי רוב הכבוד הרוב
 רב בניהם והוא סגור ההפסד ובהפסד העליונה לפי פשוטה
 עומדים בשלם כמו שאמר שלם בארמונו וכן החכמה
 וההרבנות רב עליה בה והיא קיימת לעולם ולפיכך היא כחון
 המלך לפיכך נשאר החכמה הן כפרסאנון כמו שקדם לנו
 ומשוב להשלם הטוב באהרן כי הלאים בשמים כי הוא כחון
 עשב להחיות החכמה בהשגחה ובדיעה כדרך שאמר כי צדק
 שאים הארץ והן ודמיון הנוביא הן שפועלם אינו הארץ
 פעלונם ולפי ידיעתם הארץ יודעת כשם שהחיות אינה הטבע
 השמים שהעלונים חיים והרחוקים מוחים ונחמה שהחיות
 הוחך לו הארץ יודעת אור יודעת אבל ארץ יודעת בארץ
 שהכל הוחך כפי אשר צדק וצדק שהרצון ההוא הוא הכחון
 ויודעת ופי אשר גשורל יודעת לעד רובו ולעולם אלו
 השם השם ישיג הטוב הנחמי האמוני ושאר הטובות האמיות
 כי שדורו בעזרה ביאה אל הארץ ושאר הטובות הנחשבות
 אליה כפי קיום המצוה האין על דרך הפסול ועל דרך שאר
 החופנים שהם טעם הטבע וכעז אשר הכובדים והמשלם
 והוא שאמר קל אין חול ליש אבל הטוב האמיתי כל
 חקום וכל דמן הוא הטוב האמיתי כפי דקויות בעלונים
 ואל זה העשן עמשך מה שאמר החכם אם עשך רש וגול
 השקט ודמן רבחה בחזירה אל רבחה על החכך כי רבוח
 השל רבוח שוחך וגבוהים עליהם ודמיון בזה להודיע שיש
 המשגים רבם בן השל יר וכן כפי אדם כחן שהרבחה אל
 החכמים אמריו החלטים משפע כבוד השם והדמיון החל
 משפע החלטים והדמיון היסודות משפע החלטים ואשר
 יראה כי השפע ההוא וזו הכל החובתים כדמיון השם הוא
 (אדם)

הוא שמים הארץ

עשך יש

וכפי זמנו השפע ההוא בחכמים אשר כחון ההוא ידבר בשפע אשר
 להשלה חזקת של אשר ישלם השלה השלה וידבר בעלונים ואז
 יהיה חכמי אלו ופי שאלו נהשגלוגה לחינוך חכמי עליה חנה לך
 כפי שאלו שיעלה דמיון השמש והקדוה חסל שיה רבה באהרן
 כדכס ארם לי עשה שמים וארץ השמים שמים לי והארץ
 עץ לפי אדם כי כפי קדם באהרן הקדוש לו למה יאמרו כמים
 היה טר להיותם וזה עשן החכמה כראוי דמיון ונע לי והודיע
 שם כי הכל נמשך לתפסת כפי אשר סדר השלם על ידי חובתים
 נהגו שאמר נהגו בשמים כל אשר חפץ עשה ואמנם הכונה
 בחכמה הוא אור והכונה בלמים חיים הנא חן לעולם כמו שאמר
 בחכמה יהיו עשירים כל אשר נטעו בהם והכונה בהם הוא
 שאלו כדכס הכלם והאובדים והוא שאלו דמיון השמש
 ולהוסיף באור על זה העשן הקדוש והנכבד חכר חזונו חמר
 ואמר יי דמיון יבין יבין וכן כפי שזכר אונג
 השאר המורכבים והגיע משפיע ככדון אלקי הוא חכר
 חזונו כדון קדשו וכפי שזכר יש השאר האמיתי לגבול חזונו
 אחר טון אונג כמו שכחה הקבלה על זה שכל יש יש להם
 חלק לעולם הבא והוא שאמר יבין אר דמיון יש ואמנם אים
 שנים חלק וכתוב הן כפי קדוהם לעבוד השם יחון חלקם
 והוא שאמר יבין אר כוון אהרן יבין יראי יי והוא שיהן להם
 נוסף וירבון זה רבה באהרן יוסף יי עליהם וכמו שזכר
 זה ואמר כי הכונה היא היא כחון להם כדון האמיתי
 הבהא כי חכר חיים על דמיון נעלם על יבשה חכר רוח
 על דמיון וכדכס על דמיון וכמו שזכר נאמר זה יאמר לי
 ארם וזה רבה באהרן כדכס ארם לי והכונה היא כדון
 קדשו העשן בהם והעשן כן שחור אונג לחינוך חכמי עליה
 לו חזונו רבחה ואם הכל נמשך ומועשין והוא שהשלם
 הפסוק בעשה שמים וארץ וכמו שזכר נאמר כי השמים

כדכס ארם לי

למה יאמרו כמים

ולא יבין בשמים

כדכס יהיו עשירים

יי זכרון יבין

כי חכר חיים על ד

ככל וחסרתי אין פקדתי כן לגדולה ענומה לא לבוע חפץ
הכונה והחפץ דין להחיות עשתי שהוא יודע בכל חפצה סבתו
ועיר סם ועיר סם והוא שסוף לך ואף לא יחפץ ככל נבונה
כי אם תהיה לך כי החפץ נבונה עמוד ולחיות ושוער
וחקל ראשון ראשון כמו שראו באמת ושמו סוף כלענין
והי אחר זה כי לא יחיהו הולביד שלא יקבע הלמוד לפני דבר
שהוא חובה דברים ומראה עשאים כרוב העמדה שהוא כוב
ועקר כדל לא שאקדים הקדמות עשויות כדרך זה כי הלחם הוא
לא שבוטע מוכל אכל כל אשר ימלט בשם אמת ורעב בשם
כי הדברים הם אמתים כוח והכל כי לא נעשה תמדה על הדרך
היא והוא שאף אל הגדול למעשהו ויהא להם כרכים
ואיפשו שקראו כן על דרך שעשים מעשים העשים והכונה
במחנה שמונים סוכן או חול כדרך כדן נאה ולק ואומם
אונה והנחה יטו והוא למעשהו וכשילעם ימלא פיהו
חפץ כדרך שזו ערב לאיש להם שקר ואחר ימלא פיהו חפץ
וקי כדן במקום אחר על הרוב שחכמות על הדרך הזה והוא
אירפאי ומרכלל כחמה לרב דבריו כמות הקדמות שמת
ועתה חלה כדרך ע הדברים עשית כספר הכב המורה ואל
כנשא כל אה החכם שיחיים נוח וקש אין איש אוהלל כמות
שקר לפי שהוא מעלה שיחיים כדרך האמוה לבלו סכניה
ומורה כוח דבריו כדרכו הקדמות המועד פסוק לגלחיו
ועתה כסוף שאין העלה כדבריו להשיג האמוה שקד
הרעלה היא המבורקש קש ואין סם כי אם העבים
והדוח וזה הדרך הוא כדרכו הפתורה לפי סוף בחינה
הדרך הזה לרע כי שיחיהו השקר אחר הכל הקדמות פסוק
עלון תשר האמוה הוצאו חוקך חונן הקדמות ועוב היה
שלא יהיה השון ההוא כלל והוא שראו במתן ושניא חרטה
יהיה כי הטוב לך שלא יקבל הקדמות העמדה שלא כדרך חוסר
ויסמך כדרך הקבלה כדן כדרכו וכפאר ספר הכמות
מאעל שאין עס ידעה חוסרונה שהיא כלל ספר קשם האמוה

כסיל כדרכו
סוף כלענין

וגדול למעשהו

ב לאיש להם שקר

שיחיים נוח וקש

סוף
כי כמות השקר
אשר כדן הקדמות
שעשה חוסר
מאמ
אשר חוסרונה יהיה

כדרך שאף הושע הבוא ונדעה נדפה לרעו חרטה כשאר נקד
חוצא ויבוא קשם לא ואלתקש יורה חרץ וראוי להבנות
ספסוק הזה שהזכיר כי הבוא י עשית חרטה שהיה
בהלכה ואחר זה הכי האור ואחר האור הקשם והקרב אלה
ס כדרכו כדן על הלמודיו לפי שהם דרך העמדה החכמה
זכרונה האור על המכשור וקשם על הלמודים הוא החכמה
האור ואל זה גם כן איפשו שראו בקדמות לפני חרטה
חינוכים כיום השלש יקראו נחיה לפני לפי שהם כמות
חלקים והם מושגים זה חזק זה וכלם יחדיו חיים חזק
השם אכל בשלש נמצא החיים החומרים לפני קשם הכוח
מורה אחר דרכו הרעה והקמה כדן לך בקדמות הרעה
החלשה ואל זה סוף השון כמו ראש הנבואים במתן הול
ככל חמלק הנחה שאין העלה חמלק מפורסם נמוע
לכל קשם והוא שלא כן במעמד הר סיני זכר קשם כי אם
יק חשן עק ועברל ומורה שהיה סם אשר מועד אורן
השן והעברל כפי המשגים כי החושף הכלל היה מעט
והשיגים הרבה היו מעשים ולפיכך לא נמצאה ידוע האמו
על הכל והוא שאף כדרכו י בראו השער בצעור חסרה
אדום חרץ ועשה חרץ שיחיים נעט קשם עבים נעט חיים
הורה הכי הוא שלא היה סם קשם ומטר דק טענה ספון
וקי אף נעם חיונו חרץ ועשה חרץ שיחיים נעט חרץ להים
זה סיני וסוף ליה קשם כדרכו חרץ להים ואל זה וזה הר
המורה כדרך א החלק השלש שאף שהיה יוס עב וענין
ומטר מועד נעט לחינה כמות האמוה המועד מאשר
יענה האדם לתיק נישאל ויעמוד נעבים וברוח וקשם אין
כלל ואל זה כדן באמת שיחיים נוח וזה והוא שישתל
הכסן לדרך לרעו אר ה כדרך שאף הבוא נדפה לרעו
אר ה וזה וראוי להבנות כדן הזה כן העבים שזכרו
כי חרטה שהיא כדרכו ואחריה השחר שהוא חרץ
האור ואחר זה הקשם והקרב אלה כי כדרכו הוא עבר
הלמודיו לפי שהם דרך לדרך הקמה ודון כדן האור

ונדעה נדפה לרעו

חיים חינוכים

הול ככל חמלק

על ונמצאה ידוע
האמו והוא על
עשית כדן שה
דכורה

חרץ נעט חרץ
נעט

על ואל זה השון
המועל חרטה
אל רגשו לחטוא
כדן

על העשיה
על ענין

על העשיה וכפס על הזוהר כי הוא המורה ונאמר עליו
 וזהו כי באחד בקדמון לפני פסוק זה ויקרא חינוכים ביום
 השלישי ויקרא נחיה לפני. לפי שהם דרכים הלכות והם חושבים
 זה אחד זה. וכלל יחזיקו חיים מאד העם. אבל בשליש נאמן
 החיים המגידים לפני קצת האזן מאד מאד דמשך האזן
 המורה נאמן לא טרואה התלושה וברחשה הפחמה. והוא
 שהחיד באמון ואל רגזון להשעמוצין. נאמר זה בא להזהיר
 הגלויים שלו יקל בקרואו כמה שלמד מוכן ואעפ"י שהוא נכון
 כינוי. והוא חזקה בפסוק שאין לו להקפיד אם ישם זה ששם
 מוכן לפי שידע חזק בעצמו על הכר הוא לפי טוב הרבועות
 וזכו שיש בו זה יקרא להשיג העשר הוא ויאמר דחץ עליו
 ואלו היה גורם באוני היה שלמד לא היה צריך לבעיה ההיא והיה
 לו כפי ללמוד מה שלמד חסד. ועל זה העיר במדון אל רגזון
 להשיג חסד חול. הגשף עתה כי ואינך כי עשה יעשה לו
 כפיס כשיר יען השמים. אחד זה בא להזהיר הגלויים
 כי כן שלמד יעב לפני רבן ואעפ"י שהוא טרע בחכם כשהרב
 ההוא הוא מונע כי ומורה בפסוק שחסד לו היה שילמדו
 חסד ולפיכך הוא חקטו בגלויים נחיה שהגו רע שן כזה
 חבול לגלויים ומחבר זכרם כדרכים בעלם זשיא חזקם
 מדבר לדבר עד שלמד ישיג חסד והוא בעצמו כי כן
 חכמה הלך וחסור כחן שדחה בפסוק א או היה חלוק
 חזקם באוני נעל ואז היה טוב לו כי היה חוסר חסדו כל
 וסי כחן שהחיל רבן בעצמו קטעם שדלתיקם הגולס
 ולכן ידעה הוא בפסוק. אבל סוף יחלעו הגלויים חסד
 לחס חקני ויחיה הוא בעב. ולפיכך הוא שומר חסדו
 שאינו העל הכל באמון שהוא מונע טוב מבעלן וחוסריות
 וכסם שאין ראוי להראכסן אל הטל העל לפי שהאכסני
 לא ישב והטל ישוב כאלו הוא קגע ומטה מדאגת על
 חסרון הלחם ההוא ויחיה כחן שמו על כל צד אלען עבדי
 דוד כי אין ראוי לגלויים שישב לפני רב כזה והוא שמו

להשר על זה אל הלחם חק חסד רע שן נאל רגזון להשיג חסד
 כי כחן שער בפסוק כי הוא חסד ושהו ואמר לו ולפי כל ענין
 רבן כי כחן לא רעל לעצמו כי שיה היה ושיק לזולת
 לויס ההוא כי אשר דחה. ונאמר הער הוב העשון הגלויים חק
 שלד שומר חסדו שאינו הטל. ואחר זה בא להעיר הרב שיחור
 חסדו שאינו טריב שהוא חסבל דכיון במשפט ועין לאנשים
 הראוי להל לחס ומונע להאשש מאשר אין ראוי להל לחס.
 לא שיקל לכל אדם בשוה כי החותיב חגגת לעיני חזקם
 ולשכנים מאד. החון לא יקרא טריב. אבל חסדו הוה
 נמאצו והוא חסדו החון והרס רע לעיני השכר ההוא
 או חזקה ולפיכך ראוי לטריב שימנע תנן ולמדו מהאיש
 חזקה או השכר. וכך ראוי לטריב שלמד למד חסדו שאין חסדו
 כי אין הוא חוסר החסדו נאדם שם רע עליו וחכמה הגלויים
 ההוא להכנס ולעלה במקום שאין ראוי לו וכל מה מטה
 ועל זה הענין חק חסדו חק חסדו ושהו רגזון העשומים
 טרע סוף אל רבן כי יגד לכל חסדו. ועל שט העשומים
 החזקים חק חסדו חק חסדו אל רגזון החסדו למי שאין
 מאנשיה כן החסדו. נאל רגזון מאנשיה כן החסדו
 חזקם. וכמו כן ראוי לכל חסדו של שישיג רבן חסדו של
 ערב שיטובע כי שלמד יחוס חזקו לרב ההוא מאנשי.
 דודו או מאנשי חק חסדו. ולפיכך היו עורחים הראשונים
 לעשור ספרים וכלון ראוי לו שיטוב בדרך שלמד ספרים
 החסדו בפס ההוא כן ישחיה רביו העשומים ויבג הסבל
 לשל חסדו לפי שהאמרה חק חסדו רגזון רגזון יפוש
 הדבר בפס יבא רבן רבן כן ויטוחו דברים כלל למעלה
 ויהי הנבוא און החכם שהיה טרוב הדבר ההוא חסדו חסדו
 הלב השן ואל זה רגזון החכם באמון חסדו באחזי כלל
 ענין וחזקתו על רב לעל. כי הדבר בבאנו בעיני הסודו
 הוא רב לא לר. וענבה השקפה חסדו כי חסדו חסדו חסדו

סוף חסדו חק חסדו
באחזי כלל אל

חזקתו באחזי כלל

עצם רבבה

לחלה

לחלה

לחלה

לחלה

לפי ענין מעשה המצוות בעצמם והוא שאם אחר זה באים
 עצם רבבה הם ובאין טעם שנתן לזון ואם על האוכל לרוב
 כפוש נכבדים העמוקים פחה ללחלה ועצם טעם ואם
 נדיעם לתחת ריב. וזה כל ספר היה סבה לקשי המצו כמות
 וכבואים ובטובים ולפיכך היו טובים ברוך קדש וכבדים
 טובים עד שהתחיים הקדושים היו חולקים בפירושים ואם ואלו
 דברי אהים חיים הם. ואין ראוי לשום אדם חכם להקל בברו
 מדבריהם המדעים תקבלו און לקצץ בהם שיעורו און להלעך
 עליהם מפני שמחברים איתן קיים שיוניע עשם דברין כי זה
 שון גדול והעשה זה חולה פנים נגדה נשולה יד בעקר ודל
 היו מחזיקים על זה שלא לרוב על אחד מחמיו דני ודור והוא
 שאמרו אין משיבין אה החיי לאחר מיתה כל שכן שאנו
 להזהר בזה על דברי העבאים והטובים וכל שכן על דברי
 הגווה והוא שהחיי החכם בסוף דבריו ואם אל הפן גדול
 עולם אשר לאו אכזרין ובסדי יגמדים אל רבוצ. כי גמלה
 חזק הוא יריב אור ירבה. וקרא שעניהם וספריהם שני
 יגמדים לפי שמוג מחבריהם שהם האנוה ולפיכך ראוי לפי
 ענין לזון כל הנמצא בפסיהם לזנוה אחר שהם מדעים
 כנבואה און בחפזה וראוי לקבל כל דבריהם קבלה קיימו
 כמו שאמר הכיאה לחוסר לבן ואזעך לאמרי דע. השם
 כחמיו יק כלבא להטן ולהטיל לשמוך ולעשוה אור כל
 דברי הלמוד ורוב כאכבב.

פירוש כל אל פירוש

והיא ראויה לפרשו החודש. עשה ירוך לאועים
 שלש ידע מבוואן. אנה הכה הזה בא במזמור שחר
 נעם זמיריו. בספר כל המצוות שהנאה מן טעם הכנה
 שאין מוכרס און השם שהיא דרך הודאה והכנה שהוא
 המצויה הכל והמסדר הכל המצוים על פדו טוב
 וכענין הברכה חכו שני המצוים לפי שט ענינים שדמיו

הנפש להנעורו עליהם ולפיכך הזכיר כל אחד מהם ונסתם ברו
 כפשי אורי וכפנתו המצוין הוסיף וכל קרבי אה שם קדשן
 וזה מאור הענה טובה לפי שהמצוה הראשון השני האדם עליונים
 המצוה ולעם. כי יש אחיו וקרוה אדם וכ השם גמול לעובים
 והוא נכ חסד לזמיו כי אין צדיק בארץ אשר ישנה טוב ולפי
 יחמא. ולפי שזכר לפניו כי עפר אנתם וידע יצאת מן חוללה
 סולת לכל ענין נפשו הטובים לא לכל ענין הרעים ולפיכך אה
 בפנתו המצוה ואל רשתי כל גמולו. ובחמיו השני אה
 נחסד ה מעולם נע עולם על ימיו ודקרוה לבט בטעם לשומי
 נדיה ולצדיק פתויו לעשורם. וקרוה אדם כי אמר ואל רשתי
 כל גמולו. כא להעיר על כל מינו הקמול מאה השם אדם כי
 הקמול כל טוב ורע מצל לניש כעשהו און בהקדמו.
 והנה הזכיר במזמור הזה גמול הטובים והרעים השלם הכא
 כאמרו נראש הגל השמו חייכי המעורב חסד ורחמים
 ובאמרו בסוף וחסד ה מעלה נעל עולם על ימיו. וכן
 נאשר ראוי להרבות מן לקרוה היטב כי במזמור השני אה
 על שאר בעל חיים ורפף רוחם ומען ואל עפרם ושומן
 רשלה ורוך יבראון ונחוש פני אלוהי. והנראה מענין הפסוק
 ההם שגמול לעם קרב החכמה קדושים שהיו אור כי כל
 יקום אחר מורג וזה הוסיף לא קבל אנתם בעל אמנת
 החיי המוגם ובכרך זה נראה שאה במזמור הזה על
 האדם כי אה אנתם פתעו ימיו כדיו השנה מן ידיו.
 כי רוח עברה מן ואנתם ולפי ידיו עור חקונו. וזה נראה כי
 לאמרו אסוף רוח הולך ולפי ישוב ומה פלא כי הטאה מנטיהם
 שבע אדם לא יחיו אחד המורג ותללה חללה שאסוף ורנד
 שהיו חכמים ויראי אפים מהפוך דברי אהים חיים ומצמור
 שפשוה הדקיקים המצבנה ונפשוה שאר בעל חיים החיות
 אחר המורג. ואם כוננים הנה שהשם מוכפ השמות
 שהקדם להם הוא המך לפי שהוא מקרי אדם ולפי עמיו
 ועל דרך האמו כי הדקיקים יחיו אחר המורג והוסיף יאמר

ברכי נפשי אה

נאל רשתי כל גמול
נחסד ה מעולם נע
לאמרי כיוני

הגל השמו חייכי
וחסד ה מעולם

לסוף רוחם ימיו

אנתם כדעו ימיו
כי רוח עברה מן

כתיב עור מקומן

מכל וכל ולא יטמא עור מקודש ונתה מן כי הקח אחר שהוא חונק
הל יסודות וינגח מעט מעט וכל חלק וכל חלק ישוב לסודו ויחזיק
לא ימנעו התקנים ההם יחד להיות הקח אחר כגמלה בתקנים אחד
והוא שאף לא יכתיב עור מקומן או רצה מן שלש יכתיב עור מקומן
שהוא רוחו המטיל והמטבל אבל הוא כשאר בעל חיים שיטבון
אל עפרם וזמרים ילבר לה יקומון בשלח השם רוח החיים אליהם
לחדש פני ארצה להעמיד החיים וכן העשן להניחו שהגבלו
האחרונה לכן החיים הנח הראיה הנהיה והתפסד שהיה לעשן
השם כשירבוהו למיץ רבולו מה שאיפשר להרבונו כמון שטרב
הרב המורה בתלת השלש בן ין ובאר שם נאמר שא
אמר ט כל העמטאות הממו גלגל היח בעבור האדם יהיה
אמו מזה הרב ולפי זה העשן המזר אף יהי כבול ל לעולם
ישלח בנעשיו נשאר הפסוקים השלם בעשן אדם כי הוא
המטן מן הרב המזר וכלב הדני המיץ כי הדניק יקום
ויחיה בשע חלקיו שהם הקח והנפש כמון שזמר לך כנפש
בהעלותו והמקדוק כמובנים אלו יחדא ששנים ומיוון הער
בם על אמונה ומיין המונס המשטר למדול העולם הבא
כפי מה שזמר לך שם ועל הקמול העוב הפנא הער הנפש
לברך אר: ולפי שהשני הקדול הוא במדול העולם הבא ורחוק
המונס אמשטר אליו וזה לפי מה שקנה לך האדם בעולם
הזה אף על זה כסוף כל קרביו אצורה לוי בתי אצורה לוי
כשני ישוב עליו שיהי אנוט אשמה ביי יתחן מטאים
וין האורץ וישעשם עור אינם ברכי נפשי אר: אלול הללו
ועל הדניק המזכ ראוי לרון לעטוף כל מי שעדע בחטיה
וכיווא שמים לא כרוך המדברים סנה על אנשים ידנשם
וחממים ולפי שהמדברים ההם לפי השימים כועס להשיב
עליהם ולחונק דבריהם אינם משיגים הנטה רב מדבריהם
אבל יכשל בם ויקחיון כדעוה ועוה ונפסדוה ועליהם אר
החכם משיב ועד רמו עונה לך המנש רעה חכונה

עור ל לעולם

דנה ליה כתיב
ב עלון שיהי
מן מטאים

שיב ועד רמו עונה

והינה היא היא היופים אשר בניהם שהם מונעם לערו
ולעגם כמו שזנה הרב המורה בפניחוק פטרן ועלם אף כחם
נפסן עשו שדור לבטלן לערוה וכל הפסוקים הנמשטים למשיב
ועד רמו עונה מאורים על עשן זה וסוף רב החכם בזה
אוהב פשע אוהב מדה מרבה פרחו חכמה שבו עתה לב
לא יחדא טוב ונהפך לשונת יפל ברעה נהפך לשונת יחדא
על המדברים רע באנשים המדברים טוב והמחברים חונק בספר
וכנה בזה על המדברים סנה על אש תלמים רב' משה מן מיוון
קל ע שאמר לע העגם שהוא כפר במיין המונס חללה
לו חללה כי הוא רב ביוח הקדש ובדרך חכמה כל מה שדבר בעשטם
לחשיט אלה והמבין אף לחשיט ידע כי הוא הקך כרוך רב
הנביאים והמבטבים ואלו היו דוד ואסף ברווחיג כבר היו מדברי
עליהם הנעשם מה ד שדברו על הרב רב' לפי שהם בני כל לב
ונשוב לעשיתן כי לפי שהקובים הם אברי הקח והם כל
האדם להקדש בהם הנפש או להחלל בהם כי הם סגף העשן
לפיך הער האדם לברך אף שם קדשו כקובו כבי שירעורו
למנו דרכו לרכי קדושר כמו שבאר בגיור והוקדשם
ט קדוש אפי נאח במזמור הזה ונויע דרכו לעשה ולפי שה
נפש היא בעלה הקדול וההודאה שנה נאח ברכי נפשי אף
ואל רשתי כל גזולתי וכל המשך ליה בעשן הקדול על
המנו ברוך הגוה ואמונה כל בעל דג ואחר זה אף ין פשו
הכין סאון ומלמון ככל חשלה ויה הפסוק אחרו כחשיב על
דבר החולקים על הגוה והם קדו אנשי החתק שאומרים
לפי מוכנסם כשנחה ערב ין אף האורץ חללה חללה אבל
חזקן שפתי השנח ומלבוהו ככל חשלה אף נשפף היטונו
שם המדברים האחרונם מאעשיו המודיעים אל כל חטי
לב בחינת סרוס חשלה הגבוהים עליהם ער חשלה גבוה
על כל גבוה וכידיעה היא המנש הרבה האומנוה אשך אלה
הכונה בחינת הן שלמים המוכרים אחר זה שמונך בחינה בם

אוהב פשע אוהב
עשן לב לך יחדא

והוקדשו כי קדוש אנו
יוניע דרכו לעשה
כרכי נפשי אף ין

בשמים הכין כפמון
שוכ: אף האורץ
פ

קטע הרטה והוואה לשם ועל דרך זה הם הם האבנים
האחד מהם נזורה בלא תמו שמשיהם בשמיהם בלבד והם בעל
כל מה שבא והוא שאם ברקו יי מלאכין וברו כח עשׂי רבין
למנוע סקול רבין והשט אשר התנו צדונו שזואונו בתמים
קיימים הם הקללים שהם תולק הקדול עם משמנו שהם הכסבים
העשׂים רען השם שהכל במשך לפי רצון והוא שנהג ברכו
כל צדאין משרנו עשׂי רצון והשלישי והנצ השכל הוא הטל
המוקב של חלקיו עשׂים מחמו נזורה והם הנונים נפסדים
כדרך כל נעשה מדבר של הונו בדרך זה הוא נפסד נאע
שהוא ק ומנשכ בשל המקומוו חתך בחינו הסדר כל
וכי השכל במשך לבנה מחיץ והקבנה לבנה והכל בשלש אר
עוד כי כל מקומוו השלש פשעה כדרך שזכיר רמב
והלבנה כל השלש וזה העשן רצה באמור ברכו כל מעש
כל מקומוו השלש רצה לומר שמתן הכחיה בס העשׂים
לא עשׂים ערע שהשלש כל מקומוו מתוך חיות כל זה
השלש ברב העשׂ לוי והוא שאם בסוף עשׂי ארׂי ולפי
זכר על ויך כלל עמית העולמוו וכבר בדרך קלה הנמשך
לדרך נזורה וזכה לבני לז שלם האדם ע שיעור לרע הפרטים
בדרך מקומוו החכה חב מחמו אחד ברב העשׂ ואם ברב
עשׂי ארׂי יי לתי קלה חמד הוד והדר לבשו ונאמר כי לפי
הנבטה והנהלה לשם הוא מצד העמאים מחמו בלבד כי עשׂין
לא רשע אף קלה נאך כדרך חתכו קדול יי והנהל חמד
וקלה אין חׂך רצה כי שאין ראו להלל כי אם בספר מעשׂין
כמו ספוך לך דוד לרׂי יטב מעשׂין ויך וכל ההלכה ב
טאחורו חזרה לך אחנס כפי השך מעלה הנמצאים רחמן
קדול רחלך וירחון הנהלה החיוו הוא כפי ירון ההשגה
וידוע שיעלה המלאכים היא העלונה כי הם הדברים לשם
והודו שופע עליהם והם הנצאים לפי אדם הקדושים החיווים
בה מעשׂין להם ולפיכך נמשך לך לבדי כבוד ונפארו

הי חלוקין
כל צדאין
לענין כל השלש
כל מעשׂין
קלה חמד
והנהל חמד
לרׂי יטב מעשׂין

כי הלבוש הוא קצת חוץ לאדם ורובו אליו נאספה עמנו שאין
עמה אכל מורה על עמנו שהונו מבטנים וכפי עשן זה הם
המלאכים נעלהם ויח באמור הוד והדר לבשו אמר ק אר
עשה אור כשלה טעה שמים כחיה וכל באור זה באמור
שמים חמי זה חקום נבואו מחמו לבשו לקח נעשה כשלה
והיו נבטנים והלבים שז עשה אור כשלה טעה שמים כחיה
האין חמי זה חקום נבואו השלש שמה כפי הכבוד שז כי
לשכל יחמי הנה ארׂי והפולוסופים אמרו שהשם ישן בעלה
השכלים ומשפיע חמץ המצואו ולשון הרב האורה שבהנהג
שופע חשם על השכלים כפי סדרם ומן השכלים ישפע חקם
ממה שהנחן להם טובו ואננוו על צדו הקללים וישפע
לן הקללים כחור וטוור על זה הקח הנה נפסד ולפי ה
עשן זה אור לבשו הוא השפע השופע מאורם כי הם כלבו
בין שאם הוד והדר לבשו והקורב אכל שעשה כח במקום
הי במקום פרוש וחברו נעל שפם יענה והשלמה איה
במקום הזה במקום לבוש אכל הוא כמו ופשו השלמה שמה
הקד הפרט וכמהו נשכב בשלמוו וחס דו אפשר מכלה
היוג חספה לקח הנה הוא חספה לעלה והוא שאם לז
לקח נעשה כשלה והיו נבטנים והנלשן שנה עשה אור
ולשון טעה נבטנים בא על לשון נסר שאם ישעיה עה העמ
בין שמים ויחנסם כחל לשפם נראה שדע רׂל הוא
שהמאורו נבואו משפע המלאכים ומשפע המאורו נבואו
הקללים לפי שהם נצאים על טבעים חלקים שהשמים
ספיריים והמאורו אינם ספיריים אבל כעל אור והוד
המורה חמי שצמי הכסבים נשמים נחיס לעלה בעצמם
נצמי הקללים ומשפיעם לעלה והחכם שהרמבו עין
אז שאין זה רע אנסטן אבל דעם שזכו הכוב אכל
קלל כל כזכו העשן אל הקח כל נאע הקלל נאע
לכוב אשר בר כי כל הנאע הסבבוו היא ב נאמץ

הוד והדר לבשו
עשה אור כשלה
כי לשכל יחמו הוד
ופשו השלמה
נשכב בשלמוו
הענה ברכו שמים
כה

יבטע קלגל ויה אונק חזק ליה שאמר זל ונטה כעלמה ויה
ערוחין ונולדן והוא שאר הנבא ויהאחם אחר אחר העשה
והוא כעין האהל האר שנס נראש דבר טהור וזכרון כן
הנכב קלגל אכל טבע אחר בעידה ובקום שהם עמדים
קיימים לא חשבים עי שהאמין הכפרים מן הקדושים
שהחשלה לנס מעתהם ולא היו חשיגים ט החשלה על לבו
יה עי שפא אברהם אבי וקרא נשם יי א עלם והיא עת
הרהל לנס השם כל החשלה אלו נהנוו שאחלה וקטבו קלגל
מארג ט הם החושלים על העלם השפל מהיסודו הנבלם
כאלו ארץ נקרא מקומוו ועל כל היסודו היה הטע טאחוס
שהארץ עבאר השל ערוו כסא הכבוד ט כסא הכבוד
רצו לשמים כמו שאר וי בשמים הכן כסאן נשל שר
כסא הכבוד הוא השל לשפע קלגלם העון החזר הראשון
ואדושתן החלק האנפרטורי פרוץ שיהיה נאריך ימים נון
עם לבב החכם שלקו שלקו באקום החזר לבי שהשל
היא לבנה ולל החקל דכע כשהחקל הוא לבן אז יקל
כל עוון דכע שירצה האדם ק החזר החשון הוא חקל
כל העוון עלן דהיו החכם לשל הטענה כמעשה
לבע הספר נבי דע הרב המורה אכל דע החכם
עמכוו עמן שהוא יחז קלגל הרשיע שהוא פשוט
ספרי מאין טכב כלל ט וכן הוא אכל כלבו יחזק הנבא
והרב המורה הטא קאי לרבין ממה שכאר אקלם נא
ותמו כולם קריה כעבר און טכא וקבה שמים על
האין ק ובה שפע זה על שפע זה מהחכמים ולפיכך
קראו לאחד אור ולחד שלק נעשה טאחוס כרך השל
לא שיה כעל החאמר היה שהשם כרא רב חדכ
תל אכל הכל היה לא חדכ גם הפייט שאר יה אור
חסור אור כראו חזה החאמר הראה שלקמן ואחמם

שמים הכן כסאן

שע כלשון ולא שיש שם לבוש אחר נבא על דרך חזק ונשוב
על שכן החאמר וטאמר שדוד עה טן בחאמר זה לזכר
פיעי חעשה כראשייה והכנה בהם לעשר על דרך ספור כמו
שעשה משה רבי עה מאין עונו או אזהרה על צי שיהא זכר
חטונו לחיזים לבד והוא שאר זל לא היה על להחיל המורה
לא החלדש היה לפי דגו נזה כל לפי שפגשה היה כגבה
המורה הראשונה שאמרה לש ולפיכך היה מאני לפרוח בה
המורה שרצה לל יי לא מה שעם השנים ט חעשץ הקוד
לעונו לר לנס טעל קיים שלא יאמר החאמר קלגלם הם
שקלגלם הארץ חעלה לפיכך הקוד שהל של ובחצונו לקחו
והחאמר היה גם הספור שאמר על דרך סוד מאין הטע דן
בהדעה סוד חעשה כראשייה שהוא חכום הטבע שהוא
הסל לעלו כן אל השט ירב ולבוא בטורקן של וזה חכונ
כאדוש חזיו טן טאמר שם הביאנו החלק חלמן ולא היה
המורה דרכו להדוש לא החלדש היה לבם והשם מה קלה הכו
לש היה שפא כיום ראשון כום שיכ כיום שלש כיום רבע
כיום חמישי כיום ששי כזכו שאר כל אשר דבר יה טענה
ונשע חזיר קלה ועד חזרו נכ חטן יבוא ליהוא כן ככל
הכזי וקלה לבם חכמי כמאמר וליון וכי חטן יבוא יחזק
כן כזי וקלה לבם חעשה חרבה יהי אור הכזי החלק
חלדין וכמדדי כרמוק וליון חז על חכום הטבע כיהם
החכמים להפלא ולבוכנן כביאור השפלה כוכבה וכום
ואחר זה יעלה האדם אל קלגלם כמו שעשה חזק
ואעפ שבהמור וליון לא כוכבו כדרי להוא יי
כוכבי השט אחר שליחא הער איוב כמעשה הוא לחבון
כבהמור וליון חז קלה חזיהם להוא ומה שקראו
יחזק כן כזי לפי שהיה כן כזי הכן וכן ליהוא כן
ככל ק הכזי וכשם היה העשה של שט העשעם חכל

ט חעשץ הקוד

הכזי החלק חלמן

כל אשר דבר יה

תפסים שהם עבדים כן בני אדם נראה והרובק שפיהן ין בעתה
פיה כה החלש הזה לבם וזול אמונ תלמד שהיא הנה למה
או הלבנה בתרופה נראה לו כה הוא נקדש וכוה הענה על
ידיע מהלך הלבנה ומדונה ובאמונו ראש חלשים הענה על ידיע
מהלך המזלות וסדרם כן יתחיל בעל חכמה מן מעלה שהנה
חזק עסק והם עמק עמק להחליט מעלה נאמרו כ אנו
שהעל את לו ראשיה ואוי היה להם אחד היה ראשון ולפי
ולפי שיש קדמיות ד נקדוהו בעבור שהם עליהם יתחלפו חזקתם
ואוי היה להם אחד היה ראשון ולפי שהשני נבחר כל
דבר היה ראוי להם על או חזקתם שהשנים על השוני
ולפי מעלה זמן הנספך היום על הלילה והחזקתם זמן הנספך
הלילה על היום וזרזן האוכ על החשך ידוע כי הוא לחיים
נבחר עלה להטות ראשון וכן כחו השם להנציח בני יש כי
הוא ער מאו החלשים הוא חוש קאביב ולפי ולפי דעב כי
נקרא ק נקד שיקראו שאר האמונ פרימא וניחא כי או
יהא רעמו כל דומה והוא זמן כל נעיוהו ויהי ראוי
להקרא יהי חזק חזקים לומר על ידיע חסוב וקוספוק ויזעק
ובאמונו ראשון הוא לבם לחדשי השנה הענה על ידיע
מהלך הלילה החמה אשכ אלון ונחום השנה ולשערה
תללה יקרא שם הזמן הוא שנה כי עב קלה לו כי חשה
רבי ישר כחלה החסוב על חסוב וקוספוק ויזעק
שאמו עלו כי היא חסובים וביטבם לשני העמים כיו
שאז יל ונקראו כנה לפי שהיא קדושה כדומה רב
חזק רב ונקראו חמה לפי שהעמים הסבלים היו
רעים כחמה של הכוכבים כמן שחזר וזמן חסוב
קוספוק ויזעק החונה כי הוא הולך על סוכ אחד
לעולם קדש שיש להם חסוב וחמין על לבדן החמה
והכל חזקת כמן שאז לו החלטה והחמה לב

הנה לב

נבחר

חזקת
הוא לב

חמובים

5

לחש והשני והשני חלפון ואה שישל כלל וישעו חפי
החם אחד שהחכמה עמו שהשני והשני והחמה והשני וכו
בהם או אשאר שהם בחקיה חפי שהוא רבב מוגזיר כל חקום
וככל זמן נאמר שהשני ק ראוי לשאל מה מן שאין הואן שהיון
כל שיה כחש אישיו והוא חלק כשאו עשין כחשול מ על מ
וכחש ק וישו לשוכה על זה כי אחר שטות שהשם עק החמה
לשמים על הארץ כיוו לר עשם להחזיקים שם חזר לחזק
השמים ולפי ששם כל הקלבים אחד כל זמן וככל דר השון
עמיו החין כל לפי שהם נחשבים אחד עשם הקלל ולפי שיש
לקלבים עליונות חקום זה על זה ושעו חזר והערה כחשוק
השול יחזק השני כן העשנים החשטם אל העכס בעשר
נדש נבחר כם ולפי שהדברים הם הם נחשבים אחד האש
הקלבים ולפי זה העשן עשמו אז ששחא איש אחד אהב
איש אחד חזיק ואם לו קדמה לו סכ אהבה והחילוק טוב
או חילוק הכל עמך אחד העשן הכוכבים לפי אהב כוכב
חולבם ועל הזמן היה החזק השעה ושאר עשנים חשנו
כן בני אדם וזה כלן לא נבחרים אונג הכונה החישרה
הישרים הטובים העולם הזה והפך כי הכונה חזק
על זרזן החושבים ושטי העכב וכחול חמשל הכוכבים כמן
שאז אין חזל ליש אבל לשאר החזוק לא חשע חמשל
חזל מעליהם וזה רבב אונג יחמנה החזקת כי הרעם
והכוכבים נחזק להם העשן והחמה כשעל הזה לא עש
אחר שהספך פשו חמין ואברה חמין חמין וכעק נבונן
הסברה אבל חקום על ידי חשה רבב היו עשם לפי חמובם
וכיעבם והיו חונס חושבים ללבנה ושערה לחמה כני להבונן
כחלם ושכל להטו מי שאז והיה העולם כנה להם חן
וזמן שלא ישא חק רפיקים ולבוע חמקם או להוסף אין
לא יודש ולכן הוזרזו העם מעבדים וכוון לקבוע חושבים
כם לזכו השם ובלאוונן כחושבים ולחזק כראש חושבים
עשיו חמק לכש כעס וכחוש הזה שהוא ראש חושבים

יקיין דווער און חרשה לחם דו חרשה ולהער ברום ולהעורן
בראע שנים על שנים וחרם לחם יחלף מעשן יד
שזמן לא בעורם כי זה כל הארץ אומם החכמים חכמים
דון הרבנים וחכמים על לבם לער כל זה באומם
ובחכמה שלים ולא היו פוהים על הקבלה לבד כי הקבלה
הסודית דברים רבים שלא יעסק בעיני החזון אלא יקרא
כס הוא ועל הדרך הזה בא פסוק במעשה באשיר חרש
אכל העקר הקול זה שאר כן וירא להם אף כל אשר עשה
והנה טוב האדם רובם של אחר חכם בעצמו
בדמיון הטוב והחולון והרב החזון הוא כי חזון הוא
לפי שלא יפק ויפד כלל ואשר לוה כי זה הוא לפי הסוד
הכלל שהכל נמצא אצל אחר אכל על כל ספור וספור פני
אז כי טוב לזון כי הוא באוק לעצמו אז ואע"פ שיש
בהם עבדים בעל היות נעבד לרוע לאומים כקדו חזון
העונות והעושים הנוראים והרעים כדלילם אע"פ
דבר בחינת עתים הם טובים ולפיכך נזרן הרעים
קדוים במעשה באשיר ונשם וחינוך אף כי אף בחזון
זה ליתן זה ידו לעתים כי לפי שהוא היסוד הקול שמש
מבט אדם וכל היצורים ולפי הפלגת החשית כן הע
הדפן שאנו עליו זה רב טוב אשר דפני ליהוה פעלה
לחוסים כן נחזיר בשם ליוון להפלגה וזול עצמו ולהטות
שמו כי כן זה ליתן חן הם לעצמן ועל דרך זה הוא
שאר דברים יושבן ועוונותן באשית נהטן חזון שמי
וכבר באי הרב רב חזון שהייע שהשגה בה הנה היא
העוה וראה והרבותן כי לא כלותן לבד החשית זה כן
החשית בחזון במקום אחר בעצמו והוא על שנים
כפתי ליעור עבוד הנה לעשו קשה וזול חכם
לדברים ואומם סעודה וזול כאי חזקת כי לעולם
יחשית כס העונה הדפנה הקולה והרבה לפי ששנים

אין זה יצו לעשה

אין זה יצו לעשה

הרב עובד אשו

הוכים הנה נכרין בהפלת ברונו וזה שז' שם נכרין
אשר על בחזון שנועה בלך פנים רוח שעל כלל חיות בעל
חיים רוחו שם לפי שהחיים עומדים ט כן ט בחזון בחי
לך והוא שרוי באיוב אף הוא ראשית דבר א והוא הוא לפי
ההשגה החיית וכן טוה כלותן אף כל געה יראה סוף רב לפי
הפלת השמים הנוראים שהם החשית הם הטובה לדברים לן
על חלי טיים וכעס ונשוב לעצמך כי אע"פ שיש ברוך וזול
חזקתן לשאו הרוי בחינת עתים הם טוב וכל נמצא טוב
אחר שהוא נמצא ואע"פ שארד שפע הקנה נמצא הספוק
הכל על הסוד חן לזה שהקנה והנכד עבד כעבור השם
והעוה שם כי היה טוב הקנה והנכד עבד שהוא אהוב
בסבל אחר האחר הוא האהב יונג כי האב באהב החלון
בשכל השם כן שהוא חלון דוע כי השם הוא האהוב
ינב ואלו היה העשן כן פון שחושבים רים חן המוכנים
החיסודו שוכט כן חומר נכבים נאהבים אצל השם יונג
כן החלטים ואין רוב כן אכל הקנה עבד לעצמו לרין
השם שרצה באדמוך הטוב נטף טוכטן שהדמיה נעלה
חזק זה העשן בעצמו בא בפני החזון וכאן זה
וליו על זה כי נפל אף יהי אור ניהי אור נאנו וירא להם
אף האור כי טוב וירא אף חן הן החזון שבבאן כוס
הראשון ולא רלון ע יוס וטש וזה כי יוס וטש כב קדם
ל הויק הקיב כרין חיים ויראוק היבשה ומדמוך הצמחים
זה כל דין לאור ולחשן כי הם סבל הניה והפסד אחר
החזון הקלוק והכל חשמה ידיו והוא אומם נחשמה
ולפיכך ספר טום וטש י הנעלה החשיון האהוב עם
עצמם הויק ההוא הקיב וקיע שהים כחן שני י פעמי
כפסך חזון יהי חזון כקיע שהים חוסין באור
ואז נהיו לחזון כקיע שהים לאור על הארץ ולעל
זה העשן היה לו לזה חלה פסוק לאור על הארץ ולפי
זה העשן הוא והיו לחזון כי הוא עשן לעל יהי אור

באור בחי חן
לכל הוא ראשית
אין כל געה יראה

יהי אור וירא אף
האור

נחשמה ידיו חזקת

יהי חזון כקיע
והיו לחזון

לפי שלשק ימים מוכ

למה נקראו כסף

למה נקראו ולפי אל

למה נקראו ולפי אל

עם כל התי

והוא הענין שזכר בכמהים ול אחריו ולפי שלשק ימים כמדבר ולפי
 מידתו מים. דוגי ודוגי, אחריו אין מים אלא רגלי שם הוי כל ימיו
 לפי למים וראויים מזה הספוק הוא כדרך דמיון הרבה שבאו בלמוד
 שבזכרו קצת הענין לבואו והראיה היא שלשק שמשך לענין ההוא
 ובחוקים דהקראו כזה שאנו שם בסמוך כמאד לרבוץ למה נקראו
 כסף בלא להם וקצתם בלא לשבעה שדעו שחייב חיל נחלק טוב
 ורעבד כרען נפשיכם. הווי כ השמיעה חלו שביא עורק הרגה
 היא האטלה הטובה ושעו הנפש נאוי שם הטן ארבעם ולפי אל
 ששעו ונתי נפשיכם הווי כזה כי השמיעה היא חיי הנפש האמתים
 וכל קה בזה רבוץ החוקים, שבאז שקרא הוי כל ימיו לכן למים
 אם כן הויים הם כמי לרמה וכן מצאין בפרוש לוי נקב ללחם
 ולפי דמיון למים ט' אם לשמוע איך דבר יי. ודבר יי היא הווי
 וזאת שהמחא אלה נמצא האדם חיוחס אל הויים ראיה היא
 להקרא מים. ונדיון הווי כמים ואוי להרבה פעם לפי שהים
 הם השקף ואוי נדיון לכל אדם כריא או חולה. והוא חרתי
 בכל ישוב ובלען כסף ובמעט טורק והוא הכריח חבל לזון השקף
 והוא החויה הנחא והחטיב לב הענין אבל שאר החשקים
 אינם ראויים לקצת כע אדם ואינם נמצאים ברכה החויה
 חן היישוב. ונחלאונום איך בלען כסף גם אינם הכרחיים
 כמים ט' היין שהוא טוב השאר החשקים איך הכרחי לתי.
 האדם על הווי כן הכרחי הוא לחם אשר אליו הועב והויים
 ואשר אליו הכחאון נמן שזכר אבל היין והבשר אינם ראויים
 לחולה כלל וגם לבריאים אינם הכרחיים הלא רמזה פונק
 ספור הקריה שכל ספוכיה בלא ספק הם לצדק וחכלל
 ספוכיה שכל הדווי, שיון לפעם החובל שהיו הייחס ארוכס
 הארך תקול ספוכיה הקריה לוי טק להם כער ויין. ואחר
 החובל כין להם היין והבשר על דרך הנסיון לוי על דרך
 העבע. וחיפשו שעמידתם ברכה וצויה להם לאטל כשר
 לפי שילגו שם בעל חיים והיה החוקים ער מהכיל או לפי
 שהשם כחם כפי מה שצויה חוספוך הקריה בויי חייכם
 וזויל כין להם הבשר על דרך כפומה לחזק עבעם ולהפיק
 האונום.

כדרך לחזק חופט. כדרך כל חסד לב שיפסק חשיטתו חופט. והוא
 השלם חסד השלמים בלא ספק היה חשיטת טוב עליהם להביא אל
 ארץ החיים ולפי כלו לשמוע. והחיים הם כן הויים הם אל חסם
 לפי זה דרך החויה כי כמאז יקרא לחזק וקטור שיצוה טבע
 התשועה וכל אכל ערב רעב נפשי ויראון לרבים החויה
 ונקיים כן דרך חול הנפשו, שאים חשן חזי למוקד וחוק
 לזוי ולפיק הויים העכעיים החוקו חיים חיים החוקים ה
 יודעם חיים אל חסם ט' לוי נפו לצועים על ק' ט' יכל. חללה
 על ק' קרא שיה אורה. הקריה כלפי הווי כמדידות הווי לפי
 לפי הפסד הקשר, חסם. לוי שיה שם חויהו, כעצם חללה
 חללה. וזה הענין היה סבה חזקה לברי הווי. ולפני הפסד
 החזק, כעצמה לוי שיש שם וזו חולק על האונוה חסרה
 או שהיא טבע אחר, חחזקו, הקריה אכל ק' כרבלה, הטוב
 אבל לפי טרן החויה שאין ט' ט' להפן הדרכים העמוקים
 היה הכסוד ההוא דרך הרגה ער שבאו הסוכרו, כדרך שבו
 ירעה החכין ולפי ידעם הפסד הרעה. ולפי הענין הנכר
 כא וילת העם על אשה לחזקו היה נשור. דע לחזק ולענין
 על ק' ט' אל הויים אשר האונוה עליהם הם ראויים לן ולענין
 אבל אחת העם מה נשור. ולמה לוי יהיו על ענין כזה אמשו
 שזל כן הספיים הועם שהיו בלא דג וכללן לוי אחוי וכו.
 הויס אחר חזק לוי לפי שם כל אדם קדווי כשישוע
 דבר חכמה חחזק יקוץ כן ניכס אווה לחינוך טבע חספוא
 ורין שבאז חחכלו ער שצין להעליט דכיה הווי חזק כרי
 שבו יחשק החולק האונוה חויה לחולק על האונוה.
 אחינס הויים שליווין חחכל עשכ השדה ולפי שבע חחזק
 ירעב לשמוע או דבר יי. וכל חזק לחחזק חויה אליו. ועל
 שעתו אחר החסם נפש שטיעה רבוס נפח. ונפשי רעבה כל
 חזק חוק. וזה הספוק סוכל פי אחר כ והוא ט' הנפש ש
 שואל דכס יונג חדדו קרא שטיעה והוא רבוס נפח כדרך
 ט' ושבעה והקראו. וקרא יעשה לחזק לוי שחעה כלל דבר
 השם והוא נפשי חזק חחזק וזה חחזק לוי וטעו נפשו.

ט' הויים הם

על ק' קרא שיה

וילת העם על אשה לוי
היה נשור

נפש שטיעה רבוס חזק

ואולי דען ר"ל הוא שיהיה המיוחד והוא דבר השם והוא ראשית
 וכדרכי הפי הוא בשוכה מספקת כמה שהקדש בחתימות זמן על
 חלה ראשית וכן כמה שלא נזכרה ביאור החלומים בסדר הראה
 כרונה והרב המורה היה ראשית חלה וזוהי על ענין הרחבה
 וזוהי כן סבה ואל הענין הנזכר טווח ר"ל החתימות דער
 באחרים כי האחרון נבדל העולם כלו העולם החמוט הנמצא
 בעל החזק הטלל שט שלחון שמים נאכך וכל דמאס ר"ל
 ע"ה כל הנזכר בחזקה כראשית סלל כל חו"ט חזיון חו"ט
 שם סטור כל הנהיה וכל הפרטה שפעו ואמר יעשו והוא שיה
 הרב אשר כח אלה לעשו או איפער שרצה לה ט כן שט
 חלל חלטה לעשו אשר כח כלו כל השט היה הולך
 ומהן הכרייה ועין דבורה לל מה סלל כפסוק הראשון
 שאה נטור שיה כחזונו ואם כן הוא קדם לן חקבל
 המיוחד והוא והוא היה ראשית העברים כחן שאחונ
 ואחר שעה כרעו זה הפי חזונו אול חשב הוא עך
 שראה לן שחזונו כראשית רב כפרותו והוא שעה
 נאפו ואהיה אכלן אוחן אוחן רבנה אוחנו אע היה
 כל אוחנו אלה כעין שפעול חן כעו ודס כונה
 כלשין וזוהי כונה חדעו עמון אלו חדעו האוחן והאוחן
 איה כונה חדעו אלו רפגונו ופסקאו יו לן לרעו האוחן
 והיה עשה פרנסים ועליו כן הנה וביט כרונה וכוונת חרדים
 או השלם והרבה אוחנו כראשית כן ראשית כרא אלה
 ראשית זו הנה כונה חזונו קע ראשית דרכי ואין ספק
 שגרה הוא לשון הוראה ולחוד וכאן בחקוס זה שם לחטוב
 וחזון הרבה חשב החטוב שכן נקראו הרבה אבל כח
 בחקוס זה כאחור על חכמה חזונו וכן חזונו כלן
 הרבה עצה כחן שזכר כפרשו ויהי יעקב ושם נבאר
 שצרכה רבן בחקומו על חכמה סרם והיא החטוב
 הזכר שלה ועלי כעב ל הפרטה הנזכר להודיע חזונו
 חזונו וקדומו לעולם החתי והכראו על ידי חזונו
 סקראו הפילוסופים שלם השכלים וקראו האחזון שבהם

השלם הפועל ונראה חזונו ר"ל שאה זה הלשון בעצמו אוחן
 אוחן וזה טוב באונם איה זה שאה שגורה אוחנו אע היה
 כל אוחנו אלה ר"ל ליה שלא יעל על לב אדם שאכל
 הטלל אוחן לחי העצמו כשאו האוחנים אשר לחן כעך
 וזם אשר שם פעלם העצום אין זה אלא ככל חזונו
 שאין כלחנה שלחו כם אלא ככח חטעם וכנכח כח
 חזאי לן עקובה שלם שאור שעה להם כל חזרה שם
 עברו העולם ועלם טווח ליה לן של חטעם השם עושים
 האוחזעים כחן וכן עושים העצמים אין כחם העצמים
 אכל כל עו דייסן לן ונחזקו הוא אוחן ועושה ככל
 חטעם וכן הוא לעו הפילוסופים וכן היה שאה לן שכל
 חטעם ככרה נכיר העולם זה הלשון בעצמו אוחן הפילוסוף
 שלם חטען כעלם השכלים וזוהי העולם והשפיע חזון
 החזיונות ולשון הרב המורה שההנהגה שופע החכונ
 על השכלים כפי סדרם וכן השכלים ושפע חיה שהון
 להם טובו וזוהו על מסו הגלגלים ושפע חן הגלגלים
 כחן וכחונ על זה החן הנה הנספר ולפי זה ששן
 ככנס זה אין לתקן חזונו האור הזה שטונם באחרים
 כי האוחנו עברו העולם היה על זה אוחנו ופשוט
 הוא שחזונו הוא העיקר יט הוא סלל כל חזונו החזונו
 האחים וזה שברבם ויע לך זו הנה כוונת חסדני
 הכסו ברוב החזונו שאה על האוח אונם כל יום
 אוחנה לן שחזונו העולם הוא וזכר ככרה הוה חסר
 העשי וזכר כע עכו ככור וענה טכונ אוחן ט
 אחים כרון שאור ויהי העולם כחן העולם החזונו
 והוה כזה שהחים והאוח נבראו באחור וזוהי
 היה כביאורם הוא שאלו היה האוח וזוהי סבה ט
 הוה חזונו ויהי וזוהי הנה הטוב באחור כרון שאה
 ויהי העולם ולא הספיק לן לשון הרבה ליה כרון שבר
 העולם כן לעו על אוחן הרב הזה דם לן הרבה הלשון
 ליה כרון שאור ושש העולם ט החטעם יאחור על

על רקון הרב ונעט הדומה ונלעו הדומה המית וזה לא
 היה כחומר ראשון אבל כרשעה דחומה ששלח ביום שמי
 נכלו העשה און רכלו יאמו על המסון במעשה ההוא אחר
 הבלו הדומה טון שיאמר שרכלו הכי ישיב האדם כ
 וזה לא יתן כל על שפוסק האופן כן ולפ זה העטן אמור
 ויכל זהים ביום השביעי ולפ זה שיאמר חכמי העון כי לכל
 פעל ד' דיוצא סטור הפעל והחמר והדומה והרכלו וכן
 לכל לפעל העולם ככלל כן השם הונו הפעל ול זה שבו
 ביום ראשון הנו החמר והיה השם טון הדומה יום יום לחל
 חלק מן החמר הונו ובפוסק יום הששי יתחיל כל החלקים
 ההם כפי סטור הדומה האמורה ועל העולם כולו כטור
 ואחר הבלו טורח ויה ראוי להבלו והבלו כן וברכלו זה
 נמצא עון גדול לפלסופוסים וכן נראה שחלקן מן הדומה ולפי
 העוה חוב דברים שכלו העולם עמור האן ואמירך כון
 אמורו כל העולם לא נברא אלא כטל זה ויכוע שעבודו
 האן ואמירך טון שחז כל העולם לא נברא אלא כטל זה
 ויכוע שיש היה ראוייה אחר נשיע כל עבד האן אם כן על
 העבודה הונו שהיו למן האדם יאמו שהונו רכלו העולם
 והנאו שחז ויכל אלה ביום השביעי ובראשית דבר אמון
 על חלה ויכל חל לחק שעה חופה סידה וכירה מה היה
 חסירה כל שרבים לאל וכוונת חופה הוא חל לעיני
 הצווה לעולם ככלל והכל היה חל לרכלו לפ שרכלו
 החופה וישיב חלה כה נשג החלו קדמוו חלשן כל
 כלוה שהכל קמו כן כלוה שחל כל קמו כן ועל דרך
 זה קראו לשב כל והוא על דע האומה שהעולם נברא
 כטל האדם ובראו חוב הדומה שזה אמר חזר אמר
 אחר כל מיט הנה וההפסד והאחר כזה בספרו חלק
 השלישי ומשם נבין ונראה שסדני הכיטו כוונת לה
 כפרים כבוכו שר הראשונה אנה קרה או יום השביעי
 לשון רכלו שמים נחנק אהנס יר דע אחרו כרכלו

5

עשה

העולם והנאו זה שיאמר שרכלו העולם הנה הסבוכה לוח
 החומר חלה שזה הונו דזה וזה נכסל דזה וזה נכסל
 כן באחרים שם לרכלו שעה טבעו ואין חסונה חלש עולם
 חונם כן העולם חסד שר ופעל החונם ידוע שערך טורח
 בעשויים דבם אחר שלמו האדם הונו בעצמו והנאו רכלו
 הטבע הונו ולשון חונם מכללם כן על כלי נמצא לפי
 שכן דעו אלו כח כפסוק ויכל על רכלו העולם ולפי זה
 שכל הרב הדומה נראה שחך לוח ולחמיון לשב הדעו
 שרכלו האמורה היה דמן השם יר ואשכ
 לעט חכמה וזוה ט אמרם כרון עשה בראשית להונוו
 שכל המעשים הנכונה שם עשה השם בראשית נבראו אמור
 כדומה או כדומה או כשולם המלאטם או כשולם השכלים
 הכל אחר וכלשון ראשית למך שקורט שברא העולם החמר
 כרא המלאטם ולא היו קדומים ולפיכ קראו ראשית ידעם
 כן ראשית הכרומים ואחרים עשה בראשית שלו ראשית הכי
 הנו אחר נמצא תאריך ישרת היום וטורח כהם ונמצאו
 שם בעושים לפיכ כן ולמד כן שאין לחם להם המעשה
 לפי שלעשים ההם עשו אמרים ולעשוין האחרים עשוין כן
 עבד ראשית זה יר עשה בראשית כלוה טון הדומה כהם
 על יר ראשית והוא שכל במעשה בראשית ויזוהו ועשה
 על כל עטן ועטן להונוו שחז דבם לחמיהם לעשוו והעשים
 קברים כן לא יכל אחר חין זולת והוא היכל כחומר טון
 עשה בראשית ואחרים כרון אומר ועשה להונוו שחז חמיהם
 הונוו על דרך הנשכ במאמרו במעשה שלו טורח כהם ורם
 חדרו הנה שערך העולם האמור איך עשה והעשה איך
 אומר חל הנה הונו אומר ועשה לעולם כל המעשה והוא
 שחז על האמור של הנה מעשה הוא דאין שם הפסד ולא
 דע לפי הטעם הראשונה אבל הכל המעשה כן הפסד איך
 חסון לעצמו אלא לשב הנה החומר חלה והפסד
 היום היה אחר זמן אם כן הפסדו מעשה נסרברך כן
 ואם נצוהו על הקטם שסרברך כין כל וחומר לעשה
 יומוי אם כן בראו לוח עליו כחומר שחז אומר ועשה

אל

החונם

לפניו להווי...
 אורי הנא אשוי...
 הוא עשיו ואן לאום בן השנה זמור...
 וידוך הכל שכן הוויך כעשן של בום הנא יתיה...
 אחר כלום שיכין ויכען הכל ס פון הנא ורואן שהוא חמור הוא
 עשיו. ומוקן רב זה אורי ליד שלא בפרט בחופלא ותיך
 וקיי לאום שיעין במה שכלל כטריה זאו ורובוק כה וידע
 שהכל נא לבכור שהוא לראון ורואן הוא עשיו. ופס
 שלא ערע עשיו ידעה מספרן ס לא ערע עשיו ידעה לא
 מספרן. וכאלו השיב לכל האילן המספרן באחונה באחוס
 כיון הוא וסוף שון. לפי שהשן שון היא השנה יר עקרא
 השם נאון שר לידה אר השם העבר ומקרא הזה. והשם של
 נרע מהווק אר הנכבד והמקרא. ואחר סדרן הסדר הנא
 הזה במה שערך שאין כאן לפניה נכרס החייוון בהצטר
 השם ובחלפונא ורעיהן בשלשה יתרים כקדן עלולו.
 החלק כקד השלם הקטן אשר כן וראה עזו וקדו. וקדו
 כקד עולם המלכות השם הקדושים. ונאחזקן עוד האב החמור
 על הדוך שהצבין שהוא השנה ומוחס עליה טוח אכעל בום
 והקניין כה הנהל כפי עמו השנה והפצור לשון ס חסדיו
 להקיע שהללים לשם הם על לשון כה ארס לא שהללים
 הם בבחי' עשיו ארס שר אלא הנהל השנה אורג
 כרי לאחור הציאור לעם שאי איפשר זה חבל הרבה הרארם
 השם וההללים כפי לשון כה ארס והוא סדרן כן ולשון כ
 חסדיו ועבריו ועל דוך שאין אי לאו ראנש השנה ואחזיקו
 וארס ארסי כבור הנחלה ורנעטו אין לא חלכין לתיחיתו
 נסחין לחזקיה מעין הפרעה באחוס יחיד חי העלמים לעיון
 לעיון כן על העלמים. ומה טוב לומר חי העלמים על לשון כתי
 השלם כי הוא חיים וקיוום. ואם נפסן לומר שהוא חי וקיים
 בשם העלמוון השלם הזה והשלם הכא טוב לשון כה ארס
 דאה זה עלת סדר הכרה הזה שם כלל כ זה שערך שאין

וידן

נעצרות

שנת ס' פנה חלבי
 והקדו כקד שלם
 הנהל. אשר כן

למחן על השלמים

וזה שערך שידרו כ ס החלוקו שכלו באחונה. ואם דוד עה
 כה טרין נעים לעולם הכא חיה שרר השזדורו שחרו להם
 רבות לתי שיבין טויהם היפים. ואולי הם יפים וורג וורג חיה
 שהשמן. נאשר השנה אר כן לעד דבר רק הוא. גם חסר
 העשנה קטעו לעל הדוך הנזכר טרין האספר הזה והראשון והוא
 העקר. כלל ארס שכל האספרים הנזכרים יש הערה להשך האר
 במחנה עשה קיעים האמנים בדרך בחוסר. למאון השם ואחדוק
 ושנה קיעים ארס הם הז' קללים. וקלל האלולו אשר חרבה נא
 כיוון ד' חיון. וקלל הפשוט החקיק כל והוא חקיע אשר על
 כיוון חרבה כמא לא כמא והוא האטון באחור השמים כמא
 ויחיע לרשע הקללים בעל חיון הנזכרים. ששם קלל
 השל אשר כן שבא הכל והוא חרבה חיון כבור יי. והוא חרבה
 זה ישר. כן הוא הקורס נאכל מהורן וטבורו. כמו שאר חרבה
 קדוה לבסא הכבור יי קע חרשו דייק קרס הפלון חרש
 קרס לאחור של כפון כמאן חאן. נחאן ששנה הם הטללים
 ד' עלחור אשר חרשם טאה השם. והעשיו חיה קרס. וכקד
 זה בא חשך עשה באחורו הנזכרים ובזולתם. כיון שא
 העשיו ירה קרס. וכן יחי הנשנה והעשיו קרס הוא הקדוש ול דבר חקדושה חיי
 ושר חיון על זה הדע. כמסר ראש האה. באחוס חן עשור
 הפסוקי כקד חיי זה אורה כה וזה אורה כה וקלס כוון לזה
 ששכר סם כקד עשור קיעים. והדבר חפואר סם שעשור
 הללים חרש כן דוב עה ספר רבולונ טקד עשור קיעים אר
 אחוס. והדאה על זה סדר ההללים כי אחיו חלל ל חרשן.
 שהוא החלל הראשון ויחז אל חקיע הפשוט החקיק ככל החישים
 בתאעטן נעטב חיוון. והוא עשון חרבה בעולם. והחיות עליו.
 נאחיו חללה בגבורתו. ויחז אל קלל הטובים סכן האלולו.
 ושאר השבעה חיותים על השבעה קללים. שהם חלקים לטוב
 טוב השבעה. והאשין העשן על זה כן זה הוא החלל האחוס
 והוא סמון ליה חרש כן ספרו. נאוי ס השנה רכל יי. ולעור
 על זה רבין עשור פסוקים בום הערה. והאחר חוס גם כן הוא
 העקר והוא שיע ישר ס הוא האטון. ועל הדוך הזה באו עשור

הקיע

ט

אין כפחון מעשה
 ארס כקיע עשור

כחן אל קלל השל
 שהוא חקיע. ואחוס
 ארס כקיע עשור

הכבוד שהיא שמה היא העקר והכל הלוי כהן והשנים המיונים
לה טעם היריע והלל המולד וששנים נכסו כן ית' והשבע
המאורו כעך שבעה ולתם ולפיכך התקבל במדרש היום
השביעי הכא לזכור כל המעשים הקדושים על יד ה' ולתם כמן
שיבאר וישנה נחיל וטאר הדבור אחר אחר
וטאר אבן כר כארץ ששעור הקסום היה קול שש
ונאר שהקול הוא העבר השנייה כדרך שכן שאר ספר שש
למשל כח אור השש ית' ולא הרבו לע' בנבואה אשר רבין סו
אמר עבדו ישמע העם ככרי עמך וגם כן יאמין לעולם אחר
וגם כן יאמין לעולם הווה שלא שאר לש הרבו לע' בנבואה
לעולם ואחרו וגם הורה שבעור ישמע העם היא ספר אחרת
והיא שיש האמון כן לוח השנה כמן שקדם למ' כפי אדם שיש
שיעור ששעור וכך שש שש שש וכן שאר הנבוא אדם וכו'
עני טעם ית' ועברי אשר כחוק לשש נשע ונאמין ל' נבין
כ' אש הוא לפי לא עבר ל' ואחר ל' היה וכבר הקדים ל'
הנבוא ואח' כל הקנים נכסו יתרו ויאספו לאומים הי' בהם ית'
וראשו וישעור וכן עדיהם ויתרו ישעור ונאמין אחר
והוא כאלו אחר וישעור אחר ונאמין אחר ל' שאר האמון
אין להם כח שש ארס בארס ידעו אחר וכו' אחר
וישעור אחר ולא וגם כן בנבואה והוא אחר ונאמין אחר
ואין להם ענין עוקים לא באומה ולא בנבואה אלא אדם בעצמו
עני שר' הייגם עני בשעור הקסום ועברו משה אשר כחוקים
לנאמן על ידו אחרו אשר ל' בנבואה האחרו כשאר
הנבואה ואיפשר שרצה ואדם עני ועני עברי אשר כחוקים כן
והוא שאר לשש נשע ונאמין ל' ואחרו ורבין כ' אש הוה
הנש כן שלא שאר ספר כח אורו אס כן הם הם האמון עלו
ועל נבואה שלחו ששעור עשור הדברים והם הדברים הערוה
עליו ועל אחרו הנבואה ולפיכך נקראו לתוה לתוה הערוה
כ' כמן שלל הדברים הם היה לערוה כמן שאר החסם אחר
במדרש הרבו עשור היה עקן ואלו וכשהיה נחקק היה
קולו חוק מסוף העולם ועד סופו לתים מה ש' קול ית' חנע
לרבו אש' והשיב ל' ולחורו והט' לתוה אק כנבואה כחוקים ית'
אדם

שאר הדבור יע

שקול
שחק

אח' לה הדוק הספרו הדקדק אה' לה נשואה שוא כורב ויק'
הי' שב' על ידו ואחר שבע נחקק ואלו על הדוק המכר
השיר שלל על כה השם ית' ולפיכך נקראו לתוה לתוה הערוה כמן
שאר שש ערוה וכן לה הורה הנבואה כעשור הדברים נקראו שש
ערוה ית' כחוקים על לשון הט' שאר אדם עני ואחרו לע' לא
עני ית' האמון הקנים הקנים לרוב נאמין סידושים ואיפשר
לה לפי שידוע של כלל כ' בעל כה לא נחקק שאר האדם
כל כולם נכרים ואש הינע אדם ואש האמון ואש האחרון
והוא אמון נאמין ל' היה ל' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
ונתנה אפסורו ונשאוה ונשאוה חמיוה או איפשר
ל' שיהא נקרא המוסר וכן פירושו ורבין כ' אש הוא ל'
לפי לא נשע רב נאמין ל' היה רב' והטעם כן שאין שם
רב' לפי ולא אחר כ' אין ל' ראשו ואין ל' אחרו והוא על
דרך אמון אש ראשון ואש אחרון ונלפשי אין אה' וכל
רבה הורה לשון כ' אדם סוף רב' הטוב היה הודיעה
ששעור הי' שש הוצא לפעל שש דברים האחר אחרו השם
י' ואחרו הנבואה ל' העם הוא אמון ל' הקהל כחוק לשון
יהודי אכס' ית' ונאמין כ' כמן בכור הזה י'
הצו ששה חמיו אה' והם עקר אחרונם ודעין והם אה' וכו'
ל' קרנה ונחמה נשע והוא רע' האחר כ' זה הדבור חמיו
ל' החמה והחמה הראשונה באה עבר מה שאר הנבוא
ורבין כ' אש הוא והוא לע' ונאמין שש אה' חמיו
הווה ל' הורה הנבואה האחרו אשר לת' רב' אפסורו
הוא אמון אב' ית' כ' זה השם ל' שישקן כריעה
שליה שין חמיוה החמיוה כמן עבאר הרב המורה
וצאו הנבואה הששית שיה' לע' הרב האמון החמיוה
ולתכל' החמיוה החמיוה הקדמוה והלצה
השש' הוא לבחין ולרע' שהוא אה' ולפי ששאר אה'
השם של חמיו כ' ראוי אה' ועל שופט אה' לא קהל
ועל חמיו עשה למ' אה' יתע' כ' זה השם עפל על השם
באמון ונשעין בהם ונשעין הפנה יש' אס כן החמה
הוא כהא כ' להאמין שהוא חמיו כלל וט' הוא שופט

לפי לא נשע

השך

חמיו

חמיו

חמיו

ואש ששעור פי' לפי לא נשע ל' כמן וט' לא יראו שפרא ששעור
ואחרונה לא יוצ' וכן פי' לפי לא נשע ל' כמן ששעור וילכו
לא נשע שום ל' ששעור נשע וט' כמן כ' כלם הם בנאום
ולפיכך ששעור וכן לה כ' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'

כל אחד ואחד יחזיק ויחזיק בן גיזין וכו' להחזיק ולשע' האמה
האמר אומר והמחזיקין בדרך הנהגה וכו' האמר אשר רבתי הו
כלה ועצמו
להחזיק ולשע' שהחזיקו החזיקים על ידי העבדים למה בדרך עשו
עשו הפלאות וכו' האמר שהחזיקו החזיקים על ידי העבדים למה בדרך עשו
בשוק העבדים וכו' האמר שהחזיקו החזיקים על ידי העבדים למה בדרך עשו
ידאו שנים אחדות ואחריו חזרו עבדים ול כי אדם לקבל עבודה
ושל חלוצו שהיו יחד שחירוב ארבע מה עבודה הקשה או רפה
כן אם הוא אשר החלוצו לשחרר ארבע וכסא שחירובו ופוטנא
על ד הפלאות ק' אשחרר בשפורנא על ידי הרוב והאמר
טעם ד' חזר אילו אכסו ל טעם הרחיקו וכו' אלו טעם כחלוצו אכסו
הטעם ויחזקו ועבודתו ק' בקרבן ק' טעם וכו' וכו' למה בקרבן טעם
ולשוק רבתי ויפלו ויפלו ויחזקו וכו' אכסו וכו' וכו' וכו' וכו'
לקרואו אחר שאמר שהחזיקו החזיקים על ידי העבדים למה בדרך עשו
כמה ק' חזר לשע' ולחזיקו שהטעם כרא שנים ואין שהיו חרוש
עקר דרעין ואחזקו הוא וכו' האמר שחך למה שפנא ק' הרוב
והוא כראשון כרא אס ק' היה לו לרוב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כע' ישר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכפידו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ההחזיק הזה לבס' ראש חרוש כחלוצו שער הפרעה הוא בא דרך
ספור לא דרך חזרה אס ק' היה לו לחזר חלוצו או בכבודו וכו'
לפיק טעם חזר שאמר חרוש העולם אינה צריכה כעצמה
לחזרה גרשיו לפי שאמר חרוש חרוש חרוש וכו' וכו' וכו' וכו'
הקדוה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שהטעם עשה כפלאו עשה לא יחזיקו אחיה הקדוה וכו' אס ק'
עקר האמונה כזה שחזיקו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
והוא עשו הפלאות וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כעצמה ולכן עשה הסבה האמר ול יצאו חזנים לחזקתו
כבריה ואלו הם קוד קוד קוד וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
קדוה בשוק הרחיל לטור כפלאו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הטור למה כחלוצו ככרב כשע' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כל אס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

השוק

בדרך חלוצו

כא
באה

החזיקים כרוב
טעמים

א
פירוש

על אומר טעם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
קיום היר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
השע' כי שער ימים עשה לו אה האשים ואה הארץ
והכונה הקאה ששער כפשוטו אמונה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
שהיה קדוה היחוד כסא וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
או לכן לקדוק בקדוה החלוש אבל קבל אמונה
החלוש לילבו שך הוא אס אמונה חל עליון קונה
שנים ואין וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ואה החזיקו וכו' חל עליון קונה שנים ואין וכו' וכו' וכו'
קשון חודה ככע' הקשין הקאה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אס כן כקיום היה עאה קבל אמונה החזיקו וכו' וכו' וכו'
היה אחר שעה החלוצים ככע' טור ולכן הקשין וכו' וכו' וכו'
ב רכושם עה ואמר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
עשו חזקו שפרה יאה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
החזיקו ככע' הראשון הקאה עשה לחזיקו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
האחרון הנכר כרועם כן אה שהיו קשין האדם וכו' וכו' וכו' וכו'
טעמים השעין אומר אכסו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
יחזרו כע' יחס החלוצו אל הכל כמן אומר לו יד ולו קבל
ולפי השעין הקה ידעו כן אחר לו האשים והארץ וכו' וכו'
כחזיקו אה האשים והארץ וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כעשין הנכר שאברהם קיבץ אמונה החלוש חלוצו
דק וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אלו והודיעו האס ט' הוא חכמה החלוצו וכו' וכו' וכו' וכו'
הטעם והאמין כן נח אכסו לו דקק ט' עשה עק
לכסו בהאמין והעיקר והראוי להחזיקו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
הקדוה היה אברהם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
כן אלא ספקו כמה אמונה איה ככע' אכסו קין
הקדוה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
היה אכסו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
והרב רכסו הדאה דעין כמה ככע' חלוצו וכו' וכו' וכו' וכו'

אלו

ובלשון

החזיקו על זה

לפון כע אדם תלול לא תקרא ואל תעלה אל המעלות אל המעלות ותקח
קיסים נכאים מעשה תקרא כי תקרא יחזיר עליו קשה בעשן
עליו אמר והתגלה בך עברה או חבה ולפי שהתקין השמים
שלא יעברו זולתו והשמש שזר רב נאמר כי הנזר קטן
ואתו סקר עון אכזר **הגנב** כי אסתם כז העליון בעל לחות
כז אכזריון ולא שיהיה כז האב לבדן אבל הוא האב
אזלן אלתו ולתן חזקתו הוא סבב חירגם והרב החזרה עת
עם ליה שאר על שלשים ועל רבעים כי זה שאיפשר שיגין
האב לאווי חירגתו ייכן כפי הטבע הוא שלשים וחבשים והוא
עם כן נאמר כי אכזר השם יאמר על עובר ע"ל לבדן לא על
ל"א אחר חזקתו אמר נאמר שבעל אורו התאזן הוא כעל
אמר האווי שהוא השם וסבב זה החשבים אחרת יקראו
זוהכין והם הראויים לקדים לשוחרי העליון לפי העלום
הקודמו והעלונה והכמות השם כלם לעשו אורגם חסד
לאפים והגנבם אתקלן לפי דרך וכן עת עלה דור שה
שהאורגם והשוחריים העליון לעורו כעם ויקראו עליהם כעם
כי כרך אסיהם אסין ויחברו ע"ם סערים על זה ואווי ה
האור חירגתו קיים לרוב דור כון שהוא קיים היום לעור אסיהם
אסין וכאכזר עשה השם חסד לך לפי שאין נאשמים כ
כאכזר היה ככז הנביא זרע אסיהם אהבי ולי יקרא אהב
השם כאווי שהודיע שון בעולם אחר שחשן כי והיה קורא
כן כשאן כל חקום לפי רב אהבן כל לבן וכל עשן וכל
ואמר כרך שטן כזרה ואהבן וסוף לן והיו הרבים
ושענה לבין ודברו כם כעכך כבורן וזהו העקר הגדול
לגויה והוא סקיים אכיהם כל הכנה נאל זה העשן הקדול
והחם החם כאווי ט עובים דודין חין וכאורו ק"ל אה
ככז יש לפי הנה עינים הם דוקים חיה עלמה רזיה
בייה חזון הכנה ועשן לין לפי שידוע שהין השאח
הלב כזו שכן חין ישאח לבב אהבן וכאורו החזון כון
שכר סקויה ה ידים השאח לך והוא שבאורו ק"ל חירגת
שלגורה

עבירה

אם כן דברי נזרים הם כהשגך אחרת כפי דרוש החכמה
ולאודו יתוד לב האדם בחזרו יך ונאמר רבלי החשך והאכה
השגך אכיהם אכיהם והוא אשר לרב תשון כעם ולאכזר שטן
כל אהוב אוב נאם וכל המשפחה עם כן השוקן יתידן שטן
ושטן לחק אהבן השם וכאודו חזון חדר לך יך כי כז
כודע חסל עם להודיע דרכ עבודת אהבן עבדא עק
עלל ככזר הזה הקדול והעלום סעום הזה ובעולם הכא וזה
עללן דרכ העושים והחזן הקדול והעלום דרכ הראוב
הכזר השלשי לא נשא זה
הכזר כז ע"ם לשחירו הכזר החזון והוא שלא יזלול האדם
כחכזר שון לשון ושוא כעל שטן עשנים חנם ושקר
שהשוא שון לשקר חסדא חזאור השם כלם או כעין והוא
אשר לך יתקן השם והחזכר שון חנם בשבעה או כרך
אחרו כזרה השם נעמן אורו חזרם לשון הלא רזאה שאר
השטר אחר חככדי אכך כעל דכירך ולא כרך ככזר חזק
יקשה כעני הככר ההוא ק"ן לוי שלל הככר של וזכרו ק"ש
קשכוכו אל דכירך ועור שהככר השם חנם חכיהא להזכרון
לשקר כי הרצל כחזכרות יחזיק דכירן ויגפאר כהשכשן כ
רזיך ולפי ידע כי כעשן הוא שהככר פעמים שבע לך כ
לשקר ולא ידע כי ואל זה כון החזרנים לשקר ראוי אל חזכר
השם שיזכר כזרה וכיאה וכבונה וכרך ככזר ככרם
הכרייה וכיאה כז ואחר שהמלה חזון השגרה כאווי
כאווי חירגתו ידע כי גדול השוא עון העוב ע"ה כזיך
לשקר כזין להחזיק החקרה רבה החנך הנוע שהיה ק"ש
אנשים להזכר אהבן כל עשן הם והכניהם ולשבע כן השם
ישנ כעם ורזרה הככר הזה שלא לכתש ואלו לשקר
ולאחר חזנה שפנים ככזר או ככרה שהשם יך הוא אה
ונאמר השקר וכן ישאח הכפטים זה או זה והוא שכל
דוכר שקרים לא יתן לעב עשן שבע חזרם כאשר סוף
דוכר שקרים לככר ככר שז שון כזאים פיהם ולשונם רבך
כאורן

שם האחד לשקר
והאחד לעבא

ט
לפי שסוף

א-אוי סוף דבר כי הוכח בברך זה הוא בקו העשירי ולפיכך נשתן אל
השני הקודמו כי בא להשיד אונם ולקיים. ומאחר כי הדבר הזה
כולל ה' ודבר ב' היה המור עשה החזק זכורו היום לקרא ולקח
הקדוש שאין מברכים על היום כי הקבלה או על השם אם אין שם יין
או אם הוא טוב והשני לשמו ביום ההוא חסד מלאכה
ותן היה לא יעשה וקם שלא יעשה אחד חסד ישלם שם
המורה. והעבר שאל לשם עברו לא יעשה מלאכה. ושלם
יעשה גם כן על ידי בהיות מלאכה ולעל יראו רפור על פני
אחרות שאין בניה הזרה לזכור בהמה ועברים לא בשם אבל
בשאר ימים טובים לא בא עליהם בזה לא המור עשה ולא המור לא
יעשה והמחיר דבא עליו ברה. ונאמר לפי שקטורה סבה
לשמה חט. והמחירה סבה לחטא חט אה יפוג זכור ומחיר
בכור אחד נאמר. והנצח לוי זה לפי שהיה קשה בשעתם
הנצחם שני בחמה הנה על מה שזכר בסוף ועבר בלחוד
והנצח הקניאין הוא באחרים שאין שני אחר שזה נאמן לה
וכן על מקום שזכר בכור אחד נאמר כפי הדרך הזה נאמר
להודו שאין דרך סעודה ולא קם כדברי משה דברי נאמר
ואם יראה בהם הסעודה טמו ולא ילבש שעמם. ורבים יעשה
לך. ונמצאם הוא על דרך זה לפי שהיוון האחרון שעמם
הוא שיהיה האדם נזהר כפסוקו לשמור חמדת השם. והמור
נצור גם כן באה על זאור. היא על הכונה באחרים בכור אחד
נאמר להודו שהכונה הורה באה עליו כדרך שהיה שומע
חמק שעה שני דברים ושני שנים יחד. וערה
שאל מיסודי וקנה זכור ושמו לבד אבל כי שזר
ימים עשה ה' או השמים שברכור הראשון. וזכור כי עבר
היה שברכור הראשון לו וקנה גם זה שברכה החונה
שכן שזעלו לשני עלונים. כי בכור היום והכרית על אור
הקדוש על כן נצב ברכורו הראשון על כן כרך היום ונתן לה
הורה השבר וזוהן אונם לשמורו הוא לעל. היונים עברים
במרים הכל כמן שברכר בספרו המורה. ואם נאמר השני בכור

ועל

השני

זה שעה ונעלה ונעלה ונעלה. ויש מי שאמר כי זכורו חנה
הוא סבה לכיור העברים וכן בזה אין נשוכה לשאלתם
ועוד לפי הדעה הזה קשה לוי חמו על כן זכור ה' לתן לעבודת
אור יום השבר היה לו לברכר לחמם כי יתח שברך נאמר כמור
לחמם זכור או יום זכור כי עבר הייך. ועוד כי בירחקה וכמע
שניה שחיה על עשו. הנפלאו, למה נאמר שם. והקדוש
אלה שזה שאמר לוי זכור ושמו בכור אחד נאמר. לוי על
שזר זכור חמו זה לבד לא על שזר הדבור. ככלל והוא
שברך קדש לוי קיום חמוהו החודש הוא כפי להאמין לקבל שש
עשה נפלאו. נחמה הטבע. אם כי זה נאמר ונצב בכור
זה בכורו הראשון. נאמר על זה שברכר באשור. והוא שרך
הקנה והוא שחמו עליו רפוג בשאלתם חסד זה בכור
הראשונים לא נאמר בהם טוב. וברכורו האחרון נאמר בהם
טוב. נאמר שאה שם חסד סופם להשבר. האחרים
זה בא על דרך נאמר כרך שדקדקו על מה שלא נאמר כי טוב
כיום שיע. ובתקום הזה באו לרמוז ולהעיר כי הכונה כסבה
הנצח. בכורו ראשון מן החודש הוא זה שזכר בכורות
שעור וזכור כי עבר הייך. בארבים ונצאך כד חזקה וכזכור
שניה למה אחר שזכור כפי להאמין החודש יש לך לזכור
הנפלאו. ולהאמין בהם ועל כן זכור אור יום השבר. כלום על
שתי דבר זה זכור כי באה יצאנו יעלד הגוה וקדש כי לזכור
המחילה. ונאמר על כן כחמו על כן כן ה' וזו יום למה
יחדו לברכה וקדוש ה' וברכה היא בחטו לפי. שכן אלף הקנה
ושלם. והוא שאה זכור כמן. ונאמר גם כן כרך באור פסן
שלאדם הורן בזה שברכה לזכור לקנה האדם. והוא שאה
חטו לפי. וקדושו הוא חטו לוי. שהוא אלום הנפש ולעודה.
ונמצא כיום זה שיער לשני חלקי האדם. ולפיכך היה ראוי להקדש
שער מה שאין כן בשאר ימי מעשה. ולפיכך נאמר חמוהו ימים
אורן קדוש. וכאן לשון הקדוש מורה כעז מדה. אזר הבגוע על
ידי והוא שער הנפש החיודר כחן שרן. שהיו הקדושה הקדושה.

והרכיבך על כוונת ארץ. והוא שגד המך ורכבתך. והראיה שכתב
השבר היא שגד המך קראם יום הכפורים שגם כן העולם ההוא
קראו לוי. לפי שכלו הוא לשם. והוא הם כדורו כסגור נקיה.
כדרך שאז החכם כל ער יתן כדרך לבנים. והכונה לתקון
הלבנון וללבנים. ושיעור כל יום ההוא לו והוא הקדוש. ולכן
לא זוגה הרעה זכרה כיום ההוא לקדשו לפי שכלו נזכר
ועודי. אבל יום השבר שכתבו לפי דמיון מן הזכירה. וכבר הו
וכבר הרבאר שכתבו יום השבר היא הכרחה והקדוש שעלן
טאז במעשה כראשית ויכרן ויקדש אהמספר ההוא ככרב
נכרב אחר שערב הרעה. וטאז שזה אזה חזק לכתוב על
היין כונן לקטוע אדם שעורו בשבר על היין כי שיהיה
האדם כיום ההוא שהיין משמה לב האדם כמו שגד יין ושמן
לבב אנוש. ואין הכונה הראשונה בזה המשמה כעצמה אבל
כדי שיהיה אדם השכור כי אילו לא היה לו דמיון שיעשה הדי
האדם יום יום שונה וישבר. אבל אחר שיש לו יום קטוע לקטוע
סעורו על היין יטח יטח בשאר הימים. וגם כיום ההוא כדו
שיעור שזה ולפי לשערה קטעו על היין וזמן זכירה כי שחן
מעשה השם ולא יתאבל היין. ולפי העולם כעצמו קטעו כדרכו
החזון על היין שחן עת כסם ההוא חרוך היין לא ישרב.
לפי שהשכור חתוף דורו האדם בשורו הכנה ובפחונה חמה
כי הכנה חתוף והשכור איך חתוף על נסן ולפי שהוא דבר
חונה חמד ולא ברכה הרעה לאוסרו. ודי בזה אוסר רב
בזה אסורה הרעה על עו ועל עו וכמה אסורה הרעה השניה
בבואם אל אהל חוער כבר הרבאר זה שכלל כדבר זה ונתנו ל
החושבו.

על
מהם

ועוד אם יכפ. ככר הויין ויכדורו כעו ויועלוהו כדקדוק וכללם כחן
ונטאז הטוב חוזר חלילה. והוא קיום העולם. והוא טאז הטל לעת
יאחיסן יתקן על הארצה אנוש. והוא קיום העולם. והוא טאז הטל לעת
הוא כקון הקוף. ואיכנו לעת יאחיסן. והוא קיום העולם. והוא טאז הטל לעת
אזיז לל לעולם שלם אדוך. ולפי שכלל שט השערים הוסיף
מ טאז כמשה הררה. ואז לעת יטב לך וכלל המטה החזק
ככר החכמים וקדקטם. ואהב אדם לעבדו ונחשך אלה מן הקדש
והחכמים ונחמלה. גם שלח חן נחשו, אורח ואו, כפי ונחשו, לוי
כחלב חמו. עבדים על זה לפי דעו, אחר.

הרכוז הששי
לא רבתי

אחר שמה על קרון המך והשדורו סמך לו שלם יהונן אחר
כדרך אכזריוו נרשע כי אורה הינה נקראו רצחה וכאן למען
אורה לפי שהיא השמור העולם הקטן. ורבו המטה כל ה
הטון המטטור ככתי המך והנציא המטה לשון רצחה שה
כדעו הינד אכזריוו. לא לשון הינה הכלל. לדורישן שיש
הינה חורגת גם חמה לעשורה כמיונ. כו לין וסנצא כה
הרכוז השביעי
לא רבתי

אחר שמה על הרצחה סמך לו הקדוש הטאוף לפי שהוא כון
מ השמור העולם השפלי. כי כפי המעשים יהי העולם בעולם
ויזיקו ויהיה נחמם איומה כחסרון כל לפי שאין להם אכזרה
קדושים ויפסדו אורם וינכחוס ויחורק כן ינצח וינצל ויהיה
גם על הטאוף רבוא הרצחה כקראו כפי אדם זה על זה עלה
הנשים. גם אילע הנשים לפי היה האדם יוכל יתון וישחיו ויפס
כחן לפי שהנחה רגל כהשכור העורו. וכמו המטה חזק לעש המטול
למעט הרצחה ולמשל כה כון טאז כמעשה בראשית והון
יהשל כן ואנה ראשול כן. ורבו דכור זה כל חזון הכעילון
האסורה. גם חזון המאכלים האסורה אדם גם כן למעט
הרצחה. גם חזון אילה רחוק הדכור הזה כי החכון כה הוא
זה. הדכור החייני. לא ראוב

אחר שהקיד על הטאוף כה להקיד על הנשבה ואם באחדו קטוע
גפא. אהם רחמו כל נצבה גם נצבו. חזון או נצבו. דעו כי

בהם קיום היסוד
נהם עשבים חוזרים
חלילה. גם

הוא

שמה השמור העולם
והפסד הסוד כא

במשה יספר לך סוד כבוד אדם. גם כבוד הזמן וזמן ברכות
כי יתעורר הקב וקם עליו וכתבו נפש. ונתנה דבר זה כל
הענין נקרא מוחן וזכיר וזולה ואונסיה ועשית סוד שכי
נסתתת בהם. **הרכב הנשיש - לא הענה.**
זה דבר פשוט לשאור השלש בקורותיו לט כעצרו שקר
יקח האדם מוחן אחרים ורבעל האשה האסורה ויהיה
הקני ונחור וצלה מן לעיר צומו ולשפוט משפט אחר
הרכב העשירי - לא החמוד.
זה הרכב ראוי באור לשחוק דול הקודמים לו ולחטום כ
הרכבים הטובים ט החמוד שיש לו שן וזה הרכב שומו
נזקקים הארבעה הקודמים לו כי בא להזייר האדם שלא
יטן להנציח מוחו יד אגיש אשרו און טוח און חמוד ואש
כראו אורח השק כהרבעולו הרמים לפי שזה מביא לך
רצחה וטאון וזולה ועשו שקר ואנה יורע שחמוד
כס נבור קם ל מין שנו שקר ורצחה וזולה וטא על
זה הענין הראוי. ומפני שהקאום מביאה לך חמוד
שינה הלשון כמשנה רורה ואנה לא נקאנה טו רען
וכו רען כולל הכל כיה אשיר וחמודו נשוכן. והחמוד
כלם אעפ שלא יטין ולא שגור להנציח הרכב הוא חיר
שטין החיירה עלה הרורה כו. להחיק כל חנה רעה ובלו
ההרחקה. ולפי עטן זה החשיל טח העביון אל דוד החן
היש הרע אל חן נאורח נאיש כי כחלה יק לפטו והוא
שיכט אל העטן החמו והוא הרצחה. ואחר זה יראת
אחל והוא כשישגור להשיך הרכב הוא והוא החמוד
ואחר זה ירחק והוא לאיש מושל כבוד כחמן והוא כשיח
כשיחלה הצווח לקחול או לבאוף און לעבור על דבר
דרכי הרורה. **הרכב החמוד והחמוד והקאום.** כדור
הכחור כעטן יש לך להם רעור אחר וחקים ישרים וצו
דבריו לשקב חקין ומשפיעין לה לא עשן כל גוי ומש
כל ידעם הללגיה.

לום חמן רורה
כרס הוא גלגלה עליה רוב חסדו כירך וזה דיהב אנניין גלגל
לעם הלגלגיי ^{לעם} כיום גלגלגיי לרה הלגלגיי. לאון דרישה עמל
על חקיו, הרכב ככל שגאור כן ולעש אחרון ולפי שדוכ דבר
החמו והנביאי כאחרים כד. להנציח בהם געלה לכל טווח בהם
שט פטם. אחר מהם קלה משוט לכל יונע הלשון הוא וטטטן
ואחר נפגד חוכים חוק לחידים אחר דרישה רבה. ויאמר על
היאשון פטע ועל הכס דרש. ולפי זה העטן דרש דלל שאטן כי
ענינים ארכב ל ראו ורכור שיכא מפ הבה קושנין לו שט כרבי
ול שיהים לו שט שליוון. והשיך לעש והואו להאמין ט כל
רט שיכא כבואות או ל רט חכס שלם כחכמות ינצו מפ הבה
ופסוק זה שליה אחרו ויחס אורח לקראו החכמה כראש או
החומים או לר ששים לפי קרו. וכקב כראש חומים אחר
אלים חיים אקרא. וכקב לך ששים אה הכין פראים עתה
אחר ק אה שמש ט ענינים ארכב וחפרה שפד חישרים ונצה
ט זה שיעב וישכ בעט החידים וכעט העם ל כר וכר
כאשר הוא וחוק נל כר וט הוא לגעלה זולה והוא
הכב. והכב האחר הוא שאשעו הפטע. והשכ הוא שאשעו
הכב ולפי שהחמה הראונה לקח הוא על דבר ינצו משפטן
האטל זה הלשון. ונאמר גם כן על דבר שט נקח סוחר אל הכקב
ואם לא היב כל טע, הט, אל הרכב הוא אבל טע כעל הרכב
הכוח שיקבל חמץ האוון. וזו זה דרך אהיה הקבלה ^{הכח} והאמין
הישכ כשידגס הרכב ירע טע, אחרו והוא אחרו וקרא אפולט
כעלמון. והמשל כזה מה שאה רל אין דבר. וזה חוקיחין
אלה כחי שאחרו עטמן עליהם שז צו, הרורה אדם כי יאון
כאחל הרכב הזה כעטמן אחר, שלא ישיך האדם קיום דבר
הרורה והוא השך האחרון אלם כןעש. ובה והשגלעו חמוד
כהרודה עש על החוון. וסוחר הרכב הזה לכרוב מושל הרכב
להחון השוחטים ^{כרבי} שיראיו, אלם ויעלה כלם שטל זה החיירה
הרורה. ב

ול קלוג כל טעור ט

השחן אלן

וזה יקרא הדבר האמור בדרך המלה ויזכר דבריו המלאים כאן
 בדרך המלה הזאת ואין בזה מן טוב כי טובה המלה המושגת
 לקרא אונג ולפי זה שחזקת על חזק בשישוע דבר או יקרא
 וידע שבעל הדבר הגנוב חכם ואולי שישגל ויקורו הכונה
 או ישיג המושג ואחר שהוא כן ואולי לתקור דבר הדורש
 שחזקת ומהל וכן לך עשויים הטעם האחד כי ואחר
 שערב ככלל דבר אלהים חיים ידע כי לטעם נכבד והטעם
 הנכסון אל חכם ידוע ומפונס כי אחרו עלה דבר מסדא הוא
 כפי לשון הגורו שאה והחובס עליו רמזו וקשן סמיטן עלתה
 לל המפלים לך וכאן ז' שופים עומדים ומעל לך לרעב עלתה
 ופי השגת זה בא עלה דבר מסדא דנה מן שהיה סומן עליו כפי
 שהיה כניס כי הוא היה חזיר אורג כזה שהיה רודף ברבים טון
 שאה אונקיס רב אחרו עלה וכנש כי מן היה החזיר הקדוש שהרב
 הנבול היה מעמיד אחר ומלחיקו ומלמד אונק זה שהיה ברעף להודיע
 לשם לפי שאין טאה לכ הנבול להגביה קולו כהיון ולזה היה המלמד
 אחרו לפי שאין לך בלמוד הגנוב רק המלמד והרב קראו רבא
 לפי שהוא היה המשיך והשונה וכפי הרבא הזה הדרוש המכיר
 רב מסדא אקמן שהיה חכם מסורס והוא הטעם השני ה
 הטא לקור הדבר הזה היטב והטעם השלישי והוא
 המכיר לפי שהוא דבר נאמר על יסוד לרועה וכלה ולפיכך
 נאמר בשון מה ומלמד להעיר ולהודיע כי בא לרגע נבנה
 וענה נחמיל ונאו בעזר המלמד לאדם דעה
 והוא הטעם לשון
 ונאמר שזה המספר אשר החזיק מן רבנו הזה להעיר אורח על
 טעם הרורה כלו בדרך שלא רביה אצליו העור אנשים
 מלמדו כאלו אחרו המעורר בספד הזה בטעם המעורר
 הרורה כן חלקין כאלו שירבאי והכונה היאן רורה כי
 הרורה המורבס והטעם של המעורר באו להעביר הקור
 ולהעמיד האור והוא שקורס חזק ורורה היו אנשי העולם
 חלבי יחידים כועים בעקב האמונה ויחסיים פעלור העולם
 לפועלים האמתיים ולכן לפועל הראשון ולזה היו עובדים ה

אונג

אונג

מספר

הקללים והפסוקים ושאר העצמים ולכבודם היו עושים אונג
 לקורו כי אדם לעבודו העבדים הם זה שאין מן רגון השם
 בעבודה ההיא לפי שכל המורבס והשמים ועושים שליחו השם
 והלכותיו והוא לבן החלק שאולי וחתיים לעובדו כפי הכר
 שכל חסדו ומחשבתו ועל זה באה הרורה לרודיע אחרו והטאוו
 השם הפשוטה אשר מחשבתו כל ולק לבן המחשבה והל אין
 כגון ועל זה טמך רחלה למנוע בקולו לבן והשמישה בקולו
 הנוח המלוד והחקירה כל חלקי העולם שהם י ובכחיה השלשה
 חלקים ישמע קולו לפי שבאור הכתיבה וודע שכל דריס ל
 למחשבתו הנזכרה אשר כזה וכבראן וישמירם לעד כי אחד
 מהם כפי זה שהטעם עליו והוא לבן נחמיל אחרו עור
 כשעמו והשמיים במחשבתו שחר המלמדים החלקים כן עלמור
 ועל כך זה השין יחזקת המראה ולפיכך נכבד כה וזוהא י
 פעמים על כך זה נאמר שלש דקדושה בארואה לעשיה אחר
 שיאה י עשויים כן חקורו והם הכסא והכיסל והמעל
 לבסוף והוא שאה קל י כגור אחרו קדושה אחר אחרו
 קדושה ואחר אחרו קדושה קדושה ואחר אחרו קדושה קדושה
 קדושה וזה אל שלש הקדושה המאמר בכבוד ונבואה לעד
 אהים יונק השלם סדר הכבוד כסדר יחזקת הביאן שאה שראה
 המלה החיון נאמר החיון האופנים לפי שזה הפעול אלה קודמו
 בלמוד להגבי השמיים אבל החיון לקדומו המעלה לו לקדומו
 ההשגה בלמוד כי קדמו המלוד היו באופנים וכפי זה העטן המאמר
 כפי חל ליה טאה קוקן י פעמים קדושה שאים טאה לבדו
 קדושה שאים חיון הקורס שהן טעמו סמא ככרן אינם רואור
 אורח קדושה שאים נלמדי השגור ששוקים לעטן ומשורנים לפטן
 למעלה אינם רואים אורח וככלל המאמר הזה לקחם לפי סדר
 וכפי העטן הזה נאמר במקורו אחר רוחו י לחיך והשגות
 להכנס חלון קדושה הוא החיון אהים ופשמון לרד קדושה כי
 קדושה הוא ויכוע שהכנס דלמן נאמר על השעם השפל הזה והר
 קדושה נאמר על השעם הגבוה כי לפי שההיים הם החקורו
 המורבס המורשים העלונים אשר כארץ וקראו לפי רבוב

ש

על המנה כן הברטם על היד לבחון הדע הכפל מן המכרים
הכיום המה הנדלה הם הכופרים האחרים שחומר היסודות ^{הנפסד} והנפסד
הנפסד ^{הנפסד} מעשה השען וכאן הם על להנודע שהכל טוב לפי שהכל
הכונה בכל להנודע הנפסד כפי הטבע שהנפסד כן דקרון העשר
לקבל מזה בהפסד טוב אחר ואל זה רוח החכם וגם ישע טוב
ישע כן ראש הפסוק כל פעל ה' לעשתי וכבר טארו הרב המורה
כפלק השלש כס ית' ולפי אונת ה' הבאור רוח אצל כסוף הפסוק
על העשר שנקו עליו להדק כחומר הנפסד לעו הפסד אשר הוא
אחרון ההנהי וכפי פשוטו הוא כדרך הני אשור שבו אפי על
יד הישעם ופסוק השם או הישעם אומם לפי דקרון עטן הפסד
החוז הוא טא' על דקרון הנפסד לפי הטבע שהעשר הוא דקן
לחומר בבונה להיות קן לא על הכונה הראשונה ט עליה יאמר שהוא
פעלה ואלהי ירחם פעל השם כמו טא' כן פעל ה' לעשתי אם
שידע כן לעטן הפעל אבעטתו שהנא הנפסד און אם שיאמר
לעטן רעון שהכונה כן הכונה הראשונה והיא האנייה להנודעם
אל השם כפעל אומם ההעדר ייחוס כפעלה אומם הוא
הפעל כהנפסד החומר הזה הנפסד הוא שאמר וגם ישע ליום
רעה דנה כן וגם הוא נפסד בכונה השען ליום ועה לא שהשם
פעלה והוא טא' וגם ישע דנה כן כלה טא' כן אשד פעל ה'
הוא דקן טא' פעל נאשעט הוא טוב והוא אמצא כדקן
כדקרון של ה' חאיר והנה טוב און להנודע שהנפסד הוא טוב
כמו שבאר הרב המורה והוא טא' און דקן יורד הנהגלה
ל' שהטוב הוא הנפסד האטון שאין הכונה הראשונה כדקן
רע והוא שחייב לבדן עליו כפי להנודע ולהטיר שהוא חמיר
הנפסד העולם השפל ההנה הנפסד הזה ואם הוא חלק קטן
ונכח בהנפסד אומם הוא י' חמיר הכל בהנפסד און הקורן
על ידי השלשם הנפסד האומם כיון י' וכיון ואומם
כדקן אומם השם הנפסד כן יכיר הכל ויורו שאך המורה על
אמצע הנפסד ולזה אמרו כל כדקן שאין בה הזכרה השם
אנייה כדקן וכן אומם להיך חלק העולם הנפסד כן שידע

הכל ויטרו אומם כדקן העולם והנהיך והעמידו ואפסון ושאר לבן
עמיר זה הדק דנפסד כן שהוא אחד ואין שט ולפיכך אומם וגם כן כל
כדקן שאין בה חלוק איה כדקן לפי שהיך חלה מורה על הממשל
וההנפסד טא' ל' לבדן ולפי שהנפסד והמשלם בשעל על ידי
אומם כדקן כדקן רוב הכדקן על לבן כדקן והנפסד להעיר ולהנודע
שהכל האומם ט הוא טרע והנפסד כדקן השלמה לעולם ואם יש
אומם כדקן רכס ואומם שהטא י' חמיר או העולם כל כן חלקיו לא
לעטן ולא להנפסד אכל כדקן חמיר האב על הקן נקרא רחום וכפי
הדע הזה אומם הדקן כדקן חמיר כאיל אומם כדקן דעלע על
עולם כלפני דיהב אומם רעונא ואומם דלכר זה כולל העשה
כדקן ונעשה כדקן החללים הפ החמיר העליון ועל דקן
האומם כל החמיר קצר אומם ונעלמן כדקן העולם כדקן
השלמה ואל יהיה זה קל כשען שהר הרב חמיר כדקן בא ה'
החמיר כדקן להעיר על דע חמיר או על השען חמיר ולהחזק
ישו החמיר שקדון לעובר הכונה ולזה נרמזו על זה ועם עטון
רמזו להנפסד הנפסד להפסד האומם הקודמו בעבורם שארי
אש כל חלקו המורה על טא' היו אלא כשפוטגם לבד ולזה
שכדים הכעלם והאשרנה וצבא השמים וארי העובדים ט'
הקדמא אומם האומם וההחייב חלקו האומם חמיר נשאוק כל
המנה כדקן טא' הייעוד הכדקן הזה על ידי הנפסד הוא שט יען כ'
קדקן העם הזה כפין וכשען כדקן ולכן דקן חמיר ורמי יאומם אומם
חמיר אומם חמיר לכן העם יוסף להפסד או העם הזה הפסד
ופלגו ואכזה חמיר חמיר וטעו כדקן כדקן כדקן ואומם
כן הפסד הוא חמיר חמיר אומם חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר
לבד ועשים חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר
הם לכן אכזה חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר
אומם חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר
כן וכדקן וגם חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר חמיר
כזה וכן ישנו אומם לקבל האומם ולתקן ולתקן אומם ואין
ולדון

ספק אצל שבעל הרוש הזה אשר המרוץ מן דבריו ביאר אותו לקרע
 האומרים ולעז עברב הכאווו הווא לאורך הענין וכר שיטת
 הלאוור דין יוזן נפי היה שבאנו הרבה האומרים בנורה ובכרתי לל
 וכאשר הדבר הזה היה שעלם חרב חכמי רוננין טון שהיה שעלם
 גם מהם דב רבי- החזונו, העמזון, ברונב ובלמוד עד שסם הור
 רם כחילן. סקס אב כנורה אב כנורה ביש, וכאר דכרוב
 בטלנים להם יוכיח האומרים עד שילע לן קר, סגרי הרורה
 והרלמוד ואם הוצא הזכר מהסגרים ההם העט כספרו הנכב
 כמעט הדכס אונן שני הלגמרים ורפקחה לראון, ולחביט
 היה שלון היון שמים אלון לעז לב ולא שן לפי שהוסרן ככרו הספסו
 הספסוים הנשים שהיו חכמילים מן הראון והנראה. ולפי מה שא
 שנחשן כזה היון ככריון בא הרוזן שנכרב כספרו העבר
 כעמיה החצו, על ספירה חמשים עם ושכנשו, הוא חק רנו
 ולהגרי-ל היום הווא נחמ היומים מן החוער הכאשון אלון כתי
 שהיוון בא הנאון שכאהבן שהוא חונה היומים וגם השעון
 נמצו, הוא סט, ספירו, העוור. והרב רבי השור אונן כרבן
 טעם הספירה האו, לחקור ולבע, למה נבחר זה החספר
 כחון רורה וכשט היוכל ואין להשיב ולומר ט הוא על דרך
 הנח, אחד חלקי האיפער כחון שיאמר כקצ, חקומו, ט אילן
 היה זה אמו, לא לכוה אחור, למה היה חקקן כחון, השכשוו
 עם חטן היומים עד שאזו שבע שברו, רמיומו, רהייה. ורבנו
 קרקון מן נאחרו חנה לחיט ונתי וחנה לחיט שבע.
 ועוד למה הרבס זה החספר לעור. ועוד למה תקרא חן
 השכשוו, ועוד סקה הענין כעמון בא טובל ואזו וספרו
 לן שבע שברו, טעם נחא שבע שנים שבע פעמים. ואחר
 מן חנה והיו לן ותי שבע שברו, הטעם הרשע ואוכעים טע.
 נחא לקרש טע, החמשים וכחון שקרקן סם כשברו, הטעם וספר
 ובלל מן השנים וכקרוש טע, החמשים מן קרקן כחנה האחד

ספסוים

בשכשוו, ימים ובלל מן הימים וכקרוש יום החמשים. וכברו
 הטעם אונן. טול יספור ארבעים ושמונה ויקרש יום ארבעים
 ורבעה. לל הפסרן חמשים יום. הא טכר חונה חט ויקרש יום
 החמשים כחול. ואחר שמשאין הקרקון הזה כשכור, עבונ, וחוקים
 ושמשאין שהוא חיי תקופה, וכקבל, לוננין שהיא חיי. העשע,
 הנצחית לן כה לענין זבול ונכב. נחשט זה האין לחקור
 לחקור הדבר הזה. ונאמר חקונוני יבא לן מן הקבלה האומרת,
 לפי דברי הרלמוד שהלורה נרצה כיום אחד וחמשים ולא חלקן סם
 ו יום וחמשים חלוא שן יום. אונן כשבעה מן וחמשי אונורה בשעה
 מן. אבל לרבי כלם נרצה בחמשים ואחד יום כחון שמשאין כ
 כהלכה היה. לרבי חמשים אייר דהוא שרא עברי עברה.
 ונמצא שעה כסיון הזה יום אחד וחמשים. ואחר מן יש לשאול
 שכן שאולו. האחר, אחר שהלורה נרצה כאחד וחמשים למה
 קבעה הלורה החספר בחמשים ולמה לקרש יום החמשים. והשע,
 למה יואמר ט זה היוס מן חקן למה הוא כחון ססדרן כברה
 וכבלה לעור מן רוננין. ונאמר הכל מורים בעצמך דכעין
 לבס יום שנרצה מן הלורה לש. נחא נשך ללח חפטי שהיה
 כשעה כקדש לרבי חכמים. רטח לבחן. לך יום. הוא איכא
 לחיור. שהרי לרעו לא היה חקן למה לא כשעה כקדש ולא
 כיום החמשים. ועוד לרבנן מי טחא. מהנה יכנה כיו, החקדש
 וקבע החדשים על פי החייה ויבא אייר מעבר וקדש יום
 החמשים בחמשה כסיון. ונמצא שאין מן חקן למה אל
 למן חספר חמשים. ולפי לויי חרש סיון. שהרי כשעה מן נפאד
 וחמשים נרצה הלורה. ועוד שאלת החכמי וחוכמי
 זה כמה טעם. למה לא בא כנורה כפי ט טום הזה נרצה לבס
 הלורה כחון שכא הטעם כחן החלו, וכחן הסכו, אילן
 השלשה דאוי להבובן כחן ולחקור השוכה עליהם. ולפי מה
 שאמר חונני ויודפי. הרב המורה אכרוב מן הקרוב אל
 נחמק עלן ש יבא מורה דין.

כבר ידע שהקטנים הקדושים היו יחסיים פתח כחון כל הנמצא
 לשבעה כוכבי לכת ולשבעה קלגלים והיו יחסיים הן הקטנים
 שהם חלקי השוכה השבעה עליהם והיו יחידים כל חלק וחלק מהם
 לבוכ כוכב זהם והיה אמונתם שהשמש הוא האלה הקדול
 לפי שהיו נראים דוכ פגוע בעולם החיה וההפסד וזו נאמרו
 היו מקבלים היכח נאמרו החמשה הנשארים זה אחד זה סוף
 דבר כלם היו אלהו אולם לכל אחד מהם היו יחידים האלה
 וכל אחד מהם עבד כשאר האחרים ודעה זה לפי שהיו
 מאנים ונראים שבעליהם וכבודם ושאר ראשונותם היו
 דתורשים פעלו בעולם הזה עד שהיה עבודתם והפגם עליהם
 וכפי המספר הזה אולם כאלהו היו יחידים ק' ו' היווים כל
 חיים כחו שהזכיר הרב המורה על אנשי האבא הזאה הקדוה
 גם הרורה השדה על המהפך הנזכר בספרה על כלם הקוסם
 שהיה שכלים עובר עין וזוה לבאו ק' מזכורו ולהקריב סוס
 ק' פנים ואילים כל זה ספרה הרורה להודיע כי פגעה האמונה
 הנזכרת כראובם טעם הטובים והקלגלים בעולם ולפי שכל
 אחד מן הטובים היו מוצאים לו חושלה היוקרה ושאר הטוב
 ועזרהו הכל כמו שחלק אורם לכל העמים ולפי אהבו טמא
 אבשה שבעה חושלו עד שהיו קוסמים על דרך המספר הזה
 כמו שרוב יונק על זה שאה יחזקל שבעה שבוש שבושור להם
 והוא טמום על קסם עבודתו ורננו יונק ואימן ל
 יקען כחכמן ורשע חטן הוא סיון ואורגב על פגועה עד
 רננה ליה שעה כנחמון כדיה וזה היה סיון אל שון
 שהיה הקדושים האשור הקלגלים שן השע והרבעים כי קלגל
 שבו דרך ומזקים חזון כי האשור לכל אחד ח' ולחמה
 ולבוכ ט' ולמנה ח' ולבנה נ' עד שחזרו שחשק הראה
 היאשועם לפי האשור האלה שהקלגלים חמשים היו לפי
 חט האשור השבעה ואחד לפי האשור הקלגל האשועי ט'

כחון
 נשין

הנשיע לו ארבע עליהם ולפי זה השן היה הקדוש כיום החמש
 ובשאר החמשים להננו על האשוע של ירועע ושן מספר
 חוט כאחד ק' סכמי ישעה שאה נאור החמה יהיה שבעים כאור
 שבעה הימים וכן הזכיר ל' שבואו זכריה שכל ע ור ח'
 העור היו מ' הנקרא והם חט להננו על האור שהוא לעוד
 לבא מזמן וזה טעם לשי אורם על הדרך האמנה שלו שעה
 בשור הקדושים ט' הרורה הרמייה הכאה לרגל גי קדוש
 שעה רחלול להחיות וללמד כל האשועו רחוק האשוע
 היאשועה הקדוה ירברך השם ט' לו לבד האשועה והאשועה
 והוא האשועה לכל לראש וכולם אשרנו עשי כמא כון שאה
 נבא האשים לך אשרתים ולפיכך הזכיר הזיה הרורה
 שלא לעבד אחד מהם כלל כי שלא יעלה כלב אדם שאה
 חים חושל ומשון כאשר יטוש בסוף לא רשעה לך פסל ולפי
 חדע הקדוש באשוע הטובים אה הרורה וכן רשא עתך
 השייה נראיו אה השמש נאור הירח נאור הטובים כל כון
 השים זכור והשבתה להם ורוב האשוע הרורה כון לו
 לחור זה הדע וכן קצו המספרים שכלל כמטו נאור
 נראים ט' מספר השבעה סוכב כגורה עד מספר יחור שלם
 וכן חצית כהרץ ייחוד ק' כהעם וק' שפרוה כן ימים
 ובשבע חקיס ק' פעמים נאין ספק שזה המספר לקבע
 אמונת הישרה ולפיכך שאספר ח' ק' וקדוש החמשים
 הרב הטעם לחמור האמונה הכעלה ולשי ולרש ולהכו
 כי אין חושל כאור זולתי וכל המוט חושלוק נדרוג אחר
 חושלוק הקדוה וזה ידע כהשך החמסונג וברגל
 החוטבים והראיון כתיבה הקלגלים וראשונותם שהחוטב
 חים יכחון שכל הקלגלים צריכים לנטע ראשון כון
 שהבחר ינשי המוסר וכזה הדרך טרע להם חצי אור
 השם ואחרות הסשוטה כון עכזה הדרך כעצמו דע

נבחר

ואולי רבקה כעל מרונה השליו. כי החכה כמשה החן
והמאור בשלמים ויהיה על דרך ט עניים ארבו. ולשם הפנים
הנעשו, ויהי על שם חלקי הכלה והם המעשים. ודע. הם רוח
לדע האור, חוקש לו דבר אחר. והקויע רפלו שלשן החלקים
לדור עין קטש אחי אחר, ואח להודיע קטש אחריו אחר, להשיב אחריו אחר, לשלוח.
להשיב אחיים אחר, לשלוח. למה כי שרשן האור, כאשר הוא אחר, וסוף הכל להשיב
אחרים אחר, לאלו. ויהי כי כט, שלחון האדם בעולם הוא
לחוד ולדע, האור, וכשיהי אורן ידבר כן ישיש לו החסד
כן אן ישיב אחיים הראויים לשלחון האור, עלן כטן ט
החשבה האחרת, הן האחרים הנבדלים כאור, כיון שאח
הר, אחרו כלבבם על השכבה ודוח סלה. ואחרו לשלוח
כור. ויחורן מהנא דרך כבוד טון שבא ישתק ישיבשין.
אח אשך רב עוהו. והנמן לוח ט לפי של מעשה
השם טעמים של ידי חוששים כמאמט וזולג. ודורן להשיב
האור, שישן האחששים גלה על אמרגם. ולפיך כר
לשלוח. והוא שאח זל עשה לן נאח אמן עוהו דחלק
שכה זכור דין נאח על כל אכר ואכר שכן. וידע דברים
אחך נללוג, כחן הראשון במעלה והוא הרש. וזה חלק
ציון להכונה וכו, והוא לעל חרוב כט ארס ע שם יחסך
להם גלה דרך קלה כפ מה שהיז יחזום כן. ואולי יאנו מ
הכל לקרנב הכנגם שלו מן החורגש. ^{לפי שאינם יודעים מן החורגש} ^{לפי שפני זה הנכדן נחשו}
להם שט חלקים אחרים במקום החכה והכטה. ויחזו לזרם
הן יכונה, הוא חכה נסוך חנה טנה. והחלק השלש.
ונחסך להם כפ הכנגם. ולזה רבה רנה לשון כט ארס
ואחנה וירך ודבר וכו' וכו' כהם כרי שיעלה האדם למעלה.
האור, מעט מעט. ואח חופש שיהיה חלבו, כהנס ומי.
קרוש. וידוע שקרוש שם לרבו שלם נכבר ויחודר הפך.
השמש, שם חול ט הוא חנה על כל דבר חסר חולת. לכל ול

המחשבה
אחיו כלבבם על השכבה
ישיב ישיב טעמו
אח אשך רב עוהו

הוא לזרם מן החורגש
המנה וסוף חנה טנה

קרוש האמטם קרושין. וכן השוחשים כקול והשוחשים כרושין.
וכרשן זה הראשון שהרבה להם כקול, הוורה גם כרשין.
הנחשו להם כחור. ישר להם החיים הנדונים ושיהיו להם
החלבים בין העוהדים ולכן אל יופארו עם אחר עליו לחוד
שלא יש השם לו מן עין כשכר הגוה אחר שלו כאחר
כפונש לפי שפיה הדיאל הוא דבר נעלם לן ושיחזו אפי
החמשים ואין ואחר הדבר הזה לעשים ולקטטם כגמלה
הלמוד ולפיכך היה הצדק כרשין הראשון למוז כרשיחזובו על
זה כמה שזכר במעשה כראשון, וכמעט חקוהו כמנה
והי לה הכמה כמה שזכר כרשין הראשון כמנה כי אפי יי
הוסרן. ט מי שהשם כרשין לו וחור, וזה נכבאר בחקוהו
כי הוא לחיים האחרים וכן בא הנה כאחרו להינעם חלבו
כהנס והי קרוש. וזה השם אס יתחם לזרם אחר נודע
כמעלה אצל האחרו, הוא אצל במעלה העלוה כדרך שיש
לנו להשיך אחרים אחריו לן עין ואחמך כולן קרושים
נלבר שטרל הגוה כראוי. ואחר היחול הזה לו נשאר
וחלק לעוס עם להיות להם מעלה במעלה כן עין אפי
רזש דברו אחר והיירב לו סגלה חל העמים. וסגלה הוא
סס דבר חסד שחזר קיים כאור שט סגלה חלטים והלדימו
ולשון קול יעשה לו סגלה. כעכא שהכתיחה ליונעם סגלה אצל
חלם העמים וכן באו דברי חשה האחרונט אשור. יש הי כחור
עם טעם כה אישך אונג ט שזעה האחרו, ואחז און כחור
כשזעה ההיז. הי כטן חלמט להי השמים ולהי הארץ לבדו
למ לב ט חרש ודוח חרש יתן כרובים לשמוע כקול ולשמוע
כרוב ולתקיים כח חן שט, ישל טעם טי, גשוע, שלמים
לא רבשן ולא נבלגן ער שלמי ער.

המחשבה
אחיו כלבבם על השכבה
ישיב ישיב טעמו

הוא לזרם מן החורגש
המנה וסוף חנה טנה

הוא לזרם מן החורגש
המנה וסוף חנה טנה

סגור ואלה המעשים.
אפי שוחים השפט עשה צדק כל ער.
דע, רזש

הוא לזרם מן החורגש
המנה וסוף חנה טנה

כט. הוא שהוא האשר העושה רביו במשפט. ועושה זקנה כל
על ש הוא עליו וט איפשר לאדם לעמוד זקנה כל עת. ובא
הערוך על זה ה"ן כטן וכעונן הקטעס או האצל. וגם יתראה
כל ע כצן כצן. וטוב זה לש דין הרש ט זה כלטן ספק הוא
פעל טוב על זמן שיש לו לעודם כעס קטעס אדירוס ויראה כצן
ולש זה הדש סובל ענין אחר כצן הנצט כפשו בהעלות
על האכלכל רבין במשפט. וכל הענין לשם שמים. אבל
לפ הפש נראה שהוא האשר השומרים דרש השם ויועס
שבו עושה משפט נצקה כארץ כל ע. ולפיכך בא עושה בה
ט כטן קרס לו הי יחלל וכוונתו. ויחיע קול הבלתי. ול שני
עס ולטו ארס שישן זה והמשנים לו ישעיהו קן חצ פועלות
לפיכך אה אשי שומרי משפט ט כשירש זה יעשו דם ק
זקנה ומשפט להחיותם כדרכו מדעם אונת ט קן כוונת יעשה
כארץ. טמן שאה העביר דין עש ואכילון הלשן היוו הדעת
אונת נעס יי. וזה חכמת כפשו אל הדברים. והשם כוחיו
כאשר טרו כשני יס העד לו רבין כסודרו האכילון וכאשר
השומרו אחות טן שכאן בעשור הדברים והודיעם חיו
משפטיו הצביעם כל ע. וככל חקום לתיוס הישוב האדיט
העין לענין ליון האדם ולפיכך סמן פשו. ואלה המשפטים
לעבור הדברים לענין שנין שליון חין האדם חונן כחט
וכאחזה כלב ער שיהיו הדברים מסודרים כיתהם כדן
שיחיו אלה עם אלה. והנזן סודר גמלה דית עבר עברי.
יחיה העבדיה. לפ שהדברים הם הם בעצמם וקבועים וטו
להשוו ישר החיות. כסם לפ שהם טלם עברי השם וכלל האשה
היוו כא ענין זר לפ העין הראשון ועם הובנתו העל
יראה ט רב חופט. והענין הראשון בענין זה והנזן
והוא שיהיו חסר לו שמה שעבר. וזה לפ קדושו העם
זה שישו רבשל בעל הטור כעבר העומד שיודע אלה

הכלל נבחרו ה שמש קול
הכלל

דן עש ואכילון חן טוב
היא הדעת חונן טמס

הענין על אשה

וזהו שיהיו חסר לו שמה בעשור היוו האמון חיון טבע
האשה לחסור על שוב חיקה כדבר החיון האמון אל זה של בעל
הכל יען ולא יקטע על אשה. וזהו שסידר דית החידו
סיור כצן קוס. ואחר כך סדר האונת. ואחר כך דית קצ
עקס כרש השומרים שא איפשר זולתם אחר שישו ינא
חי כט ארס הראשון קן על ידו אחרים נל הדיעס הנזכרים
כאן כדן קצרה הארץ. גם דיעס רבוס הפכה הגורה
לענין שכן המבוכה לו על קן כל ולטו על דין פט ולטו דין
דח. ולטו אחר כדלמוד חלל ולטו אצו כגורו שבע פ. וזה
לפ שאמר הדין הוב קדושה ואיה כשאר הארץ הגורה.
וכשעשו כט נח על הקנים לו שטון אלטו שיסדרו דית טעה
לפ שהעלם עשו על הקנים. וכבר קרס לו זה וכן היה דם
אחר חון כגורו על מה שלטו שטון כפיוש שהמלה ההי
היא הוב חסורו לעופטים להביא חקי המשפט כפ ה
התקף הראיה לדריה. וזה רב טון ער חוס כן האונת.
גם לחומים ולכל בעל האלטה היה חוס לקבוע חקום כיתהם
טון שאחרו שאין חדום להראו כיתהם ל הי שיאמר
ל חיון העמידין על חיון. וכן רשאין הספסם להמאר
כיתהם על כל הי אצור ל ספטה. וטון שאחרו כהאן
דעבוד כוחות רלעו קיעה לקנעה למסקה. וכדן שאה
אחר חיון דיקולעו וכעתו איחוני דאור לחובה טונא
דליו דיהו ודלילא דיעבדי עליה כט חונן וכן ל טונא
כה דין הוא כאלו כראב כגורו. ול העוב ענין לעובר
על דבר רגיה אחר שצורה הגורה לשמוע אל השופט אשר
יהיה טמים הם ואל זה הענין טשך מה שאחרו דית
דלמנוש דית ט. אחר שמה דית היא קדושה וא
איפשר לכא פרייה ט הענינים האחרים כן ע ארס
הם על רגלה והחלן הוא החושל כארץ היא דאן הוא

עלם לכל הכת

כפשו ט

אשעיהו ל ספטה

דית וחלפונא דית

אל דין שגזר חוקי לבב כארץ ולפי הוא מ סתור רב מן
 הגור שיהא דין דין נעון אמר מ וזה דבר צדק הש
 האנולו מ קרוב אמר שמש מ רכס גס קצ חסדי חזור
 הכלמוד היה עלה על רעם להחייב חזין הזה בזה של
 עלה על לב שאין והוא מה שאמר ספרן ראשון חזין
 והוא שאלו אמר חזר מן האמוראים הוא אמר שאין דינא דחזין
 דינא ולו שחד השעם ההוא אמר סוף רב מ לפי הענין
 הזה היו עשים קרב הדינים טמי חמי הכלמוד לפי סכרם
 טיה שיראה להם שהוא התורה טובה כן כט אדם כל מה
 שלו הינה טמאוו ואיה על הסברה ההיזון מן על סוכר
 טון שאמר רב הורה זמן וזוהי מה שעשה על פ כו
 עשה וזה טעם נסמן למה שאמר הנשפט ושעמם ברב
 החשפט אין לין אליו מה שעשן חזוןו למה חזוןו
 שהוא מורה וחסד לרצוא החשפט לצור השם חסס
 עתהם נשטנה שאמר טוןו סכר הים לים לב כערל
 סרוב לים יפטו ולפי סרוב הדינים עתהים אחר הסברה
 ולא ערעו חזרה שכרוב ולפי חזרה סמל פו ער
 הנשפט להחיר האופטים ולומר להם רצון מה חרם עשים
 מ לו לאדם נשפטו מ ל רע מ סדך החשפט הראוני
 מ כט אדם הוא להדמות כדך השם האמניא והחשיו
 החניאוו כאשפט מ לרדטו חשפט טון סקס לפ
 כאחורו הלא היזן הדעו אורי טום ה ואחר שהוא
 מ השם שפט כאשפט ההוא וק הנוסכול שיאמר מ ל
 טבור האדם למה כעבורי שאט חמה ארבע מ כעבור
 השם וכחבור ולפי העשיעם האלה אמר זל ויהי מ
 הדינים יודעם מי הם דטן ולפי מי הם דטן ולפי הענין
 הכרוב היה חמה יושב ודן ולפי היה צדין לפי האו השם

מכאן סדרו החשפט

הם שבע עשרה
כך היה חשפט

מה חרם עשים מ ל
הם נשפטו מ ל

א היה חשפט חזון טום

על פדיון ודן ואחר אכחו לו אופטים והרוב הקטן שהיו
 יודעים לצדק מ כש סכרוב היו דטן טון שאמר ושפטו זון
 העם כל עי יאמר הרוב הקטן יפצוון אל חמה והדבר
 הקטן יפצוון הם וזה נערב כרובי קודם שנערב עשו
 הדבור וטאוו כספור ההוא שאמר רבו עלה עשה זר
 הענין הדבור בענין יצרן שזול מ אום זון הרוב הזה רעשה
 נען לים טעם ערד וים כל העם הזה על חקונו יפצו
 סלקה נאמר מ ככאן השם ועשה מ על פו וזה הענין
 העשה טובה מ לכו למנס נערב פרה אחר כרובי על
 יוצו גם לחכמה הקדימה וזה מי זני פשו חזין מעם
 חקן זו עעמים חזר חסס האמר שהוליעם
 כשפיו הזה שאין מ או אופסו לו אורס להיזן שלמו
 סוכן שלו יסור דבר ולפי נשחק לעט אחר שהי חמה
 וכו עלה שיהא של חל של שיהא לפי מן סוכונו חשון
 ליעט יוצו השט יאמר לקבל האווה והיושר
 חל אדם גם מ יהיה האדם החיזר ההפז פתון החקל
 גם מ חשם אחר נראו לטעם ההפז החקל רכרו שיאמר
 זוןו טוןו כשזוחק זון שיכרוב זוןו גם מ טוןו אום
 יטבא ואתן חשן לבחן בעל האמורו ההוא ור האמורו
 לבו השלישי אמורו ההוא נחשט לשל
 ולמטה לעמוד חמין ולקוב חמין כמו שהרבה
 כאחורו מ לכו רב רן הוא וכאחורו מ היזן חכרוב
 וכטרבם ליעט העמים וק כא הנה על עמידו חמין יעל
 ערד נעל קיום חמין וגם כל העם הזה על חקונו
 יסא כלעם פרוג ויקחו מ רזוחה

וספטו או העם כל
זו הרוב הקטן

אם זה הרוב היה רעשה
נען לים וכל

האדם רן הוא

הי ירדנו חשפטו

מה ירדנו חשפטו יפצוון כפפה וים כלפי יפס

למנוחה לבי ובעיני יומא דליה ים כפרו ונאמר כי
 ודעו קן לה אשר שבה אפתייה או השכנתו ים כפרו
 חלש נאלי אעתי יושב כפר עור יתלך סלה
 רש המעשים כסוקים אלה להשו האדם אל הכלבה אל
 כור המקדש לחן סם ולקריב קריביו וכסוקים ים כפרו
 טור פיוסו דט לבי זרוב אעתי אף אע חלש ואומר
 ט הטע כהם והחשן כארס כהלכה אל כור המקדש ואל
 כל כור המיוחד לסם כחשן וזולתו היא להשו לכל כורס
 השם ש אשר זכאו הנטש אל מקדש אליהם תרנו השם וכן
 השם האומר הונו שן עלן כל כור שאין הוא וכאמר
 ככריהם זל אם אורו וזאו אל כור אש אשר אל כור שן
 כל מקום אשר חזרה או שתי אכזר אלן וכרבתו וכר
 הרבאו ששן זה סודו החן וסאשה ספר המזוהר
 שגריהסן אלן ככרה החשן להשו על העשן הזה ים
 כן קרן עאה שהיה כעס זה טחזור הזה והוא
 המורה על ששן זה היה כסוף החזור כי עוב יום
 כקטיין חולת כחור הסודסן ככור להי חרו כאהל ועי
 ואילו קיה העשן כפשוטו לו לבנה אחור היה הזכ הזה
 והחוככ ככור זכא ויעול והוא שאמר שהסודסן
 והוא השירה המעוטה ככור השם כחור והגירה שהיא
 השירה הרבה והמוקדו כאהל רשעים והלא השירה כן
 הכאן או ככור וטר כרן עונה והגירה ככור הרשעים
 והיילע למו כחור הסודסן ככור להי חרו כאוהר
 אלבים לסיך עאה לעור שחול רשע הוא כיו לשם הזה
 חשן הטבעי יב לב האדם נע ואש שירה הצדיקים
 היא ככור וכרובו גר חר הכחיה חל העולם הכר
 והוא שאר ככרן שאר זל יב ענה חרו כר שונה ומעשים

המזוהר

ל כור שאין הוא

המקום אשר חזרה או
אכזר אלן וכרבתו

כי קיה כחור סלה
כאהל רשע

שלקורו יום

טובים כעלם הכאן חל חיי השולם הזה וזה לפי שששן
 האומר והחשן החדוקים סם והוא שזר או ידורו השכנתו
 ונאמר זה החן דרך הסלה טור זה אהרן הוהן והקריב
 חלש כן כן קרן רש להשו על הכונה ככור החשן וככור
 החשן וככור ככר כחורה כור החשן או כור הכסוף
 ולכאו זה ספר כן ששכנתו חוקור וידורו אחר
 כספה וים לבנה כפשי כר שלן ענה החולן סם ויתאר
 שהלכה היאן היא רבלו הנה אכל הוא שגספה העש
 נגלה למשור השם וכר הגכאר זה סם תלדורו כפ
 וים אורו ושמו או חשוי ככורו כעלור כן אין
 החשן החשון כהלכה לבן ולא ככרה ים כן האין סלה
 חורו אכל כרין כט חל כדש או השם נאר דרשן
 והוא שאר לבי וכפשי ידעתי אל ליהי רנה ליה שאין
 הנה רגיה ככורו חן הכר שהיוו חיע הכרין ים ככורו
 כל בליה חיים כן ככורן לה כורן לב היוו ככורן כן
 הדורו לא זולת זה ואין לעור להכאו על שאר כעל
 חיים ככר חוכרין או כדעיה חיעשין ככרן כור או
 כין כור המקדש או לקיור אשה והולר כעס כן יענה
 כור זולת כענה השטר כן אין הארס כעל ליהם זולתו
 ולהשו על זה נוסרה הכל על לבעלה ל חן של
 ככר ככר חרבים לבי שהשואין חן חס כן חס סט
 קיום חין הנכר והמורכבים והחשון חסם ולפי
 שהיה ככר עליו חיד חין הזה ככריה שאר הככראים
 כן ספרו הגירה החכוחו סגאים והוא שכרן חזר
 לבן כעל ליהם ואחר כן כעל חלשועו לחיו ל
 לעזר לקיום חס ולשירה חין כן חיל חין ככראים ככור
 על דרך שר בעל חיים לה הנה שאהר אלן כש חרן

זה ידורו השכנתו

ככרה וים לבנה

לבי וכפשי ידעתי אל ליהי

אבל הנאה הוא אינה נכללת עי' יחזקאל ויפדו חזק ט
 העבד חייב דנקום גם כן כל מעשה טוב בכל לחוד ונעשה
 ונבואה וכלל לכל גשע יוצאה כמעשה לעל הכח הוא
 או לאחיים אבל איש כהנב שלמה עמו ט אין פעלם לן כל
 שם פעל העשם אין פעל רק עצמו אבל יו שכוונתו לעוול
 אחיים או לרצוח או להפסיד טאחיים האלה לבד אין
 ידבחו כל אלה והם לן והוא שנוג הדרך אחיים לן האה
 וסוף האיש הזה להשכר טיו שאה לפי שבו גאון ולפי שכל
 גבו דוח והוא שיה כמותו איש רעם להרועע ונצתם
 טהאיש החסדל רעם והמוחב אעלם סוף להשכר ט כן
 הטאק חלה הזוג כעשן הזה טו שאה א' הרועע און
 ולא לעוול כל רע הרב הטוב ט יע ייע אחז טוב איה
 והוא שאה עליו זה דודי וזה רע ועליו אה גם כן החכם
 יתן רע אכזר אל העשכ והוא השפע השכל שהוא הדבר
 כן השם וכן השלמים וע' שרן שהוא חזן העין ליום הדין
 החוד קרא יום איד שהוא צדק איעור ועל איבוד הזמן אה
 וכו' אכזר אל גבו טוס אידך יאן כן שלא יכנס סם כדון
 איעזב רע ט כל ע' ז צדק איעים והשכר טיע ההוא
 השוק אעל והוא השכר אהו לעולה אראשן כ' הקרוב לן
 כאהו והאח הוא החוק כבחה אבל השק ועלה אה החכם
 כסוף הפסוק טוב טק קרוב הוא דחק והוא הטוב
 כאחיו י' אהב ככן הוא גם כן זה העשן טאה
 כפשיע חקירה ע' והינים כבחה אהון רעבם כערה
 האשט הוא שפע כלול לפי טכש והוא חונטא לנאמן
 והוא קרה וחזק חקירו עליו ומושל כן יוצר והחושל חקירו
 ע' הוא על כן טאה ומושל כחון ויעזב ע' אהנם
 יש תקוה על זה לחושל כחון אבל כ' העשן הטוב ויחשו
 להכעיס ולחמו ריב אבה הרקוה כן ט כבו השן סו' רד
 וחסדו והוא שנה ויחייטם כבחה אהון וכ' העשן

ה' אחיים ל' האה
 טו חזק ולפי כ'ו
 רעם להרועע

דודי וזה רע
 ויע אהון אל העשכ
 וכן אל רב כיום חקיר

טק קרוב אהו חקיר
 וזה ככן אהו
 כפשיע חקירו ע' ויהי
 כבחה אהון
 ט' הנבוי והחושל
 כחון העשן ע'
 ט' לחושל

הזה הקדים לן חדיטם יטו קהול וכן עצומים יטו' והוא
 כגון עשם לתקודי השם הישנים כהנהג האדם כהאכל וטאשן
 וכלל לן ריב האדם לפי טקול שירע שהוא כוון חקל לן
 אחר והשונפן וטוור החלקים הוא האשכר הויב כדן טאה
 זכרהם עלט אל כ' ר' חייב ט' וטען וכן כע' וכן דעית
 הפרד ט' הע' אה השאל והחונה וזה הטוב הנהג
 החנהק לפי השם ט לן חזן טאין קבל ידוע כן החויד
 והשונפס ייעזר הויב כערהם לטעם או לטב אע' כ' ט' ט'
 ולפי עשן זה הרעה הרעויה רעם גאל כל העשן לכן העוול
 להפיל להשכר חדיטם כ' וכן הנה השכל והפרוד כערהם
 כסוף ע' שלט ונעשן השכל כחדיט' על דיוכ ונע' חודרין
 והוא אהון וכן עצומים יטו' טו טכו זול איעור יטו' ועל
 חקיר הרעה היה ע' רב כערהם ויהי צדק השכל להע'
 כל ע' חקיר וכ' הכח העוול החודשור וטאשן לחמו ריב
 עקרה צדק וטקרה הרעויה כפכו זה והוא שחקים לזה
 ויהי צדק חודשן טיטן וכ' יעבו חקירו וזה גם כן חכם כעשן
 איש עשיר וכל חקיר חקיר ולפי חקירה האה היה חקיר הויב
 לל חקירה הרעויה שהשכר הויב והחדיטם כטע' הרעויה
 ול זה העשן חשט טאמו על השן השכל והחכם חטו' ע' זה
 רבוע העשן הראויה והטוב לפי העשן לחזיק כ' וטו' ק רבוע
 העשן הפרוה ט' להחוקה והוא החקירה לכו ר' ועשיר יעה
 עזוב רעה כן שהקש חרוב כדן רחמטם כלוה שהוא חרוב
 כפדו ויאה וישט אעט יטק' לן אבל העשיר והוא חדור
 הרעוה הרעויה הוא הנדס והעשן ועשה עזוב כלוה אסרהל
 כיה טאין ראני לן להסרבל און טאין ראני לארס להסרבל
 כלל והוא חרוב הנה ונה כ' השכל על רחון כעקשו' ע' ולאו
 שרנים והוא הטלח כדיוטן אבל חרש חוק כדון הישיה ק' לן
 טעו ל' יטה ויין ועל' אבל לוקח הרברים כפדו ולפיכך הוא
 חקיר החקיק כקרוכ כגון שידוע כדון חוסר שכל' ט' חכם
 כחשט אחר שיעורם רב שיעור חקירן השאר האחרונה זה חק' ט' החכם

חדיטם יטו'
 עטמו וטו' ר' ט'

אל טו ר' חייב
 וכן וזוכן חוש

צדק החושן טיטן
 חכם כעשן חקיר ע'
 זול חקיר חקיר

רחמטם יטו' ע'

החיה כחו שכל יודע צריך נפש כקמח וחיבת על דרך רשאה
 כשחלה הנפש וימטרן לעמוד לפי יגיע הטבע או ליתע כחמון
 אז טוב לה עד אכזוב כיונה אבל אם יעשה זה האדם שלא
 על דרך רשאה אין זה חוטא על פשוט ולא יחול אונס אבל
 אכזרי ורבי ויהי שחמון המך כפי הראוי לו לפי חילוק הנפש
 הוא צריך ומסיד והוא שאם החכם יחול נפש איש חסד
 וישיר אחר אכזרי כ שם קרוב האדם אל עצמו חסדו גדול
 כשחול לעצמו הראוי לו ויהי שחמון דקס והוא השעב שאין
 אכזר ורבי ויהי חיה אשעה אחר דלם חולה כ השם איש כ
 אונס המך אבל אזהבן לזהב הנפש כדון עמידה האיש וקיום
 החי כן שיע הקדושים באוניו התדמים לעצמו שליון כעב
 כרע האחיון כל חייט עשי כ הם אכזרים ופועם וזניסר
 ליהו ששפס הנזכר ככר הזה יהו הנפש החטאה ויהו
 שהחול אונס הוא חסיד ולבר כדון שלו יחן למך כ
 החיך אונס ככנה הוא רע וצריך להחזק הקצ הזה חזק מאד
 וכדון ק הקצה האחר כככלי ההרקה והוא סלון יתן האדם
 כדון העשים כ יחיה כן האוהים אכל ושרה כ אחר
 כדון כ חיל כל סמך נבאים ופחונם שאור בעל חיים לש
 שאונם יורפם הטבע כפי הטוב בהם אבל האדם שטן לבס
 לו השכל למחול על הטבע כפי הראוי וצריך שיהיה חיל
 קבלו וחן ינשע נשם ואם ישק דדון לחוד ישר הדרך
 יסל כיון שאם החכם הנלך נעים ינשע ונעקס דרעם
 יסל באחר ואל זה טון הנפש לו באונס כ השם אחווש
 זוכר והקבל כפי שטנה שכל ונס דון אחא כישע להם
 אל הקרי נשם אלץ נשם והחילק על הדרך הנזכר והו
 השם צוחונו כ השויה היא השויה החיך חסדו ורעסר
 והרע הזה לא הוצא החקרא חידו פאטון כן קרע כן כן
 סם כח להוטח האיש על קיום החילק החיך הטובה בהם ונס
 אח עס

כדון נפש כחמון

נשם חיים חסד
אחר חסד

כדון להחזק

כל חיים ינשע ונשע
דכס יסל באחר
ס דון אחא כן

לא על זכרון חונתך ועליון קנה דחיד ומהם דכדו ומה זוכר
 זורה יכדעש ושם דון אחא כישע אלהים והטעה כן להורות
 שער השושה יהו כישים האדם דדון לפע כל אשו ישר
 או דנע כן וישטל דדן כיון שאם כן האסרשים סוף דר
 שישושה הוא לפי השען הזה ואל זה כן באחיון כ כדן ענין י
 דכס חיים וכל השעלונת חסד לו האיש הראוי לאיש שיהו
 דדון כפי השם והוא שיהיה השעלונת והעלם שסל פינוש
 אחר זה טוב לפי השען שאם כן ואל זה השען גדול הנשע
 הינה הטעה ככר החסד והקדוה אכלו שיעו שקטס אעל
 שאם לצדק הקדוה אחר שחקים כח לבס על הנשע שאם
 שהוא חלק החיות לעב חן הדכרים שסל להטוה האדם
 ולששים כוה כן הגויה לעלן הקרל להשו האדם שיהיה
 השעלונת קבלו כל דדון ויהו ככר חלק הנשע והו
 שיען כל דדון לשחונם שהיא שער השם השלמה כיון שאם
 היה יחין שחול השען כן אם לנאה ונני אויסר לו שלא
 אויסר ער כיוון כה אחר שחטוב אלה קטנה שחאה לו
 כחמה החזק והיא זאק חיש זה אחיה רנה שיון האדם קר
 קרל וערע קרע הקרל עניים קנה הלא יוגר נאון שיון האדם
 קרל של נהיה קרב הקרל ער קנה ושעו ליה כח כחמה החזק
 שהיא צוהר העשיר לז יוכה והול לו יאעט ונס של חו
 החושבם חן הצדקה הוטלה חמה זו כיון שאם הקרלה ולא
 יהיה שם השך יד והקדוה אכלו שחמה כוה כחמה זו
 להשו האדם כל דדון לער אור השם ושלו ישים ככר חוש
 ויהו ויחמו כהשם והונו שער השושה ואם כן נשא אחר
 חו שם יצ לפקדויהם להשו האדם ולהודיע אונס כן אין החל
 טעע ככר חיל קבד לא ינשע ככר כן וערע הרבונה אכז
 לב ויהו חקוס הכר הזה שחמו חקוס אונס השענה ועשנה
 שהי כר לחעל החיך החסן שכתו השען חל כל ונשע החיך

לא על זכרון חונתך
זוכר גויה יכדעש

כדן ענין י
כדן ענין י

היה יחין שחול השען
ליו

השען לא יוכה זה

כדן ענין י

החין שכתו השען
האחר

היה יחד לבב האבן אל כל מעשיהם וכמו בארזות השום היות
 יחד לבב האבן אל כל מעשיהם כפי שהבאר במקומן והכל ל
 לבשו האדם ולהודיע שהכל רגלי כל האדם לא כוכב וכל
 כוכב חיל וזאתו היה כן הנה ענין אל יחזיקו ליתלם לחסרו
 לגלגל חזון נפשו ולהורגם בעל כחו והודיע שהיושעה
 היא עש הרחוק אל חסרו ונפולתו ההיא איתה כפי הדבור
 רק כפי כיוו הלב שהוא כפי השגה והודיעה באעשה השם יי
 וכחסרו לעולם ולהשוו על העשן הורה הטנה כל האמון והוא
 הטנה במאה זו לגלגל העשן על הפקודים המתו השקל
 להודיע העם שאין יושעם חיוכם וכל השמים ט הם האש
 והנזו שאז ולכן יהיה כסם עת כפקד אורגם וזה לפי שאין עין
 האבן כעין גמילה ונענה ונמצא כן כי הגמילה או הנענה
 היא עין כמחית עשיו אבל האבן הוא עין כמחית ונענה
 שהוא הנאזה וסור הכמחון כלהים האין נתיחוק חלבון
 האחשבת ואין כפי זרועם ולפיכך ראוי לבינו הנתן במחית
 כמחיתם לו כמותו והוא אמת על אף הושרל הזווג האמית
 כפי שהשגה אורג הקאזה וסור לבס מהשם כמו שקדם באמתו
 ולא יהיה כסם עת כפקד אורג כי כן אל אתר והם תש השקל
 כפי שבה האמנה וסור האמון האמתו נלגי יתן אונג השם
 לבוא אל כוכב יג לפי דקדוקם כסם וכמחיתם ק והמחנה
 הזווג הנענה ראשונה כפשה הורה לגרונתו ארעם שהיו
 יסור אל כוכב השם והדכ דמין טב דרך השברה כמחית האמו
 חסנה לית כל אדם מתו השקל ככל שנה ושנה של זה דמין
 כל השבט וזה פסוק לו טא לענה לדורו טון ששק רכס
 ע שחברו פועו הפשה על פסוק ט בשאן וזה שט הרב רב
 הוא כאלו ט זה יתן נסחין לה העשיו לו יכנה אשפוק
 אשפוק הוא כן להודיע על כל אדם חוש המתניב כשאר

זה יחד לבב האבן

הנה עין אל יחזיקו ליתלם לחסרו

העשן על הפקודים המתו

יהיה כסם עת כפקד אורג

הוא לגלגל שם המתו השקל לעת קובטו דבור וכאן
 הקבלה שיהא זה כדש אור שהוא סחור למו השלם והשעיה
 שם ימי הקצו והחם והקיק כמו שבה השוה ימי גשוכה כשאר
 שהוא אחר חמס אל טון שובאר כמחיתו הכל לעשר
 האדם כל דרכו הן ככסין הן כמעשיו לגל חלק לבשו ותל
 לעת טון שבה סוכיהם תס לז ותצו לבס ים כל זה שיק
 האדם לעת הקח צין שיכין ק לבשו על דרך שאז ול
 מעשין יתן לבס אמים נאול הט כל דרכך דענו יודיע
 אנו כל דרכו הוא אשו יסלם השל קלגו והנזו המלם אח
 תיים וזה לפי יתן לעשיר ולכל באשו הוא והנזו שהעשיר
 לא ירבה והלל לז יושעם של אתר חכש אדם הושו כדו לעין
 למ טנה שליה וזה אשיו לן שלטו יתק חטטו רכס
 אבל לבב חלק חתלני ית חטטו של סין חטטן קטובי הט
 שקל שהוא עשר גלגל נאוד החוכה ואז החמעט ולבר שיכין
 או לן לשמים כל שמו ידע ידע חק הנפש סוך חרובו
 ולא יוסף עלו באשו הוא אדם אס לן יטורח לדוסין על דרך
 נטאה כמו שהוא טל כמכע שצין לן אידתיב ידו ול
 יספר לן החנה הכמטו אבל יגיד כפזו ע שישנו על
 החנה הכמטו כין השוה כזיר שבה לעזיר עצמו חן הין
 וההנבאו כשערו לפי שהיה מטה אחרים וכן ראוי להרש
 על דרך הפשטה הנטו כל מי שבה אהדך החונצע ואש
 ים ק שהחוש הנטו כשם הבא על הנוש כקדש יי
 וכנא ק שהוא חכמו אל שדמין שט שקלם היה להעיר על
 דין הפשטה שהטת אל פשוטו אל הקנה האחד צין
 שישלם להנחמתו הקנה האחד וזה לפי שכל מ השעו
 כמחית חק שקל כקדק צין שיכין קטק כשע שקלם סוך
 טא ארבע כן נהג השם ט החדוש הקדול היה לו כא כל

אל מעשין יתן לבס אמים

השיר לא ירבה והלל

חלק החוכה ואז החמעט ולבר שיכין

סא אהדך

ועשם להחיות כרובי ויהי העבד ישיבה גם כן שמיני דבר יי קניני
 סדום ויהי יחזקאל הנה זה היה שני סדום ויהי שבעה לוח
 זעורה הקטנה היה לה ולבנותה יד עש ואטון לו החזיקה וזה רחל
 לבנות סדום הינה שהקשרו עליה כלל והזכרה במקומו רכוס ועל
 הדרך המטר כפשוט ויראו אלון ולבן וכל שן האלה היות לפי שכן
 קיום לשוב עם האלה הזאת ראה השם להעשש עוקש שלו היה
 כהיו לו לפשו ולכן לאחיו להחיותו לרצונו ט יש אלהים שופטים
 בארץ והנה השלם הלה כעני הלה כמו שמוסר זה על האמה
 ישיבה בסאמאה בשלה רביבה וכן הוצאו לעבד הזה פסוק
 אחד לשון הזה והוא אמרו ויעזובו פלגים ראשונה על חס
 וכן סנאן כרוב זכיה סאה וזאת אשה אחו יושבה בדרך האמה
 וכאר לן החלוקן האור הנשעה ולפי האדם הזאת היה עשש יוב
 אנשי סדום הם הנהיגו האלה שיבטל בה היישוב לפיכך כעלה
 היא והוא שהשלים רכבו וזאת על סדום ובמקרה ורבה יורה
 ונעשיתו לעשה לפי ואסור זונתן כאשר היונה וזה לפי רוב
 השם הישנים לעש הנע כה להשיך הטוב כדבר שיש הינה
 והוא הקרב כעצמותו נפש האשפש הזה כזה האמה על
 עולתן קטנו את אשר עשה לן עולתן כצאנדים האחרים
 ואחרי כצאנדים האחרים לעשר האדם להשאו מן האלה
 הרעה הזאת הפושטו בעולם זה עש זה וכן כאלם עשאו
 כחונק כהן שנקאו והאדה הזאת היא כשיקצוף השם על
 איש או עש ליעה השש יעזרו טו אדם לעשה וט ירים
 האיש ראשו השש או השם ימנעוהו הנשם וזה האמיעוט הכון
 מעשתי השם הישנים ויש לו אודם לעבד ט כל דבר יש לו עת
 וזמן ויבול והוא שכח לפי העשן הזה כעבוא זכיה ותקן
 לבול אט קוצף על הקימה השאטטם אשר אט קרפטי העני
 והיה עזרו ליעה והנבוא יומיהו אה טמן וזמן ככל והלון
 איה או נפשו אל רצון בעונה ט ער תקמה היא ליה ויחול הוא

דבר קניני סדום
 אה העשן סדום אחו
 נהגלו קניני עולה

היה בשלה רביבה

הבניה נעשיתו רב לפ
 חסיד ויהי כהם רחוק

כזה את אשר עשה לן עול

קניני חקיעה האמלם
 קניני ויהי עזרו ליעה

השלם לה וזאת ער וערה אנט ער לן אר כל הארצו האלה כר
 סאטט חלץ כלל וכן את הנה השדה ערב לן לעבדו ועברו
 אמה וזה כן נאר כן טמ ער כא ער ארצו גם הוא וזה
 הפסוק למה ליה שאף רחל אטל מדונן היה טמ וכל ער
 כן כן ואעפ שאן נזר כסטר רטל אויל מדונן האחר
 אטט כסטר חלביס שהוא שזו ראש יהויכן והצאק שנספיקה
 הלבנו נבוסטט כעצבו ראוי למה שאויל מדונן הוא היה
 כן וכאלו כן כן טמ ער ארצו וזה לפי חספטי השם הישנים
 שזו לרעט לו לבוט השש מן לבוט עכב החיוו שטרפון
 על אשר רחמנה ולפי הנמשך למה הזאת כזה האמה לטונו
 זט עולק שאמר שהיה רמון השם להנבואו האחרים והיו כבוד
 חולל הוא הראה רבלי האכזמיוו כעבע להשלך האור
 האמל כמו שאמר אשר קרן כרן וזכר כן על התשלים וזכרון
 וזה עין ויגע ולא ירא צלמים וזה העשן מהשחור העולם
 לפי שכן כן זרם יקרה אוים כעע שיחלם כהם נאס יעמדו
 כן אדם עליו לפי יול אדם להם והוא מן האוסר ומקנים
 היישוב לחול עליו גם לאויבים ראוייה החולה בער ההודו
 ולפי הארץ חלול על זה טגה הנורה לחחור או זט עולק
 ולטו חשבוהו הרע כני לחחור זכרו כמטרה היות ט זכרו
 האדם לעש הוא חלעל זכרו והוא זכרון לפי השם לאויבים
 וכזאת הוטה יהיך מה שאף על דבריו למה אינו מן אכזה
 כטן כרן חרדט כרוב אסור לפי שהן הרע שהיה חזווע
 שלטן ששלטן לבוע טטט חולבו כקס להשליך היהודים האמלם
 כלעו וחרדט ואסור כצדקה העלם ועל כנחא כזה כהם
 הקדים החכם לפסוק זה ואמר כטו לראש דרין ופי דשעים
 יספה חיים רנה כחיים רעשוו ואסורו רין עלון כמו שאף
 חיים עלון וסמן לן זכר דרין לרובו נשם נשעים יירק
 זמן הקלה כפסוקים אלה אהם הדרך השגור כהם הוא

יער עני לן אה כ
 האלה כר יבוסטט

ועברו אוים וזו כן נאר
 ער כא ער חקיק גם הוא

אשר קרן כרין ובהיות
 וזאת עין ויגע ויא

חייב
 אוי חין
 כרן חרדט

כטו לראש דרין ופי
 חיים עלון

על שכן אדם כעשוי. כי רוח הושע הוא יצב חרוב והיבש הרוח
 הוא השלשן. יבא וילחם ויחיד בשלל כצאון חרוב הכר
 המיוט הראשון שהעו חזן והוא טעם שלא יקרו כצאון נשט
 ושלטו ועבדו לו וכל אשר יצאם חרובו יצא אורח טחובו אין
 נחלא חזה והאים השלם יצאיו אחר כי הציג הקצה והוא
 שאף חרובו לפי ששון כל יחוט כמו שאף החכם אשר
 דרתיים כל יחוטו ולפניו יסביו חיוה חום עב אשר יהיה
 לאיש וכה אף היסל ה' ועל זה נחזי קצביה חרד החכמה
 כאשר חרטי על קדובל חס החכמה הנבואה והוא שאף
 הנה איש צדק שמו והחכמה יצאם וכה אף היסל ה' והוא
 ישא חזק ויטב וישל על סאון ומה והרובטן כי אחריו
 חזקו צדק שמו כאר ששן החכמה החזק ואיסרה ואחריו
 חרובו יצאם לחורב ט על השלל החקיע כששל חר
 לזכר כי הוא יקבל חשע חשע כדן השחח החקיע כששל
 אחר איה כח לו סיכא כששל כש' חלבו ואל זה נחזי כאחריו
 נאווה צדקים כאוור טנה וכוונ' עלי חרד וכראה דש
 ונאוסט עשבור חרים ואף חזק על וטאור כקר וזרה שאף
 כקר לו שבור חקיע חטור כשאף חאונ' ושם יחז על
 עטן השחח הנחזי והודיע שאיף שאף החאמים החטלם
 חשע חשע און זה יאוכ חקן ויהיה לו כול טון סאון
 כי לאין כוונ' עש' והוון כדן שאף ישק אטמ' אין זה
 כי אס כיו' אהים ועל זה חרן אף הנבוא וכה אף היסל
 ה' חרזה כן שפחנה היה דשא או חזק חס' עליו ויש
 על כסאן ומשל החאמה החאונה לו הנבונה לו חאון
 חס' ולפניו יחוס לו הספא יר' והחלק החיוט יהיה לו
 לפתן חשור' לא ירחק חחאן וזר לו ישב טיטהם וכשעש
 הוא החזון חכמם לא יהיה עזר כבור החוה הוא הנב' לו
 חקר' כי חזק החוה כב החשיו עליו שיהיה כין' דת על הנב'

ושם צדקים כל יחוט

מה חשע צדק שמו והחכמה
 יצאם וכה אף היסל ה'
 ומה יס חזק ויעב'

ואחריו צדקים כאוור טנה

לאין כוונ' עש'

הוא העשרי האחר אף בחנניהו נבואה נלחו יהיה כשעש
 עז כבור ה' צבאו' כיום ההו' נשם כשעש הוא חשור
 ט הוא שאף על חרבו חרע כמו שאף חשע הנבוא כשעש
 כיון חאונ' חחמה' נודע שהנאן אוקל חשע כסף און חחב
 און כשעש נחשור' כן חחיון חזון ולקח ט חרבים
 החאונ' כחזון וחלפא שם צדקים לחחיו החחאון
 וכשן זה הוא החחח עם הכח השלל' שהוא עון חחיוטם
 חחיוטם ולקח חרבים החאונ' חחחיס וחסלה אונ' ואל'
 זה נחזי החכם כאחריו וחח'ו טנה' לפעש' והחח'ו חוון
 טם לפיט החכמה אף העשור כסס חחיון החזק כמעשה
 כראש' ועל זה חשעש ט החשיו הנבוא עליו יהיה עז
 כבור וכו' חחז ינחל הנבוא על זה נאונ' נחיר' יונ' שלם
 קר' חחיס' לו ישבור כה עז' והנאן חסכה לחיון עז' שלם
 כטיטה והנאן שאף ישע' שלם חחיה כין' שטיטה' וכבד חרבא
 טם שלם חשע' כחם ט הוא חחיוה על כל שלחו חאונ' האוס'
 וסון חשען חזה עורס לחיון חטו' לברכ' לשלם על חאון
 כחיל' חח'ן כדן טטא כרטיהם לו ועשו ונעהם כראשיהם
 ועטם חח'ן שטיטה נחזי שאף הנבוא והעשור' חחיה לחלם
 ולחוט ולחודעה ולח'ן כן דכט' לחכרון כחיל' ה' וכבד חחזר
 חשע הנבוא עטן חחז על חחיון' נאונ' חטו' כין' לבטן'
 וחחיון יוטן ויהיה חוטן טכ' ר טחורחון עלול ואלו כשין
 כוטון יכבא' חחחחח' על חחז עטן חחחח' כבור חחחחח'
 ט כן ט' וקח'ם כחחחח' על עלוח'ם ועל חח'ו שלח' וחי
 עלם לח'ן לח'ם אהים' וחחח'ן חזה חח'ו כחטו' האוס' אר
 חשע חס' חל זה חחז החכם כאחריו חט' חחיון לברכ'
 וכן ח' והעשור' חח' ונש' כחח' חח'ו' והחח'ן כחחח'ן
 לפתן הנבוא שאף והעשור' חחיה ולא אף חח'יים' וחס'
 חח'ן נעשיו' עחח'ו' נש' כראש' חשע' וידוע שאין דין

ולו יהיה עז כשעש
 ככ' ט' כיום החוה

כשן כין' חח'ו חח'וה

החח'ן וזו חח'וה כחח'וה
 טם חשעש' וזו חח'וה
 חח'וה טנה' לפעש'

ויהיה יושל קר' חח'וה
 יעב'ו כה עז'

ועל' שלם חח'וה כין' שטיטה'

והעשור' חחיה לחלם
 ולחודעה ולח'ן לב'

חטו' כין' לבטן'

הכבוד והנהיה להמשך האצטרו והנשידה גם כיוון האדם שבו
הטבע העשיר לטובותיו הקרובות וכשהם חכמים להחשבת
המלכות ההוא ואחריו הנבלות כארץ והנה כל הארץ יושבת
ושוקעת רגלה כן שבו שקעה מן המלחמה כי כן יאמר
כשבו המלחמה מן הארץ טאו שכא כושעיה נמה שקעה
כל הארץ פתחו דעה ואז קרא ליה שחזק נע והוא כיו
הקבורה ואז ראוי לומר חזר זעמו זה שבעים שנה כט
יה שזכר שבו כמה שקדם לכן כפשוטו ויהיו היה שנה טל
הכד החכמה וכא כהן הקבואה על גלגל בעל והוא למש
חורטו יונתם כי השקיה הירב למסר גלגל יהויתים טאו
שבאו רשי גלגל והחכם ר' אברהם אבי ועל הדרך שהענין
הכל כמסר חזקה והאמצאות אחר דבניהם כי בפוארד
יהיה הירב על שש עדים יהוא שכל היחול הזה בשש חקונות
כחקום אחד טרב והיה כאלו שבעים שנה אפרק על חלק
כל וכחקום אחר טרב כאלו גלגל שבעים שנה אפרק ארבע
וסוף רבו כי לפי שד הקבואה דרך טעם חכמה הירב החכמה
לחוק יונתם חונס לפי ש החכמה טאו על הענין הנכח
כחזקה הוא שיהם אורה אל מראו הללה והוא טאו
כיה רבו יהיה אל זכריה וכאר אחר כן מין הדבנה והיה
דאנו הללה והנה איש רוב על סוס ארנס והו
אל לא כנבלו הטוב כי הי שטבע טעה חל הודע טע
רשי וזה רבו שהטעמו עליו הפילוסופים נכח הדבר הזה
רבו כפי פירין אחר חונס האיש השלם הי שחזרו
וכמו לעולם הטוב ולא ישמע קול המלחמה והוא בעולם לעול
ועליו טאו אש החמה הנה העלף כהן לך טיק ועשע הוא
עני נרוב על החור והוא יקוע כי הוא מרוב הענים והכח
והאכור כאברהם טאו טבו ויחכש אר חמות וכאשה נכח
נדבכים על החמוד נכחו רבים וידוע כי החמוד לוי יטן
למלחמה ואין טבע החייה כן והוא גם כן משורף כשם הי
באר עד זה ואז ועל עיר קן המטו להוורו על חזק ארם
לחור

לפי כיוון המעלה
ארץ והנה כה יין

כמה שקעה כל הארץ
שש רנה

השקעה זה שבעים שנה

המלך לקבל ע טה
המלך לחזק יונתם

לפי שיהיה כח
לפי שיהיה טעם ויחכ
החור ועל עיר קן
אחור

אין כולן יאמר ואין א טבע הסוס לחוד חק ועוד טאו סם חשור
כמו שש עיר נקרא ונאמר גם כן טאו שש ונכח כאין קטור וטאו
סחך לך הכור ונכח סוס נכח קטור המלחמה והאשע טע האיש
זה והטעם רוב חוסרים וסוס חיושלים ונכח קטור המלחמה
והנה היה ושש וקטור המלחמה היה אש טעם עליה יוסף הכבד
נקראו דרך על ישיבת כאין ולפי הענין הזה טאו על גלגל
הסוס אין המלחמה קול כן להשוו נכחיה היה קול לוי לטרו
כחיל ללפי גלגל טאו טאו חזק דרך לכוה וזה כל יחזק
לדור הטוב הענין ועל חזק ההוא אש וטאו חור גלגל העם החולבים
כחן ועליו טאו והיה כוס החור לוי היה אור יקרו וקטאון ופוש
כן שכל היה אש לבר חל עם האור יהו אכנס יקרו וקטאון רנה
כן היה שקט וירד עם השלך וכן נראה לרש המורגם וקרו
חל היה הסחך כפשוטו כל הסחך ונכח קן טאו שיהיה
בחן ההוא לך היה אור החסוד שזין להם אור שבעים רן טעם
חוקלים וחכמיתים אור ונכח טעם הסכה סוס האור אל היה
אור חזק בענין והנה סחך לך נחמה ומה ינס אחר ורעלי
רנה כן שכל היה דרך החזן המודע טיטא יוס אחר יוס אל
הכל היה יוס אחר לא כחן טאו כגריה כיו כחשיג ויה עב
ויה כק יוס אחר נחמה טאו לא יוס ולו ללה רנה כן שכל
יהיה יוס חזק וללה חונתו כי הכל היה יוס ואור והוא אחר
וזה לער עב והיה אור ואחר כן כאן כי האור הזה היה
הרבה והענים טובים על דרך טאו כי עתה חקרו חיים כאון
טאו אור נחמה סחך לך והיה כוס ההוא טאו חיים חיים
חיושלים נחמה האור חזק ועל דרך זה דרשו רל להודים הו
אורה ושמה ושן ויקר אה אורה מן רנה טע טע חזקה
ולדה אור שמה זה יוס טוב וכן הוא אור ושמה כחן
סחך לך חילה טע שש אכש על חונתו ויקר אור רשען
טע וטאו כל עני הארץ טע טע ה' נקרא עליו ויכאו חזק ולפי
שהם החזק היה סכו ל טוב האנושי ולפי שרש חקטם טאו
הדור עם הנבונים שביניהם והם חק זכריה וחלכו לעשו נח

והכור רוב האיש
וסוס חיושלים

יהיה על המלך
קטור

והיה כוס ההוא
יהו או יקרו

העצום
לא כן

והיה יוס אחר לוי

והיה לוי אחר לוי
ולפי קטור ללה

טעון חקרו חיים
והיה כוס החזק

חיים חיושלים
לחזקה חק אור

ושן ויקר
טע חזק על חזק

ויהי הסניס האול ולו יעבור זכום שהוא זכר הצדיק וזכר אורט
 הצדיק לבנה שהיה הוא הינם כצדקו וכחמתו שאחר שנטר
 נמנה בטבע האלק להשיג להרצו ולתובן של היהודים ונבב
 אשר נבב ונחנם בטבע האלק אין להשיג כבב כדק חתום
 להעברו ונחשב האין הינה מעלתו האורו והוא שצב על
 היהודים על נפשם ולהקם האוניטהם ואיש לא עמד כפניהם
 כי נפל סחף היהודים עליהם לפי שזמן טועה האלק שאין להשיג
 אשר יזיר והוא סודקת ואח"כ נפל סחף הדרכי עליהם
 ולפי הנם הצדק הזה קבצו יום לעצור כן אחת הופעה שלהם
 והוא שחמו האדם כעצמו ושחמו האוהבים ושחמו העשים
 כי כן ואין לכל כעל מדוג טובו שישיב לכל איש ואיש לעצמו
 ולאוהבם ולרבים כל איש ואיש כראוי לו והוא שקבעו יום השנה
 ושחמו והשלה מעו איש לעשרו והמאמר לטובים ודקדקו
 הכוונ לעשרו אמו וסוף ולשע עשים טוב והוא כי לו יחול
 אכיון הקרב האין ולפיכך לא נשאל האמה בעט אחד ואין
 חטט אום אחד חטט שם נבב כי יתן לאחד כחצוץ לשם
 כי כחצוץ החשפה הטוב רפעל השם לטוב אבל כעשיתו האמת
 היחידים די בעלום אמו לאחר כמו שאה וקרב לך חבו כי
 הטוב לאדם לשלום ולשמחה כחבו אחד שיכנה כן לבלו
 כל לבן וזה גרשו כפשוטי פסוקי השל ^{כחצוץ} רע"ה חב"ו
 אל רעבה וכיו המורה אל זה כי אמו ראוינו אחיית רבאל
 ליישם רבים היה קרה על כל אחד ואחד ורביה האמה בעלה
 ולו רמ לעזר גזירה שאין רוב המור יסלקן לשמור בה והוא
 העם שלא קבלו יום טוב לפי שהיה קרה על העם לפי
 היום כבלו חסודים כן העמים ער שהגדה בזמן המור
 החושב כחשש אלן אכזה חל וכל ער שם עזרז ושאר
 הזקטם שכאנשי כבו הקרלה והחזירו הרבה לושנה הוד
 שנקרו סופר דברי וי וחקיקה על ושל השם כחצוץ דם כן
 דקה נרגלה ויסקר אום אשר ימא לפיכך ואשר ימא לפיכך
 ואשר נמשח ואשר ימאין ולו רביה ער כי כצאן אשר אין להם
 רעה

כי נפל סחף הדרכי עליהם

השלה מעו איש לעשרו

קרב לך חבו

ויעצו אכיון חו

ויקיים כן חקו של ובעד לפי רשם לבי ויעז אנבם רע
 והשל יועד חקו של וזכרנו אט אז כרוב אונן כווי שעינין
 ונקיחותו לן כרוב עלם חסל פשוט אטו ועשין פנים
 פשוט כיו היא כרובה כפשוט אז
 חקו הרבה לפי שהיו חקויה
 פשוט ויקהל וסודי ופשוט ולא פקודי לכו חכאני
 כפס שהעברו חזק על כן ואחר כה אחת מן
 העשבים הקודמים או דרש ויקחו לו רבויה
 או פשוט החכם שהיא טובה כפשוט כא אל פעה
 לפי הפסוק הפשוט

פשוט ויקראו

שחש עמי ואכזה של נאשדה כן להים להין אנב
 לפי על זכרין אונתן נשולתן לנב רמ"ה
 לפי חקו חסוד כן האכל אונתן עגודים

וישע חם הדב הזה הנאמר על ששן הקרבא ויוסיף לתן לרש
 הטוב כמאן הקרבן נחשלו יבוג ששן כרובו ט כמה חכב
 עמי והאנשי שזו חקוהו חושבם צעק כפרו העשות
 ונשוע הנשוע האין כקרבן ער שהנשעים עושים עלמ האז
 קרב ולעז וחזק שלא נשל להשיע פשוטם כבלו אחד שהקרבן
 ככל נאין עבודת חלב שהיא כאחוט ייתודו הטובה וכרפלה לפי
 השם וכרפלה הטובה בעיניהם כגד עבודת הקרבן ולפיכך הנבאים
 ושאר המדברים כרות הקרבן כאו לבעל רע הנפסד על זה והעידו
 על זה כחקוהו רבם והודיעו שאין חסן השם כקרבא כיו
 שהם חושבים טון שאה זכה ומתלה לפי חסדו אונם כרוב ל
 עולה נחמה לן אטו וזהו ולם פנים וכבשים ועגורים לן
 חסדי נחמה הינה כי כלפי לים ככסוד ככל שאין ואח"כ לן
 רמסן שלה זכה ואם עפן לכו והלכו פשוט ויקראו וששודר
 יבוג כאו כרוב על אמו הקרבן נאין נחמו שאין חסן השם כה

שחש עמי וזכר לן עזא ושלוה לן אים אהלם

מה ואמה לן ולם פנים וכבשים ועגורים לן הינה הינה לן לן רמסן זכה

ואמר להם אז קרבת לחיי ימי טחתי ראיתי לקרוב ל
 כוונתי ^{עבד} עבד רבון אומני קרבת לחיי ימי טחתי ל ^{האשה} ^{האשה}
 יחסים והם ^{כפויים} אומני לעשו על הטוב שאו ולא יסמו על ארץ
 זכיהם לעשרים אשר הם זעם אחיהם ^{העורף} אל זה כי כם
 כהעולם אל לבם שיקריב נפש רוח נפשו וקחו בעצמם שרעם
 עונם וישנה יתקרב אל העם ואם לא הירב החטובה כזאת
 להם היו נואשים מן השובה ולעל האעשים כזה וכנראה כם אין
 קיום לאומנו ^{ואנועם} האלק הנבל האפסרנוו כדתיק של
 ואינו ימים עק טעם וכוונתה העם לקרוב קרוב מין הין הקר
 והנאן ולא טה לקרוב שום מין הויט חיוני וזה לש שטע
 הקרוב לעשו כן רצו לברוא ואין אדם אדם אחר סכר שאין
 של ומוט הקר והנאן הם כירעו הם עמי בעלים אשר טורח
 כהם מן כוחיהם ומוט חיוני הם ילכדו ואין להם טעלם
 ואין טורח כהם והם כאלו אינם של על כן לא טה לקרוב
 אלו לרצון של זכחו ומוט הכחוח והראיה של זה כי לאשר
 לא רשיק יכו טה לקרוב ומוט העק כט ווע זרמים לפי
 שהיה נהוג לעולם סבו אומם העקר הנבול ושום כדתיקם
 הוא כקל על הלבו שמים שהיו הקריאה האומנו אשר
 יקראוהו כאמו והוא החלה הטאה ועם זה יהיו הקרוב ואחר
 האמו כרצון נאל זה טן כאמו הנביא עם זו ועני ל רבלט
 יספרו ואז ולא אונק קראו ישק כי יפע כי יש ושאר
 הפסוקים המשכים לה וק אסף המשורר כא לשור שו
 השנן הזה על שלמו האם כגויה וכאמו ולהוכיח כי לא יסלם
 כאמו ואין רמה וחטאה ולו כגויה וחטאה מין קיום האמו
 והוא שאז שמה עמי ואדברה יש ואערה כן להים לתך
 אמי אה להים לתך לעשו של שט העשים האכסים כן
 שאז אמי יו לתך וכבר כאמי עם שם שט האמו קן אומנו
 מה להים לתך אמי כא לשע על שט העשים ולהודיע ט

להם אז קרבת
 להם אז קרוב
 חושבו

אז

אמר להם אז קרוב
 כא חושבו האמו

העני ומרבה

ס לתך אמי

כי הוא תלמים וזה יודע להם כשם הרמה והחטאה ואז
 להים לתך אמי לשור כן עם שרע ט הוא לתך ואוסטון
 ומהימך והשני על כל העשן וזכרן לו שיקל האמו כדך
 קלם של הלבו שמים שהיו העקר וק אסף עצמו הער
 על זה כלמן שמה והערה עם כמאמו אמו ואז שמה
 עמי ומערה כן יש אם רשעה ל לא יהיה כן ל זה ולת
 רשמה ל ל כן ואז אמי זה לו עמי אומע ל יש כרוב
 יהלך הלב כא לעשו כי שלמו האדם כרין לכאן שמים
 וחטאה שלמו הרמה והשמה כא על הרמה כי הוכרע
 אורה אומע לשם וודע וכרוב יהלך כא על קיום האמרת
 סן האמו כרוב העם ולש ששקר הוא כגויה וכחטאה
 הוכח רמל על זה ט האמנו אינו על מועט עבוד הקרוב
 אכל על הקרוב כשלו רמה כן הטנה האמנו כן הוא שאז
 לא על כתיב אומנין ושאר הפסוקים המשכים לה שו
 העשן האמנו כפסוקי ההפטרות ול לא אומנין על הכחו
 זכרון ושמו עליון עמי רחיד וידן כן על הצדיקים הטקאים
 על רחיד והוסוף אסף כאמו ואז לא אקה אומנין ס
 האמלאותן עגרים רוב כן ט חושב כשאו העברים
 שטיל צדיקים על שבריהם לפי שאין להם השג יד והעם יו
 אם ישל על לב סל ט הוא רוב כטו מעבודת לבאן
 הלא הלב של והוא שאז ט ל כל חיוני יש כהמו כרובי ס ל כל חיוני יש כ
 לך וזה השנן עם רמה הנביא כאמו לא האמו ל טה לא האמו ל טה עליו
 עליון גם כן אם ירבה הערב ויחשב שהעם ירבעל כיה
 העתה כלו לו רבל והלוא והוא שאז אם ארע לא אומנו לך אם ארע לא אומ
 ט ל רבל והלוא האוכל סזו אכרים וקס עגרים השם האוכל סזו אכרים
 וקן אה העבו לא קטל ל כספ קנה וחלב זמן לו הודיע ל קטל ל כספ קט
 אמי אסף חירש עטן כרין לעשו על הטנה אה זכה לתים
 לרד

העני עמי ואערה
 לא יהיה כן ל זה ולת
 לו עמי אומע ל יש כרוב

לו על כתיב אומנין

לו אקה אומנין ס
 עגרים

ואין יתל. וחרם וכו' הטוב כשני העינים הנזכרים בשלשון
 האדם. האחד לתקוני החטא שנתן לקיים אורג סכל
 על מלגו שאים כיוונתו והודאה על השלש. והשני להסתי
 לעזרי הגנה שקיימו כל החטא. ולפי יתל כאחד מהם לפי
 שהם הדרך הטבעי שהם לשם אורחוש והוא דרך יי לבוא
 כשעלהם. והוא שאם זכר רעה יבדע ושם דרך אורח
 כשעלהם. וזוכר רעה רעה כן הזכר על דרך הודאה
 כמו שקדם והוא האסבראו השם כמו שאמר כי חכדי
 זוכר. ושם דרך הוא השם אורחוש והשם הענין רגלו
 כמו שרשן זל ושם שהרצון כששן שקלם השם כרחוק
 יזכיר לאור שני וירחיק כשועת ויושיעך וששן עלמים.

זהו הכונה
 כשעלה
 חכדי חכדי

פגז ט. וכשן הקדו.

או לוס ראשון שלפני.

הסדי יי אזכיר רגלו יי כעל פ אשר גמלה יי וזכ טוב לב
 לבוא ושן אשר גמלה כרחוק וסכ הסדי יי ויחיה א
 עמי היא כבס לא שקרו נאה להם למושיע כל ברגם ל
 יי וחלקן פגז הנשיעם כאהבה וכחלום הוא גמלה נשלה
 וינשאים כל ימי עליה כעל העבא כפסוקים אלה להער
 האדם להודו ולגלל השם במגלל הטאה שק קיום הגרה
 והוא שהשם עשה חסד משפט נצחיה בארץ וכאלה הוא חסן
 שישש כב אדם וכדיע זה איסר שישם האדם לא זולת
 זה כמו שאמר הנבוא כי אם כחון ירגלל המורגלל השם
 וידוע אונג כי אע יי. ולא כדע הרעם האומרים עזב יי
 אך הארץ וכעום כזה להקדיל השם ולבואם אורג בסור
 השגרה מהם וכעזק אורג לפי פנינו המורבים מהיסודו
 חסל שאר העצמים. וזה סברה גמורה וסרנו לגרו יי

הזכיר רגלו
 ויחיה א
 נשלה כחיה יי

כחון ירגלל
 וידוע אונג

ויבא מן הרד וזה הדע היה קדום לברע שאח מן השם
 אשוע כקול לא ידעש זנה וכן אור יש לא אשע וברע
 הזה עמד ש שודיש כחופטו כי לו הארץ. כמו שאמר לו הש
 רב לפני רשע כי לו הארץ. וכזה ערע והגאון כי השם
 כחסדו משנה כחון האדם נהא רגליו. והוא שאמר הנביא חסד
 יי אצטק רגליו יי ולפון שייבס דא להזכירם כפי הראוי
 על כל אשר יגל אור כע אדם כל שכל אלה כח אונג
 והוא החביבו. שגלל אורג כחסדו כמו שאמר זל חסד אדם
 שברא כעלם והוא שאמר על יוק כלל זל כחון האדם כל
 כעל כל אשר גמלה יי. וכסם שחכב לרעון מן האדם
 השאר המינים. כי לבטא חכב שגלל חסד האנושו כגרי
 להים הנוק וזה רעה כאחיו ורע טוב לבוא אשר גמלה
 כרחוק ונכח הסדי. וכב הששן הזה כשזול. הלל אור יי כל
 גיבם שחוקו כל האומים. שהם לקדשו נחמו כחיי רקא עביר
 לה לם משכחין לה לא הט קאמ הלל אור יי כל גמלה
 שחוקו כל האומים כחיו רעטר חסן משכחין לה גמלה
 חסדו עלמ לא כע. עבודת חסדו עלמ היא כרטימ קרניו
 שנת לא נראוי להודו לו על זה יורג ויורג משל כל הטוב
 האחרו הוא שאמר וכרב חסדו והוא שקראו רב טוב. והוא
 הטוב שמהגחיל כגאו נחסיים כשכ. ואונג ארתלה שכר
 על היו חכונג נעשיו קרוב המוס לעבודתו שאמר
 והוא שאמר מודים כקדוש היום ואונג אשר כח כח חס
 עם נקדשם וככל כרטי. מטה ואמר מודים לו כזה ואומרים
 אשר קדשם כמאמר והוא אשר גמלה כרחוקו ונכח חסדו
 וכזה זה ויחיה אר עמי הטח. וזה המאמר כא כעון הרעה
 שאמר ויחיה אר עמי הטח. וכבר קדם לם הטוב כלעון
 מאמר השם שהוא להודו על רעיו. וכא הנבוא ולדלן של

הי יי חסדו
 גמלה אונג
 ויחיה אר עמי

לפון רשע יי

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

כעל כל אשר

הטא הנה על אר החברים כאלים הרב שלך חסד על לך
 שאין עם יסוד פשוט נמצא אצל אחר מהם היה חורב
 האחרים והרצא שהוסף ואז של אה ומה שהכתיב
 הנה כאלים הנה שלמה חסד לך לעד כללם הם
 יסוד חושי והוא הסובב החסוד הכל לרצון השם וזה
 הכל הורה עליו שהוא עשה השמים ומה השמים וכל צבא
 הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם והוא מעורר כל
 לרצון וחסוד ומשלח לרצון ועם כל המופתים האלה
 שנעשו על ידי אלה וארון לא שחע פועה כחול השם לשל
 או כע יאמר ער שהשם כעצמו וכבודו הנה על כבוד
 כבוד הלה ומע האון ההוא לא הרב כאונן כע אדם
 שיבא להם האון להאירם בעו הם ערים ומרעים
 או שיבא להם סדף האבא הקדוש הנורא או שיבא עליה שיבה
 דרך אחרת מן העשו אבל לרצון לבו הוא כלל
 שיבא עו מן ועבולה ורעב ועצרה והעשר הוד
 היה המשיח שאנו עליו ולא ידן המשיח לבא אל כעבם לעור
 כי כן המשיח שהתקן עמו שהוא העשר קראו המשיח כיו
 שכל ולא יהיה כעם ענין למשיח כעבור כיוון מצבים זה כל
 ציאה שיבא כאדם כעבור ויופא ה' המצבים ליעל ידי ויתקן
 ולא על ידי ענין ולא שלח לא הנה וכבודו ומה שכל ושלח
 לעור ויופא ה' המשיח כעם כעבור המשיח הוא שכל
 הוא העשו והמשיח הוא השם יי חס ורצה אמור
 שהביאו קראו מושא אשר ההטבה ומע עשור שא
 המופתים לו מע הנה החסודו שהיה סבב האלה
 וזה הדגש הנזכר עאה שיבא להם המאמר הרבה שמו
 כפועה ויופא ה' כעבור כבודו המצבים והקדוב אצל
 להיות כעבור חוקים הנה כאלו אלה כעצמו וכעצמות כאלו

אמר מלך כבודו
 והוא על הרבה

ובכבודו הוסיף חסודו
 וכל עבדיו
 הקדוש לעל
 עשאו ויופא
 כעצמו ויופא

עליו כלן ארבע כן וצאז שם כעם כאלים להודו
 על המצוות כלן ארבע כיו שמוה ששם כעבם וכמו
 כן רצה הנבואה כאלו ואלו המן הושיעם כיו שמוה ואלו כעבור
 אשר פשו המאזי כחוקים רצון ואיפסוד שזה רצון כאלו
 ושלח מלאך והכל כיו להננוו שלח היה שם ארבע לוחם
 אליו האלה החורה על המעלה הנראה חזונה שהרי כע
 עברו המופתים שנעשו על ידי העבאים ולא עאלו ער
 שהם רצון השם כאלה ולא הספיק כעם להחיות ער
 שאלה עליהם חלק חלבי הילתם הנה ואין של
 זה חקום דאון לרצון כן כהילכו
 חקן ורצה והמשך אליהם וכפון
 נספך יתור ס ל זה כיו להצטרף קנעולה שהיה אחר עשורה
 הקצה שלא היה כיוו וזה היה סבה להתקין כאמורה חקיו
 שהכל כיו השם לעשו רצון וכעם שהיה כיוון השם כלל
 ההוא להטב החסוד כע שהיה עם יחד חזונתם לקבל
 הגנה כאלה החברים ונאמית סו וכביאנו אחר
 שאנו שהרבה המופתים על ידיהם כאלהם ובהחלת
 הוא יאס כן היה רצון השם להסך אונת כן העמים
 לצרף אונת לנו שעבד עזיבה ומורה ס ל
 האבא ולא נשלח כיוו שאז ואך גם צונג כהיום
 כיוון אונתם לא האמנים ולא נעלבים לעורם ליער ככיוו חוש
 ט אע יי אהים אכל הוא לער ישלח ישלח וישלח
 כאחונתם על כל העמים כיו שחזר הנה וינעלה וינעלה ס
 ויהי שלח אהם אורך קולו שאם כן הוא לעור קנעו
 כן העם ולהשאר החכם לפ עיני ורעוב החסוד השם יי
 כיו שהכתיב העבא והשארתי סקור עם עי וכל וחסן בשם
 וי וחסן בשם יי

כבוד הלה

כיו שחזר השם
 כאחונתם

וחק גם חקן ככיוו
 אונתם לא ווא

וינעלה וינעלה ס

ויהי כן הכור אך האול לרוב הכשרה כפרושי האומות
 הסבלם והרום הכור כי יחזק האדם כלו עמי וזה הערך
 המדונה אצל השכל רשע חזק וסכלו וזה רובו השם המדונה
 לו צורה להצאון ימים רבים רק יום אחד כשה רצף על עשונות
 והוא של דרך הכשרה כמו שיתר האספרום עם אחר
 כשה ואם יתקו חזיר וחזק האדם פגום כי העש הוא
 טוב הדפוא לעצם חזקו כי להחיות הכחוח הערך באדם
 על דרך הקיטו הזכר אבל כשאין ערך החן ק טוב שכלל
 האדם דברו כחשט אם אם יעזוב לבי חלש או לבי סבר
 אחר לעזיב לך דרך צדקה וחסד אז טוב חזק מעבר ולפי העש
 הזה אז עשה צדקה ולחשט נבחר לך לזכר ולפי הרפוס
 הנעו בדרך כחן החיץ אז החכם זה דרך חש כל שאר הרבה
 חלש כי של ילך החיץ כחה האחר שהאדם טעה זכרו לפי
 טבעו ונחשם הכונה באדם עזיבו החיץ כן ל הטווע
 ולפי כן לרובין בארץ רגויה באה שאסרה לך מן האוכלים
 ס לא חשש חזק כשר זמן אחת כשה כן שאמר לאכזים
 החקים חקי כדכתיב הכפילה ויעש עשם קר הטע חכר
 ונחשבה ופזים הסך דכי להים חיים ושון מר לעזק ויחזק
 לבי כי כשהו החזון שמו חלשיו לקום החן החן שפרן
 החיזון חלזון החושל הספר חש ובחזן שהוא נבחר להנהג
 חרש אבל כהוא החשגל שאין כן חזיר והוא חזיק
 כיוכ השפטים לו שפרן חן חן קרב צפור לפי הקובה
 וחש הרבחה חזק והיה חזון ונהג וינהג להקרב לפי
 הסבר העלה ולפי חזווע הטבע וחזיונותו רדונת לעמע
 חזק הטור החשגל רוב חזק לפי שהחן כן קום החן
 והחששם הכיו חנה כן שחשט באיסור הנוח מלבד הכשעל
 רשע וזול ויחזק ואחרי רבה ורפוס סיכ כן חשט חזק

ויהי כן הכור
 כחן שנת כח
 ששים כחם כח
 כחיה רבוס

ויהי כן הכור אך האול לרוב הכשרה כפרושי האומות
 הסבלם והרום הכור כי יחזק האדם כלו עמי וזה הערך
 המדונה אצל השכל רשע חזק וסכלו וזה רובו השם המדונה
 לו צורה להצאון ימים רבים רק יום אחד כשה רצף על עשונות
 והוא של דרך הכשרה כמו שיתר האספרום עם אחר
 כשה ואם יתקו חזיר וחזק האדם פגום כי העש הוא
 טוב הדפוא לעצם חזקו כי להחיות הכחוח הערך באדם
 על דרך הקיטו הזכר אבל כשאין ערך החן ק טוב שכלל
 האדם דברו כחשט אם אם יעזוב לבי חלש או לבי סבר
 אחר לעזיב לך דרך צדקה וחסד אז טוב חזק מעבר ולפי העש
 הזה אז עשה צדקה ולחשט נבחר לך לזכר ולפי הרפוס
 הנעו בדרך כחן החיץ אז החכם זה דרך חש כל שאר הרבה
 חלש כי של ילך החיץ כחה האחר שהאדם טעה זכרו לפי
 טבעו ונחשם הכונה באדם עזיבו החיץ כן ל הטווע
 ולפי כן לרובין בארץ רגויה באה שאסרה לך מן האוכלים
 ס לא חשש חזק כשר זמן אחת כשה כן שאמר לאכזים
 החקים חקי כדכתיב הכפילה ויעש עשם קר הטע חכר
 ונחשבה ופזים הסך דכי להים חיים ושון מר לעזק ויחזק
 לבי כי כשהו החזון שמו חלשיו לקום החן החן שפרן
 החיזון חלזון החושל הספר חש ובחזן שהוא נבחר להנהג
 חרש אבל כהוא החשגל שאין כן חזיר והוא חזיק
 כיוכ השפטים לו שפרן חן חן קרב צפור לפי הקובה
 וחש הרבחה חזק והיה חזון ונהג וינהג להקרב לפי
 הסבר העלה ולפי חזווע הטבע וחזיונותו רדונת לעמע
 חזק הטור החשגל רוב חזק לפי שהחן כן קום החן
 והחששם הכיו חנה כן שחשט באיסור הנוח מלבד הכשעל
 רשע וזול ויחזק ואחרי רבה ורפוס סיכ כן חשט חזק

ביאור צום
 עש צדקה וחשט
 חזק
 החן וקום

הנה וכל אור העשן כחו שמוך בקדושת פיר ק' ובספרי עד אור
 גל וקדוש לפי מי שאור ויהי העולם שהם יראו מאוכזר וירב האומן
 חסד שאלמדו ונהי לכן הקדים מונא האם וטוב זה לפי קדושת
 המעלה מאיכס לפי קדושת הזמן ל ראוי להקדים ינאו, אם לפי
 שהיא חזקת, ואזע, אומי והשמיים גדול מן שרן כפי אור
 שהוא השלמו הראשון והיא גם כן ראויה ברוב העשור, וחוש
 אורי. וכשהוקר וקבל אכזו הלאו ריה והייסרהו והלמן
 לשער דרך ה' וללמוד מן החכמה ולראי אורב שהוא האכזון
 כמו שאור החכם כפנתו ספרו שיע כפי חוסר אכזן ואלו שמו
 בלתי אכזן. ואחר שהוא האכזן אין ספק שהלמה חכמה
 יורג כראוי חכמים שהם אכזו המפאון העשים אומי. כ
 הדב שנקלע ישה הדב האחר קדוה היות שבת ועולה
 מן הדב האחר. החשל בזה. יאהב קבל העש הלמד
 לפינן אם סק העש יורג שיהב מן האלמד. כ יראו, האכזן
 היות חפני יראו, הולמדיים. אם ס יראו, הולמדיים חכמה
 היראו האכזן והיא עפלה לראו. והוא אכזו. אר. אר.
 רשא לטוב, רשא חכמה. וצון ואח שאם אכזן וכן בשבה.
 פורה רב החלה לפי שמתאון לחי העולם הכא. וזה תול לפי
 שאין קיום לגיה הקדושה המקדש בעלה זולתה. ולפי שאין
 ל אדם פני ללמוד לפי חייך והרוב האם טרודים לבקש זכיות
 זכרי זולתם קרב להם השם זמן וקדש אז יום השבת כר
 שישמע הכל כיום ההוא דברי ספר החכמים וירבונתן כן הלאו
 להרבנות ולחזיק בקדושה והוא שאר. מיון לראו, האכזן והוא
 ואר, שבלתי רשאון. והוא שרמו אורב שבלתי כן הם חלק
 השם מן הזמן להיות קדש לי. בשכ פש. האכזן כן הלאו
 לקדוש כפי הדך הנכב כמו שאור. ואורב רס אל כפי יראו
 אין אור, שבוהג רשאון כן אור, היא כפי וכוטסם לריוונתם

שבתות רשאון
 שבתות רשאון
 היה כפי וכוטסם

לעשר את ה' מקדשם. והשני. כ. כ. יבואה חקדוש
 על האורב עשה הכל נחמד הכל לראו והוא אורב כמות הפש
 כפי זמן כפי יא אורו היות לעולם כן שר, יהימ ששה ה' אור, השמים כפי זמן כפי יא אור
 נאך הארץ וכפסו באביע שר, וישע. והיא הערבה טובה שר
 הנה לוי לפיו החקש יצאן שהיא כפיו גמיון וכפואוהוהו וישע
 השן כן כמו שאר ראו כן יי ערף לבס אר, השבת עליו הודו
 עוק לבס כיום בשש. לתם ינחיים אל, וראו זמנא חקדושת כיום
 השבע. כן החזנים הוא להשלים חלקי הארס כחו שרס לר
 כשאר הדבונן. ואחרי חקדושת הוא להשלים השם והפד
 קדוש היום. שהוא השם החקדושת. והוא כשן העולם הכוז שכל
 שר. וכן כוז סקלה אס רשיב השבת רגליו עשור חקדושת
 כיום קדש. וקדושת, לשכר עק, לקדוש ה' חכמה וכברוה העשור
 דרכן החקדושת חקדושת ורוב רוב. אר, רגשען עליו. אורכככרן
 על כבוד חקדושת. אין ספק שהעבדן יראו על העובד הזה כן אין
 כיוול החלוצה כן. והוא הכוה כלב אכל כפי שמוח השם כחו
 כל על חפה וראו רגשען עליו. כן זמן שחלם האם טרודים
 ששלבם השם חקדושת להם והיא עפיה יצעה והענה ולאוה
 חקדושת פעלה. ולפי שהקדשם כל הגאעה חקדושת שהיא צינה
 לבקש זכרי הארס שרן חקדושת. וזו אס רשיב השבת רגליו עשור
 חקדושת כיום קדש חסד שהוא קדש לוי כמו שזכר. עוד
 חסדו והנה שיהי השבת כלב לחקדושת שלם והשקט לא לחקדושת
 יושב וכול חזק לחקדושת שלמה והוא שאר וקראו לשבת עק
 כל קראו שס שר, עשם השבת. והעשן שיטין לשום אורב עק
 שינוע הוא שהחוק חווים על עשם מהוק הדב. והנה
 בזה השבתה שיקחה ככונה להנה חקדושת לחי. כרין של
 שאר לבס אס עתי. וצעה וכן יכוין כלב שהיום ההוא שהוא
 קדוש השם יהיה חקדושת והוא שיכבדוהו כל חזונתו שלא ישא

כפי זמן כפי יא אור
 אר, השבת עליו הודו
 אר, השבת עליו הודו
 אר, השבת עליו הודו

אחר חתם לך חול אהור חפץ המן עי אהטלה והאשה יתרה
בדרך אלה ויבצר אורה לקדוש והוא שהיה וישאם כה כדו לשול
אזו הויים כראון היבנות וישע בהם כדוב האכל והאשה
ט על הדרך הזה יבציר משעך הראויה באמת לה עין העינים
והוא סוד הארון ופואו חול הנפש ועל הדרך הנפש יבצר
לכבד אק השב ולקדשו אפש כדכורו וכברו שלם ידכרן שיהיה
והוא אהר לקדוש ה' ויבצר וכברו מעשיו דרשן האלוה
חפץ נדבך דב' והם קל אה שלם יהא הלמן שלשע שלמן
שלמן והוא הדין לשאר חזון האדם וידוע ט אחר שהדבור
שאין ט משעך משעלך לך חול לו שארן נשען אלו לרב
כדכר גדיה ונמיה או שושעם או כהכבוק בהם ואז יקרב
למען כבשם וללקוט אשעם ויהי יפה ויהי שמה אהבה כגשעם
והוא אהר אז גשעך על ה' ושאר האקרא יבשר לפי הענין
הזה השם הוא חבל יעקב וחלתי כאשר חלתי ה' עמו יעקב
חבל נחלתו והנני אהר והאבלתי נחלת יעקב חפץ ואם אי
אויפד חבל הנבר פשוטו אין הפסד בזה שאין האקרא יבצר
ידי פשוטו אהר רבן זל ולקדוש ה' ויבצר על יום הכפורים
שאין ט לו אטלה ולא שביה אהר גדיה כדכורו ככסוף עתיה
ואעפ' אפשוטן שלפסוק באה בשבך שפ' היה אכבב ט כן
רצו לקראו רצה ט שיטין זה לבן עלו והנני שט יום השביע
קראו קדש ל' רצה ט שיטין בשם הקדש לבנה שיהיה זה
היום ההוא לקדושה וכן שאר ימי האושעים שיהיה עם ט
שיחוסו גם ט לקדושה ויבטון בהם הטנה היחודית ל
האטלה והטניה והטניה והטניה לבד אבל כרן שיחוסו
קדש היום לערך חלק החסון משע חלקי האדם ואז חזוני
ליחס היום ההוא לשם בשע עשיעם כיון שט ט לו והוא
והוא כלוד וכדושה וכיון שט טן לבס שאין הטנה ט כהאכל
וכאשרג וככסוף עתיה לבד דן על דרך חסודק האורח

ה' חסודק אה

לקדושה על חבל נחלתו
לבצר חבל נחלתו חפץ

האשעך חקראו קדש
ל'

החזון

הכדושו באזו הויים כשגמול נפש החי טע החזון האכשע
וכרן זה ישן הקדושה ויהיו טל משעין לשם שמים והוא שאה
השם דבר אל טע יש ואוהו לשם חניע' ה' אשר רתלצו אורם
חקראו קדש אלה הם חניע' ול הויים נראמר לשם חניע
הנושע ל' שיחזון אורם לקדושה והוא שיכול עליהם שאור
הקדש אלה הם ואיפסד שאלך באקרא קדש הוא כמקום הא
ויהי שרשו קרה כיון ט הקרה ה' אהרן לעט נשען הקרה
לקראו הוא אהר רצה ט פגעה חסודק וירצה באקראו קדש
הקרא לקראו קדש או טוש קדוש נאם הם שאור דכר
כאו כמקום רצוים לפי שים היוחדים לך והשם הוד
קדוש והוא השם קדוש ויהי הכרן באקרא שיהא האדם
חסון לך בהם כדו שיקרה ה' לקראו ואקלעם השלב
לקחו על הענין הזה שרנעם חזון משעך קדוש וכדו
גלי ענין משעך כרנעם אולי יקרה וכברג' ט יטען עשו
אחי ולש שהויים האלה היוחדים לפגעה הקדוש לחסודק
ה' כיון שארן כקראו חקראו קדש והוא באור ה' שרצה
ט שהשם עשיים בהם הטל לעזרשם החסון בהם נמיה
שרנעם משעך הקראו אורם דכשען יבטון רצה ט שרין
שיטמם כס כדון פגשום חקדש ולשון הרגום טעל
על זה ואם הוא זר אצלם לפי לשועט ואין רגיה בזה
ט ט יקרא ככל לשון אצל כעל לשון אחר כקדש שמושיהם
ואעפ' שהטעמים להושיע כס האצעים יקראו חקראו
משעך שים כרנעם לפגוע זה אק זה בהאספם כיון ט
שכור אק נח כפסוק על חמון הרצון ועל חקראויה
אהר איפסד שרצה ט באהר אהר על מועביה לבנה
חקראו שפגשים זה בזה רצה ט חקראו חנוע
כיון שקראו אהר חנוע על שם אשך חנוע לבס שיהי ועל
שם נשען אלק כט יש שם אהר חנוע וכן יקראו חקראו

חניע' ה' אשר רתלצו אורם
חקראו קדש אלה הם

קראו חקראו כדו
והוא הענין

על חמון הרצון ועל

אהר חנוע

העשרים לומר מקראים וסם שהימים העשרים להוועד על
 ה' תראו מועדי ה' כן יקראו מקראי קודש ויתיה כאלו און
 קחט האסיפה לקודש בשען והיו ל' למקרא הערה שרצה בן
 אסיפה הערה וכן רגם אנתלים לערעא ששרצו וכן היה
 שרגם אנתלים קרואי מועד מערשי זמן לקחו על הדרך
 הנשכר ורצה בן שהיו כל כך האוכס שהם היו עעדים כל
 מועד ומועד והוא על דרך גדולה ומשיטתו וכן אם יתקן
 לפי האשעור קרואה העשן הוא אחר שרצה בן שהם היו
 מקראים אל אשה ואל אחרת כהוערם גם אויפער אוקרא
 קודש הוא השען הזה כמו שהם מקראים מועדי השם לפי
 שהם מיוחדים להוועד ולמקרא כגם כל אשר ראוי לבקש את
 ה' או מפני שהם מיוחדים לקרוא ולרדוש כן בשם ה' י'
 ויתיה השען ומקרא שם אכרס בשם ה' י' גר אויפער להו' ט'
 אשר מקרא אונם הוא כאלו און מקראו כן כן באכרס
 המקראות כשרי כן טוס הראשון מקראו קודש סוף דבר
 הכל עולה לשען אחר והוא שהטעם וכמוערים הוא הקדושה
 והעוקב שלו ישעור אלו עמי והוא שאין אף רגש
 על ה' יהי רצון אלפי להי השמים אשר עין אשה לשון
 ושל ששאויר שש חלל ונחזיק כבירי ונקיים כן מקרא
 שכן אף רגש על ה' והרכנתן על כמות ארץ והאחלתן
 נחלק ישקב אכרס ט פ' ה' דב'

קודש קודש
 ל' למקרא הערה
 מ' מועד

ה' שם קודש בשם ה'
 עינים

פרשה אחר אל הכהנים
 כיה ישר כרס און ה' יחא ה' כרס און ה' י' כיה
 קודש לא כפרה החתור כי האכרס אל ערן י' שיהיו קרוא
 כלם והיוחדים חלל העמים כל דרעהם ער שוועד לכל
 אדם לבס סקלג השם ועם זה צריך שיהיו חלקי העלה
 כקדושה ולפי זה אין קיום לקדושה העם אף לא המזבח
 לפי שאין האדם טיפול חרובה ואלבגוש צדיקים להחנות

של כרס און ה'
 ונחזיק

דב'ר

ובצד ועסקים דכים ועם העסקים ההם אי אויפער ל' ללמוד וללמד
 הודג השם כחיו ולא לעבוד העבודות המיוחדות לשם כקודש ואלה
 ולפיכך השם אשר ל' עבדו עליו כח ל' אכט ל' משאר
 השכטים ויארז לעבודת הקודש וללמוד וללמד כ' חק ומשיטת
 כמו אהל ככרס ל' יורו משפטיך לעמך וברוך ל' ע' וכן
 היה מעתה מקדש כי האמת קלול ראשון כהעם שבו הגוה
 הלוי החזיקו כה וקראו הגוה הסנסר המזהיר עזרא ע'ר
 הלוי היו האכרים אונה לכל העם כמו שכל והלויים היו
 מבעים אף השם לצורה והעם על עינים ולפי יצור השכט
 מואש חרס ל' כגון ככר י' כרון השם אשר ל' ח' ערב עליו
 (המצוי הטוב) וכי שיהיה השכט כולו מעי ומזמן להענין
 ל' חק האשעור חלל השכטים ועדוק כחן חן השכט ההוא
 ביה אהין לעבוד חו' שבו קודש המזבח לבס על העם כמו
 ע' מוחן קטוה כאן וכל על חזנתן וכפי שיהיו פנים
 ועבדים פועשים חלל העם עמ' להם כל מועד והיו
 עתים כגם כבוד וקדושה כמו שצוה וקדושה ופאה הקבלה
 לכל דבר שנקדושה וכן נבחרו כל דבר ודור יחידים יחידים
 להתייג השם כל מקום ומקום ולהרפול כעם העוסקים והם
 העוסקים שהם הרוב מספיקים למעט וללויים ולחידים ההם
 צדיקים ש' שמשאל ל' העם כהן אדם אחר שאיכרין וביס
 להם איכרי התיים לב וננטפלים ל' ונחמ' האיכרים
 האלה כעם אהרן וכלל שהם אכרס כעם העם והאויכין
 ולי תיהם ויהם איכרי הדבור סגון והשפלים ל' ונחמ'
 האיכרים האלה כעם ל' שנט הלוי כלל שהיו משורגים
 כ'יר ולמודים לרה ולמלכים ויהם איכרי הרקב הא'
 החיודים כענינים וידועים להם ונחמ' האיכרים האלה כעם
 יחידים יחידים הם עני הערה ויהם שחר האיכרים אסם איכרי הסכל
 ככרן וידים וקלם שהם כל האלמנה והעסק והעמל
 ונחמ' האיכרים האלה כעם העוסקים כ'יטוב ששלם זאל

יו"ו חספתיך
 הלויים איכרים
 ל' ע

הטילים הלצים שבאו בתוך העם הם כאלו המוננו אדם
 נחשטם לטוב כשיעור וכפסדנים **צריך** צריך לזרם **קבולם** יוס
 וכשם שאיברי התך **שאלתיים** זה או זה והשלשים זה כזה
 הבורח סתן והקטן קבולם ולעל זה אין קיום רצע אחר **לדון** ק
 קיום העם הקדוש כשישעיהו על זה ויעזר זה אף זה **איש**
 איש לב **שלמכר** יאלם זה כזה נושלים זה או זה נבדק זה
 פועל ל אחר חכם ראוי שיקראו פועל הכל והוא **כל** יעל
 ערכים זה לזה וסחטן זה לזה **שכל** ואיש צוחין
 וכזוא הממונה נחזיק זה או זה וכמזא העם כל קדוש **העמ**
העם הקדוש יעל כל זה ור וכשם שהאיברים המושגים צריך
 שיהיה האיברים שבחניהם ואשר כפרתם צריך שיגבר
 וישגברו לראשים ק צריך כהנהג העם הקדוש ועל כל כר
 וכי ימים להורו השם **לברם** כאשר הוא ועל זה העיר נשים
 צחיות כסוקים אלה נחזיקו הזה והוא שפעם כל והוא אשר
 קרא בו יש צריך שיגשורו כפי שבתו ועל העמים להקרא
 כרבותו ולהורו השם ולברק כעברו הפנאי והוא שאם בו יוא
 כוק ה וכיו צחקו שהם הוא פני הולך והאפסנים כש העם
 כפי העלם על שאר העם צריך שיגשורו להקרא מאר העם
 כמזון המיוחזק להם כפרה זאו כפי זה שיקרב אדם לתוך
 צריך לו חוסר ומיוו ע אשר יהיה להם כן לעמוד כחול התוך
 ולפיק הכתם צריך שיקראו כמזון הטובה כמזן שבו לפעם
 לא נטאות כעמין חוסר עליהם עזוב צן להגשורו ולעור
 כשם חול הטמאון העליו על לב האדם אשר נטאות בהם האים
 כהקריבם לעשיות והוא סמך לה קדושים יהיו ללהים ולת
 יהללם שם ללהים כי או אש ה להם ללהים הם תוקריבם והיו
 קדש כי זאו הכונה הורה למעט העבדו שפסמן ולחק
 חוזה לשם לבו ולהרבה טענותו לבו וק צריך שיקראו כמזון
 להגשורו וק שאלו יראה בהם שום דוש כרישעיהם כצריך
 חדרטה יצורף אל זה הגשורו הנעבור כי כהנהג המנהג טובות
 על הדרך הזה ירצו ל העם וישף העם המספך לחתן והוא

הוא שם כמחין

אם יהיו ללהים

הגשורו
 על שאר כמזן
 להם שוקיה
 המנהג טובות
 המיוחזק
 השנים כגל
 קדש יוא
 שיהיה כמר
 כל העם
 יהוא שום סמך
 לעבור כי קדוש
 וקריבם
 צריך שיהיו קר
 כענין הממונה

שאר קדוש יהיה לך כי קדוש אט ה הקדשכם ולפיק כזא העדות
 המיוחזק לבו אחר להגשורו כאשר הוא כקדושה והוא שהער
 עלו עשם צחיותו נחזק בו אחר כרם או ה וכי הלה שהיו
 המיוחזקם לעמוד וללמד ולשור כשם ה והשיבור כשם ה ה הווי
 השיר כמזן סכאה הקבלה צריך להגשורו וק כ מאש ולהשיח
 יועסקי העולם ולעבור ככל השיר והשיר כפי מה שחלקו
 הממונה והוא שהער וזא טר הלי כרם אף ה ושאר
 היחידים היהאים צריך להם להגשורו ולהשיח מאר העם
 ולעמוד כממקם ככל שיר ושיר במקום כל יש כמזן שפוח זל לפ
 שן ז או אף כפי יש נאמור אלהם זון קרע לחיה לדי חופסר
 קרובם שלמים קרב ואומ עמוד על צמו והתקין הנבואים
 הממונה כר המעורר ועל כל השיר והשיר היה מעורר
 וחורם חנשי מעורר היו לה יראי השם ט ק כאה הקבלה ולפי
 שהיו עומדים במקום כל יש כפי שיהיה קרעם לרצון היו תקראים
 אנשי מעורר ומעורר זה היה ככר כמיוו כל שיר ושיר והופלל
 על שאר יש והיו חרענים ל ימים כל שר וסר יוס שני
 ויום גליש יום קושע יום חיוש וכא כשטר לא היו חרענים
 שלא יראו מעורר לעמיו כי הוא קשה לבוא חרע להפיק פראים
 וק מער שטר לא היו חרענים חספ ככוד שטר אכל שור
 היואים היו חרענים כשיע היו חרעלים על יודי הים כשלי
 על הלב חרענון כרביע על חסרה של רבול כרמאות
 כמאיש על עכורו וחוקורו עכורו עלו לעיל חוקור
 לעל או עשה ולעורר חלל אף יראי ה כרם אף ה כ ראה
 והרבוט ט כל כמזן העם השיר לבן או ה והכרה ה
 הרבה והכרחה והוא ספרה הממונה הזו ואזו הללויה הללו או
 שם ה הללו עבדי ה שעומדים כבור ה כהצורו כיו לחין אחר
 הללויה כמזן על כל טו יש ואחריו הללו או שם ה יראי על הלום
 שהם הממונה כבור ה כמזן שטר והאחריו הללו עבדי ה דמזן

קדוש יהיה
 אט ה הקדש
 כר אחר כרם

כר הלי כרם ה

ט או כפי יש ואומ

אף קרע לחיה לדי

יראי ה כרם אף

הללויה הללו או ש

עבדי ה שעומדים

ועוד הוסיף ואמר שלח עמך מן הארץ לא שלח ויסיף עמך
 לרצוה עמך אחר שהעבר פשו עמך כי עמך יש רעה ולא מעמך
 לגמרי כללן אכל דן אורח ועדין לא שלח רעמך אכל כפון
 שוב אלמך נחתם על הרעה והוא שאמר כי ידן יי עמך ועל
 עבדיו ירעהו כמו שהזכיר אשר רב עלי כשירר הארץ וחר
 הצטרו הסועטן ולחזק ההכחה הצדק הצטר האמונה
 הפתורה אשר לעומד כי לא ספק רבאל והוא שאמר
 עבדו הניח כסף וזהב מעשה ידי אדם פה להם ולא ידברו
 עתה להם ולא יראו אצטע להם ולעו שאמע והוא כי
 כסוף פה להם והוא אחרו עבדו הניח כסף וזהב מעשה
 ידי אדם כמנהג יהוה עושיהם כי אשר בוטח בהם
 ואחר קן חרב משכן כפפתו כפרט להודוה לעם על כל
 כר וקר והוא שאמר כי יי ברק ארץ יי ועל הדרך הוא
 ראוי שערך יחד השם והוא שבתא האחרונה למח לחזור
 זה כל עמך ועמך כפי להבטח ולהגשור כי כחן
 שבתא הואשעם לאשי מעמד שהיו קוראין כל יום ולמען
 הקרובה לבד היום הכונה כי היו חסאים ויראי השם ולא
 היו צריכי לקרובה דן להבטח כי לחזק וללמד לפי שאמר
 כי חנה חסד ארמי שאלו והיה השעל וכן ראוי לכל אחר
 חסד להגשור ולהעיר כדי לשוב אל הדרך הקדושה
 כשיבטח כפי יי וישוק חנה כמו שפאה הקבלה והסתעם
 הלוים כפי צדק אשר שחנן ארץ מעמד חרדשי כעמך
 כפי יי השעל חנה יקרב אל לערעב והוא כסוף הכעמ
 והוא נאמר עמי יורו כן קרע לחול וכן טהאו לטהור יודיעם
 ועל ייב חנה ישדו להשפטי כמאשפטי ישפדוהו ואר
 גדוהו נאמר קרובי כל חושי ישחרו ואלך שברעו קרובו
 דאיהם דוה כונן הגוה שעל החידים להודוה דרכי קן
 הקדושה האכתער חל העם ועל העם לשמוע כולם והוא
 עקב הטנה כמועדים

עמך ועל עבד
 השם
 הלוים סוף וזהב
 יהוה עשירה על
 טעם בהם
 צדק ארץ

הלוים כפי צדק
 יודוה קרע לחול
 חנה ישדו להשפטי

וכסבור כמו שנזכר כפסוק זה והוא שכונה הנהגה לשר
 החושבו כצדק כפועל כהנים לדרך שקדושה אחר העם
 רגליה כמסגרי וכמועדים האיום לשמוע רבי רגליה והאמה
 היוקעיהם וכקבל אורח קבלה אחרת והוא שדרשו ואמר
 וירבב משה צדק חושי יי אל כפי יי משה רגון להם לישל
 שיהו שולין נדושיין כעמך של שלום ועל העם מה שיהו
 שולין ועל החילום החסאים שיהו דנושים כדון יי אשר
 עת חטחה לעמו יי למען דער על עמי הארץ כי יי הוזה
 חללים אין עמך
 פרש

כעמך כפי סוף כמנהג חתני ואר
 פרש אר כמנהג
 חוסר יי כפי אל הארץ
 כי אר אשר וזהב יי יוכח וכאוב ארץ כי יוכח
 אשרי אדם חסד חסד נאדם יפיק רבונה

ראוי לכל בעל לב להבטח כפסוקים אילו ולחזק חוסר בהם
 כפחית עענם ועשן אמרם לפי שיהא בהם עשייתם רבים
 בשעטם לחוסר ונזכר חסד חסד האחר עכרין
 חוסר לב אדם ואפי' להם לפי שהיו טטה אחר וצדו
 שהוזה טבע חוסרין השט שראוי לכל מי שידע
 להוזה ולחוסר שיוטח וזך אם הוא חוטא כרבי ההוד
 כעמך שיוטח כי ואם הדברים שיוצאים חפץ ענשיהם
 הם הטאים אין הזוהר הוצאק חפץ אחר טאנע חפץ
 זה השלשי שראוי לכל אדם לקבל חוסר
 ונכחה חכל חכם הוכעע שיעוף שראוי לכל עמר
 שיוסיף אהבה כחייסון לא שישעמ ויהאוסם והא והעמר
 האוהב חיסור מעד על עמך שהוא חכם והשונאו מעד
 על עמך שהוא סכל כמו שאמר אל רבנן לך כי שערין אל רבנן לך כי
 חסושי שהחוסר והחייסר האוהב כאמר ועל זה

חוסר ה כפי אל רגליה
 כי אר אשר וזהב יי
 אשרי אדם חסד חסד

אל רבנן לך כי

הוא חכם אם מעשי רעים כי מאחר שרשיו מושגו הוא
 נשתי כמעט רוח אהל הכרין שרשו עב וחזק ולשתי לר
 יחוש והוא שאנו הנשע העבא. פיה כנשנה ויך שרש
 לבטח לש שרש והוא חכמה צדיק שיהיה בעבע שרש
 כמו שני כפרו וארה רשע והשרים והם מעשי
 הטובים צדיקים שיהיו בעבע שרש עב לבטח והוא שתי
 יחיה ואח צדק קבר אשר יבנה כ"י ואין הטוב של
 יבנה של ככה האדם שהוא מבטח ^{של} אהל ששים מבטחו
 כגורו השם לחזק כמו ולהעמיד ולתימו והוא שרש
 כיאור ואחר והיה יי מבטחו. והוא שאנו החכם לפי זה
 העשן כעם חל"י כל לך ואל כיער אל רשע. ואח
 אל רבי חכם כעשן ידו אור"י נסור ח"י ועל כנשא
 כזה ואני לוד ועל יובל. יאלה שרשיו. והוא שאנו על
 שרשיו חרובים חכמה. רוצים כי שרש מעשי
 שאנו יורה עליהם חכמה אדם כפי הטבע והוא שרשיו
 מתקומם לפי שהמאור המעשים הים רעזרו כל עת
 והוא האמון באיורו לעי ידו יראה כי יבוא חוס
 והעלה המעשה סקורב וההנטיה אל רשוע. ואל
 זה כדן באיורו בשל הנוח וכבע בצור ^ל לא יאן
 אהל הי שרשיו מעשי חכמה הסקורב היצור
 מה רעשה אור עי של כחור רעזרו הדמיושר
 ואל זה רוח העבא באיורו ושן חרובים כדבר. וברך
 זה בשל החכם עי של עליו נשו העו אה לבן. ואם יבא
 החכם עי עליו ויחכם אהל האדם מה יעשה הי שרש
 לו חכמה אין ספק שיעין לרזה אחר כל אהל חכמה
 וכל דברי חכמה ורמזורה והוא שרש עי החכם
 לפי מה שהען כעשנו כבמחוק ^{על חכמה} והוא שרש יי כן חל
 רחוק

הוא חכם אם מעשי רעים

הוא חכם אם מעשי רעים

הוא חכם אם מעשי רעים

הוא חכם אם מעשי רעים

173
 והוא כי אם חוסר מאור על לוד רדוס חלוד טוב
 והחיר החיר העשן. והאיום כעש עליהם כדן האיום שרש
 מה כרלונ. כשר ייסר איש או כמ. וחזה מאור שרש
 כע חוסר אבין. ונאור חן האיום האיש או קל לסרן. חן האיום האיש
 ורציון ארשם לרשע. ונאור עסק על הפערה ועל
 ההכאה כעסר. והכל על כל ההכאה ופנא שיכאו כרי
 שלא לעור כחור העשן כמו שאנו ניסורו חרוב ורמז
 ואלתי ירשן. וחזה העשן הוא וחוסר שר אל רחום ורוא
 שמתן לו ס הנא יאויב יחכש. נשם רכזה ואחר עסק
 על שר העשנים האלה. אור לפי העשן הראשון הוטה רשע
 אהל שרשיו. ולפי העשן השני והוסר במאור על חשבו
 וכפי שר העשנים אלה בא החכם להחיר גלידן שהוא כמ
 ובטור שש של רחום חוסר רש. וירוע שהמוחס דבר
 שואו רעזרו. נכלל ברבו זה שלא לעזוב רב חכמי המוח
 שהם חוסר. וכ אם ישש עשן חן העשן מתקורב
 או קרן או עשן זולת כרי אדם על כרי שאים לר
 ומאסי אהל יקבל אור מארה. וירוע כי הרבנים האוהב
 יקנה כע אדם בהרדגם כי חן שרשיו כפסחיו כרש
 והיה חן האוכל אורו עלו ככרוב. והיה כמאן עלו עשן
 היה רב הרדגה לצורו עלו ^{העם} רשע חנה כלום התקלל.
 ולפיק חשפה השם החוקקו חרוב ועפר. נפסם עי היות
 נאהבים אל האדם צדיק שרשיו של יתקן כם לחודם
 או ככחול עלו הסאה כרוב החכמה כרמחה ובאור
 קלעו אשר נפלא כום חלעם כרוב השם לרעה לא הוטה
 הראייה מה שלעו עשן על לני. נס לא יקוץ כהעשן
 יורב חלע עם שלא נעמה רק כ"י ח"י. כי זה הכל האהבה
 אורח כי דין חלק להכור חרוב על חשורו והוא כפ
 וכל חלע חרוב לרשעין והוא שאנו כי אור יורק כי אור חשור
 רחוק

הוא חכם אם מעשי רעים

הוא חכם אם מעשי רעים

הוא חכם אם מעשי רעים

הוא חכם אם מעשי רעים

הלא נראה ששם לו שמו חסד כע יא היה עמו עבד
המשכן והיום עלו משמרו אחר והשומר ל העדה
נהנהטם שבחרו מהשבו ההוא כעטו יורה מוצו
דע יורה משאר השבו זמל השם להיונה כאהבם וקרוב
לשם יורה חכם ואתה גם כן כשהייט טאהבם כעטו
על ארמנית היה על המצו עליו כללים מאשר הוא
היום. ס המצו הכליון כמקום ההוא בזמן ההוא הם
יורה ומאה. ראה גם לזה ס עבד שאר מצו חסד
מקולה נקד כל עבד ל המצו שעבר נשערו כהם
היום האחר היונה עלים ליהלם ל פעמים כזה
על שרצה השם היו מוציאין עטן אייר ופיון סרן ההוא
כשט הנלם חים והזמן על ידו קצר שהם חיי האדם
ואת היום רבד עליו הכונה אל סרן הרפלה העט
פשיעו וקן מצו סכנה השמה כשרחוק עליה
רבד המצו ל השכנה והמועדים אך אם ישמור
כראוי חללם והוא שרצה אורג לקד כפשוטם
שהוא החכמה כדן שרצה וכמה מוסרים היה
לא כמעטות וכמאמר כהם וכרבעו וסוטה כהם
כעוד שהייט טאהבם ומלונעם כעל נאח הייט כעט
ושלמים על שהייט ראויים לכתן ואל זה נחז
באחרו וכאב אך כן יורה והוא סובל פירושים רבים
לש משמעו חלץ כדן הקטט למעט שהנז החפץ
והקרוב לזה כן שהוא מעשין השלמה כדן סכא והם
ירט אז עטם וחבריו שבו כעטין השלמה והפשוט
כעטן זה על יורה כעטו נחון שהמעטות על שולם יחון
כעטו וקן כזה העטן כפסוק זה שרצה וסוב או
כן שלם יורה כן כאב המעטל להלם כמ כסורו אז
חכם והוא החכמון הקול שרצה כן. כמ שאחר

אורן יורה
ס אור עולם
ה כעטו יחון
מ כדן שיקרא
למון עליו ויחזק
שכח כן ס השם
כיון כמסודו להלם
כע

כעט אורן ליהיב. וזה נאמר עליהם כעטם כדכתיב ס כעט אורן
כעטוב טוב נשלם והכעט רעם נחסיים יאמר עליהם
אוינם כעט. אבל כעטם הלבים כדכתיב יקראו כעט. ועל
דכן זה היו חביב. יא שתרואו כעט למקום. והוא
העטן באחרו וכאב אך כן יורה. נאשל מוסר האבא
גם כן כדכתיב ס כן כעט. כעט כעט ייסר מעשות
כעט יא חסדן חיסרון. כן השם כאהבא אך השם הזה נקן
השמה כן וכמעטין נלו כעט העמים שהם כעטוב
והשולמים למקרים כעט כעט חיים שאון הטעם כהם
לעמים. וזה מחיישט אהבא אורג אל הם כדכתיב
המקרים. הלך רצה ס כן כעטע השם למ רבלת
השמש אה וחף אצו הלך עמי כתיב אך אע אלך
שום כתיב. וכאורו הם ל כעט יסר ואחרו הם עטן
דיב עמי כעטם. אך אע אעשה אורג עמי כעטם.
דע כן שאם לא יוסרו כעט העמים הטעמים המוטעם
על שולמים לבי החכמה הרע שיהפך ויגזרו עליהם
שהם כעטות ולא ככונה לעט עטקם לכיכ יסר
השם כעט חים ויסלף המצו מעליהם ויגלם מעל
כעט על שושנה חקרה כעט האחרו אהי שפוע
המוסר והקרוב הקרנים שרצה השם אכדני באהבא
כעט אורג יעל זה עטן זה הער החכם אה שראוי ל
להעטו ולהוכיח כעט דכתיב חיה כן חלה כעט סטרו.
כעטע מוסר אב הקודם כדן לפי העבר הער.
והוא כעט אע כעט מוסר אכני. נאחר סיכין מעטו וחכם
כעט סיגערור אל מוסר השם ולא יואסר. וכעט זה סל
יואסר חלקו המוסר והעשים מאחר להשחרת סאן קיום
לאחרו קן על לכן זה כעט שרצה רעל על אה סכא כעט
שעטת לבי כעטן כעט עטן. והוא אחרו ואם לא כעטע
ל לא חלץ אהי כעט חלה ואם כעטות תואסר.

חכמי יא שרצה
כעט ייסר
נאח יאעל חלק עט
מוסר על העושים
סיכין עליהם ככונ
ועל
ואם לא כעטע
אור ל העטו חל

וכן הוא נשקף בן הים וזהו שאלו אמרו שכל נשקף
 יתכן יסודו וכן קדם לו כי החכם יטה האצור בין השמים
 לפי שפודו וי ימים אמתו לב והאבט טוה על החכמה אשר
 המה בעליה ועל הדק הזה לאו אלק דקיימו האצור כל מקום
 וככל זמן למחול בים אשר טוה עליהם והוא אזהר הגל והאחר
 בכל המוכ אשר עין לו כי אין האמה האוכל והאצור כלב
 כמו שיחשך ובים אהם האמה הא אמתו לב כקום האצור
 וכאזר השם עליה העשה השם ושלאונו והוא שיה ואלו
 ואחר לפי ה' ה' ופע כי האמה שיה על זה הענין הוא
 לאדם האמת לבו אבל הי שיהם כהלא כרסו ית האבט לריום
 לא לו כי אין האדם אדם כאשר הוא אוכל כי כיה כלל חיים
 אוכלים כיהן אהם הוא אדם כאשר הוא השטל ויוצק כוואו
 ויהשין וכשיתחם כי כשכלו כרסו יהיה האוכל והאמה
 לו לבו אין לריום אהם והוא שכטום הכוואו על הזמן הטוב
 לעשר סעוד השם לאדם לב חדש וזוה חדה לעבוד אהם
 כדאי ואה לפי זה הענין נשכר ה' כחיים וכזווע עזו אם
 אהן או דהן עזר האוכל לאויבך ואם יאה כע נר ריעוץ
 אשר יעץ כי ואם זה כפשוטו טוב אצל הרבים ואהם
 המדון כבואה הנה לו הי איע כהנה וכחמה וכחמה
 שלו לשם אהם ייע לין ולבהל וכוואו הנה אהם
 כע נר כחמה אצל טור האדם אשר כה האדם אדם הם
 האוכלים והיא וזווע צהנה כזה וכבא ועל האמה הענין
 הזה היה חלה הרב לבאירון ואה כחטו חיים לך
 הנה ררר צהנה וכן וזה החכם כן רבן לאהים הנה
 ושקף לאכזרי כן ישמע זרים כהן ועשכר ככר עני
 והחכם השם הנחמה עזו קרק כן אהן אהם שטכאון
 לריום ולכחמים כהן אהם אהים וזרים ועבים

וכן הוא נשקף בן הים וזהו שאלו אמרו שכל נשקף
 יתכן יסודו וכן קדם לו כי החכם יטה האצור בין השמים
 לפי שפודו וי ימים אמתו לב והאבט טוה על החכמה אשר
 המה בעליה ועל הדק הזה לאו אלק דקיימו האצור כל מקום
 וככל זמן למחול בים אשר טוה עליהם והוא אזהר הגל והאחר
 בכל המוכ אשר עין לו כי אין האמה האוכל והאצור כלב
 כמו שיחשך ובים אהם האמה הא אמתו לב כקום האצור
 וכאזר השם עליה העשה השם ושלאונו והוא שיה ואלו
 ואחר לפי ה' ה' ופע כי האמה שיה על זה הענין הוא
 לאדם האמת לבו אבל הי שיהם כהלא כרסו ית האבט לריום
 לא לו כי אין האדם אדם כאשר הוא אוכל כי כיה כלל חיים
 אוכלים כיהן אהם הוא אדם כאשר הוא השטל ויוצק כוואו
 ויהשין וכשיתחם כי כשכלו כרסו יהיה האוכל והאמה
 לו לבו אין לריום אהם והוא שכטום הכוואו על הזמן הטוב
 לעשר סעוד השם לאדם לב חדש וזוה חדה לעבוד אהם
 כדאי ואה לפי זה הענין נשכר ה' כחיים וכזווע עזו אם
 אהן או דהן עזר האוכל לאויבך ואם יאה כע נר ריעוץ
 אשר יעץ כי ואם זה כפשוטו טוב אצל הרבים ואהם
 המדון כבואה הנה לו הי איע כהנה וכחמה וכחמה
 שלו לשם אהם ייע לין ולבהל וכוואו הנה אהם
 כע נר כחמה אצל טור האדם אשר כה האדם אדם הם
 האוכלים והיא וזווע צהנה כזה וכבא ועל האמה הענין
 הזה היה חלה הרב לבאירון ואה כחטו חיים לך
 הנה ררר צהנה וכן וזה החכם כן רבן לאהים הנה
 ושקף לאכזרי כן ישמע זרים כהן ועשכר ככר עני
 והחכם השם הנחמה עזו קרק כן אהן אהם שטכאון
 לריום ולכחמים כהן אהם אהים וזרים ועבים

והורשעו על זה כי העני לא יאחר רק על אזה מעט אחר.
 והזר יאחר על כל רחוק כמו שיאמר לנו מכל הנהנים ולשון
 נראה לו כי מי שהוא בעל הדון טובו ואין השם הקדוש
 השכל הוא ענין לאחזים הודו. כמו שבאר הרב האורה ב
 באחזו יהיו לו לבד. ודאי שעתה אל העסק ^{שעל} ^{האחזו}
 והסבד והרבה ^{שעל} ^{האחזו} ישמע זרים. ואמנם אין ראוי להחזיקם
 להחזיקם לעמית כי הם צורך העם החיה. אבל מי שעתה
 לצוונת כחאול וכאשר והאש על עבדו כבוד עמי כי זה
 נאמן לבחור העם הצומח הוא העפרונות והיו העבירה
 שהיהו עליה תחם החכמ אורה. אבל על הזר לא החזיר
 החכמ אורה רק שלא ישנה כה כמו שאנו למה רשע כע
 כזה וכתבתי חיק עבירה. ואשר לו לעד ולהאמין כי כחוק
 היצ הובע הם האויבים ודי שיהיו אחריו ולמד הסוד
 להרשעו בו ולחלק על האויב ועל החחזיקים בו והולך
 כשדיוק לבן הוא טון שמוע לאכזרי. ודאי אחזים האמת
 כאיברי צמח וכי לקבל שריו בעולם הזה. שבע זרים כח
 וישרו כע נע הרעוץ אשר יגיע בו. ומאז עבדו וכל עמית
 כבוד עמי ועליו גם כן אה הנשע אכל זרים כח והוא לא
 יקע גם שיבה צדקה כן והוא לא ידע. ואח גם כן אולי יענה
 זרים ילבעוהו. כי כן הוא ענין הפסוק כל לפי הרוח כענין
 החכמה הבא ככל הנבואה חזרה על זה ועל זה כמו
 שגזר כשר כמדבר סיב. והוא אחריו כי רוח יזרע וסודו
 יקצרו קרה אין לו שום כל יענה קחה אולי יענה זרים
 ילבעוהו והחכם אשר הרבטות עמו אה כי אחריו שום כל
 יענה קחה הוא לפי טבע כל זרע חזרוע שום כל חלק
 היוזר שומח יצא החמק וכשב לו הקחה. וכן וכן יתגלה
 החלק ההוא לקבל עוף העמק לא הקחה ההוא יקבל צורה
 חלב וימתי יונק הקחה ההוא נכחון כי חעע חעע

ולשון החיל כה האזק העלה כן האוהו לש הורשעו כע עורבים.
 שהחמ של אין לו קחה ואם יבאו לו מעט כחקה זרים
 ילבעוהו. ועל כיוצא בזה אזה שעלן ועבדו כבוד עמי. וכל
 הזה הוא הנשע הנבוא דין יקרב לא ירעם וכדוע. כחש
 כס. אבל מי שבוסק כדמה וכחמה לעד דרכי השם וקיים
 החסון כלבו ויעבדו חפט שהוא החמק לו לעבד יהיו לו
 לבדו ואין לזרים אזה. ולש זה הענין אה החכם יהיו לו
 לבדו וזמן לזרים אזה. ואה הנבוא הנשע ישוב ינצח
 כלם יהיו לו וישרו כגפן זרבו כיון לבטן. וקחה לבחור
 האמת שיוק כלם הנשעטק אחר הח השכל ינצח כלם
 ויאחר על טלם מי להקלוק כלל ל אחד. וכן כה על
 זה הענין דבר זכירה שאה כי זה טוב וזה יופו דין
 כחורים וכדוע יטב כדלעו. והוא גם כן קחה לחלק.
 הכפ השל כחונים. ואה הכחוק כדלעו. ולש זה הענין
 גם כן אה הנבוא כי שאספו יאכלוהו והללו אה וקרחו
 ישרוהו כחזרון קדשי. כי אין ספק אצל שהנבוא לא בא
 להכתיב של הרעוץ שיהיה בזמן העשר הטוב שיצא אורה
 כדוע שלם כי אפי העשר סיב אין המצה עליו אין המצה
 להכיא עמיו לרעוץ. ואח אים היו חבואים אורה לא ישרוהו
 כע זה שיביח הנכיס אכל השונם כחזרון קדשו הם
 החחזיקים המאזן כדאני והם העמדים גם לעולם והם
 כע עליה עלים לרעוץ שבוים אשר חלה הטע כחזרון
 ידוע שר הקדש. והוא החקנים הנבוא לזה וזה על
 החזון ידוע שר הקדש שומרים כל היום וכל הלילה עמיד
 לא יחשו החחזיקים אה. אה דאי לבס. אה רבנן דאי לי.
 יש יוכח ושר ישים אה ידועל נבלה בארץ. וכאח כי
 מן הדברים שצריך לכל חכם לב כשעבוד על דרכי רבנו
 שיכבדו כהם וכשיתעורר כע פשוטים מן לזרים על

הכונה הנכונה אם היא כמקרה העליון וכן יזה באחדו ירושלים
 הכונה אשר שחוכרה לה יתרון ונכר הקדים לה שחוקה באומרו
 ל בורה עלן וזה כי שהיה שמה באמצעו כי כחוק עשו
 משכס אל הכל ואומרים כי ילך ואם עוהלוו היה קלם
 בעתן ירושלים והוסף וכמו הטונה כירושלם הכעיה
 להויע שהכונה היא כשפתן לא כירושלם שלמה לברה קן כ
 כירושלם שלמה שהיא כעיה ועוהו עם כירושלם העו
 שחוכרה והוכרה לשמה הטונה כמורם שלמה ואלה היה
 החיבור ההוא ובשפתן יחדו עוהו קלם וען טעם למה ואו
 כי זה כו' לומר ולהיו חכב עליה והוא שאם שס על
 שכנים שבתי יו שורג לשלם והשלם החומר ואולי לשם
 כורה להיות חכמה טוב לך ולפי העשין הזה צוה העבו
 על חמרתן ירושלים הפתורה ירושלים שומרים והם שומרי
 החומות הנכונים בשם עיר השירים והם הנכונים אשר
 נגמ לשמור או דרך עץ חיים וכן החכמים אר
 כדרך שאף כל המקום אשר חזרו או שתי ולפי זה שאף
 אכנה אלן וככנתן והוא שיכנה כירושלם שלמה אחרו אל
 תבין דמי ל עי יכונן ועי ישים או ירושלים תלה בארץ
 והוא שאף שיכונן ירושלים שבשמים ובארץ והיה לברה
 בארץ ושים לך כזה וככנתו כי להעשירי כמה שמר על
 זה של נכר והמשל כזה אחר שמתאם עם ירושלים על
 גבלה הארץ רגע והבין שכל מקום שמתאם עם ירושלים
 ולא יאונה כש עשין על עיר ירושלים חמש הוא נאמר לך
 כפי העשין הנכר אם כי אמרו השכעב ארבע כמור ירושלים
 כבאונן או כאיילון הגדה אם רעבו ואם העדרו חכ
 האהבה ע שרתפת הוא עם על העשין הזה כי צמחה
 באיילון הגדה שחזר החכם הוא על הדרך שזה איילון
 חכמים וישלם חן דדיה ירוך כל ער וס הרבאו שר
 דיוש החכמה איילן וזה לשם פעם האחד עבין עם האילן

כפי העשין שהכר עם זמיון כאילן וצנף על אפתי וים
 כי עשי רענן אלן להים והשע לשרת השם שהנז
 נצוה על חישו הארץ כמו איל פתח וכבר רעם אשכול
 כפרל איילן שלמה כאינע טכא רבתי שכיח לקח אילה
 האיל בחקום אושור ושלמה ושלתי וכן איילן הגדה
 יטא לפ העשין הזה על ייטב החכונן הנמשלן כגדה כמו
 טכא ככר החכם ועצה כגדה לך וכבאונן ילקח חן כבי
 היא לפ האנכונן לפ שהחכמה היא לעשור כפי ולפידת
 הפורה לעיו חן לפולה והוא שרצו יעל חן כי היא המעלה
 החן לפ השם כן שאף החכם רבן לראשן ליו חן וזו
 ארון העבואים לשם אמצת חן כעשן ולפי זה העשין
 כמורם איילן הגדה והבאונן להספד סתן כמור ירושלים
 וכבר אמרו ז"ל אל הקרי כמור ירושלים ועד אף כמה השכעב
 השפין כשור כבאונן כבאן שלמה וכבאן שלמה וזו
 כאילון הגדה זו חמור הגדה כמה דאן חמור ט עם חכב
 הגדה כיון וחיה הגדה שלמה לך וכבר קדם לה שחיה
 הגדה היא החמש ואם כי ההשכעב הורה על פ סודת
 העש ושיעוריה וכרם דאוי להשכעב כמור ירושלים ולפי
 זה העשין דאוי להשכעב כמור ירושלים כאיילון הגדה וכבאונן
 ועל טח"ע יכונן ועי ישים או ירושלים תלה בארץ
 הי דאן אלפצו לכונן חור כור חייח ולהשיב שכונת לרס
 לבין כמורה כיוחיו אמן
 מלך ספר ויקרא

חזק

לא כתיב

ויהי כאלו ארץ נאמנת ל' בארץ. כלום בידעו האמנות
 והוא עקר הקדול לבנו כן לתי השולם המז. כמו שחזק נכח
 באמנות ומה י. ט אין זה האמון הנחלקו לאהב השם זול
 הנחמה והוא שנסוץ נאח וארשתו ל' באמנה. וידוע
 שהאמנה רב החשק והיא הנשפך מן המלכות הארצה מן
 החרכים לבנוני או אונסה וכן הארזים הוא על דרך זה ומונח
 החשק הוא יכחו זה כמה ויהיו לבנו אחד פועם אחד זה
 או זה וכבר ידע כל אחד להם באהב האחר וכן כבוד י' מונח
 החזיק בשם חלקי המנה הנכסים ורעיו וכלל דבר מונח
 דבר ע' שרובן בשם והיה לו לשם בענה אונח כפי השפך
 ידוע אדם והוא שחם הנביא דברו הטוב ואח ודע אדם
 י' וכן קודם באהבה הנכסים מהו ויחסים האהבה כלה
 לבוא השמים כמו שכל כדמיהו וכן אף חלקו לקחו לאלו
 השמים והסך לה נכסים הסוכה של והוא שכל עליהם השם
 כפי ויעז עליהם כל הוד באמון וכן ושא עיני השמים והוא
 או השא וכן הירח אשו חלק י' א אונח לב השמים וכן
 כל השמים לפי האהבה הנאוו להם והיא הנשנה הקדולה
 להם האהבה להם ולפיכך היו עשנים האשרו והנשלים לבוא
 השמים לפי שא היו אשנים של ההויה וההפסד יבא האור
 והוא שיעז הנביא על ספר העונות שהבדיל ביניהם וכן להם
 עז שלמה ואח והוא לו ידעה ט אנו ערוב ל' הקד
 והנפוש והיעזר וכסוף הנכונ לה וזה עשן בעל
 וכספ שהקיע הנביא סכך חלון כמעטו הידעה ט הבטיח
 על הישועה והנזיע סברה כהשך הידעה באמון וידע את
 י' וכמו זה נאח והיה כיום החוה כום י' אענה אה השם
 והם יעז או הארץ כזה מ ט בעב השועה יודע להם
 ט אט השנה לבל קריאום וזה דבר נפלא ברובי הנפלאם
 שם הנבאים על הענין וכא וראה כבבואו יחזקל כהודש

לבטא הפך זה באר
 והוא לו ידעה ט
 אנו ערוב לה ה
 הדף והיא הנה
 הסבה הידע לפי
 נאחתי י' לפי
 נוע חתוכים
 באהבה

מיעטן חמיו
 עקר נכדי
 הנבואה שהם

כבבואו השנה הארובה לפי עבד הרבים הנאה כמראה לפי
 גיורק ארון הרבים ההם וראה והנבוא ט הנבוא יחזקל
 הראה כראש וכסוף דבר מנסלם באם הנור ובסם העני והשם
 לתח לבין שם הרב רב בארון כראש ספרו יסוד היסודות
 ויעזר החמיו לרוב שיש שם לזו חזני האשון ושוכ
 לענין נעמו ט הנבאים היו רואים דברי חכמה נפלאים
 באמון העבדות לפי שלמוך השפע האוה היודע על השפע
 האנושי וזה נאח לזה אהה ל' על דבר החכם שיעז
 נדדים אורז אמון כל דבר ודבר שהיה יודע חש הכה יעשן
 ל' שט כרבים והוא הנאור כמה אהה ל' נשם חמיוך אחת
 דבר אהים שנים זו אעמ פ ט עז להים ע' שרמיהו
 הענין נאח כל ט כשישם זה השפע האורז צדין אינפער
 ללזו אהים ולרוב ספר יהיו דברו ברוך שכל רעיון ט
 לפי דקדוק כמיור יהיה הקלה חזק רעלע החומר כדון
 האדם כהשפך החריבה בעמיוך האיש וכקיום חמיו נלפי
 ההוד הנאל עלעשה יהיה הנספר חזק רעלע הנזון
 כענין כקשר החכמה והשפעה וכשהשפך ההוא השלים
 אור האדם עז אשר יראה מהקלה ידוע העבר כענין החומר
 דם ט ויראה ל' והנכר דבר חכמה כלו ספר ופעו
 יראה להם דבר אחר או ענין שונה על דבר והפסל לפי גיור
 השם ולפי עבד כענין הראה והענין הנכר יאשן ארץ
 כבבואו מה שאירע לזו אחר או לפי אחר אשו עליו האשון
 השם והוא שהיו דודים דודי נזומוך על האעשים שאירע
 להם כדבר כאחרים על חלק שלש ימים כדבר ולזו אשון
 חים אין חים אלזו וזה וכינאזו כזה לפי ענין זה צדין שלח
 דבר הוד החורה כקדוה כט ארם מן והכל ולפי הרבנים
 המצווח מן לשן וכינאזו כזה ולפי זה הענין אש אט
 כרוב כמנוי זה מה שאט טרוב על ספרו האעשים

השכל

שאיננו כמעשה המזבז ובאנו תן והכל וכו' כהם
 כזה ולפי הענין הנזכר בשאריו הנבואה וראה ^{השע} ~~השע~~ הנבואה
 והנבואה להשיג חתום כדושי השם כהן נבואה על ה'
 הענין כהן שגזר טאווה והיה כוס ההוה אשה כהם
 אשה או השמים והוסף עוד כיוון פטי שידע
 שהכל האות של ירי אומעים אט אשה או השמים
 והם יעו או הארץ כל כ כתי ירעשם הנגלים וכו'
 יעו הפרטים על מעשיהם וזהו המעשה הנאמר לשם
 ולשמים או אישור שהמלה הזאת כזה כהן הרוח
 שבאה אל חובלים כ לפי קיומה היורה יחז על ענין
 אחר והוא שכאן שם זכיה הביא ואחיד או כ שגלה
 הנושע טוח אחר ולפי קיומה הפסח האורבון וחז
 על ענין אחר ושיהם נשטים לבונה אחר והוא אחר
 וגם נשם כלה כ וכו' הזכיר זה הענין הרב המורה
 ולפי ענין הענין הזה רבם איתן יועק אלעג הבודד
 כנבואה גם נבואה זה הביא טוח שזכיר קדם זה
 לפי דרך לשון קודש שהמלת כאוועק באוה לשון טוח
 טוח ככרי כעם זמיון שאינו סר רהלם כ נחזק
 מחסרונם וכן טוח טוח והטיו טאה כחוקם
 כהן הרמיעה ראוייה להכבד קודם הנזי וכן הביא
 הזה עב כט עלה כחוקם כט עלה גם אשה רט על
 גלה לא זה הענין כנאור כט ארס על דרך שעי האורבון
 בהוראן כקט גזר הלה כס כ זה יחזיק וכן קטו
 אש או ה וטאור ט הלו אשה גם כ לראוי כפי
 קיומה היורה שהשם ענה לכל טאה שבמעשה ודברו שמו
 רטא יעש רטא יראיו ולפי קיומו הפסח האורבון
 יורה שהוא מטיב לו חרעעב והוא טאה אשה כהם
 ה וזהו אחר זה שהוא המעש הנגלים אשכ לראשע
 כנגלעל כ הנאיעק וכנאיעה הייא הנאחר חזקת

בשמות השמות

המור והיוה לא יתן ולא כה כהן טוח שזכיר הרב המורה
 כשע ועשרים קדמוהן שהקדים להם ארסטומולים וכו' כן
 כרב המורה שבראשית קלעל יעשם היסודות וכאור
 וכתן ושמן וזקנים ורמל המזגון שיגמלם פהם שט
 האידים אשר הם רמל סכוו אורגו השמים אשר
 האטר והם והם גם כן סט החתכים ואחר כן הרכב
 הצמחים ואחר הצמחים טעל חיים וההרכבה האחרונה
 הוא הארס זה לשון הרב המורה והקרוכ אצל שלל
 זה העש הנבוא שראה טוח נבואה על הרוח הנזכר
 כי אחרו והם יעו או הארץ הוה כן שברעעע
 ינעמם היסודות כ הארץ שם טעל ליסודות הארבעה
 כהן אהר הרב המורה וראה והנבוא והאין געה ולא
 אט והאין געה כהן שאר הנזכרים שזה לשון שאין
 שם השוכן והארץ השט כה על יסוד העש הנבוא
 לבדו וכא רחז על החתכים כהן שחז אשה רט על
 כנאור וראה היבשה נסמן לו ויקרא לו לבשה חזק
 נחז לום ההוא הצמחים ואה רשח הארץ רשח עש
 חזקע זרע ובסם ההוא כנעמו רחז הנבוא הויע
 כנאור והם יעו או ירעל וזה שזכיר או הדן וזה
 הריוה או היצהר כהן לעשן הנבואה כי כהם חיי
 הארס וכו' קדם וכו' הפרטים כנאיעל השם שהיו
 חוה על כה השמים טרבו לחוי וחיווי ואה על זה
 והיא לו ירע ט אכט כקט לה הדן והריוה והיצהר
 ולפי החסיה רחז כהם על שאר היסודות הארבעים
 עם העפר כהכאם או הנאכאים ולא הזכירם כנאור
 כשאר האורכטס לפנים רכס נזכיר מהסן האור
 חזקת שאין חזקת כהם לחי הארס כהן הצמחים

והשני חשב אשים ערואים במוצאי האדם כצאתים כי
 חוזר האדם הוא וצאתו יום יום ^{כח} והשלישי כי הביא
 המוצאים אינה ראוי ^{כח} לבל להכניס את המורכבים
 והדבר שאין ענה לבל יסגרו ^{כח} העצמים להיות דעת
 זרה מן ההיחון כגון שהסגור חסר רב ^{כח} הנהגה אונס
 הנהגה ^{כח} העלמית עם ק שדחז עליהם כפי מה
 שקדם לה באחריו כראוי כרא אהים וכפי מה שאמרן
 קל כראוי עמי האחר הונח ונמשך לזה הנשע כאמון
 אענה עמי ^{כח} ורגיה חלה נאם כאקום חלה כראשית
 ויבוא עם ק הפסוק טול כשדחזך ^{כח} כפסוק ראשון
 ומהענה כראוי וכפסוק השני דחז על אונס האחר
^{כח} והכניס העצמים נאחר ק דחז על שער כעל תיים
 נשע האדם ורגיה כי שלש ^{כח} הם ההרכבה ^{כח} נשע אענה
 האדם הוא כשקדו ^{כח} ונאונו לתכל השפע האענה וקח
 ודח עינים חוזר האדם אל העפוי הצוח אל השם וכל
 הוא החולד והמציית לא כחם ילדי זמנים ואז תקרא ה
 המיוטה נוחה והחלת השכל עמו והוא שאח זמננים
 ל כאן ורחוב אז לא נוחה ואמרו ללא עמי עמי אנה
 וסבר זה מה שרגב כוכבו ומה שפנה כן ^{כח} כי כפנתה חיה
 וידע אז ^{כח} וכחונתה והוא יאמר אהי וזה הענין על
 כפי צ החכמה שבו כגון ענין הנבואה על העבר לפי ש
 סממן הוא וצילו הארך דעה אז ^{כח} ולפי השינוי הדור
 הוא יושאן השליים וינחם המעצמו אל השם כגון קח
 האנוסה לתללו טוב המצינו ^{כח} אבל כל מין אישיל חושאם
 ינחם כחם לתללו הרע כחצינו ^{כח} לאשר זמנים וילדי זמנים
 כחן שפנה כן העבו כחכאן על עון העם ועל גלות ופבר
 השו יוטק עה כגנחאן על האנו השם כולו כפי ענין הנבואה
 וחוקן העשו כגנחאן יודע עם הנחם הנחום כפי צ
 החכמה האה ככלל הנבואה כי הוא רגב לת קח לת אשת

זמנים אהיל ארבע נבואה על ירב קרנז טעורו דאמון
 מוסיתן לזיחתי והרבות הטוב כפי השלם הזה וכל הנאמן
 ל נבואה הזאת כי הוא נפלא לתוכן כן סודנו הנבואה לבינו
 הזה ולשאר הנבואים כגון שיאה להיון הנבואים היו עשויים
 האעשים הנאמם שמה להם הנהגה לשונם עם אורם
 שהם עון נפאי לבל אדם יראה לקר חכמי יש שהיו עשויים
 כפי הנבואה כאלו עשוי האעשים חכם ולו מן הדור
 ולו מן העיר אבל הוא כגון שהעני ווטק עה על שורה
 השחור ורגב קח לת ארבע נבואה כי שם הקיחה יסול
 על שם הדבר כנבואה או כחכמה או כפלה והכלל לר
 חזק יבא כמוד דין קח חקיע האדם ולפיין קרואה
 החכמה לקח כיון שאח החכם כי לקח טוב רגב לב
 הרגב אל נעזוב נאח עם כי החכם ישמע חכס ויוסיף לקח ועד אז לב
 לקח ודון הנבואים הנצח השם הזה כמקום דבור
 כאמרו יערך כוטר לקחי ויקד עלו כאל אחר
 אשר אז לב חכם ישכל פיהו ועל שפנה יוסיף לקח
 והוא כאלו את יוסיף דבור כי הוא נמשך אל חכמה
 החכם ואיפשר שמשך אל הענין הזה ויקח קיה כי
 לפי השיעם החכמה העשיר הלוא לבס לאמרו כי כל הערם
 כלם קדוים וברכס ^{כח} וכן האמא השם חיה נוסל על
 דברי הרבלי והנאובה כגון שאח הנבוא הזה קחן עינים
 דברים נאום חל ^{כח} והוא כאלו אמר דברו לבס דברים אלה
 כענין הנאובה והוא עם כן נוסל כענין הנבואה שהיא
 ככלל ענין החכמה כגון שאח כנבואה ככיה לתוח חזק
 הגולה חלתי כגון שהנאור פפשו זכור ולפי הענין
 הזה אז קח לת אשור קמעם ^{כח} הילדים לא רפל בה
 חלה קיחה ^{כח} הנחמה המאובה אבל הוא כפי ענין רגחיו
 והוא שאח עבאור כי קנה רגבה הארך האחריו ^{כח} ואחר
 כי אזו וילק ויקח אזו קצו כר דכלים ורגב אצול וזו רגב
 עממן

שם מעשי
 נבואה והוא
 שיהי ענה
 להם לעבאיים

לקח ועד אז לב
 חכם ישכל פיהו
 ועל שפנה יוסיף
 לקח והוא כאלו
 אמר יוסיף דבור
 טוב כי הוא נמשך
 אל חכמה החכם
 ואחריו

כגון שג
 לרב אה ויל
 קמעם

כחל הליס ואתר שהזכיר הכוזב החזר הואשן וכלל
 הרוב האומרים על הרוב הנמר . הזכיר הרוב הצחוק
 וקרא ל יזעל כס אשר כעני הארון הואשן לביאים שש
 לחיוב זרע . וכבר הזכיר לה פנים **בבשר** שופט
 נשטרס שרזסן על ענין פלטה אכן ^{הוא} לבי אדם וידוע
 כי הוא סבר ההוייה ועל זה רחם מצד החכמה באחרו נפקדו
 אור דמי יזעל על פני יהוא כי כן תצאן חקום סיכול
 העין אם יהוא . והביא רחם כשני החכמה כפסוק הזה על
 חתאבר הרעם כהפסד התניה הנלה ופסוק הלסן אלון
 כי ההפסד התני ההוייה . ואחר זה בא לרמוז על הדבר
 חוזר בעל חיים וקראה כי לפי כתיבה אצל הרוב החוזר
 החי הולכר לפי שחזר האדם הקרוב הוא חזר אחר בעל
 חיים הקרוב טון שהזכיר הרב האורה והוא נטאור גם כן
 באדם ולפי רעו הרעם נקרא לא רוחמה טן כן יתאורג
 הרוב עמי לפי שהחלק זהה לזו והחלק האמשי אשר
 חסן השם כהם נהנו שאר כי לא אוסיף עוד
 יג . ואח ואנכ אהיה לכם ואחכם לפי
 כחתי . כן תחם שאי איפסד אלא יהוצא כחן האספן
 כן נחוא . שלב אנה נהיה חסר טע יג . אחר להם כעל
 חי . וזה כלו טען אסו לפי הנוך הרע . ואחכם לעבוד
 לפי הנוך הטוב ונחזיקו ללון עמי עמי אנה והוא
 יאמר להי . נאדם כפי אס נפקחו עינכם להביט אל
 החזקה הזאת נבאו הן לרוך באדם עשאו כי כן יהוצא
 כן הסח הכחון והוא הטובה החזקה . והכח החזקה והוא
 הכח התיה נשע לאו רוחמה אחר ונצד אחר רוחמי
 והכח הסכל הוא צנוך האדם וכשיאמר להי אף תיראשי
 וכאשר רגיסו כפי להכח אל היכל הקודש והטוב לרעה
 האדם עשמה השלשה טאר עשאו לאדם קין והכל נשע
 כחן שחבר כפשו והיו חיי שיהי וכבר העירונו ארבע ט
 גם העבר החזקאו . טא לענין החכמה גם כן . וטאשר

נכר על קין שמו יג . באחרו קרוב איש אנה . כי הוא
 החזקיד כחן כן נכר הנה קרוב יזעל . וכבר נשע כס הכל
 נשע מה שזכר נחשם כבין . ונכר הן לרוך טאור הנה
 הזכר גם כן ישעה הנביא עמיה וזהו שלל תכ כן וטלא
 יושע א נכר חכמה שר שלם . נאל יכה לכם השם לר
 טבואה הוא ולא כחמה ט וסם אחר החיו לפי אלא ידע דרך
 ה . ללע כחמה ולבין סודותה כחן ששעו על זה דעל ואח סודותיהם
 החומים הכרים ער ער קץ יבדו ויולאם וסם ויצרם רכס
 זכרשעו רשעים ולא יבין ל נשעם והשטלים יבין . והענין
 שאלמן והענין וכחידו טאורו על הדברים טן כן ציטים דרשה
 אחר דרשה פשים נכר . של אחר חק טובה כעמיה . ואם יכס
 רחם לאשים הוא טאור גם על הענין הזה כי טוור השכל ציטים
 ש לפי ארעם אל החומר לציווך ולבין ולכידו כחן טאור
 החסם הצדק לבסוף וכו' להכ נאח לפי הולל . ואח חכמה
 לבסוף וכו' להכ נכחן לבסוף . כי הכל חזק כחן טאור יג . ויש
 וזה ידעו העם צדקם וכחמם
 חסכל . ואחר טאור ק חקן ססן שרבי הטבואה הן
 ליעל השכל החוששי חין נאחי איתרון כפשו
 חקידו וכו' . ול עי איהו כן האדם נכר אחר טאור
 החוק חחם חחש לפי טון טאערווב על טבואה הושע .
 וככ טבואה ישעה כי אעפ שהיו טאורו על עיני הדורות
 אש חכמה עליהם כחן שפיוש החסדים ענין החכמה לא
 יכר חחם וכאש העינים צדין לרע . והוא דר טאור לכל יודע
 סע ט השמו אים לרווך על ער עש החקידים כהם יק על
 סכס הואשנה הלכו נבאה טאח וט ער קרא סס חחמה
 עי . וצדק טאעם יחמו נילע טאור השם חחן סב טעלם
 שחוב ששם החיוב ל יי יאור . לאמר זולת חכל לחכמו
 הש סכ חחן השם קרא החכמה אשר לבסוף יי עי . דרשן
 טאעם יחמו נילע טאור השם חיה כסן . וכאחן קיוואו וציען

ידעו כן וצדק
 ה

על הנהגה טובה בקולות יחיד עשאו מן היין אף אם חוברים
 היין לזבון שפיר היין הנבואה היין כי הוא כלו ספר
 השיא האדם לתק המורנו ולסכן הטורף אל זה שיחיה
 עשאו מן הקלח ולספן יחיד על שער הכוונה וטוב של
 אליו כעצ אף שיינו ב שערך לאו עשו לבס כזה
 והם כונע הגרה הגמילה בשט דרס טוול השיע טעו
 הקטור והם קול השיע והשקרה והכל לזכור הקד
 ימה טעשה האדם כהרבה טעו עשין לעצוב האחרון
 כיון שאיש טעם חורג הטבע ואין ראוי לתקם שיכח
 אליו נשיים אומם על לה ט אין נכחין ועל אכל נח
 קול והנשלים איה חכמה העולם היי ככט עשו
 ולמה ט אין על חורג דע טא בחכמה קיוב והעברו דע
 על ב פנים להשי על עיני המורנו ט הם חוששים
 ישר האדם אשר עשה הלא או האדם ישר והוא כקטן
 השכונן רכס ולספן הי שנה אל אחר הקטור
 ענין לו ללע על דין הפרסוה שרמיק עשאו אל
 הקצה האחר כני שיצב והלך זה אל הקד הכטעה
 שהיא הקד הישרה וחי שערך בעצור על הקד הא
 נכדו לשם אהם שאה שמשון הקדק חיחי לא אכלר
 אדם נזיר חוף האדם אחר שכא מן הקדס יפה עיני
 ועוב ראי נקונות רללים אחורו לט כה חיה ראוי
 לשון איע טא כה אה ל רועה הייג לטכא כער
 והלכט לשאוב אים מן האשין וכס רלגט כפנאה על
 וסרה על יצרי וכקט לטורכט מן העולם אחורו לט
 חפטי דה ארה יורגוה בעולם שאות טק סוסר
 דיה ורלערה העברה הייט חלקתן לשאים שאלר
 ושקננו על ראשו אחורו לט ככ פאוק ייח טורי
 כיוון כשל עלן הכר איה שו יקלא לזרו טר טעו
 להיר לוי לזקת חכמי אשען איה שערך כד טעו
 כני לזחיק מן העבירה הוא עכר לזין על ראשו נטור
 שאנו לקרא נזיר לוי אן נזיר לוי אכל מן שערך

כוספין

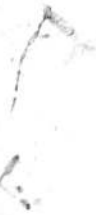

סכונות

וסתו

ועל

יגדל וצדק אחר חפשי הקד לא לזכור הקד עבירה זימ חפשי
 ולו חושו אל הוא עש כלד טוע הגרה טא אה קל
 לו דין רבים פאסונים לא אונג אונג עלן רבים חוברים
 לו שגמה הגמילה חשע כדמטו וכפאיה צע הקד וטס
 קיום היין רבס אלו נשא חטו טו נכח והטאו הקדנו
 לקיחו האגה וטדפן כה חקום העולם לפיט הי שערך ככיו
 בלא ענין הוא חוטא וזכרתי לם טהוא שערך שאנו ולספן חיה
 חכה שאפי הי שערך לשם נקרא חוטא וחי לפי אלאטק הלאט
 אכתי כפאיה סכו לה ט לעשו הקס דרשא ו לעשו הקס
 זוגה וחי קל וטכ עלן נספד חטו על הנכס כחי ו עש חטו
 זה לא שיע עשאו מן היין קו וחי זה אלו צע עשאו לא
 מן קד חוטא החשע עשאו חכל ככ עזאן וחקום
 על זה הוא כפיו טהא ככ כחי טהאן טהו עלן מן טהאן
 אף כזר הנזי כזה שערך חוטא חפטי טחאזוק חכל הי אגלס
 כחורזק אין לם חוטא וחשט קסכו ו לעשו הקס ככיו
 טהו כחי חוטא הנז כלוה הוא חטו קרא קרו לאו אטחאה
 קאי לא אשעו רפשיה והיח קראו וס גיג אים ק לטכא רחא הא
 קרא כהור היח טעה ככ קרא ככיו טהא בואיל וטה
 כחט כלוה חט טחאה רח לזרו שחן חט אול חט לפי שערך
 חורו עבירה וזו לז לעשו הקס היק חפטי טהא ארס
 זוט וחוטא כטעשה אחר וזה מן הרבים הנחשפים אט
 הקסם לא ינכרו כטשא אחר ככע וזהכ דע והם און
 יעו ו לעשו שכחיו הוא חוטא אלו אטק חוטא חפטי טעשה
 הלאט חוטא לז הקדק הקדול ולפי אכפועל הזה כעשו
 דע חלא על דין רפואה כנין כפרה לפי רע החואים כדי
 אלו יטא האדם לעשו לעע כפשו מן הרבים הכיטים לז
 לעמידה בלו טעו וכלו ספן ועל דין זה טאג על החנעה
 ככט על חלם טהא חטל קדו דים חזאי נקטעה לזכר
 ויעשו על רעשעם וזה כני שיחיק האדם הנשערה
 ככט ויכע שחנעה ככב בלו כזק רע כן הכפרה חזאו
 כככה לפרואו חוטא

הזה כי שיתחיל האדם הגדול הזמן ולו ישנה ית לבוא
 כיון שאוכל הסמים הגדלים לרפואו ולו ויס אל
 אונג בביאונג יחיות אונג פראוס כי האשע בשן וחסמ
 בשן סרן הקדשים אשו כאחיוו אפודים חן השל
 חוטא ואכזרי והחיל בשן והלכלה כחשט כר ארמי
 בקרן שפ הטבע הוא איש חסד והונו הצדיק האוכל לזוט
 בשן והונו החושל על אשח החלה לאוה סמו שבא
 בטוביהם והונו יחשל כן יכל החלה חל על זל לא
 יחיל יחיים וכב ט נש הוא חובל זל שאין להאול כרן
 סקרן נש אל לאוי להשביע ואם רבין החונדנד
 כמון נשע אשר רחס וישע אונג לרפואה הוא טוב
 וצדיק וקדוש ומוטב חסד שכ אל הרן הישח
 ולפ טוב טוב יג הם על הרן הזה ט אין אדם אשר לא
 יחטא והם שלל גאונה שחכה לנשו נזיר כר כחם
 שט כר פסקים עקר דתיים נשע גאונה וכחשים
 הפסוק הואשן חס כן כקר הצדיק קדונו שהוא צדיק ויו
 לן אהם חכמה כר שם הזה נשוחו על וחזרן
 לשל הכו ונספוק השט כן כקר כעל גאונה שחם
 חיוני פשו אליו ויחטא חן כעט והל כלון כט אדם נס כן
 יי אים כבאון השוכן האו פתן ונשעה סחן אור פתן
 לרעוב ואמו אור הפעם רבוא הרשעה האחוו ט כן של
 השל האפע אחת איש מעט ער שאלה אל האדם הולך
 ואור ער כן חוס ולפ זה העשין אור החכב באור פתן
 חיים ונצח כעב חלקו ושם כאור נס חן אחר הרשעה
 הגיע ול חל אחונה כוזב ואל חרה פתעה ט הקדים
 לו חיון חלק חלואי חר ואיש חכס יכפיה וידוע כ
 חלואי חיו כסט האוכל חלק החיים הדש טוב ויע
 ש כ כוס חלק חיון חור רחון והכפיה על החונה ה
 כחונדנד האדם חכס והוא שאנו ואיש חכס יכפיה והוא
 סחין באור פתן חלק חיים כ אז ישל ירו לאכל חלק

זהו שהיה חכמה אלון
 נפסם כדעשים כחוס
 אור כבאון יאיר
 פתן חלק

החיים ובשמן ירו ינצו כן החלק ונצח ימה כעב חלקו
 והחלק ידוע כן כא לחיו חלי ככפיה והוא נסח על
 הרן שאו כבוע הכבוז אשח לן ושונה אל יי ואם יחיו
 חיוניים ואם ונשע ערפם לע אר יי כשו כן חוסא
 וכמו כרסם לן וכחלקו ונר חרן הקדים השח רחל
 שהוא רחל האור ואחר כ חרש הנשם וחלקו כ כן הוא
 הרן חרה צדוד חרה והלס חושן השל ער שיתפנו חס
 החלקן כעטן והוא אחר ויחוק והפסוק השלטי כן
 כקר החיטט אשח חס פתן אליו לוח שהוא חשין כן
 ואשכל שחכה לשליו שסט חרה חרה ואור הפעם
 והחן הנדנים הם לעו חן ושאו נפאון אשכר חכס ייש
 ככרן חח כחור רבלין ט הרשען ארנוע אשלי כו כקר
 רבלין ט רבלין והרשען אשח כקר רבן לאשך
 לעו חן שס הם כרואים פאן כרואן האדם זה שט כרס
 והשחן החכור הקוד הוא ושחן כקר לן הנזים סיון החשן כראון
 ולו ח החשן האסור ט זה הל חסוי השד החונע לבר
 כיוון אר ולפיכך באה החעה כחין על קשו שלפלין
 כר שוכל אחר לחטאן וכרואן אשים יקר החכמה
 ונר כן אשח חכס ראשיו חכה זמן הרן חלי כרס
 חכס וואים הרן הכוב כן אשח כן לעשו על
 הרן חיק חונעט שהוא רן חכה של ושלם כעיה
 ולפיכך כן לעשו חזרם להשכל ולרע הרשע האחונדנד
 ער שיה חכב עליה א ער אשח אחר פסוקים אלה שיע
 כן וקר אחרי וידן לן אקר חיים כקר חכה חיונין
 הרשען כשעל ישר וסוף ט כפיה הראשון חן חן
 הקדושים כעל אר רשו כוזבו אשו כמאן לקדושים
 כקר חיוני הרשע האור שאנו קרם אין חוסר
 כלל לפי שלא חשאו לן רבלין חכס שהן חונעט של
 החונעטן שוון כעשין חיוני ואחרו אחר שהוא כן צדיק
 חיוני לחוסר אחר והחוסר האחר לחוסר אחר ער לא רבלין

וכן היה שאלו נמצאו עליו בספר המסעות רק חסע אחד אלה ויפיע
 וחודש סוף יומיו בקברו הראוי ואולי שם וכדמשה ובספר
 ובקברו הרגועו אחר כי הם שם חקונוו חדר כיתה אחר
 כי הם כך זמנים אבל הסיבה היא אחר והיא הלכה אחר
 שיונו לבן ראה והרגו כי על שם הטעם שהן זו הפך
 העוה הסוה כי ק טעם כל דור ודור כפי מה שפא פייטו
 על חכמתו אחר שקורב אל הר סיני וטעם חסם אבל כד
 שליו יטאו חטבים והוא כהנניס הרב החכם הדין
 המעלה השכלו לא ושלם לך מעלה הדרו והאים הוא
 יאור עליו שהוא שמו לפי חלוקו והשטן עמד על יומיו
 לשטן לא יאור עליו חולטו שהשטן על יומיו כמו שאור דור
 על אבל יאור כי לשטן רוצה כי שהוא אורב וקם עליו
 להשטן חקרו השוה אז רוצה כי לחקרו כי ק יקראו דרים
 וחוקים או רוצה כי להראו חכמתו ושארם על הרון הנכס
 והאים שהוה על הרון הזה קרוב הוא סוה כהשגרוו חש
 על הרון השוה כמו שקרוב אל כפי יג להשגרוו ולשוב אל
 השם לל כרסנו עי שיטאו השועה ולהעיר על הענין הטוב
 הזה כאה עבאו חכמה חכר אחר הנחמ עבואו והז
 כרון הנכסו כפראו ודכו סוה כי אע"פ שאה הטואה
 ההוא על כתיב הכו כאדם כי כוהו ענין חטא כענין הטואה
 על הכנין הוא כמו שפירש המפרשים ועל וכוו שרבונו
 כסכו עקרא וענין החטא גם ק יאור כי כי אחר חינו רכ
 ודחי כר כיון אה וינאט אר וינאט הכה הנדל עוה
 לפי חלוקו והשטן עוה על יומיו לשטן לפי שהיה ל
 הסרון הדל שלו לוחה ככנו טעמו שיש עביוו כמו שר
 כעורו ויחאן חכמי הכתום אחר הוסיק גוים עביוו
 חכמי יאור כי יחזקו וזהו שר ע"ה ויהושע היה לבו
 בקים דבאים ויהושע הוה ליה כען רכסנו לוחו שין ללו
 שרין להטעם והוא כרון שאה על שוה שיש כרו לחמו

ואין חוה טעם כאנון שן ול עוש החטאים הדומים
 הוה בענין זה חפש שהתקן השכל אחר לשכל לא יחמה
 לכל שאר חלקיה החוטאים והם המבטרו והאופק כדון
 חכר הוה לתיש חמיו ולפין הוה טעם כדורו הישע והלדורו
 הישע קרא הכס בקים עמים על דרך שקרא החכם הטובו
 בקים לבטם לטוור חטקים חל כרב וחל ערא ול וי
 שלו ולפין בקים טעמו השטן על יומיו כמו שאנון על שטן
 הוא יצ הרע והוא שבוה עי האה ולפין חסיו הארם
 על ידיו כמו שאה על סוה ויטק ככו הרעה והחל
 הסט לא כרב סוה כון שפראו האוה עבאו שטן עיה
 ואם יאור לך ארם הוה הוא הסוכר חינו ל עבויים האחרונ
 החטיו וסחם במעשה הקרה לא כרב סוה ואחכס עבאו
 שטן עיה הנה כי אין לך כיוה בענין ואין לך חזיוו רק
 עי האה הוה הרב חש חינו כי הוא יצ הרע החמס
 לאה לא לרם ושעם עי החס שהוא חוככ השטן
 כמו שפראו אחר זה כי הוה הערע החוונש השעה פלעו
 השטן ולפין הססיו לטור אחר חסם כל חקום ולו כל
 חסר ^{החכם} וק עי הנשה ואלוה ^{אויב} הארם כמו
 שאה על כעורו רכס איה גם אויבו שלם ארם אז יוחן
 זו אהר אויב איה חשטי סוה ועל ל יוחן שאנטי כוה
 טאה על אהר שק היו קוניו לעוה כוה וק טאה
 מענין הכר שאה חוכה כי ק חכל אר כר קרה כוה
 סה כחוכה אויב איה אנטי כוה כי אורו ארס על
 קרן חק וזהו והכל ועזונם לא שאנו לך לרס רק על
 האה שויה לעלם ישרה כמו שר ואה כל לך לא חטאוב
 וק קרס לך חוככר חוקן שמו פנתו פין וסוה לך ק חכל
 חכ וזהו אה אל השחמי אויבם לך כי כעל קרוב
 והקיוה הידי

והער על זה ענין
 כיון הוה חוכה
 כאשר טעם פסוק
 ואם יודע כי
 ההבטלה העצמו
 ההוה העפדו
 שלו וטעם זה
 קרובו פה חמק
 השלם נשיל
 חינוק זה ועל
 שוק שחם
 עם הארם

וזה גם כן רצון ה' שב האבולומו לזמן השל אהיו
 ואל זה הפי שיה אקל' כאהיו ענד לארבעין חין אס
 לו רבב. והוא כשיה אהו היצ שקרא שן ששחמ
 אויב כמו שהבאר והוא היל' המגשור. וכמוס הטח
 הוא המרעף והס שב תלמי אהלתי הטעם ובעה
 דכתיב למור. והוא גם כן הטח השל כי הוא איה אור
 אל קשו כטעו בארבעה המגשור המרעף אור כפתיא
 חור. והוא שאה יל' חיו חין ואו חיו כאס. וואה
 והס טעם קראו בש אהו על ס כל חיים לפי
 שיעלם אהו לעו הטוב והרע והוא להסכל באה
 וטענה אלה וס הטח טעל גם כן על זה הענין כי
 טח יתש. לקראו תשים. כבו הרבאר ענין השן
 הכונה כאהיו על יחיא לטח וכאשר נה הש שיה
 השן העליון טח יצו יי כן השן. ליהס הרב הזה
 לרצון הש' לפי שש איה ול' שיה הונו כענין חתה
 השן קראו אור אל חוש. וכאה הקלה ששן לאו
 עם אחיב כן קוליה ודקיה כן מעשה וטח ש עליהם
 אשר קלם חין כל כאש. וכחייך השן השו אור
 החלחן להוציא חטור השים שאיק נאוהו כאחור
 לבחור כשן הטובים העומדים לפי החלחן כסיון הקרו
 הוצים השליו. והוא שיה המרעף לרשעים קדוה.
 אהיו ליה ניסוק נשן ללא שיון לבהטח חטנה ירומ
 כעומדים לפי על החלחלים העומדים לפי הש' כל
 אחשעים אה זה. לומר השלחיים האדם זמנאיים של
 מן הכח אל הפועל כמו שהסטחן הפילוסופים. והשל
 הפועל זאך פועל והוא שיקרא אושים. וזה הפי הוא
 הענין כשט ש כפ חו שכל אהו זה כן העומדים ליה
 ואחר אשר שמוע לחלחן החשלים אה ל החלחן ואה

ויחשבוהו שיי
 כי יעלה

העומד השליו ששן וכלה אורח החלחן. אהים חלה לו
 היה חורב עת החלחן חפש שיה לבש כקנים צואים.
 ולשון כא חלה יום רבוי החלחן לשחלים לפי עז
 שחלחן הממדור החלחן וכן כושעה אחר ססר ששן הכט
 אלהי. והוא שיה לוא העברת השליו ענין. הוא
 הכר אשו ככונן ל' שהמדור החלחן שהם כל ססר ען
 קרא הטביח צואים. והגשמה אשר חלחן הששן קרא
 החלחן כמו שאה המרעף ואלש יתן חייך. וזה לפי
 שהמדור קשן לבש לו עשם כפס השליו כקנים הדכתיב
 לחן והס חנה לו כי הס לבש החטה כעו לבשו.
 ושוב לענין. כי כאשר קנה השס העוב כהשיאן שים
 הקעור כאהו עליו וישיון הצטרף הטבור על ראשו ולבושיו
 כקנים קרא הש' כמו שהבאר והוא שאה הצטרף הטבור
 כהולע. כהא ועל שזאי השים החלחן אה ולבושיו
 קנים. כלו כקנים הרצונים לא צואים אכל לו לבנים
 יאה והס כי השליו האדם שישו איה הקונה נישוא
 כשן נשים החלחן חל רצון האהו אין שלם חלה איה
 הקנה ואז ילבש הכקנים הלכנים צעה עליהם החכם.
 והקרוכ אלה שהטוא והחכם כום בהחיל המדור כקנים.
 להעיר על שן סכא כחלחן החירה והוא סכא שספר
 כהוא כגור עו ולבושם. ומוסער שהוא על הרין.
 שאהיה שדור העומד לבש החטה כעו לחין. לפי
 הוציא השל כלון עו. ואהים ירוע הוא כלועט שגאו
 ש לבקרי כבוד. וכגור עו הס לבטס ותלמי. וכגור
 של אחיק חסאם כגור חזו אור. וטאה ליה ש חזיו
 היה חינון החשלים להעיר על הכנה כהם כי כן חמור כגור
 של חזיו חסאם כהם כי כן חזק חזק

זכרון

ע"ל כלו כו ועסק כלו כו. כלו עלו כבאור ענין. חלום חו
 טראה יס כן ואחרי על כחון טוב על מי שהוא כפי הענין
 הנזכר כן אמרו זהו נגם אור רצון או טוב וזה כן שרע
 ונשפט אצלו חלוקים הם העומדים ואין כבוד הם
 המעוררים לפניו. וזה נגון הובעם שמה ואין אור רצון
 לראשיתן קדמי כבוד ויקרעו. וכיון חקרו. יאמר על חלומן
 לפי שלא יבטחו אם יתן להם ה' הקדושים. ואחר כן הזכיר
 המכשול המוכרח כדוע השט עלתו טהם חכמו ה' כו ה'
 כי הם לראשית הכבוד וס' יבאון הכאים לראשית הוא שאמר
 חו חכמו. ואיפיו שחכמו רומז על הלמודיו ועל המעשיו
 הלמודיו הם כחצי הקצוה. ומאכשורו כחצי הפעולו פרו
 לראשית. ולפיכך הוציאו הטוב לפניו רטם. והחנף הוא עזוב
 לפי שכל יד לא יס כן מין כנסתו בעצרה. ואמרו וגם הורה
 שכל זה הוא מן הגמלי שכתב אחרי כן הזכיר החיול
 הראוי לו ומה שהוא חכע עליה ורשאר כפשו לבח סן הולט
 העומדים הוא שאמר וערב לן חלבים סן העומדים האלה.
 וחלבים הוא שם כל על לפני רטם מיו טכא חליטו או חלבי
 כרדש. והחנף לתמום לפועלים טאיל חלו חלבים. נק
 נהצו מעמדים. ולפי שערך לקיים אמר רמיו הוונס.
 ולא נזכרה כפי חילול זה הוסית כן החנפים ואחרי כן
 חידשו אחינת וזונית לן יולטן חלבים סן שפיוו האילתן.
 וכאשר קרן כבבבם וחצו שלתם כן שט עינים כחן שלתם
 פסוקים יטם כרדט הכטאה כפי זה שזכר כפסוק כרדט
 סיט. כי לפי שערך חתו לתן על הצופים קיימים לחנך
 הטלם הזה כבבבסווי האוחין אמונה אחונו כעולם הטל
 כרדט האוחין אחונו כרמיו החונס. לפי שהזכיר לשלם
 הטל חנה לרמיו החונס לזו זולת זה. שאחיו השלם הוא
 הוא כבאור לפנודו לפי השלם הטל. ונדוע כן פנודו
 הוא אם לפי שער הסחון לטוב והוא שאמר הנתן עמון

העומדים האלה
 על ידע ענין
 שיקים ויקחו
 ולפי ענין אחר
 לקיים
 המעשין הנתן ופי
 בעולם הוא כיון
 שאמר השלם הזה
 קנה לפנודו

לפנודו כו שרעם לנודתן כו. ואחר שרבו הטל
 כחיל לפי חילן טהה נעמוד ולא רגלה וחנה לשלם
 והתן לזו יענה לפי חיל יאור באחיות הימים
 ושמו לנודת וישו כחן חו חו יחיה האיש הוא כפי חלון
 והם חילן וכנסא. וזה רמז כרביהם לזו ואל עשר רגל סין כן
 כאן לא רשוב לרמיו החונס מן הגוה. ואל עשר רגל סין כן
 החונס כבודו האוחיו אלטו שהוא חשן השלם הכר
 וכפרו הכרבה החיו הנבאר ששלם הכא ורמיו החונס
 הם שט עינים כפי חונס. והשלם הכא הוא הקודם וחי
 שאין זוכה לו לא יזכה לשלם לרמיו החונס נמורה ית
 לקר רמיו פנודו שהוא חרפה לשלם ומהו שאמר ויכס
 חיושית אחר עשר יקרא אלה לחי שלם ואלה לחרפוד
 ולראות שלם. וכן הוא הנבאר ויטאו וראו כפני האנשים
 והיו רדחון לפי כפי. ואלו הן שאין להם חיל לשלם הכר
 וחס כן הוא לא יזכר אל רמיו החונס כהא כהא ומהו
 שאמר לזו חילן שאין להם חילן לשלם הטל. הכפר כרמיו
 החונס. ושראו כחמו הוא כפי כרמיו החונס לפיכך לזו
 יזכה לרמיו החונס. כפי עמא חרביהם שאם היה זוכה
 לשלם הכא היה זוכה לזה. וס' נאח חסין לזה מן הגוה
 שזו יחי ראובן וחל וחו. יחי ראובן כעולם הזה ואל יחיו
 לשלם הכא. ועוד רבן אקלע ויחוא רביטו לו יחיו. הוא
 הדבר אשר כרדט לן שאחור רמיו החונס רגליה כאחור
 ה' ולפיכך בעלת שט אחור אל כפסוק וערב לן חלבים
 סן העומדים האלה ולפיכך כהא שם לפני רכס והוא כחיל כה
 פעה הלמד כן כן כהא טחאים כחוס טחאים כפי הנבאר
 זה. וזכר הכיחוד הזה ענין שהאוחין כרה כרדט האוחין
 כנה. ולפיכך אחר האוחיו הספיק כחחוחו. ואחר
 שהוא כן יודע שרבו נפדו. כאה גם כן על חילן השלם הטל.
 ט הוא העקב.

ואחיו ואין לך נקלן מלבן הורה שכתב השאר אחד היום
 הוא יבן קיי ונתן לאדם אחד היום הנלבו לך הורה בכתב
 היורה ואיפסו של זה גם כן יחזי האם ויום היום חיים
 הנלבו. ואחיו לשון הנכב לך לשון עמידה הורה שכתב
 השאר שאין מעלה שום אדם אלה לעלה המלאכה לעור
 לפעול יד וכו' שלם רב העבא על מהוה העלה הכח
 וכאי זה שלמו יזכה האדם אליו ואל השלמו הזה שבו
 כע לי להיות לשם ולפני הענין להם להם חקם כל
 עורה רב ולפני לך הורה להם חלה כחן כע יד כד
 שיהיו פתיים ללמוד ולבדוק רב חתן רב וללמד חר כע
 יש כחמים פתיים להם וכן כן יורו השפין לעמך ועוון
 לך. והנבחרים מהשכח הורה הם הכהנים נבחרו ללמוד
 ולעבוד כמו שאמר. ויהיו קטנה כאסן נכלל על הזכח
 והכהנים והלויים השלח יהבם השם של כל שבע ימות של
 של אחד וחמו חוש היה דאע שיוך אחד חכמו לשם כ לך
 טלם הוא רב טעם כי חיי האדם לך יושף אלה כעסק
 העולם והשם אשר לו עבדו שלמו סבב ולקח הלוי רחב
 ל כבו וטהר אורם כפי העוון עם אשר הפכה כרי שירפנו
 כפתיגה הן כי הוא עפר נחפר. ומה לעבדו יצר
 על ל כשרם להשו אורם השלח לעמו ל המורדות
 ועד זה עליהם לבבם כפיהם. לרזם על המדון המודון
 ועם ל זה איפסו להיך החכש והסכה לקח אורם רחב
 כמו לך שאין ל אדם ראוי לך. גם לזו לך האוני המלאכה
 לך לעשות קי. כחיה כע עליה והם חנעיים. הוא שאם העו
 להושע לכו וכפי העלה הכח. אבל רב יחוו המשיח אה
 להושע ויעשו. הוא שאם שחע כו והושע הפך הקדול אה
 ויעש. והענין לזה של ישר העובים קרא ועשו לשם
 ראויים לך. ואחיו חושטם לפען לפי שחושע היה השלם
 שבהם קרא חושטם לפעו לעובים אשר כסכום יעשה השם
 חושטם. והוא שאם החכש אהי גבין כשרין לעובד

על

מהו שאלו קול

למן כסא איתן. ולפי שאורך הנהגה עם פזור יש כל הארץ
 רבו המודון המושלר המשל רב ארמית להאחין הישועה של
 שמה רב נאע של הטעם הזכר המשל השם בארץ על
 ידי השמים העמוז אלהם כחוסט שבעה ולפני כח כסוף
 העשין רב השם אול זרובל לזו כחול ולו כעט כ אום כבוח
 זמור יי כבאור. ול אין להביאש מן הקולה חכט חול
 הקול וכחם החוק כי אע המושל על הכל הוא שאם היה
 האק. חכט שחזר הארץ טעל דומס וחקל השמי המושל
 הארץ בלח כאק האוניה לפנה כה נס רבם אהן כמעשה
 לבת הספיר כעבר אק טא. ולפי שהשמים וכוכביהם זכים
 וחיים המשל אורם כעשנים טל וינתן המורגם שבעה
 חזין ולקח שבעם כחוקים חכאור ורבן כע חסרה פנחה
 הא אטא על חזונהא ופיושו סכום. אומס רט שליו כיוצ
 פכרשו נאח כ בא לרזוז על האנליכים שהיו המלכס
 המלכות. ואיפסו שבו להנור על רבאור הנפלאות
 כארץ כבאור השיוח והראיה החמור שהאק בחוקם הזה
 שם לזרין אחיו סחון לזה וישנה אור ען הארץ היא
 כום זמור. ולפי נכרה שם האק ארץ ומה שיהיה
 ההארץ לפי העשין הזה. ועד ראיה לכו על הזמן ועל
 השעם זה שהרבאר לו כחאזה השעו, שבעה שש יד האק
 השועטים כל הארץ. הים ליתם חסר השבעה לעש יד
 כבעה לקלם וכוכביהם כון שחמני והם החסכבום כל
 הארץ והמשלגם על כל אשר כה. ומהרו וישנה אור ען
 הארץ היא כום אחר. הורה של כחאור, וכן לעובד שכם
 אחר ויהיה שלם כארץ ש שיוח הכל כפתיים לעובד חובב כל
 הוא חמור כום הורה כאם יי כבאור, וקראו אים לעשו אל
 רבו ין ואל רבו, ומה השלמו זה השעו השנה חזון
 ככאור בממשל השם בשלם על ידי הקללים השבעה וכוכביהם
 כאחיו נאור, ומה חמור, חכ כל ומה על ראש. המשל

גשם כל כמותו יתייב טמן בארץ וטובה למעלה והאשלה נהנה
 לנבון עין היצואות כל נמו טכא כנציה ויבא ארץ אשר
 עשה והנה טוב מאד ולפיכך אנה הטוב קרב כל והוא של הקלה
 זול הוא לפי השון שווה על הקלה והוא של לקבל השמיט
 או לפי הקבלים או איפכך אקלה של לנשיע החקיק אלה
 כל והוא הקבל והשמיט על הכל ואחיו על ראש נח
 לשמיט והקרב אלה אקלה נח לומר הכל היסוד כחן
 אנה יחזק לנפשם להם קרוא הקלה באזע והיא הקלה
 מקבל השון הטוב העוה הוא הטוב שבו אהיה הנני
 ועלה אנה הטוב קרב ולזה הענין הוא לומר ששט המזכ
 אחר חיידין הקלה ואחר על אהלה ולכאן השל הווא אנה
 אחר חיידין הקלה ואחר על אהלה ואחר אשר אכל על המזכ
 אכל בשנין אחר כשרם שהיב לו הילוך ואה מה שזכר
 המזכ אשר טר שט צערוו המזכ והצערון לא נכרוב
 כמותה הכמותה הראשונה וזאת הענה עונה כי השווה
 הנה על הכיוון החמים והם השלם ועל הצעור והם
 שט צערוו וקרב צעור השם יחזק כי זכר צעורו
 והחכם אשר הוצרכו עמו אנה כי טכנע סוף המזכ ליון
 שנים שנים היה שאין כי טכנס סוף אחר ואחר שהאש
 החוזר לקלה המקבל מה שיוצא והעפסח העוה השול
 הקבלים בערוו לפי שהם בעלי אור השלם הזה והם שער
 כי טכנע "ככנס" הם המזכ על הסוף הן הקבלים והטכנס
 הם קרוא חילוקו לפי שהם חוזר אחר אשר יקרב כי השון
 והם כקבלו המזכיות שעל העוה אשר על כזה החטקה
 או איפכך שקרא הכנסים מוצקו על הדרך שספר כנצק
 החק שהטכנס הם כשרים לקבלים ואחר שטע וטכנע
 לבנוו שהערוו הנכרוו אינם שאר ערוו שהם כלל קבלו
 ועל כהם יום אחר יום אכל הם רבקים אלה כאלה לעולם לא

ש הנה

מאירים
 ימים ואחר שבע
 עה מוצקו לבנו
 על ראש דומה לו
 הן טכנס הם

יחזק ועל העוה או איפכך שטכנע המזכ נח על הכנסים
 וטכנע המוצקו נח על השלם שהם השמיט עליהם כמותו
 שטם זכרם עליה כאר כמותה הטוב אלה שט כה היצור העוה
 על אכזו כל הארץ ונה אילן רגין כה רכרביא קתייין קרס
 יטון כל אהעו כאל אנה כה האהים שהם שט כה הכמה כחור
 השם הננים בעולם הנמצאים מוצכמים כמותו לשאר רגין
 ונה השון כל הענין כחוקוהו נטם כיון שאנה יטון אהרוב
 על זכרון כל הארץ להרוב על יי ושט המזכ הם שט כה
 הצעור ויצהר איפכך טכא על השל הטעל ועדו הטובה
 כאל אנה יציר ונה כה רכרביא אם על הדרך המזכ או שהוא
 עשך לשל השון או לערוו צהר שהוא הקלן שם יקרב
 האנו און לפי טכנע היצור היו הלנים שומי השנוו המקרב
 סוף דבר ששנין החמה היצור שם לשל הטעל המזכיר
 ואשר יעמך אור השם כי הוא סכר ההויה ושטם המזכרים
 הם שוב הנשים נשט הננים שזאה הנביא והכל הורה ליע
 קרב המזכ על שט מיט כה המזכיעים לעלה על ידי הקבלים
 והם כחור מוצקו צעורו שהם סכר ההויה וכחורו זמיר
 ומסירסו והם סכר עמידוה וכבר קרס לפי זה החסכ
 הענה לשט המזכ כפי מה שהובאו טרז כראשית וזה טל
 אנה דרך המטה אהם וצד לון הובואה הוא השל
 למזככל המטה ולכונע הכח הקול כי על שים קרא כעין
 הסוף וק מה שז על האק כחן שערן המזכרים ואיפכך
 שאחרו והוציא אנה האק הראשונה הוא השל לפי שהיו קבלו
 נמשך לזה שאנה על האניב היו אנה מר הקול לפי מוצכל
 לישור כיון חאלה נשעה ול הו נכנע ישפלין אנה והנש
 אנה האק הראשונה ועל דרך נשט חזירוהו אק חאסן הכנס
 הנה לראש פנה סוף דבר כי כזה הפסוק עשש שלם השל
 למחשבל השם כשעל על ידי הקבלים לון שט להם מחשלה

ואנה שט רכרביא

אשך השובא . וכן האור היה אשך ההנהגה ^{הגדולה} וישור
 הנומנים . וזה יקרא להם כהור פתהם אויז ^{אלא} ואלו הסדר
 אשך יהיו פת הכרכים . והכסוף הוא היא אל המחזה
 האחר הכחיה שהרכוס יוצאים מהנה ולפתהם הפרכה
 לפי שלשה מחזה אחר כשהם וכן כל אדם ששלח
 יחד שמהם לשאר הנבואים הערך אל זה כי בא להער
 שלז יהיה אדם לראו . וכן בא מזכה הזהב בא להער
 שהכא לראו יקשי קטור סמים דקה . סמאיריטול
 השוקקא . וזה ראוי בכתב וכערב כקלור על חבור שמים
 אבל לעגם דחוקים יחויב ^{הראוי} כי יהאמר ולבר כחיד כון
 שהיה עשה כן צנול סוס הכרכים שהיה חקריב עליו לבש
 על העצמים אחר בשה . טעמו כי העלמו חסודיים .
 הכרכים עלם אחר . והאורן כסא הככר שהוא הכרית
 הפשוטה . והשלת והחמה . ת' ולגלים שבס הכרכים
 וכפי שבין ד חיוור כחרכבה כחמר מעשה המשך גם כן
 הכמים . וזה כלו עמך כרכיהם אל אור השל לערך
 שקלה לך כיון כלוב שלחן לטון ^{כחוק} אור לו עשה כחוקי אור
 לו אכזב החלק יוכל אור לעשו ^{כחוק} כן הראהו הנה
 למה . אור לו יוכל אור לעשו כחוקי אור לו כרכיהם
 כסם שאנה נראה למעלה כן עשה למטה . ולפי מספר
 היה ולגלים הכרכים כחכאור העבה ככרו חמה
 שכאן על ידי פלא והוא הכונה המיוחדת כרכיהם הכפלאו
 ולפיכך קבע חכמו שכאונך הרוי יום טוב על זה והוסים
 למה לו . וכחוקים הזה ראוי להאריך סבבין היום
 ולהשלים כן ס חכאין ומז לך עלמו חן הכרכים ער
 החמה . וכן החמה ולחן רחם לעולם השלם השל
 כי חזכה השלה אשר נחקר עליו אש האור רחם על יסור
 האש הסמוך ולגלים והכני שם חיים לרמה והוא כרוכ

העצם שלחן האור ויום רחם על האור והמים ולפי שהאור
 זין לו חשבו ככאור הסודור לו הכיחז לו דבר . והחצר
 שהוא החיצון רחם לאור . ואמנם המשך שכא חיוישו
 שש והעצם וחיוישו עצים ומעוור לם חאכמים ומעוור
 רחמים מספר ארכה הנה בא לעשו על מה שכא ה
 החמה ליחזקל ענה כל חיוור המרכבה וכל חופנים .
 וכאן כן הך חרכמו שראה זכיה העיבא כחרכה האחר
 נאמר ההרכמו הרואיה כל ככר השם חלו אור המשך
 ודבר אל אשה חונן העין כי כן משפט ל חיוור השם
 השנה אמאיר שליחה ויקראוהו כחמו . אש יקרב לו השם
 כחן שאור קרוב ה' לבל קוראנו לבל אשר יקראוהו כאור
 ועם חיוור העין והעפל סככו ה' לו לאור עלם . הנה
 כחחיו יאר פשו אלמ ויקיים כח חן שכר לז יהיה לו
 שור השמש לאור יומם ולילה חיוור עלו יאיר לך והיה לך
 ה' לאור עלם והיה לרפחונך .
 פשו של לך

חכמה שמה שפני שקי
 כרב דברים לא יחול פשע
 כסף נבחר לשון צדיק
 שרבו צדיק ירענן רענן
 גם אלה השל שלי על שט פנים גלוי נסתר כחן שאחר
 שהנה כראש ספרו והדרך הגלוי כפסוקים אלה בא להער
 האדם לשמו לשון ולבשגשג כן כדרכים מעשיים לער
 בהמים כי הכבר הוא החכמה כן כל בני אדם וכן החמה
 והוא חרמה כן למלאכים לשכך ראוי שאור החלק האמשי
 אשר צלם השם על כל שאר בעלי חיים ישגשג כן כרכים
 המים והדועשלים ויעזב הכרכים האמנים ללשן הכרכים
 החזקים המספידים סדר כט אדם לפיכך בא החכם וצנה

ומנציח דבה הוא כסיל
 וחושן שפנו משכיל
 לב רשעים כחשע
 ואוילם כחסר לב יהודי

במחנה חוסן כל מיט הרבו הפחוסים כדי לאחו חסם ונתקל כל
 דבר באו לעמו וי שאין פון ולתן שנים והוא על שם חיים
 המון האחר הוא האוה לחייו דבר חלקו ופניו ולתן כל עינו
 נשפך שפך שקר וזהו אונשו רבים שהיהו עליו הרבה
 נאמ ויכאזו ואלתן וזוה הם על של דבר אסור ללב נאמ
 מ נאמ ואלתן לפ שהוא פון חלבון ואם לאוה כפני
 נכר אהבה נשקף לו כשם אונק וכספין בעוכר שמו לב
 עליה לשם והוא כדון זה כאלו אף אין ונאמ ועל הדיון הזה
 הקפידה הרבה נאמ על רשע או איתן לבסוף הוכח רשע
 או שייקן כלו אם ישלך נבשחו על חסון הויטעו
 והוכחהו כדון שוכח אכרם או אכילתן אם רשעהו אולי
 ידע אונק ואם לאו אנה הזדוה ונאמ או שפן הילך
 לא שרבה חיים שמוהן עליו ורשכאן שז שן גדול על
 העשוק כחיות ונבשח ונאמ דבר האהבה שפן לו
 היה פנימו להניח הוא שזוה הכן חלקו וחילאו פון
 וקרב לתן כן רכין האידן והיה פנימו ול חובו
 והידן השט חלק רטל והוא האיש שהילך ויתקל בו
 חסון נאמל וזנה עמו והוא שומע מה שדבר דין סוד
 כדון כדון כדון אנשים דבר עם כדון נשקף חיה
 ליה וזוה כן וכן שמשו שמוהן עלתן ונאמ זה קם עלתן
 ונאמ זון או הודן והוא שאף הכן לא נלך רטל כשן
 ולא נשחזר על דם יען שזעם שחוסט זיימ הודן הוא
 חנם הויגן ועזרו הזנז על דם ועמו כדג חוכ כד
 האמך לבוהן וזה היין שפך שקר שזעם שמה
 שהרבו שסור עלתן מ היה כמו שסור מל חקום כדון שקר
 ספין סמוה הרזה כשפון שמוהן אונב והוזן שמוהן
 ועל שם חיים האלף אנה חכמה שמוהן שפך שקר הוציא
 שמה הנה כחוקם וכוו כאחיו שמה איתן לאלם לפ שהדון

דלעין
 לפי שחכין טעה
 כן כדן חלה וזוה
 ידע לו כל סגין
 ונבשח כחילוק

אין

וזהו דרך השפה והיא אחר חלבו ואחיה שפך להודו על
 שם חיים ונקאק נאמ חיד כשמה כי הוא דבר שקר ודבר
 שקר וזמן וכדי הוא להחיותו ולשם שפך חילוק לבחש
 האוה שהוא השקר כמו שאף שכן באים פנים ולשום רבין כחין זה טעם
 רבין כאנך שההילך חכמה האדם כזה שמוקל מ והוא בשמים פיהם
 שאף לעזר לשום דבר שקר העה נלמן ול לשם שהוילך
 לונם כדון שקר וכעזוור לטאו שמו לב כה אל הואן לרבו
 הם לבדו האוה כי לו ינלם לרבו האוה וק השקר כמו שהוילך ודי
 כזה סבה להחיות הודו הזאו לפ שהאוה שוטף השקר
 וחיותו כמו שפך דבר שקרים לא ימן לקר עשן ולפין
 דיוו להחיות האז ולעזו שם חיים הרבו הנזכרים והם
 הנלך רטל ומדכר זומד כשם נאמך לב ונחכס רמז עלתם
 כאחיו חכמה שמה ואחרן כן לא להחיד על שם חיים
 אחרים היין האחר מוצא שם ועל חסון לעזר
 שמוהן עליו קול וזוה כן וכן עשה פל נע והוא לא עשה
 ודי כשפון כשפון החקרה ועזו שהוא סלוג נאמרה
 שז חוזר חלה נשם שברז חלם להוציא שם רע על
 זוחים מ יעשו אחיים עליו והיין השט של
 לשון הניב והוא חוסט כדון חסון לו על דין חוסר
 דין כדי לבייש ולהליתו ונענע שהוא אנה סלוד
 נאמרה הוא לו שזאו האדה גם מ חוזר חלה ט אין
 חוס חזר לא ימא ונאמ כשם חיים אלף יפסד
 סדי כה אדם ויחרכ העולם ולפין הקפידה חיה עלתם
 וזוה כי הוצא שם רע על כדון יצ ולפין הוד חשן
 שחפידה חזרה שמה על אהק נאמם כדון כאחיהם
 נאמל שמוהן אונב כדן עבדה ולא עבונק לעזר
 חלו שמוהן דבריהם היה נאמ חסון חילוק כאחיהם

היה זך כהנה רב ה' הלא גם כן רב וישמעיהו והואוה אעל
 זה הקריה שבה זה רב לם זך ונחה על זה אם יהיה
 שיהיה לזמן עבדי מזה והוא שיהיה שיהיה רב
 ומטה כשהוא רביה חיי מזה הואהיים לזמן הנה
 כמו ע שחזר כעמך היה אורה כפלה ועם כל זה
 הספיקה השם ונאמר שבע ימים להזוה כה סחיה
 לזמן הנה ונאמר ומה חיים שלו עבונה כעמך כן
 האספך כעמך חזון על אחר כזה ומה ולפי שלקחתי
 על עמך זה כהנה לפיכך חוקים שהיווה רב האזן
 ואע"פ שאין היה שיו שמה הקפדה שלהם שבה גדול הקשה
 גדולה לפי שטוב לעמו האזן והיה לם לספר כהנה
 שבה כזה טובו היו כה והם עשו המן היוני לעמו להספיק
 כיו שעה חכם חזר מה הולך כזך ובלתי ידעו עמו ועבדו על
 נבילה אחר אה ע וכיין כזה חוסרוו נבילה זן אה לם
 החכם ומה לבטח שיעה וזה אה לזוהו כן ראה להלם
 להקל עמך להסגל כעוב לעולם והוא זך חרוב השם
 שיו שמה יש שיהיה רב טוב ונאמר ונאמר העולם
 נזון וק אהל חוכה עליך לזן או האדם לך זמן להט
 כעוב העשה האדם ל שן כהעמך זה כ לפי דוחק הצורך
 והאזן שגם לא ישיך האדם האלמוה הוה ל ודוחקו
 יכאנו לזי סחיהו ולדוה ושן סכנה ואזי יחזק עוב
 או טובו ראו לשמן על זה ואם יחזק כן זמן ילה אורה
 כבו החזקתו כש היה שחיסר לו כעשין המקלם שהיה
 להם לעזוב הנעו הוה שספן כן אחר שדע שהם עשה
 עליוהו כ לפי כחיל ולא כה ולפי הנכחו כזה היה
 כהם לזי דינם שלא יטפן אשני הדור הוה לזן אה
 שלא יכנס לזן אהל הדור ההוה היה שלו עשה ק על
 העשה העל ושאז עביוהו וים המוציאים רב חוק

עוב העולם כזן

הנפש ומה הקלה אולעים היו יואים חלשים ועבדים
 כשהם חיה חיה הלשון החמוה ולשון הקדש ומה
 כזה קרה חיה זו ומה חזר על העצם ועל האכסס כן
 חזר על חזרו עמך וקל החמיון כבו זה חזר על
 אה ל היסוד לזן הנה כש ספיקו לפי שזו אחיו
 הוה על עמך כזה סוף שהוא כש ספיקו והואהם על
 זה אה אחיו ללשון עבדו שפיקו אה מן חן אהן לך
 וזכין להראת כפורה זמן אין אה רעה של לקלה כש
 וה שראה מואה הפרשה שהם מה למה רב שמה יצא
 חיוו זך כזך גדול כזה שערמה לזך זין עליהם כש היה
 חקום וישן אה ומה רב להחזיר אורה על כן לחקור
 על האזן ועל העינים ועל העם וידוע היה אהל שיהי
 הנשוא לבד החכמה אהלם כחוקיהם והוה החק הוא הרפה
 העש הוא אה רב וק רב החקיוהו הנכבדו שם ועזו
 שפורה הזמן עמה שהם כזה זה והעיר אורה לעלה
 חוקים דין חטה וכפורה זה הרבנים כמה שהם האזן
 העצם והפסדו כמה רב לעלה אנשים לזוהו זך הדן
 לבד והערים הנאווה לזון אליהם ומה לא רב אה
 ומה רב הנה אורה להם זה להלם רעים שהוא אה
 ונתקן אל כלם וראוהו נלהה אנשים לפעם וחסרוהו
 או האזן ושיק אורה רב או הדן אה שלם כה ואו
 הערים אה כהא אליהם ויטב כעש הרב וזה על דרך
 אהל יושע למ וזוהו או האזן ואו ייחון ואורה האזן
 הלה והלחון נשוכ וטאוה כן האחר שהאמך גדולה
 אהם כבו ומה כהוטמו או יצ שמה ונתקן אל כלם
 אין ספק שהאדם יצא הדב והאזן רב וכפורה גדולה
 חכם מהו רב זה הוא אה כלם והם אשר לו עמך

לשם אהלים לזון האזן ולחוק השם כחוק
 הוא הרפה ומה
 שהם שלם לה
 מה חקום היה להחזיר
 זן ועל זין כזה השם
 כב שלם

עליו אשר עץ יועץ כד האדם לבחור הטוב או הרע הטוב
 לרוב זה לרעום עד שהגחייק לטוב ^{כדרכו} אנשי החלמה
 היוצאים חמשים אהו חוטבנים כמעט ארץ הצבים וחורגים
 כחוליו ובלבנים וכראון השם העוף ושור כד האדם לבחור
 לרעום נקמה חשה אלהים בשר זה הוא שאם ויטע בעט
 בעט חשה טוב ולא טעם החקנים שרעה מ שהורה לדבר
 אחרון וכמו כן רצה בזה שהורה להם ולא חטנם ויורה
 שהורה להם חשה חדש החקנים שטף נשור לאדם והוא ש
 ארצו כדל ויטע בעט בעט חש טוב ולא טעם החקנים
 והאחר שאם ולא טעם החקנים טרעה הטובה וכדון דרשן
 שלח לך חרשין את איש חטה לך על ש ^{כדרכו} יי' ה' על דרך
 אחרון והכתי המיוחס הנה לשם הוא אולי אדם על דרך
 נשגה הראשון הקדומה כדון שטן בחקוואו רכס לא שהשם
 עה זה און טען אלנו ראה והסן זה ט לון דבר דין הוא
 שגן ראה זה הטעם הספור הזה שאחר שחשה רבו עראה
 שידע סוף ערבים שרוא להנשע והנשע רצה מ יה יושיע
 חישב חקנים אדם לומר שם שידיע השם בענין לא
 רבין און האספו וכשם שלון נרע ^{כדרכו} כן לא נרע
 וקיעם לעלם אין הוא ט ידיען הוא עשון וזה דבר
 הסחי באומעטין וקנים דרשין וכן עראה לונ שאונן
 החקיוור הטוב האונן היה אחר לון חשה והסן הלבן
 כטובה רעה והוצאו דבר הארץ ולפיכך לפו הם ואלותיהם
 ואנעם שאם על הזנך אחר היה טרואו מוציא דבר הארץ
 זיל חלן ופול האונן וכן כאן כדכ החסס הוציא דבר
 הוון כסל וכלל כן שט מיט הדבר וקראו כסיל על
 הדין שאחין ששניהם סכלו וצווה לפי אעוין ידוע ויזיקו
 אחרים קם אבל שט החישב הקדומים שקר הם ל
 סכלו ין רחמלה ויורה ואחר כן בא לעוין אטק לשון הרע

כדרך שכתב ויטע
 בעטו

ובלוה הספ ול שמה כעולה ואטק לשון הרע הוא על דרכים רכס
 כדון החספ רע על חבורו דין שחוק און דין רחאוון קטן
 שייספ רע על ארס סובם כפני בעל הרע ההוון ומראה
 כעשיון שאיך יודע ועל שבהם אה כן איף ראה און רעפן
 ואה הלא השחק אש וכן מי שאונן מי הווחין שיהיה על
 עשיון און רבבו טון שהוון היום וכן החספ בעובר חביון
 כפני שנטאן שאונן טובתו בא לדי יעמך ול זה נטל
 ככ רכבים לון יחול פשע של הרכבים האלה סברו וכן
 דכיו ככ ארס כן לא ארס שירכה רכיו לרוב האונן
 אלהם יכסל כרם כהרבוו הרבל והחטוא בהם והוא שאונן
 ל פחונה רכבים חבוא חטאן ואש כעפין הארס ראון
 לקרע הרכבים להשיב הין און לון הין כרין ין כעשיטם
 אחרים כן אם יאנין רכיו נואחין כן וכן היה שם ופול
 היה שם וכן טאז שם וכואז רכבים אלה יכסל כלון
 ספק והוא שאונן כנוכ רכבים לון יחול פשע ואיספן
 לונ סכונט החכם כפסוק זה כאלו אונן כנוכ חלקי לא
 חלקי הרכבים לון יחול פשע עא כדרך האחר אחר
 חן החטאים שיהי שונק מאז כחושב החבורים וכשהיה
 חלבו הין רכבים טובים וטאים נשאלו חתם חבויון
 סט וכן הרכבים ואה להם הרכבים על ק פעם
 חתם רכבים שנקוה לעלם ונראו האחרונים והיוון
 שבהם ההלכה זיל הרנו רכבים שיעמך לאור ויקשן
 לחנו וכואז בהם ויהם רכבים לון נקוה לעלם
 ולא נראו האחרונים ואם רעבים נקל שאם חעל
 חסן זיל ל שמה כעולה ויהם רכבים לון נקוה
 לעלם ונראו האחרונים ואון הנקן זיל הוצא דבר
 וכואז כה ויהם רכבים נקוה לעלם ולון נראו

הרכבים

האחרונים והם הדברים שאדם חייב לזכור כס' ז"ל הדבור
 בחכמה ובחוסר כבוד ובעצלה וזה שהוא מתייחס בשב
 הדבור האומר ובעלתו כפי שיצאה השואה לתמו אונם
 וזאת הדבור הושע ובעלתו כדי להחיותם. אזה החכם
 ההוא כל ע' שאשה הדברים אע כוח אונם אע
 אהצאם מזה המין אדבר בהם. ואם אהצאם אהצא
 המינין צושרת חסם. ואז בעל הדבור בתן זה האיש
 בחכמתו שהוא בעל ח' רבע הדברים. וזאת חכמה
 עין ללונה. ועל דין הואו זהה בא הכ' ז"ל כוב
 הלתי הדברים הס' רבען לא יחול פצע למו שיצא
 שהיתה בעלה שהיא מעט יע אהצא החלקים הוא פוע
 הוא שינע בחושב רעם. והלתי הוא שרבוני לבן ותיק
 נאמר זה חזו וחושן שרען אהסל. אילע שאל וזה רעל
 בחינה הדברים ואעו האונם אין בהם נתי. והשיב
 שעה חכמה אהסל אהסל לא. עשה רב לבלה אכל
 כל המזלות לבעל. ואמר זה בא לשכר דברי האיש
 השלם שהוא הדין באינו ספק עבדו לבן דרין. והוא
 כמו שאנ' על רב שלא עז שיחה בטלה חיינו שהוד
 הימים. ועד כלל בזה השנה לבלתי דין קצה. והוא
 שיחה הלמוד רב והדברים אעשים. ואמר רב פועם
 בחינה. ואלו אהו כמעט ספק אי ז"ל אין עין לוח על
 דכיהם שרוב ירון שהוא כהנ' הכסף. אלא אף אהסל
 הוא הסין שהוא מעט ספק. וכאלו אונם אכל רועים
 סתים שיש בהם תקוה ספק לבד. עור בא החכם להודע
 דברי הדין ורועלגו והוא שיחין ברבי. ויחוסר רוב
 נעבדים לא אונלים. לפי שהאונלים ע חכמה וחוסר כוח
 והוא שאנו ואונלים כחוסר לב וחומר. והחוקקים אמרו

חסכו לב שם דבר כחן חוסר לב. וז"ל אהחוסר של יחונת. ואיפשר
 ואע"פ שחוסר לב הוא ז"ל שהאונלים כסכו חסכו לב ובחבור
 שהולטם ולמידים לפע מי שהואה עבדו שהוא חכם
 ונעלם באים אדוירים ויעלה כידו חרש. ונלה לתקום אים
 הרעם וישא הנלמודים האים אחינו וחומר. ויהיה לפי
 הש' הזה יחונת כקד ואונלים רבם. וחוסר לב כקד
 דרין שהוא השלם שינעה כל חכמי ישא בחינה
 שחן ועב. שהוא סג' חיים החוקקים וכוה. שלם
 האל והחלצה כפסוק זה. וכבו שלם הדין הנלה
 כפסוקים אלה. ואחנס הדין הנספר בא להזינו
 האדם ככביו אל השם ית'. ונתלה החיז על מי שפרגו
 כפיו ולשון יכזב לו ז"ל שהואה ככביו שהוא אהוב
 אונד והוא אונעו. כדון החייתים בהנצאו השלם
 חסיהם. וככרי קר' כע עויין שיש בהם שחיות
 כסר וקורא בקול רם אהז וחילט כראשו לשם פאנו
 אכל ח' רעבון בלב. שהוא חכמו על גאון. או חכין
 הנס והוא השאה הנחונה. ועל זה אנו חכמה שאה
 שרע שר. ולפי שהדבור הזה חלק לתקומו רבם
 הנשאן לבן רבם. ואמר כן בא להנע להחיות הרב
 הלשון ככורים ואז שעה זה הוא סל לפי שהוא
 סלון חייך במה שהנצוה לחסום שהם לא יושן אהוד
 ואסן הוא טעם החיוב לו שום דבר הוא ככרים
 שונעים חייך. ואינם נמצאים לא לברואו והל
 גמא הוא לו שחקה החומר לנצרו. וזה שהרציה
 הדורה בזה נאוו על לבן כע אדם כר לתים כלבוב
 הנצוה השם נאם הדין הנצול הזה לתן כדגיה לזה הענין
 אין לשלם רשן הלשון לרבו כזה

מיין לא פפ ויה שבתא אטי כנסת הקדוה הקדוה קדוה
 ופסקא אחר שאחרים חשה כי בלשון כב אדם להחליט על
 פ שלמות ואילתו מתקדו כב אז איתפד לאוהו ותיש
 סכאו כדורה ין חרוה הרבאו סס שהם ראוי פיעונו
 לא ראויי שהרי קדם לו הנודע עו או דרשן כלו
 האוהו האור הפיעונו ועלם טאל לו עלו יוברך
 כי הוא יו אחים להודיע להם רכי האוהו אהתי
 בהם העלם אשר ראוי לפי אהתי להרבה בהם ואל זה
 הורה הכוונה כהצרכים כדורה לא שרבה האדם כקראו
 הראויים להם ולפיכך נהי ה טעם הנאמר דבר עליו
 ואם על הנאמר דבר על העשם ועל האכנס נאזו דין על
 אטונו של יבסן לאוץ קו למוצא דבר על יוצר
 יול של יבסן לויץ החיים ועל דין זה כיו מוצא דבר
 הוא כסול וחוקיה הכסול ידוע כי בתוך ין אחר זה
 כי טוב דברים לא יחול פיע ואיתפד סכא על
 האשורל כמטיה של שיהו והרבה דברים שפורטה
 נאל יהודים לאוהו כי לא יחול פיע כזה והמונע דבר
 הוצר כספדוה הוא חסל כיו שאנו סמוך רטול
 השוקא וכיו שאנו אחרו לבבם על השכבם וחו
 סלי והוא שאנו חושן שפני חסל והקדוה אלו
 שפושן לב עשין הכסוף הקודם לו כי אה כי טוב
 דברים ול כהנלה דברים והם ראויים אחיבים שהם
 אכונסם להקדו האוהו לא יחול פיע כיו שפראו
 כי ינאי הוא לו וחושן שפני חסל ול האוהו
 כוללם שכן השאר דברים הוא חסל לפי שזה הוא
 רבול השתן יו כיו שפראו הרב האוהו אחר זה

המורה לו ראויים
 ואם לא ינאי הוא
 לו כלה הנאמר

כא נלמד שלא ראוי האוהו שהדברים כי אכונס לרי פיע
 אמת הלמוד החכמה זאו לפי טאו כפף עמו לפי דין
 שלא ראוי האוהו שהשפיקה כי אשכחו טוב ליע
 שאית חודו כי כל לפי טאו לב דשעם טעם כלו
 של הושע והוא חיו שאית פוע לה כלל הוא טעם
 כפף והכסף הוא חיה שיכף אחת יו על הדין הלמוד
 החיוני נפשי דבר הקבלה שהוא חכמה סיים החכמה
 הנפשי כספדוה וטאו דמיו האוהו שהחמה זן
 הדבר כי אטאו לרי חכסול חיה לי כפפ זה טוב
 אמת אורה לתידי ואלמד חכמי הקבלה למוד החונט
 כלפי לפיכך טאו שפני דין ידעון רטם ולל שאוץ
 האוהו קשורה לבס כספדוה של יחוד אויל כספדוה
 כפף האלמד חסל לב יחוד ולו כחכמה החתיכה
 בעלה והשאוה לעד אל הקדוים והבבדים חסמי
 הלב שלם לרדוה השם אל כיו הנדף שפני דין
 ידע אורם כחידעה שכן ועוב השם כחתיני ידעון
 לעלם שפול טוב וילמד לקח טוב ויתיים טחויק לעמו
 שכן זור דבר ראוי כדורה עריו

פיע ויקח קוף

אל דברו לפי חלן
 וכאנסן קדוים אל נשוד
 כי טוב אחר לו עלה הנה מהשפיק לפי טיב אשר ראוי עשין
 גם אלה השם שלמי על שט פיע קלע יסוד וכונע היסוד
 כספדוים אלה וכפף שיהם אלען עיהם לשאוה האוהו
 ולעזריו החכמים כהסדרוה ולעזרן בהם שלם יהודים
 לאוהו ואם רבתי הכוונה כזה הזוהר כפדוה היא גמלאה
 וטאו קלעו לשאוה האוהו וההנהגה הישרה שאין להם

קיום ושדורה עם החלוקה אינה ראוי ויהא החלוקה
 אינה לטוב אלא שחלוקה קנה וערוך ואעפ"י שכל
 החלוקה המים וטובים הם ויחשבו כעבור המים
 אחרי שפוש שלם כראוי גדולים וטובים להגדלו ולהגדלו
 המים המים על זה לבנות הפסד האוויר וההתנהגות הישנה
 על זה הקדן טון אזה כפצע אהרן וכס אורה ואלה הם
 הזוהר טון המים בטקוס זה נעל זה אצל כל החלוקה
 אינה לשם אים אין סנה להקיים ול שאין קיום לרבייהם
 ואעפ"י שרבייהם רבה להם קיים ואל זוהר המים ראוי לא
 להכות קין כבוד ושלמה טון החלוקה אינה לשם אים
 לא אל המים החמיקים בחלוקה כדי ללבן כשיזנו לבם
 החמיקים ראוי ט המים יהיו אין לה הפסד בחלוקה
 אינה לשם אים ט אין לה דרך חלוקה החלוקה לא
 החלוקה כגון חושף ולא החלוקה בטון ולא החלוקה
 הטענה ט אין להם חלק בטון גם אין ראוי לתכ
 להכות שמים כגון לשלמה המים אבל ראוי להזהיר
 אחרים עליהם טון אזה אמתו למ אעפ"י קיעים
 ט הם שפעלים לחבל כגון אזה בטן נעים סנה
 והפסד להם סנה להם והטאה לעולם והכונה היא
 חכמה האוספסוף החמיקים אל המים הכלים והטעמים
 כל האכל וע אל האכל ההוא יקטנו לא אל המים
 ט נפשו קנה כן הטעם החול הנע ט טון שהחלום
 שמים חן לחוק והואק לבד כן החלום חול הפס
 זוויתים לבד טוב ולטוב נע וכס שחול המין
 כחלום חול המין יקרא כרופאים ולא יקראו המים
 השין הם כחוקה וכוונתו כן חול הפס החולם
 חול המין החמיקי יקרא כחמיקו הממים וכחמיקו
 ולא די להם כאבן נפשוה קן ושדורה לשון אחרים
 אחרים לחיים ולהיות וכיס ואורם האחרים ראוי

המאק
 חול המין

להכיר ולהוכיח חזקו המים אשר רטם חלום הפלה ועטמים
 כל הרוחה ול המים יחזק על דרכה ולפיכך צריך
 חזקו רבה להטות עליהם חזקו אחי כן יהיו לשם
 ולשטטים ולפיכך צריך רמה לבנו קרנים מן הכס
 כעודם רטם ועוכים להקדן כמו שכל ולטעם כקדן חוש
 כולם ט לא כיד יקחו ורז השלם וכשישעו עברי חטאה
 דמן לבנות די כמפוקון ויטון לחיטתן וכר חושף חיים עליון ושכר
 להן אצלן ונתפן ע ולפי חושפן לחיטתן להן כיד
 ואם חושפן ע לטום לבנו המים יהיו ולבעיה כן
 רבוא כלל ונתנה שין להחמיקה החמיקה רבה נאפי הם
 אחיו וכו' אכין כמו שפנתה המורה כסיפור השלם
 אכונה ואל לן לן הארץ וחולותן לש שגוהלת
 לחטעם שלמו ולחיו המים כפרתיים טון סכודיש
 המורה כפזורה שהאדם נגז חזק כפרעי הקטאים
 הקרובים חלם אהרן היה שום הקטוא האטה והאטה
 החטיאה האדם לבט המים עצם העשיתן ט כל אשר
 יקרב האדם החטוא חז המים צריך לטום להחמיקו וכו'
 ואל זה הורה המורה כפזורה המים חל אכונה כזה העשן
 לזה וכן החכם פנה חוסר כזה כפי שט העשיתם
 החמיקים כגוה ט זה רב שצין כגמל והחוסר והוא
 רב שיאנו לחוסר לכל ואפי לקטנים והוא שפנה נאפי
 כן אם יפאון חמיקים חל ראבי כווע הענו כפסוקים
 אלה לחזון האדם מן החמיקים החמיקים אורח חזק
 וטו אטעף העשף חוש והחמיקים אורח לשער
 כמו שכל כגוה ט טום אכלן חמיק חוש רמז ועלן
 חזקו רמה כמו אזה נחשף חוש טוב ונע לא
 האל חמיק וכר טבוב חזקוה שכל ויחמיקו חמיק
 ולא ישפן חמיק כן האטעלה היא נמיו נפשו לפי
 שחושף אורח חמיקע עץ חמיקים ואל זה הוסיף באור

כאני

המיוז

ויהי כעצם החומר ויאלץ מפי רכס ומחשבותיהם ישמע
 לחיות על אלה העץ הדע אולי נקרא עץ על לוח
 הרחיים הכאים מדרך צדק השם ועד לחי פורה
 הכליף על הפרג שהוא על יד אגף האדם באחור העוט
 לך עשויה נאו כיון ליהם סתה ואחר אשר הער
 כפשוטו אלה לעשי על העץ הווא לבגל אטל מחמ
 הער לטול מן העץ האחר עץ חיים הוא למחזיקים כה
 ונאמרה מאשר וואו במקום אחר פני צדיק עץ
 חיים ולפת נפשו חכם ואחר שהכלל לטור עץ
 הדע ועץ החיים הוא להגשור על הגעה האה ל כפשוטו
 הגויה על ים הגשוע חקדם אשר עס כן השם אחר
 האדם אשר יצ ועל שחון מחמ כפשוטו אלה העץ הדע
 ועל הגו היוצא מעץ להקור חו הן והיה לחוכמה
 ראים וזה הסכנו טול על העצה הקדום אין ספק שא
 לעשר האדם חל הגויה לעשה וכן חמ כחוקל
 החיים הוצאים חומר חפץ הטור קדימה ולשם החיים
 חפצים ומצדו עס ד חיים וי אפסים ומי
 טרם ויהי חרם ויהי שחן ש חל אצ לא יער
 ועל החל יעלה על ספר חזה וחזה כל עץ האכל ועליו
 לא יטל ולא יגס פיו וכבו מאחור עביטם רכס אונס
 זה חזה והקדוב אצל סמוע רחל היה שחן עץ אס
 חונן לכל החמוץ והוא שקראוהו כלבונים סרס
 סגן שאף ד ככסן לפירם ואח לעברה זו הלמוד
 ולמורה אף חמור ונקראו ק לפי שהפרס חקום ידוע
 להגשן כן והערן הוא עץ דומע הנמשך ליו הטוב
 והסל הוא עץ הצוון הפשוטו וכן נסע השם הן
 שהונו עס כלל עשם רכס וכמו כן שאנו חייט חמה כפן
 הסל הפועל הליון הוא העצמו אחר השף אחר
 החמוץ והוא שאף עליו כוון הן ועץ הדע הוא עס

עס הנס האדם
 ועץ החיים הוא
 עס לחמור
 העליונה

לחמה החיטו הנמשך לועז הארץ והחיתה לבחור
 האה ולעזוב החנה כרמים החפוסמים והוא אה
 והינם כלים יודע טוב ווע וגו אנתל ונהון כרובין
 חמין כן עכ לביש ול אפטי הארץ והחיתה ועליו
 הוצר האדם של אימהו חוכל ול של יעשה מחמ
 חמין חמם אין למחוקו חמין לידו שלו יעס כן האדם
 נאמר כן צין הוא עס לאטל עץ החיים כן אה
 ועוד העץ לבטל ולול אטל האיש פיו ושומן חזון
 לא היה עש כלל כאטל הגעה שהיא לו חוג כן ולו
 שחיה חס חמם האיש כל חון עס חזון פני העץ
 הווא עש לבאו חונן הן ול חן השכל כן ועב
 עוב אורה והחיתה ^{החמה} קוז ורדר עבא חסיון
 ואטל עשב הגדה ^{החמה} ואטל ^{החמה} חום כיוע אף שהיא הגה
 אן לו שחיה ^{החמה} ואלה אס יולו ולחן עץ חמין חיים ואכל
 וחמם לפי שאפך האדם נמשך לרכים השכלים
 החורכבים והסולב חוצר ארצה וראשן חגיע השחיות
 טוה ויצחק ין חן הארמה והער הוה השפע
 השופע חמון הסל הפועל חמון באושלור החמוץ
 העיטו לפי חמור נהוא עכ עלו ועבר ינא חשן
 להקור חר הן והיה לד ראשם ושמה העשין
 אה ול כבאשיו רב בשעה שהיה חושל להכד
 ראשי ערוו היה פונם אחר חצופו ועד אה
 עס אצו עס הזהב איל רכוי רכה התחדים חמון
 וחמין רב וחפשו שאסר הד הווא לפי שש
 השל החמוץ החפוסמון כחוס לעודיו ומכוע
 וליו ולפי החמה החיטו העלל באור חרה
 וכן חפשו שחי אפסים הם רחז על החמה החדיש

סא
 חמין

הפסוק

דלא רבא אמה רב עתה הרב על יד מעברו העל עד
 אנה ונס אין חתב טו מספן אנו כבד . וכאזר קס
 קרו וערו לחלק על הטוב ולכר רבי חסיה שערך
 בעבורה השם ולשך פת אהז וקח קוח כ לאון קוחה
 טפל ככמים ככבים נוס רבלי חן ככונה או חסיה כיון
 טאז קחן עתם רכבים והוא עתן לאון בלקח טוב כ הוא
 קנין חקיעה הארס האוכס והוא העשן העמוד כהאע
 קח לך אהז זמנים ונז איהל אנהבי ככאה על יובי קווען
 כ רבד נתיך ונורבל קוח לפי שנו ככבי חסיה ככונה
 השם לחלק על אהין ועודו ולפי שהיה החלקות שלא
 לשם כללי חמו אהז על ועל חכיו ועל על פניו
 להעשם ככולל וסוף רבד אם כיוך כ הארס ויוואן לא
 ואע"פ שהם היו חסיהם ונכנס כיון שמה שיאז ע
 קימי חועב זמני שם ולאו היו חקיעים יך לעבוד
 השם הרמזת כהם ער רבלי לפי שזאה הפסד ההעבה
 שהיה סגר כ יע וכקס מהשם ער אהז וככיהם ול
 והשלים עליהם וידו חיים אנה חלה ככד חלה כ סוף
 הוצת חסעלים ככיהם כשזול חיים שזה הוצן סוף כ
 חסידו התיק ושיה ואפי רביה כנה למה אחר שאין
 למה חקיעים נחמן הוא עברה רבה והוא שמה זכרון לפי
 יד לישן אהז לא יתקב איש זר ולא יהיה כקוח וכערה
 הלז רבא כ השם מה לג לאחלק עליהם חלק וכאזר
 אהל להם חלק כמי שיהו ככב להם לשון גדול אחר שהיה
 שיהו כחמן ההוא חתיה טוב וכאחין והוצן שהכונס עמהם
 על דין שהכונס אהז רב עתה וזאת לא חמור אחר מהם
 כשאוה וכן שיהו אנה הש עמ כ ער יי וקד חסיה
 חן שר מי לתקוב וחמור מי לתקוב נזר מי עקרב וארכ
 מי נאזר וחור מי לתקוב ככר ול אחר שלא ככאז

ככיהו חסכון אין חקיעים לקיים המטה כהקדו חלק ואחר
 ואחר שהמטה היה אין לה חקיעים קיומה היא עברה רבה
 כ כוננס לרע הוא אנה הלז קצר חמים היום חקיען
 חל יי וקח קלו וחמו נדע וראן כ וערבם רבה אהז
 עשירם לאונל לבס חלק המעול להם כיון ההוא ככיהו
 לש שהחלק השיר השם ככר השם וכאשפן כיון שהמטר
 העמוד העולם השפל נחמטמן ככר השם והמשיל הקדו
 בלז חמט כמטר כחמן קצר חמים שאין כן געלר חן הפסד
 רב חון אהז ורש וזאו כ יעבם רבה והם על כ חורן ככ
 ל ואחרו כ יספן על כ חמאני נעה לאונל לא חלק ראה
 ודק שההעבה החקיעה בלא חמה הוא יע רבה וכאספר
 על כל שאר חמאי העולם כ ככיהו חן מי שלא ככיהו ונז
 מי שאיך יאני אנה נזר רב יסלן כן וכוס כ יאחרו ככ
 כלא כן איש אחר חמן או יאחרו כן יד אהז ככל ול כ יע
 סלון וליורה כ יסלן לרע כ כיון שחמו רמן השם אין חקיעים
 אהז ככל חיים כ כיון כיוא חקיעים חחמפה אחר וכאשפן
 חחמפון חשכ אחר וכאשכ חשכיים חעפ אחר וכעפ
 חעפיים הלא רבא איך עמר חל העמים וככתי לוי חכל
 השכיים והאשכ הווא כלכר הפקד על אהז העור ולמן
 היה דאי אחר אהז השכיים לחקיעים חחשק חן לחקיערן
 או לאור אורק רק חזר חקיע וזמן קס השכט ההוא חלק
 ל חחמפון ככד חן ככר חחמפון עמוד כן חקיע
 כאהל חוער כקד חקיעים והוא חיה ככר כן העבודה
 ההוא כככיים העשויים לארס ואין לחיים אנה ועמוד
 כן ככיים כויעור וקלעים ועבורה כן חווי כקיעי ה
 חחשק וככיהו ועמודו וארש ועמודי חקיע וארשם ויכרונם
 אהז איש לש מה שהחז נאני ואחרן כלכר הוא עמר
 לכהה לא שכל איש כאשפן ואפי ככר חמה דחמפון

ורובעו כען חלוקה וארבעה מהם וואו פה הולך מהם
 שוהים כען הולך מהם עומדים כען הולך מהם
 עושים כען הולך מהם וקולפים להם וכמו ק החמו
 הצומים השלמים כחמה וכדורו אשו להם חלבים כן
 העומדים האלה החלוקים הם וואו הפנים וואו החמו
 הם העומדים כחז הולך ועל המעשים הם היומאים
 הם ינאטם כען הולך וואו עם הארץ עכבי הארצה
 וואו אהוצ חמום הם הפועלים האנשים שר על הלארץ
 הולך וזה רב צדיק כה קורבן ובה חודק לל ט ור
 חן הכנה להנהיג ולהנהיג אוב אוב כאשו הנהיג ור אהובת
 צדיק שיוטק הנהיג כאשו הוצ כפ הנה אהוצ טאטת כה
 אס לל טכט עשאו אס לל טכט עשאו אס לל טכט עשאו
 וק צדיק הכל אסורל טעמו לל טהלקה הזאר וידע העלמ
 כמה שואו ל חן הונחה נידט כה כפ העלמ כחו שואו
 אהז חן החכמים חן רב שוועל לעדס כעע העלמ וחמו
 וידט כפ הם וכמום העמק צדיק שוסרל טעמו וכעלמ
 זנדל החוכמים וואו הם צונג החוכמים וואו מעשיהם וואו
 הקע חלטה על רב וואו שאין ל לב לחון ולע מה חמי ל
 שיותיק החקרכם אונג לער רכום ורענונג וירקוב זעל
 החקרכם החנרמקים חומ וזה הוא כלל קרל וחזק
 לאווער חוסר ום לחמים צדיק האנללו רב לל טהלקה
 הנכבד ואת צדיק לעמו שאין ואני לאתק מהם זעבד
 על רבוי חכמו כפ על רבוי רכונג החכמו על זה בחקנונג
 רכום וזו עקבה אהיה השלם אכרונג ויהי חכום כבוע
 האסונים לז רב לאטל לזו טעול חיים וואו חוטב
 אהווער חוג עשאו ולא זעבד על רבוי חכמו וזה רב
 פשוט כרלמוד שראני לעדס אכטל רכום אפס רכון חמו
 וחמי כעען כרלמט אס עבדה לא חמו אש כרלמט אר
 במעשי אס אפס רכונג צדיק אש יעשה אר ירב לעמ ור

יצורל חומ לל אעשט זה יצוס הפס קרל כען לעשו
 אס הוצר טעע ונהיג שארלל אסל חמוה הלבה כען רב חמו
 חמו וער אר למה טאט אט כה אהונג לל טהונג הלבה
 כען חכה ואעפ אהסטמו ללבה טעען ועל הדק הזה הזיו
 החכם וואו אול רבדכ לל טחן ור שאין ואני לערל
 להנהיג ולהנהיג לל טחן אהר אהוצ עכר לעמכ כאי זה
 חן חן הולבונג וק צדיק וואו אש יעשו לל טעלס ידעס
 חק ט ידע כעעמו אהיג העלמ אונג הידעס ט אהר
 אשו ערע ולל טעסס טוורפ צדיק איהלק לל טכד
 וואו שחט אהקנס קרלס אל זעמוד ולל טוורפ אהיג אהפיל
 יעמו נאחלל כבדי לעמ וי אשט טוב חומ או טוב כלבו
 לל טאס אונג טוב חומ יאחר לל טל הנה נאונג הככד
 אקול יורב אהשפיל טהפיל עשאל לעמ חונג הרכי החסוס
 סוף השפיל ויעשה כמד וקרלה כראו עשאל וואו אהר
 טוב חמו לל טל הנה אהשפיל לעמ ריב אשו רכון עשאל
 ואיפסו שערן הפסוק הזה הוא על דק ולל טכד עמ
 ואחר ט טוב הוא שאחר לל טל הנה חמו אשפיל עשאל
 לעמ חונג הרכי החסוס סוף השפיל ויעשה כמד
 וקרלה ורובי אונג לל טהשפיל עשאל חכה חכמו אש וכל ואחמה אקרא

פשוט אונג חק הנהיג ויהי ריב לל טכד פה אהווער
 לא כבדו הסוס יחפס ולל טכד חכמו חכה ירבה
 אהלק חפס חכמו יאחר או אהלק רכום חומ רכום

על שם רובם. הריך האחר לנודיע אברו ההוא ועפניו
 והוא כמד רצון. והריך השיט לעל רצון שהוא הרגל
 האחרונה זל לנודיע איתן סוג השם כחצונו הדבר ההוא
 ועל הריך השם שאמר הספוק הזה נצטרך להבין ולע
 מה היה סוג אנוש קדו כהגלגל זאן והוא על שם
 שטנה השם כחצונו הנה גבור הסוס. והוא לבן זר
 כד שחבו הסוס עם האדם כחפץ או כעין. ושאר ספוק
 הזה שאמר להסיר חכמה גדולה ולגור כד אדם העובט
 כהגלגל השם כעלם כראובן רע ועובד לך זכיר ויעל כד
 כראובן הסופים טיחורו כאלה גדולה והוא חיים כן עבד
 להם ונבעים רחמים כארץ הגלגל. וידוע ש עם ארץ הגלגל
 יחיש הלמד ורגשל האומה והכל זה יעלה כהאשכנז המע
 איתן השם השני כד נלד יודע אורגל ולבשל החשש הוע
 האחד כד ספוק זה עם ארץ הגלגל והוא האחד כד
 הקדש על ארץ הגלגל להכניח הקדש ולנודיע שם הירך
 הסופים כאלה גדולה והוא והוא חיים כהפן זון להיות כע
 אחר השמי השם ש איתן השלה היה טוב עליהי רק לעל
 לשונותו להאמר. ואין הטוב הקטן ההוא טוב אפני אבל טוב
 כהי ועל ריך זה כד האחרון כלל כדן אבאר. ונאמר ש
 זמכו הלליה ש טוב זמון איתן. כנה יושלם ה עמי יג יבם
 זל ער יבנה השם יבאלם וכנס לקוה עמי יג. וזה שאמר
 על הקדש. אלא חייחלם סקסן אורגל אנתח עתום וחסוה
 חקרה השג וער קרה האים והוא שקבעו כבוד הירך
 כבנה יושלם לפי שכן בשון המטוה הרגיה אלא אם יהיה
 עתך סקרה השג השם יקבץ ה איתן ושם יקתן. ואזכר
 כקסן ההוא יושן לשכני לב ויחכש לעבטוב ש כד הוא
 האכטוה לשון עליו. ש הוא המושל כל אפי סקרה וקטו
 זל אפי טוה לעמו כפלאוהו לעל ולחוק לב. והוא אנה
 חנה מסר לבוכבים. זל רצה כן חננה שם חושלם כארץ

על לבו החשלה ט הוא הודיע מספוק כלוהו שהוא כראש
 ניהר כה ל אחר השם כד היה איתן רצון רצון לזו כד הקבע
 והוא אנה לבם פס יקרא והוא שנתן לומר ככרה מסר
 אר. הטכבים כחצונוהם כחיקע ככרמא להשו על חחוח
 הקדש השלה היה כרמן רצה וסוג חסין. ולפי שידוע ש כל
 חסין צריך כ דברים רע ויטול. וכדן כהתע השיה
 אחר לחוק החכמה גדול אנוש וזכ כה לבועת איתן מסר
 זל אחר שעה זה הפלג הקדול ככרמא. האים ופאם
 כארץ יודע עליו כחיות. עתם ורגיענהם הנשואו ט הוא
 זכ כה ולבועת איתן מסר. האחר שבראש על הריך שבראש
 ועל הנה לעל כה חלה והוא כדן אנה הטכא שאר חכוס
 עיכס ונאן וזי כדא חלה חנוה כחוסר זבאם לבם כס
 יקרא חוב חושם וזמון כה אה לז עכר. ואיפסד
 אאיו חנה מסר לבוכבים לבם שחור יקרא. ונאמר
 חנוה כחוסר זבאם לבם כס יקרא. עתן שם הספוק
 אעפ שארעה חשלה. הטכבים יחס אהל הכורא טחם
 הכבא אל סר הצאן אולה לילחיה אנשי מסר אים
 חעט ואם חוכה. גם חייך זנשים ידועים כחוסר ההוא
 ק עשה הנה כפוליוזן שלמעלה מה שידו איתן חכוה
 הטכבים עשין דתוק הטכבים והמשך אל זה. וכדן מה
 שנה חנה מסר לבוכבים. אה ולבועת איתן מסר
 וזמון איתן מסר כה לרגר קשיוו. האדכרים סיה עליו יו
 כאדום חויה ידעל נוש דיעב כעלון זל שחין ל ידועה כה
 לפי שידועה חקרה וכהרמז הידועים הרמז ידועה אחר
 ידועה וזה לרמזן חחין יך כדן שצין לרמזן חחין כל
 שח. ול חקרה. וכבר כדן חוכ חחורה וסגר דכר
 הסרה הקדולה הקאו. נאח שידועה חויה חחין קיעצא.
 וידועה חחין עשיוו חויה חקרה כן כדועתא כן וכידועה

אחור ידע כל הדברים הרבים ובהתחלה הידעם לא ובהתחלה
 ידעם שהכל אצל ידועה אחר והוא כבדו הפולסות אחר
 אדם יודע הכל על דרך כלל לא על דרך חלק. ואזי אחר
 הראשון יסל עמו בפנים מה הוא המצאון כלן כשידע עמו
 יבד ידע כפנים מה המצאון כלם. וכענין זה שראו כרבי
 ר'ל וחסד שכריו למשו במה הינון זון יוחא וטלן טקנים
 כפיריה אחר. ואיך רואו הנוצ יחד לבס היטן אל כל העושים
 האוס דיוצ יחד לבס היטן אל כל העושים אל שהדועים
 כלם שהיו ושהיו שאשים אל לצדקה אורג והכל ידועה אחר
 מה שאין ראוי לעורר כוידועה ית על דרך דיוצ הכוונ
 חלקי שמה אחר יחד בהכנה אחר. וכן השם יד יודע כל חלקי
 השלם כדועה עמו חזקת הכוונה המאשוי ער אחרי כ
 והוא אחר כל חזקת ידועה כוונה שלעלה צפה הכה
 העושים שלצדקים והעושים שלפנים. והאחר שידועה
 הוא עמו כשם שגן שגן עמו כן לא שגן ידועה אחר היו
 לעולם כוונתם ידועה לפי שלמוה שאין אצלם סלוג אכל לו
 מדע דין ידועה הוא שאה הטבא לא ייעה ולא ייעה אחר
 חקי לבנותה כלו לא יחזא דין חקי רבנה ואין היו
 כשם שגן יחזא חקי עמו יד כנג החקרה לה וישא אדם
 מדע כן אין אכל ליוו והסלוג כרבי הוא לאור. הוד
 אחר לו שגן ולא ייעה. וזה הפסוק כא נס כן לבנות
 חכמה ידעו כידוע השם יד כן קרס אס למה רחוק
 יעקב ורבי יד כרבה עב דרס היו. הלא ידע; לא
 ייעה ולא ייעה אין חקי לבנותה. למדן שאין אכל אס
 סלוג האחר מדע שלמוה לכל. וכן מדע שלמוה שאין
 לו אס שגן ואין כידועה המצאון. הוא שאה לבנותה
 אין אסר. ולא שידועה חקרה כמה שאין לו רבנה דנה
 הבנות נס כן אין חקי לבנותה. ושמה טוה לבנותה מדע
 הכאל שחשן רכס כידועה. וככנסו זולה סוכלים עין

יחזק והוא אחר כן אה חזק אונס ואחין כן. ואחיו נס
 כן וכך כן יהיה כוונתו טכא יד אה היד הקולה ויכאונ ל
 טעם להעור האדם שגן ידעה כדרך הפולסותים דוחים
 שגן הטבע השגן זול הקוללים וטכבוהם לפי שהשם טראה
 יב כן על הכל וזה ידוע והפוסס לכל אדם חכס או סל אהי
 אה טח כחור הדבה כחונאוס וטכתיס כעל התורה
 והסלוג והחבור ההס טכתיס כס שגן דרך הטבע ולו
 כדרך השל האשוי. אחר שטעה השם יד הקטעס ונקלס
 לו יאיש טח כבנותה מדע לכל שאין חקי לבנותה. אה
 אין לחקיק אה השל האשוי דבר השלמוה השם ולו אה
 אחרה טוכה כן כן ראוי להאחין הכל אחר שהקלה האשוי
 האחרה חזק והוא מדע רכס וכזה ירחיק ייחול הקולה
 לפי שט העושים הנכונים כהטות עוהס הרשן כהטובה
 כאו טכזר והרשן אה טראה לחזון לפי חזון קלוג שהדוק
 והעושים טראה וע להם אה כחשיב על אטלס ואסיר
 הבוטרים כהנדיע כן נאמ הוא כוונתו הרחול ואה העוד
 עתים יד. כלו אין הטנה רת סני השכר הקיים. ואחר
 שהשם דבר על הקלוג האמאה דע הצדקים רכ על טוב
 הושעס וחל עמ לי טכזה. ואחר הכוונס הטשס עמו
 לו זול וקלוג על החפך כן אין שלונס שלוח עמוד
 אכל הטבע המצאון והחמוי השם הטלס על כל כעל
 חיים הוא אחר המכסה שמים כעטס טוח לבנה למה
 וכוא על דרך שטענן להם אל אה לו כמה דופרנט
 אה לן פוטט כלב או כעורכ. כלו כלב שז כן קרס
 ועלג לחדס לשמוו כוכ. או טכזכ שאין לו קרדיאכ
 הפורה ועס כל זה ורחיין על כל העוין. וכן כה הכה ולב
 עורכ אה יקראו. ואולי הוא על דרך שאוחרים כן כ
 עורכ הקטס לפי שמהם שחונים כוכ וכאס יבטבו
 אלהם ולא יזמן חזונם והשם יזמין להם חיים וחזון.

כא
 נאמר שחוק דוד
 על היחול וקטן
 איך נראה למדן

ואני לילוי העמים ואם הם בעצמם נגמ טעם בספרו הרגיל
 עמי המצוי לך מה שחמא עליה כמותן שפלה עמון כמות
 הכח הטאס לילוי לבי הרדודי וכב ולי קצם והם חסדו
 כמחז ולמד סרס מן החסוד ואע"כ שהם חסון שטמי ל
 המצוי עפלה לעולה חן הטעם סה חרחה לוי לסרס טעם
 העשן כה חסון זה שהי הם לז חסון כה טעם דרך חס
 טכא לבי הטחא העל חסון ובא האס ונתק ^{הוא} ~~הוא~~ כה
 לז שחמשה הטוכה רעה טוחאק החעיס שפסון כמו שקס
 שמישה העל הטאון טעשה טלב וכדי לרמז הטוחאק
 התיז טאח חסון וכיכאז כה טאח הפנה שפתי טהררה
 החחשה הככה החחולל העעיס טוכס וחוה טהם לז
 כמות זה יקוע ט לז חטק לביק לז טעם ואין להטעם
 ולמי חסון בלוי חסא כה טעם מי שז עליו ויהיה חס
 האס לז וחסונה חסר החסום ל עק מי שחיק חסלם
 זון ורטי לבי שהכח הטלי לודס הוא טאון הכחון החיושן
 ואזי יודע שפטיס יטו רבוק דבר טהון טן עשן ולא וחסון
 ועש קמן וחסאק לך וק טעמו וכח וחסון החלודי קרן
 מה טאן וחסאק חוכ הקדול ועל ל טכס ההסנדלוו טחוד
 ובהרדודי טוכ טי אס וחסא חסון כרטי הני חסון הטוכ
 ואם לא מה שחמא יתיה טוכ בעצמן ונביה ט הערה
 לחסום לענוה ולקני ולחמא חסון טי ולבד שיהר
 הקדודי טאן יתיה סוכ דבר חס חסא ולפי זה העשן
 מה חסס וזוז ונוג חממה טה חס טון שחודמ
 כמשה זכאוב להטיב על השעור הקודדו וטאון
 שחוכ קטור חסון הוא לבי טעמים האחד על דרך
 חדה טוכה והוא שישו אדס פסם לוי טעה חסן כחן
 טכאח חמדה ללוד חדק זן לא נעצב חסו טי זכ חיו
 כמות וק חיון טאן ונעב חסן חסר שחפס זכה ט
 והוא נבאח שחודס כחחוכ טוכ החול עליו ולא יכאכ

חס יתיה לחחודו וק וקא לפס כמבואח קרן חרבה וקס עליו
 ועל דין זה חס קס וקא לוח כחמט ככר חס והדמיון
 חס וחסון כמבואח חקו טר כמחוק וק סודל דרך זה
 חוכ קטור חסון ושאר הכוד העשה לז טחון והוא
 טכוב נשחיו קרחה טהם ערסין חסודי חס על זה שקרס
 חסון חסודים טעה לביד החוז כמו טכא חסן לעד
 לז ולחיון חסל לוד ולבסוף לחס והטעם הט
 חסון חסר וחסין לחחודמ כחחיו חמס ט חסל חס
 חסודים חן חודס חסון כאחר הטלור חס כה חס חסון
 טעל כמחוק טחון ולא חיו חקכס חסוד חסיה כה
 טהם חקכס זה עש קטור כמחוק טי כח לז טוכ ולבסוף
 כה כמחוק שרסודו חס חסוד וכי חסודו לוח
 ערסין לעמוד יחד כה חסודו ולקיס חסון חסודו
 החסוד טכוב כמדה חס טכון קטור חסון וכקטורס
 טחוק קטורס ושכב עש חסוד והם לז קטור על זה
 למה כה חסוד וטעמן וחכבן קטור חסן זה חס טל
 דכיס חס חסון דכיס חס חסוד לבי חס חסוד חסין
 חסא שטטה חס לחסוד חסיה ולחוק חסוד חסון
 חסוד ערסין חסין שחודו לביסין ולא על ל חודס חסון
 זה חס על חסין ועל חסן חסוד חס חסוד כוכ
 ככר חסוד חסוד ולפי טאן יעשה חודס כוכ הכוד
 העשה לוח ושאר יעשה על לבי טי הוא חסון כאדס
 חס דרה שחמא טי וחסון חס חסין חסוד ולדע
 טי לא כמות חסוד ירה טי חסן חסון חסון חסן טאן
 כמשה חסודו ושטה חסוד חסן כאחיל ולא ישר ל חסון
 לעל העשה לבי טכוב חסוד חס חסן וקא טאן חסוד
 לכאול חסוד טהם החחודו כחחוד טחון טכוב חסן חסן
 חסודו כה חס טי כה חס חסוד חסין ולפי חסוד חסן
 חסוד חסין חסין חסוד חסוד חס חסן חסן חסן חסן

חסון

ואיך על דרך האסל וצדקה שהיא לענין האסל הנכבד
 החובבים כדרך האדם וכמו ש האדם הוא שיתן האדם או
 אצד עור הן סדרן הישר והוא אצד דם הכובע וצדק
 החובבי וצדק הכובע וצדק העשייה יהא לבן יהיה לצדק
 ולצדקה רצה כן נקראו איהו לצדק ולצדקה ולחובבים
 אצדקם שהאדם והשלים אהבן וכבר באו הרב רבי כן האדם
 יבוא על המעלות השלמות חסד שן אצדקו לן יצדק
 והשלים יבוא על המעלות החובבי אצדק כס יהיה השלים
 בעולם זה לצדק והחובבי לוח כן לפי פירושו האדם אצדקו
 החובבי תחובבי אדם לפי שן אצדק הכסף והחובבי
 כמו שהיה הנה כפחיתו החובבי יקרא חובבי וכן אצדקו
 כדרך שיקבל האדם והחובבי לצדק לצדקו כן חובבי
 הנכבד והם החובבים צדקם לצדקו הנכבד על
 החובבים החובבים כדן שכן נצטק ונצטק לן ולן שן אצדקו
 ויחובבי לן וצדק והשלים חובבי אצדקו ועל ענין זה אצדק
 רצה כן כדדקו והחובבי והשלים חובבי כדן שן אצדקו
 רצה כן כן אצדק החובבי על לן רצה השלים חובבי על
 הדין ועל השלים ועל החובבי ואצדק אצדק החובבי החובבי
 כדדקו והחובבי הוא המעלות השלמות והשלים המעלות החובבי
 נחט רצה אצדק כן ללחובבי זה אצדק והלן זה אצדקו
 אצדק אצדק החובבי כדדקו הסוד החובבי ועוד אצדקו אצדקו
 כן ללחובבי כדדקו החובבי אצדקו החובבי כדדקו החובבי
 היה שן אצדקו ועוד כן לפי הפי' הזה היה חובבי זה החובבי
 בחובבי החובבי החובבי הם אצדקו אצדקו החובבי כדדקו
 ולפיכך יראה לן אצדק החובבי כדדקו החובבי אצדקו ללחובבי
 ועל קצו השלים הזה והחובבי על הסוד רצה אצדקו החובבי
 לן רצה החובבי אצדקו החובבי חובבי חובבי חובבי חובבי
 לן חובבי כן כן רצה החובבי חובבי חובבי חובבי חובבי
 וזה הוא לחובבי חובבי החובבי רצה כן רצה החובבי
 כן אצדקו כן רצה החובבי חובבי חובבי חובבי חובבי חובבי

כסוד

נבד

ואיך על דרך האסל וצדקה שהיא לענין האסל הנכבד
 החובבים כדרך האדם וכמו ש האדם הוא שיתן האדם או
 אצד עור הן סדרן הישר והוא אצד דם הכובע וצדק
 החובבי וצדק הכובע וצדק העשייה יהא לבן יהיה לצדק
 ולצדקה רצה כן נקראו איהו לצדק ולצדקה ולחובבים
 אצדקם שהאדם והשלים אהבן וכבר באו הרב רבי כן האדם
 יבוא על המעלות השלמות חסד שן אצדקו לן יצדק
 והשלים יבוא על המעלות החובבי אצדק כס יהיה השלים
 בעולם זה לצדק והחובבי לוח כן לפי פירושו האדם אצדקו
 החובבי תחובבי אדם לפי שן אצדק הכסף והחובבי
 כמו שהיה הנה כפחיתו החובבי יקרא חובבי וכן אצדקו
 כדרך שיקבל האדם והחובבי לצדק לצדקו כן חובבי
 הנכבד והם החובבים צדקם לצדקו הנכבד על
 החובבים החובבים כדן שכן נצטק ונצטק לן ולן שן אצדקו
 ויחובבי לן וצדק והשלים חובבי אצדקו ועל ענין זה אצדק
 רצה כן כדדקו והחובבי והשלים חובבי אצדקו ועל ענין זה אצדק
 רצה כן כן אצדק החובבי על לן רצה השלים חובבי על
 הדין ועל השלים ועל החובבי ואצדק אצדק החובבי החובבי
 כדדקו והחובבי הוא המעלות השלמות והשלים המעלות החובבי
 נחט רצה אצדק כן ללחובבי זה אצדק והלן זה אצדקו
 אצדק אצדק החובבי כדדקו הסוד החובבי ועוד אצדקו אצדקו
 כן ללחובבי כדדקו החובבי אצדקו החובבי כדדקו החובבי
 היה שן אצדקו ועוד כן לפי הפי' הזה היה חובבי זה החובבי
 בחובבי החובבי החובבי הם אצדקו אצדקו החובבי כדדקו
 ולפיכך יראה לן אצדק החובבי כדדקו החובבי אצדקו ללחובבי
 ועל קצו השלים הזה והחובבי על הסוד רצה אצדקו החובבי
 לן רצה החובבי אצדקו החובבי חובבי חובבי חובבי חובבי
 לן חובבי כן כן רצה החובבי חובבי חובבי חובבי חובבי
 וזה הוא לחובבי חובבי החובבי רצה כן רצה החובבי
 כן אצדקו כן רצה החובבי חובבי חובבי חובבי חובבי חובבי

אצדקו

וכן כפי השא וזוהי נזה ביה כפי השא וזוהי נזה ביה
 וכל בעל יד וכלים וכלים וכלים וכלים וכלים וכלים
 וזה כי עתה לדון העסק של דני האדם ויש כי יזה
 ספק וכן ענין הדין אין הוא לעמוד דברים על דין
 ודין כי זה השא לדי קטור וכו' וקטור כמו שאר
 על לא חשב וזהם אפן שהעדות דברים על דין ודין
 על שהיה לך טעם דבריה לישעיהו לפי איש ואיש
 וזו לפי זמן וזמן ולפיכך הוא לכל את לפי הזמן
 ולפי הענין להגות וישא לטעם השוה הדין וכל אחד
 מהם יעשה סוד אר יעשו והוא שהעדות על של
 הפסוק ^{אף} לאחד ארע הדין ליהי הדין אשה ^{הכל} על זה
 שיחה לדין לעשו כן שאלו האר כתיבם קטור
 ועמוד ועל דברים אולם הנכונים כן הדין וזה
 וזה הוא והשם שלם שפון בעשיהם ונצל זמון
 אי זהו השם שיש בו שלם הוי אזה זו פניה לפי
 להלם קיום הסוד וקום הדין האתפי שהיא חדיש
 סוד וזו קיום לאתפי כי אם עם העסק ותיפשו
 שיהיה זה שפון והענין והשם אהב וכבר הקדים
 לך וזה השם אהו שפון וחסד ונחמים עשן אנפאן
 אמת ויהי זה סוד ואז לאהוב האהו והלם כי
 כפי שהיה ויהלם על שהענין דברים על דין ודין
 ועל שפון חנם כי עברה עברה חזק האהבה
 והלם כי הלם שאלו שמה ויהי לה שלם שון
 אזה שאלו שלם ונשלים שאלו אהבין ועשן כי נל
 כען לזוהי ה וזכר שלם כעין יהי שלם חלק שיה
 אהמחזיק

לדונה

פשוט ואמת
 אהו אל דורש דין אמת הו הטמן אל סוד חכמה
 ואל חקט סוד חכמה: הטמן אל חכמה אהבם
 נאל שיה והוללם כי אהר קראו ואכרסו ואכרסו:
 לפי שיה כי אהר על עשיהם העשן האחד
 שהענין שלם אהר דבר או זולתו אהו ידוע
 שיה השמע שון שפון דברים אהר שיה והדונה
 לך העשן השם יהיה הדבר השמע שון
 שיה וזה יהו כי אהר יוסף וי. וי. וי. וי. וי. וי.
 לזמן והדונה לזה הענין שלם אהר השמע
 אהו וכאמה והענין כי אהר דבר אהו
 שיה ושהיה וזהו וי. וי. וי. וי. וי. וי.
 הנחה והגלה ופשימים כלל כי הענינים השווה והידוע
 והקלה כי אהר הדין אהר אהר אהר אהר אהר
 ולמהו כי אהר קיומו ולפי העשן הזה כי
 כתיבה האהר ששם יה קיומו יהיה אהר אהר
 כדבר אהרם אהר אהר יהו אהר בעולם ואם היה
 שם כדור וכדורו שם האהר אהר אהר אהר אהר
 אהרם אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר
 ולמהו כיתהו הדין הוא להענין וזהו חלק
 כדור לך סודים הזה אהר כי חלק השם וזה
 הוא כלל ספק היה אהרם כתיבה אהר כן חזון
 שפון שלם יהיה היותו וחלקים עליו וזוהי
 היה חכמה אהרם וזהו עבודת אהרם וזון
 ספק שיה מספק על זה וכן אהר חלקה האהר
 אהרם האהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר
 אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר אהר
 היה מספק שפון אהר אהר אהר אהר אהר אהר

כפי דעות הקוראים כמו שאמ' שבעים פעם לתורה על הספר
הלשונות וכפי העד רבים והקטן אחרים כרפי. ומה רבים
וכוונתי שאי העבאים ואל זה העשין היתה הכוונה סקצור רבים
לפי בחינתו ער שכל קצר האצטר בדרך הומו כפי שקבל האמת
איש ופי איש ולא נשפך ברכי הקבלה שהם העקר במאמר וע'
דרך זה כמו גם מן סודות התורה לקבל מאוס מפי היחידים
וקרעיהם לא שמואלך כמה שראה מן המלך כלב ב' י"ט ש'
רבים נמשכים לפי האשעורם הפשוטה ולא מסוס המלך אף
לחכמה יהושע ושאר הזקנים והזקנים לגבאים ונבאים מסויה
לאנשי כבוד הגולה כמו שבארה האשנה משה קיבל תורה
מסיני. ולפי אונך הגלגל היתה התורה האקדמה אם לא
היתה נברר לפיך הנהו לבנה ועם כל זה כולו סמוך
בבאורה איש אדם בכל ספקותיו אל רבני החכמים כמו
שכא נראה כי יפלא מאך הרב למשפט. ואמ' וסוף אל
הכנים הלויים ואל האופט אשר יהיה כמים ההם וזה מן אל
האופט אשר יהיה כמים ההם כלמה הגולה שברורו אי פתח
ברורו כשמואל בלונן. והואיה הברורה כי זה רצה כבוד הזה
מה אמ' אחר זה. והאיש אשר יעשה כאלו לבלתי שמוע אל
הכין או אל האופט. וזה הורה לשמוע אל רבני החכמים
שכלל דור ודור כעשין התורה ואלא לסור מכל הרבנים אשר
יבדלו. כמו אמ' לא מסור מכל הקדשים אשר יבדלו לך יבדלו
ושאל ועליו ואני לשמוך בכל ספקות התורה לא על אשע'
הכין כלב שאין אם רב ^{המסיף} עומד בעמא אכל צריך עזר
המקום אחר כמו אמ' זל היתה אשע' סוחר המנהל רביא
למאה. רבני הורה עניים טקומוס ועל ימים טקומוס אחר

השאלות

זל כסם שמועך למחומר להטא אונן המקום אלל למקום
להטא אונן למלך מן רבני הורה ציטוס המקום אחר וכו'
הקבלה והפארה רב המון רב וכפי התאמה אליה מדרך
הקבלה שמועך קריה שמוע על פניו. שמוע יהיה אם שמוע
ויאמר. וזה המקום ואני להאריך מן הלבוך קריאה נחמה.
והם אמרו למה קראה שמוע ליהיה אם שמוע כפי לקבל עליו
על הלבוך שאמ' תחילה ואין ספק שאין הקריאה לבה קבלת
על דק הכוונה בה. והוא שאמין שצריך להאריך באחד כפי לקבל
הלבוך כשמים וכאנך וכארכה וחומר העולם. ואין המעלה
במשעך הואש לבה כמנהגין המורה היום שאין מעשים
הואש המשעך חיונה ער שרוב פעמ' היא אשנה חיונה כי לא
נמשך בה. ואין זה המכוון כי הקדשה הכיא עקוב על דרך נשאל
ללב לבין הלבוך אים כשמים וכאנך וכארכה וחומר העולם
וככוונה היא כציר הלב ומה העולה במשעך הואש. והלב נואם
עלם אין זה כי אם מאך גולה ועל פליה. הלא נראה טרה
יהוסף השם כאמרו כפי וכשפיע ככונת ולבו רחוק מאת ורהי
יבאדם אונן המלך אנשים המורה. לפי העל יסוף לפילא אף
העם הזה הפילא ופלא. הנשאה טענה אליה אחרי הירטוח הזה
כל שכן לקצר המנהלים במשור כפי עמיץ שהראוי לגור עליהם
כפיו וככאן כזונת ולבם רחוק מאת שהרי נמצא כסם שמועיים
הואש בעל הקריאה המשעך הנשע האשק ולא יוצאו רבן הפיהם
והם שיוצאו ולא יבנוז ככר כסם ואין זה קבלה על הלבוך
שאים מכל פינוק עליו. וכאני לבוסח על זה הכמה רבה לפי
שה הוא עיקר המנהגים שכלהגלי מן נעוסה השוקה הדגור
כזה ואעפ' שאני יודע שאין רבני זה מקובל אצל רבים לפי
המנהג הרע ככר הקדמין שאין ואני לאמר שהיא כישערה
אכל נאני שהקדא כראש המורה על לפי מנוחי קורק. ואם לא

יקבלה וכן אחר וכן אלק חובה על האדם לחיות על היחיד
ההוא ויפטר ז"ל אחר בפיוז אם כן לכן יצא ואם לאו לך
יצא וכן אה אם יכול לבין לכן יפלה ואם לאו אל יפלה
והוא הן הקדק פטור הן הרפיה על שנתים לבן ועד
וקדקו כקריאה ארבה הוא לכן ינוח כן הרפיים ואחר שקדקו
כל כך בקריאה אין ספק שצריך לקדק יתר פגונה ואעפ"כ
אקלן פגונה וכל כך שיכין כפסוק ואין כן הקלן בקריאה לכן
הצורך שהכל הלתי כן והוא אה כפסוק קחא זענן לתי כ
שהוא שכל על הלכות אים ואחר שהוא כן צריך שיכיר
האדם כלבן זה אנוציא כפן אור תוכה כריכה ולפני
האין שנתאר אונן כפן זה אקבלה חכמה ונאמר
כי אחרו אע"פ הוא קריאה לשאל לשמוע שר הארץ
שכאן כפסוק זה והוא שהאדם טעם אהמרא כאלה יאמר
ובא אע"פ הנה כרוך שם העשנים הנכרים והיא קבלה אחרת
הקיימת וירי עה מושכלה הכל כפן זה שהוא אדם כי על כל
שכאן הצה לקבל זה באחר כלל ההור ספק ער שיכירון כלבם
כפן זה אנוציא אים כפיהם כאלה ידע זה ידע מושכלה
ואתם כל חכם לב הצה עלן לחקור ולערך זה ידע מושכלה
על אחר כן הצה עלן להקנות ולערך כל החכמות לפי
שכלן צריכין לזה והוא אחר יודע היום והשכר אל לבן
קרוז אחר רע את אהי אכור ועפרה וכבר קדם שאין העברה
עברה באחר האין ^{קדוש} העבר והוא שיקדים תלה רע ועל
דרך זה כאה הצור אע"פ על שר הארץ והוא הן שר הארץ
אילן האחר להאין ולערך שהא האמויב הווייה הנפשי כ
אנוציא חכמה הוא אהי כלה מושל כן כל כלל האדם
יולדן והוא האדם כמעשיך נאפט ומהיג כל אחר ואחר

קבלה

אחז והוא המצוה אחר והמהיג על יד נביאין כי שם אהיך
מפל על עשנים אה והמצוה האחר לרע ולקבל
קבלה חקקה שאהיך זה הוא אחר וזה כפן זה שכל אה
איה מאין כי כל האין העם אנשים ונשים ונוליס וקטנים
עציר שיקבלן קבלה אחרת איה אה אחר בשלם אין איה
לן והוא בשמים וכאין וכאכוכע וחומר העולם כי לזה לקדק
הרעעה והוא מאין ערן וחומר ונאה ואין נאה יודע הכר
ואין ערע כפן זה שהוא אחר הוא כלל הקום כי הוא ככל
כפן שכאן כפן האין קורה יודע אלהם והוא האה נאפ
ההוא היה כהר ועל הדבור ההוא כעצמן אחר הן השמים
השמיים אה קולן טעם אנוציא בשמים והציונות כאין
הוא על דרך אחר והאמין כי הוא בשמים וכאין כמעט
הקבוצה איה שאין הנה כן האה יבללן הקום אחר ואין
כשאר הקבוצה זה צריך שיקבלן כלם אהנה קיימת ויהי
שאים האמין זה איה והשיג ההנה אהם כל חכם לב
צריך שיקדו כל זה יודע והנה החכמות האחרות הפשוטה
ויחיק השער החקקה אהנה והוא שרע שאין הנה נלא כר
באה ללא ישיגו עשין והשיג הנה והוא הקום העולם ואין כ
העולם הקוהו כי אין הקום לכברו מרע שהוא הוא נלא שרע זה
הוא והאיה לרע שהפרי כה על שם העשנים הנכרים והם
הקבלה והיריעה להחיות השאור האין וכל דמיו זה אה השכר
הלא רעע הלא השאור הלא הולג והוא לבם הלא הכיחם
מוסדור האין וזה כה אחר אחר לתי האמין א ומה קודק
העשן לן הפסל נפך חוש נכונה כמה יקדען לפי אהעושה
זה הוא האמין השאור אה טאכר עליהם הלא השאור

ויבאר הלא השמש אחר הלא הוה מראש לבס' והוא הקלה
 באהבה שבה כדק הדגה בלא ואיה ומופת' וכמאן הלא
 רבע אה' הלא הביאם מוסדות הארץ. איפשי מוסדות
 הם המושבם לפי שהם מוצב ארצה וכן יעלה העלה.
 אבל הקיבו אצל מוסדות הארץ כיון למבנים כמון סכא ק'
 והאופנים מוסרי ארץ. ואמר זה באר היריעה הזאת שהא ק'
 הוא אחר וכו' אה' היושב על חור הארץ יושבה כמבנים
 העלה כדוק אה' וימגם טהל לשפר. וכבר באר זה הוב
 הוזה ואה' כי רוצין מן המהיר הקיים על סטב הארץ ולתנו
 ול' סבל המונים בארץ אין להם קיום על צורה אחר אה' ק'
 כמבנים המולגים הם מולגים הצורה לצורה לפי שהם הוודם
 נפסדים ומזרים חללה והם לבדו המהיר קיים. אבל האה'ים
 ואם הם המהירים קיימים אין הצאורם וקיומם העמאם כי
 האם שה אורם וימגם טהל לשפר כמאם יושב הארץ.
 או וזה טהל לשפר להיורם עמדים קיימים. סוף דבר נפסד
 הזה המכר כחור האה'ים והארץ להיורם מורים על הצאור האם
 המתייב, והוא אחר לא חף ולא כח כהף האין ואור ק'
 כמו שיוון במיגם טהל המופת ולבוסף כיוון ולעבר על
 מופת היריעה הזאת אחר ואל' מי רבוינו ואענה יחמו קוח'
 שאן מום עינכם ונתן מי פא אלה המוציא טאספ' צאם
 לבלם בשם יקרא מוכב אונם ואה' כח אה' לא נעדר
 והרב המונה כיוון נפסד כי המעשה הגלגל לקמן המופתם
 על היריעה הנפסד והוא שהוא מורה אה' שם חנע לא ק'
 ואיפשי שמה רוח המעשה אבל יושב כהול' מן המהיר. וכן באר הוב המונה
 כה' היושב על חור הארץ יושבה כמבנים
 הארץ המהיר ארץ
 כי כל יושבי המעלה
 והוא טעם לא המעלה

ואיפשי שמה רוח המעשה
 כה' היושב על חור
 הארץ המהיר ארץ
 כי כל יושבי המעלה
 והוא טעם לא המעלה

וה שיוון הכוכבים יורע החודש מנופת' וזה רצה באה' אה'
 מום עינכם. ולפי העשן הגדול הזה התקין להפטי' טבוא
 זה עם הפשה הזאת לגלגל יחמה אל טעם שאע בשע עינכם
 אלה הכאים לקבל עלה חלבוט אה'ם טהל המה' מן אה'מפ'
 בייחוד הפשוט והוא שיאמין בשעור או פמאך אלו מן ק'
 הנשיות והמשיך הנשיות ככר יא' חודך האמה ולא השיך
 טווע המורה והוא היה סבר הגלגל. וכן סעיף הסבה הזאת
 הם סבה לאורך הגלגל כמו אענה ממוט בפשה הזאת
 נאל זה טווע טקיאך כי ואלו כעם טום האם. וכן טווע ק'
 לקוח פושק וארמין המכחור בייחוד כיוון גלגל כשכר'
 שאמר האם הכל לעניו האם שיקבטן כזה העשן שהוא ק'
 שרם האמונה כי כה פאר סבר הגלגל ואיפשינו וסבר הישועה
 ולפיכך באשר כח אה' וכן לבאר המורה כסוף יחיו פתח
 כזה העשן ואה' עינכם הוא אה' אה' ענה יא' כבעל פשו'
 ואה' האה' ק' ושאר נפשו הארץ מן השכח אה' הרבנים
 אשר ואן עשן. וזה מן אה'יה המהירר לעצמ' והוא אה'יים
 הנפשיים הלצים כזה יוסוף וכבין אה'רבים אה'ם אה' יא' שכן
 הוא אה'ון ויכר יא' אה'ים המה' האז קול דברים אה'ם אה'עים
 רבאונה אינכם והאים זולת קול. ול' אה' יחיו אה' כלתן אה'
 מן המונה או רבים. והמס' להמיר ואה' נשאורם אה' עפשוים
 כי לא ואינם כל המונה כיוס וכר יא' אה'ים המה' האז. אה'
 להאמר כוכר הזה אה'יה העלה חכל כר והוא אה'ם אה'
 לפי שברכר זה יתן חיי הנפשוט והוא אה'ון עפשוים. ואה'ון
 כי לא ואינם כל המונה וזה מן אה' יעלה כלבכם כי עב'
 האה'יים הצאור האם והמחלק כלבו. יספיק להשועה עפשוים

לא אכל צריך שהחיות הייתור הפשוט לגמרי ולא האוהב
 שיש לו המונה והוא שאם כי לא נאיתם כל המונה וכן הדבור
 לא היחסן לו יחס עצי שהרי הדברים שיערם חוץ האז
 והאז ההוא נבדל והדברים ההם נבדלו מן כדרך שאר הפעולות
 וזה רצה באהו וירצה יי אליוס חוץ האז ועם האוהב
 כל זה צריך שהחיות מן החיות הכל בעשותם אום פסל
 לדבור כל סוג הוא אהו מן החיות ועושים להם פסל
 המונה כל סוג הפעל זכר או נקבה וזה מן צריך שהחיות
 עשוקים עם האוישם הציאות והחיות שלם הפואו לעשות
 אום פסל כפי לדבור מן אום אהו כי אהו שיעבר אום עבדו
 או יתהו מן וידך כבוד הפעל האחרון הפשוטה ואפי' יחזאו
 להם טענה ויאמרו כי לכבוד השם עושים זה וצריך הוא כבודו
 ואין נאזין רק האהו ובעשן זה נעשלו רבים עד עתה כי לפי
 הרעה הזאת עשו העולם ואזר הצוות כהו אהו הי לא יראך
 וזה הדעה הנפסד פשוט הזר על שהחיות לעבדו השם כפועל
 זכר ונקבה שהחיות אזה רבים עליה רחמי הפעל אזהרה לפי שיעו וזאו
 שיצא הפעל הזה מכל עומק שהרי יצאו אהם אנשים עושים
 אפי' נעשו מן והוא הפעל עבד אהם
 כפועל זכר ונקבה והחיות האהו כשהו ועבד והם אהו חיות
 פי על אורך האהו אהיה לעשה העשה הפסל כהו שנה
 טעמוק הנביאים ונאז הנביאים אהו עליו חוץ אהו כי חוץ
 כהם וכל כהם ושמעם כהו וכן נאז על אהו חוץ כי העשן
 חוזה על שנה זמנם וכן הוה כהו וכל כהם ואהו כהו האהם
 ועושים פסל המונה כל סוג ועושים הוה כהו יי אהו
 להכעיסן ואהו העוהו כהם היום אהו האהם ואהו האוהב כי
 אבר האכבוו והוה העל האהו והפיץ יי אהם כהו

למנוח כל סוג

ושאיתם הוה מספר כהים אהו ינהו יי אהם שנה הלא
 רבא מן כפירוש וזה ספר הלאר אהתם מן היום נעצם מן
 היום העובדים עת והווישם מן אהו ומהוה הוא על אהו
 אפי' עובדים השם לברו ככל לברא והוא אפי' טעמים בעובדים
 ההם ונעבדו והוא אהו ועבדו סם אהים העשה יי אהם
 עין ואפי' אהו לא יראו ולא יאשעו ולא יאכלו ולא ייחמו
 הנשאר אהו הנבואה הזאת ספר כי הלאר ספר עשור הפסל
 והעשן אהו חכמות הזאת ההנה ומהוה הלאר הוא על אהו
 אפי' עובדים אהו השם ככל לבבן וזה יהוה ער ששבו אל השם
 ועבדו ונעשאו וזהו קוה הנבוא אהו חסד יי והוא כהשג
 יחווו והוא אהו העלונה כהו נעשן כל ספר ולכיון והוא מן
 אהו ונקשרם אהו יי אהו והוא מן כהו ככל לבבן
 וכל עשן ואהו ספר זה עתה כהו אהו אהו עליו חוץ
 האהו חוץ לא נשאו רעיוהו על אהו ולוהו כל היום
 אהו לא נקשר כל לב וכל עשן מן האהו זה הוא השם
 ואהו לא נקשר לוהו אהתם כלן או הוה חוץ אהים
 ויהי יי ויהו אהו כי כהו האהו יאשן אהו רבים ואפי'
 נאז מן הלאר לא קום לא אהסבה על אהו הלאר הוא
 העשה שחוסים עליו חיותם האהו עליו ואל זה
 מן עשן אהו לא לז לא יראו אהים יי לא
 שאוהב רעה ואוהבם טובה שהי אהו כהם והוא
 העשים עליו היא לראו ומהו לייס ולוהו כהו אהו
 חוץ ועל כהו אהו אהו אהו אהו אהו אהו אהו אהו
 הטבע לא שאוהב אהו טובה שהי עשבים כהו אהו
 העשה יי אהם כהו אהו אהו אהו אהו אהו אהו אהו
 וכמהוה הן אהו לא יראו ולא יאשעו אהו הן עובדים ואהו

במטאין וכענין אכונת עופים עופים כגון שיער
הזה אורח. ועל זה הזיהי רחלה על הפער זכר זה נקבה
נוצה בן חין האדם ואחר כך אחר הפער כל ברוה אשר
כמים רבעת כל זכור כען הפער כל רוח בארזה וזה
בן אהן העלה בענין העבודה ככח האמה לרבע זכר
אין נקבה חוץ האדם על הפער אחר מאז בעל חיים ולא
על עבודה רדוע בעל חיים שאין להם עמידה וקיום היתר
הטנה המאונה לאסור קיום על האז והירח ושאר הטכנים
העומדים הקיימים והמאכלים ללתי לב העמים ולפיכך
הקפירה הורה שלא ללמד להם כבוד כי הם א קטא ואין
רצון שיעלה בלב איש ואיש שיש המאכל לאדם נמצא
מאחר ית' וכל שכן שאין ליתם המאכל לאחר חן הפלים הנפדים
כפי זה זולת באמונת העמים האלה אם כן לא נאמר להם שום טעם
בהשקפות למחוקת הין. גם כן יאמר ~~אין~~ אינם
השקפים למחוקת הין יק לכבוד האהור ~~אין~~
שכרי הזכיר השם והשקוף לאדם עברה בלתי להאים
לכבוד לא לאדם האונה היא ~~אין~~ שיצא
כענין חכמי עמיז ען אור האמות ~~אין~~ ואמר
שכל הימים שקעור ה ~~אין~~ הלקח ען שיסוב
אל האור ונעבדו יחד עכס אחר כמו שפון נבואה
הרבה על זה כמו שאר ולעברו עכס אחר. ואמר כיום ההוא
אחר ואין אחר. ול' אגיה האחר קדש אל כל
העמים ען איהו שחן אחר והוא השם המוח על אחרון
הפסוק כמו אש ואף לא האמה ענין כמו
זכור על מלכו להם
זולה כפי ואמר
ויהו לרעה אעפ
לבוש יוסתר
היה

אחר ~~אין~~ על אחרון ושמו אחר שזה וראי אין לך
הצאות יק אחר שחלא הארץ רעה אה י' וירע הכל השם
הבוא המורה על אחרון לא שיעלה בלב אחר כל שכן בלב
הרבים ~~אין~~ הם אחר שזה יתקון השכל מיד ולא יקבלו
הרמיון והוכר שהכל רוחה אורן ואין ית' כפי הרמיון אין
זאוי להכל כן ען שאוהים שזה השלוח אמונה שיאמר
האדם מה שלא יקבלו השכל הפסד רכני אהים חיים ואחרון לא
הוא ואם לא הוציא זה פניהם כן אין קיום לאמה הציאות
כי אם עם האחרות ומעט עשור כל המונה שהוא הפירה
המורה והוא אגלגל והוא האריך ולתיק ען אשו עושן
כל לבב וכל נפיש נבוא שיאמר האחרות הפסונה
והמאכל כל והוא אשו שח. ואמר אחר זה השמע עם קול
אהים הרבה הורה האש באש שמע ארה יתי. וזה כן
שלא שמע רכבן יק על דרך פלא שכל קול נבוא הורה
האש שלא כן טונון לעם אחר וכן זכר מידו אחר שלא כן
לעם אחר לא לפני ולא לאחריו והוא אגלגל השם נפלאותו
לענין האהבים ולענין האויבים והוא אגלגל או השם אהים
לכל לקחה ל' ח' יקרב ח'. ול' שלא יטען אור חן הופר
אגלגל או ששמע על אחר חן האמונה לפי אגלגל ההוא
אשר יתפתחו בן נעשה כלט וכדרך הטעמה אגלי הוא עובר
ואין נראה לכל ואין אחר מהם חגיגד כאוהר השם כחן
וזולת. השמע השלם אחר חן האמונה אגלגל לאור
אמיה ככפא יוס או יוהים המאכל השמים טוב אנויע הורה
אין חן. וישוף חיה חמון אובעים שחן וטעמן ככפא ית'
כוכב. ונעה וזה גם נאה ההכל הגדול שכן אמונה וכן
אמונה שמה וביין שאין אף חקפאים כן יק כמעט נבואה

251

והוא חכמי
הגול עז

ההנה

שמים תכלה פעולתך כלם הארץ וזוהי כן הדרך אמתן
חכה וכל העשיר יהיו לשם שמים ואיפשו שהוא כאילו אחר כל
המשכורת כי כל המשכר מאוס או פחותה יכונה בלב אחר
לב חכם כיוצא בלב סיל בשאן ופנים טהור ונכונות ורצון
אחר לבבם זה הישר וזה הענין נאמר בשירוק לבי ואחר
כל לבן וכל עשן וזהו כי הטוב כל המשכר אל אהבת
השם בלא הונו ועי אחר וכן כענין הידיעה והשמה והנהגה
והוא שיהיה האהבה והמשאך לברכה זל ענין זה שהם אמתן
כל לבן בשע יצוין אחר טוב נאמר ועי והיצר הטוב הוא
כשישאל נכונים הנכבדים החותמים והיצר הנע הוא כשישאל
נכונים החמונים החותמים ועל שנים הצהיר לאהוב עם אר השם
והוא כשיהיו כל מעשיו לשם שמים ואחרו כלל עשן וזהו כי
כל פתח הנפש החיונה כלמה כל ההתאזר שהן סגור כל
המעשים והכונה כי שיאהב השם יורג העשיו ואהבתו אר עשיו
היה לאהבת השם והוא שיהיה אורה לפי הצדק לא לראותה
וזה נראה על מה שזון חכה ואחרו וכל העשיר יהיו לשם שמים
ואם זה נקל אמתו כל לבן כוער וירב אחר בזה כל פתח
הנפש החכמה או ענין שמה הקבלה אפי מטה אר עשיר
נמצים כי שיהיה ואל עובר בעשן מעש שהכל העי כי ואחר
כל האור וזהו כי כל הוה שנקום אהבת השם צריך שיפשו
האדם כל החיות ונבר אר וכוה זל אם יא אר ארם שהם
חכב עליו החיות כעמ שהוא ראוי לבל הי שהוא איש לבן נאמר
כל עשן ואם יא ארם שחכב עליו החיות חכב והוא כי
כאין לו הן האשיות רק השם והכין עליו שיהיה החיות חכב עליו
לפי שיעליו כפי החיות לבן נאמר כל האור שעל דרך זה
צריך שיהיה האהבה שיטע ארם החיות ועשן וכל שם עשן

אחרים הכל לאהבה השם לא נשארו חקום להמיל חסד אם כי
המיל הוא למורה הנפש השארת הצורה כענין החיים והוא קיום
האהבה כעצמה לפי שהחיות חיו וקיים לעצמם והמשק העי וקשור
כי יפסק איש כעל לעולם אכל הטוב ההוא הוא טוב עמי
ואהבה כעצמה וזהו כי העשיר שע העליות העולם הזה
והעולם הבא שהוא העשיר נפש כלם צע נכלא עיני ועליה אר
מה יפיק ומה נעמק אהבה כעצמים ולקיים האהבה וחזקה
אר דים ונים לא יוכל לבטל אר האהבה ונהנה לא שטפיה
קיום האהבה כעשיו הוא המיל הנכמי והוא העשיר המיל
הפשוט אכל צע ויבל עיני מה שלא ישיג הלך בשר ודם
כחיון נאיל הוא מילך על כל העולם הזה לא ישיג העשיר אשר
שיהיה היקר החוכר והוא אפילו הנבוא נאמר מה יד טובך
אשר צעך ליוצאך פעלך לחוסים כן וזהו כי לאוקם שיהיו
השם ולא זולתו והחוסים כי לבדו נם האוהבים אכל המיל
המפני ישיג כל ארם כפי העשיו וזהו כי כפי נאן השם שפעל
שהשע ישיג טוב העולם הזה כרצון ועליו נאמר והשם לשואן
אל פני האכירן והקבאר כרבלותן טבון ראיתן עפון קדמותי
כחיותן לאובדיותן ולא אחר עוב טב לשואתי טבון ראיתן
עפון קדמותי כחיותן השלם לבון ופעל שהצדק ישיג
כי עובר העולם הזה כפי המשא כתי חפץ הואך הטובה הדיא
הצדיקה לן כפי טבעי וכשכל ענין זה היה מיער אשה וכפי
על לעמנו הייעורים הקופים לא שהם המיל האמת והטבע
כי על דרך האמת כפי המצאות הנראה המיל החמת הנכמי
הוא האמת והוא הנמשך לאהבה אמש המיל החסד שהיה
מיער ארם זכר חב וככז ניידת השם כענין שאר הטוב
הנמשך לזה הוא על דרך שאר הנפלאות כיוונה הין וזולתן

353
ואחר שהמיל
ספר שנתן המיל האהבה
אוינו בנכונים חסדים
הכלים כי אחר שיהיה
לאהבה השם זל

והוא אמתו על און חזק לשוא אנים כשאר האמת אים השולח
והנזכרם לשכח והמשלך הכובים טען אמה אשה רכיש אשר
חלק יי אהיך אונם לבד העמים והנבוא אהיך האותות האנים
אל תחזק כי יחזק האים אמה ונצה בן שאר האמות הם
חזק המשלך הכובים אבל ישרא לא כי השם במון לעולם
וחלקו טען אמה כי חלק יי עמן ישקב חכל נחלק י נאה וזכור
איה יי אהיך כי הוא החזק לך כח לעשות חיל נאה ביישר הכותק
ונאז כל עמי הארץ כי אם יי נקרא עלך ויחזק חזק נאה ביישר
הקליל והיון כן לאור ולחופה ולחופר ער עולם ונצה בן חזק
האזנך אשר יכבד בלחמה כי כל ספק הוא להופר כי הוא חזק
אשר לא עבדו אהיך אהיך בשמחה ונבוא לבב חזק כל
והרך לך חרה טגד חרה שנעבר אויבוי הם אויבי השם ער
אשר נכונש אהיך ונאהבון ככל לכיז וככל נפשי וככל החטון
כמו שכה האמה ככל לבכר וככל נפשי וככל הארץ ועס
האהבה לא הסלקה היראה כי ליראה חכמא גבול כמאור לא
תעשה כמו אלהיה חכמא גבול כמאור עשה כמו אמה עבד
האהבה אים טאר לשמא רע שארה אהוב ואין אהוב אים
עבד היראה אים טאר לכעט רע שארה ירא ואין ירא כעט
ואין האהבה אמה ער שרהיה יחזק האהוב על פני האהוב
והיראה והחזקת תחלה כלבכר כמו אמה ואשיר חמה יראק
יי והיא צריכה לקחת החיל הנפד והוא אמה ויצר יי אהיך
לעשות אה כל החקים האלה לעדה אה יי אהיך לטוב לך כל
הימים לחיותך כיום הזה הנה כפסוק הזה היראה החיים הנפשים
כספר היראה הקונחת כמות אבל האהבה היא קונחת כמשה
ולפיכך נמחה ליתור שהוא העיקר נאה חרה אהבה על היחוד

214
על האהבה אכל הלני כשאר האהוב אהיך כינה על דרך קיום
נאה והיו הנכס האלה אים אכז הארץ היום על לבכר והמשלך
לזה והחלה איה אהיו חקוקים על הלב כזור שכת סרם על
לח לבכר ונא כמורה וכן יסוכו ולבכר כל ימי חייך הנה
כפסוק הזה איה לזכרם המיד ועוד נישן בן אלא יקרא למפיע
אלה יקדים תפס לגיבה או פסוק לפסוק אבל חנה לקראו
ככל לשון שכן המשלך איה ככל לשון אמה אומע נוצה
בן שארה ירע ולבכר שיקדק כמות לשון בקריאה נאה חיה
כינה לשאר הנכסים האלה לבנים והחלמיים הם כפסוק שעקר
הכבוד הוא כפס אכל הבנים קוראים שבהם כבוד הנפש והמה
נאה חיה איה לקרא קריה איה פעמים כום והוא אהוב ונכר
בם וכמה הקבלה חזק השכיבה הוא כלהלה אהוב כן אהיך
אוכפים כי על מיטותיהם אכל כרי לגותיק אה הארם הן העבד
זנו חמה אלא יאר ער אהי חזק ועוד כון כון בן אלא
יאה הארם ולא יין אהד חזן הקריאה ער שיקרא נחזן והוא
הוא אהי הכובים וכפ האמה הפשוט שקיעה חמה וכן
המאור סופים אהיך שקרא קריה איה ככונגיה יקרא פוש
כאמנה כשהולך לשכר וכן כמה הקבלה חזן קריה הוא ער
סוף אלא שער שהוא יפיע היום ונעמה לפרחילה שיקדים
העט להנץ חמה והוא כזור היום אהי הכובים נאין וזה ער
אהוא חזן קריה לזכר כן אהי ומה אמה ככונג כבונג וכלבונג
כזור חעף שאמשע ככל עסקין אים כי איה או טהלה
עיר שוכר כם אהיך הקבלה כזור אמה לביטור העסק
כמאור נחזן וכזוא כן איה לך טודק הלב כמאור ועוד דושן
חמה כם יי לך נשוק לזכר ולא ככריום אחיים ונצה בן אהיך
שיק חולף ועוד אהי עשה אהיך קבל נצה בן שיקבע אהיך

ולא יתחם חכמי עסקי הצדקה לן ונאמר מן כל וקשרים על חסד
פועלי צדק וכאשר לפי שיהיה כל לפועל האדם נצוה שיהיה אור
האמונה והחזקת נזכר יצאק חצנים לפני בני איהיו כל העשין
לשם אהים וכן יושבו במקום צדק על הנאצל כי האשעת
הטוטפור הוא צדק וכא על דרך ודא כמאן אהא הכספן תתן
לנאשך לגיה חן עטרה הפאר והחבר וזה כלל סגור ולא
הריון אחרי לבבם ואחרי עעכס הפול המיור והזר והס
כללים האמונה והמעשים ונפילין על ידיום סגור הלך ואלא
סגור העינים והקבלה באור אהל טוטפור חוזק על אנכע
כגם טט ככרפי אגם פה באפניתי אדם ולפי יוד קדושים
הצדיק לן דף טני וקדוש ואחרי זה בא וכרברס על הצדק
הזוהר בני שיזכר האדם אה הכס כפא לן וכפאן והחזקה
היא אה פניסור כלכר אהע והיה אם אהע לפי אכשיר פניסור
אילן כלכר באה אהל וכברס והקפילס הם ארבע פניסור
אגם הנסבור ועוד קרס איה כי יכאך לפי אכרבע פניסור
אילן באה האמונה טורה שהייתה על היר וכן העינים ואשר
הוא האור עליון הוא הסכה הקבלה והוא הסיכה החסובה והשור
הסבור ואני וואה כמא אנשים העמים הפילין וקובעים מזוהר
ולא יעלן על לבם אה אפיוך כם כל שכן אהינס מרגשים טווה
הנאסונה כם ואין אלה אם כמגעסקים המהללס המורס או
אשר כרס אפעלרם הכל ונאוי לבל אשכיל איעשו המצה
כלל לפי כנוד כל כעל האתק המטכר כי הסנה הכיר יתכן
לכאון כאור דאוי לן ונאע האלם האלכה יהנה והוא סוד
המעשה שעליו היה המילת המאסבה וכן המקיים הצדק הפילין
ומזוהר הפילת החילה יש לן לער דה כמכרס ואחר זה ירע
ויכבון כי הם לאור ולכבון ואהנס אה הפניסור שאחר

לשם

לכל על חלבור אהים והאחר לקבל על הצדק אהם המפס
על דרך הטובה הנאסונה כמא לבנוד אורס כנפילין וכמזוהר כמי
סזה צדק כלל הקום וככל זמן ולבל אדם אבל אה הפניסור
האחור שכאן על הצדק ככור ארס וככור כמא להזכיר יצחק
הצדיק והחכמה הוא כמ כפי הטובה הנאסונה בני להחזין
כאישי טבע הצדק לקיום אמונה המהל המפס הספק כנכרסן
כנפילין כלכר והוא אהא והיה לן לאור וככר קרס אהרסן כן
והיה לן לאור כי ככר חזקה להשע רהיה הנור יא כפנין וזה
אם יאה כי כל המעשים שכאן טמזר כאן להמכר הייחוד והאהבה
והיחאה ולמנו איש אה איש כפי אה אהאן וקרע היתך דכרין
כי לפי אה טמזר ולא טהכר ככאני נשכא נשולחן להקרים
וכשוכא אה יא יכא המולה כדרכי המופת אם יתהמה חכה לן
והוא אהא הנבוא ביעשו הקהול אה מורפי צדק כי נחם יא
ציון נחם כל חרטררה ויש מרסרה כעון וערסרה כמ יא ששון
נאמה יתא כה כנה וקול זמנה אפסן אהאון כענין נחם
יא כמ לבחוד על ינושם אכא שסם עלים כמ עליה אהנס
כויחא יודע צדק אין ספק אעל ענין זה נחם טמזר אה רבאן
חופר אהא והדופורס אה המרס שהאמונה והחפס אורסן
והדפוס כמ על אמונה ככחיה השוב המפס והרעיון הכלה
והכלה העמא אצלם כהירוס אוקטים על אהינס נחם אכסור
יכל כלם ככר אהא עמד כקופסא אבל אהאן הנשמים
לכל כוח נעמוד לעולם וישוערנין לגור קוים לתרבלה נחם
והוא אהא כי ככר יחלם עש וכמאן יחלם סס וכנוד לעלם
נהיה וישוערנין לגור קוים עש נחם עקב
כי חוקר המטק עש ולבער יהיה חספה יוארת
יא חקור חיים לסוד והוקשי חוקר היחאה היא כשיפתר האדם

ויראהו כי קרוב נע אם יהיה כן או אם לא יהיה כן ונחם נשח
מן העשן ההוא והתורה צוה לנאה את השם כמין אהא את
יה אהיה כיהן נאה העבור והיחאה קוראה כוין לאהבה והוא
אהא לנאה את יה אהיה לבב כדוכן ולאהבה אוהי וכו' כן
האהבה היא הקוראה כמעלה לנאה כי האהבה היא הכוונה
צוה היחאה וצויה לאדם כשאבד ויעבד החובב אלא יעבד
דרך עיני דין דרך כעע ויחאה והוא אהא עכבו את יה בנאה
וזה רצה כמאורו נאה העבור כלמה כדרך העבורה שהיא בנאה
וידוע איחאה השם כלל ווב הצור הורה וכן הצור המעשיות
שבבם ישיג האדם האלוה המאן כמין והוא אהיה המצוה פ
הטובת והוא המסור לבד אדם וכן איתכר להשיג האלוה
האחרון והוא אהיה הידיעה ולמה האלוה המאן אין קיום
לאחרון והוא אהא קל כל שמתין קוראה לנאה הטחן את
המתין והתקיות והוא אהא החכם בנאה יה הכטח עז ובעז
מאן עלה אלוה האחרון כמין אהא הכטח הגל עז ס'
וכא החכם לנדיע סכנה הקבלה אצ לנאה שהיא החכמה
והוסף במאור ומה ולכנן יהיה אחסר וזה כן ולבב יה האוהבם
אוהב והיועש את כמין יהיה הוא אחסר כמין שכן מאור יה
אחסי וללך המחסר ההוא אין אלוה בנאה ואין אהבה הכטח
עלמי יזה כמאמר קל אין חכמה אין יחאה אם אין יחאה אין
חכמה אם אין דעה אין בנה אם אין בנה אין דעה אם אין
קוח אין הורה אם אין הורה אין קוח זה לשון הרמב"ם ולשון
הרב רביץ הוא כי חצה כן שכל אחד אשהם אויעל כמציאות
האחר ואולם אוהא אהמם עשין רבין כבנה וכבעת הוא
עשין פלא סופי קן מאן אהן לשון והוסף לבאר כמור ההוא
כאור קן ועמותי אבל אשך המאור האחרים קצי כמין ואשר

נראה לפניו כמאור הזה כי אהיו אם אין כוונה לא וזה כן לך
הצור הורה שכן ללך הורה היחאה לאדם כהמאורן מן לאדם
כעצמו מן כמין וכן אחרים והוא הקורא דרך אהין חצב הדרך
הואו לעם האהין כפי ישוב האהין כי מן הצמין אהין כמקומו
יבין כמאור שכן כמקום עם האהין כמין שכן וכל האהין כמין
לשבור אהין הולך כדרך כל האהין ומה נאה על הוסר כן
אדם דרך אהין ומה החכם אם אין הורה אין דרך אהין יזה פ
ללך המצור שכן על זה מאר השם לא היה מר אהין נמצא
ככל על אלוה לפי שער פלא חסר ילג ולפיכר צריך ללמוד
הורה הכלל ומה אם אין דרך אהין אין הורה וזה כן לך
כמע המוסר המצא באדם לא היה אלוה לנאה ולא קיום למצוה
הצור עלמה לפי שמה הורה הם העדה כלב והכוונה
במאור זה למה האעלך האחר אלא יקל האדם כמאור מן
המאור ואפילו יהיה האדם מוטבב כמאור המאור כן
המאור הם המעשיות והמעשיות אהין והשיעור אלא יספיק
לאדם כמין דוכן כקיום המאור כלב אכל צריך איתקן ויחזק
על כל הורה טובה והמאור אלה ינוחיק כל הורה רעה והמאור
אלה יאעלף אלא כמה אהיה כמורה לפי עלמה כיהאנים על
הכל העיה הורה והאש כמה אלא יפסין לאדם כהמאור מן
המאור האסורים ויאלא כמין מן המאור כי אין זה כוונה
הורה אכל למאע כל הורה כמאור אהיה וכמאור וכל
עשית האדם ואל העשין הזה כמין החכם אלה כמאורן שלפני
השך ולהחיק כמורה וכדרך אהין אהא אהיה כן וחכם ואשר
כדרך לפי והוא כמין אה קבל הורה והחכם כן והורה
המאורן או שכל כדרך האלוה והכפשה והיא הקוראה דרך
אהין לפי שהיא הורה היחאה לפעול עם האהין ולפיכר אה צריך
כי היא יודעה כי מן יחאה על כל דרך סלולה העבר אה עיר ולפי

וזה כן

הענין הזה אה' עם כן וגם ברך כשהסכל הולך וכוונתו אל אהון
על העשנים האלה שלא הזהירה התורה עליהם אם יש בהם צורך
הפעם זה לא נברר כדורה לפיכך אה' אלה עשוק ספרים
הכנה אין קץ והרחק באהיו ואשר צורך לבן וסודך כן טבאח
אל רבי כסובאי יין כחוללי כשר למן כי סוכר ואגלה יונק ז'
וקרעים תלביש זמה ודע כי והרבוך שניה היין ואכילה הנש
והשינה ואעפ' שלא הזהירה עליהן התורה אבל כוונת המורד
במה אסורה הקהילה על הירבוך אבל אין כוונתו אספיק לבג
הכל ואל זה כוון הנהג טאמין אם אין מר אוז אין רמה עק
אמר אם אין חטא ופיושן כב הקדמיון וזה עם כן טב לשון
הפעולה האחר שלא יספיק עם כן לארס כקיום מצלח התורה
בלבד אבל צורך יוחסם ויניע זה שהערה עליו התורה וייחוד
השם והאבה כן והוא שיסכל לער כל המצואו כפי זה הוא
אחור כן הכווי חי אה' והיה העולם וייחודו כלבו ואהבו
וירע כוונת המצור אם היואה והוא אה' החכם אם הבקעה
כספך וכטמונים תפשינה אם הבין יואג יי' ונער קדושים תמצא
והשער שלא יסמך החכם כחכמו וחיפי השיג השלם אישיר
אלהה אל יחלל כמאה הן המצור המיוואו הארס לפי עת
צניבור לקיום החטא האלה עור אה' אם אין דער ככ סל
זה הדב רכיש וכענין הכוואו ההוא חכב פירך אחר כחלק הואשן
הן המונה והוא פיר ס' והשם הכולל לבחן קצר פיושן כי שפ'
כאר " " והמשכל והמושכל אחר וזה הענין אצל ויחזן ז'
כמה שאמרן לירע ולחודיע ולחודיע לערע בא טמקום המשכל
ולחודיע טמקום השכל ולחודיע טמקום המושכל והנה המונה כרע
כפירך הנמצא שהסכל כפועל הוא על הדרך הזה לעולם ועל
הדרך הזה יהיו לעולם הימים הנפשיים אחר המור כרעם השם

257
שהוא אה' הוא היוצר והרכ רכיש פירס האמור ההוא ככוס ואל ק'
יבדעו לבחן נעמן איך הפיל השלם פעולה הן בשלם כדורב
אחכבר נשם היה ואוי לבחן הענין שצדק למאור אם אין דער
אין כינה ואעפ' ארצה כן אסם אין דער כמושכלה האסור
אין השם כנס אר הארס הכל למורד לא היה המצואו לבנה
היא קציה המושכל כלאון כמן ארוע שלל המצואו המופרכו
אנשור ככ המושכלה האסור הנלקח למופר ולכל זה לא
היה מופר נמצא ואמרן אם אין כנה אין דער כוזה כן לול ק'
האור הכנה הקציה אין אלהה לנער שלא השלם חטא כמושכלה
הואסור כלבד וזה כן אחר אה' שהמשכל האחרונה היא ק'
החטא ועל החטא המופרית הוא רכין ולפיכך כן למודיע ככ
החטא אם כרע החטא וכלאור ולפי שהוא שזה הוא המשכל
האחרונה הקדוה זה ככסא הפנס ספילה ואמרן אחר חוש לארס
דער והלמך לארס כינה ויחוס החטא אל הדער וכלאור אל
הכינה כי הכנה קציה כלאור כמן אה' בכל קענך קנה כינה
כמן אקנס כפירס נשא ונה ארועי ככרס ההיא השכל אפשר
ארע כן לחזק ולחלף הכח המשכל נר שיכא כפעל וכוונת
למאור הפילוסופים בשכל והשכל והמאור והמאור הנצב כרע
לפי שהוא אחר השם האין עמו אישי והוא הסכה לכל חטא
ודיעה זה אצל הנאון באהיו אם אין דער אין כנה וזה עם כן
כן לשלם חטאור האחר כפי שימך הארס כמושכלה האסור
ואעפ' שאין דיעה כמופך והשיער שלא ירמה הארס נר
המופר ככר אה' דומים אחר קצר הואאקס ער אה'
קצם שאין דער ארע ככר מופר כמן אשבו כפועל נשא
וזה הקצר והחית החטא והיונע השלם ולפיכך כן אה' לחזק
אחר השלם שיסכל הארס לבחן דכ המור ככ על זה
אפיכך ולא יספיק ל' כמושכלה האסור ואמרן אחר אם אין

קדח אין הויה לוצה בן כי לולא הצאור המזון האצטי הכיזב
והוא הקדח ואצו הוא המיץ לא היה הצאור לזורה כי כפי האכל
האצטי יזך שכל האדם ללמוד הויה ולדעת ואמרן אם אין הויה
ול כי לולא הטובה הוא אנה טארם על הויה והנאשך אנה לא היה
לז המזון נבחר המזון שאר בעל חיים והיה נאשל לבהמך הלא
הבאה המבפנים אהכפריים האוכלים השעורים והמחבלים הנפס
יבגום העש על הפגזור וקשה הוא מאד עליהם להבן מושכל
אכל המלכים שמהכלם נבחר דעפם ומה על הויה ער שטאור
עליהם לב מלכים אין חקר והקטל הויה עק להם והן ערב
צפם למזון טוב ונבחר והטובה כמאמר הזה לשל המעלות
האחר שיקרה האדם להשיג המזון המיון לו ולפיכך צריך האדם
שילמד אומצק שיחיה כה גיטיע שיקח המזון על הדק השוה
לא שיענה נפשו ולא שינגלה במתקנות ואעפ"י שלא טאה המזון
כביאור על זה כי מה הפסיד המיון נזה יוצא המזון אם אין קדח
אין הויה והמפעל האלטיף שהמיון עשין כמאכל כדק השוה
עז שימא עצמן המזון למטורה אל יטויה שכל כמחולות העולם
כמעשה אנשים עם חמנים להרע שאין זה המבן כמזון האצטי
הכפיץ ואין זה לא בני אצור כפי וכסף היכתי לה וזה עשו
לבעל אכל צריך שיזן כל שעורו לזון שכל לבער האצור ולהשיג
ההשגה הצאצויה שהיא אהבה השם והיא החיים האמתיים שהיא
טובה ההגה כבנינה המצור כמזן אחרון כפושק הנאי קבלת
המצור והיה אם שבע השומע אל המצור אצ אנכי המורה
ארכם היום לאהבה אר"י הויה שהטובה בכל המצור היא
לאהבה אותן ולעבדו בכל לב ובכל נפש וכבר קדם שהאכפרי
היא מהוך החכמה והיריעה בן ועל עבודה שכל טאה הקבלה
שהיא רפלה והרפלה ידועה שהיא וההלה עם כקשר הצרכים כי
זה הויה על המכרף הארץ שהוא הויה כי לז לבדו המאשלה

וכן כפשה זאב יערב זה"ל אהרן שאו העמך כי אם לזורה אר"י
אהרן ללמד כלל דרכו ולאהבה אותן ולעבוד אר"י אהרן בכל לב
ובכל נפש וזכר בן אהרן הוא לאהבה אותן ולעבודו בכל לב
ובכל נפש וכבר קדם כפשה ואחרון כמאור בכל לב ובכל נפש
ואמרן זה"ל אהרן שאו העמך כי אם לזורה כפז יזנע זה אנה
בן ללדב משה וילבא זוטורי הויה ופשוטו אלפתי להקעור
והקפנין בכל אשר הוא שאו העמך כי הוא לטוב לז כמזן שביאר
ואמר לטוב לז שאין כקשרו המזן כדק כקשר מלכי כשר ורם
שם המכסים האנשיהם צרכם והמאורם הויה איך ט אהרן
שן ואיך צריך לזכר טמו שביאר ואמר הן לז אהרן האמים
והמכסים הארץ איך לא לטוב לז כי כעשורתי המצור יעשה
השם חסד עמך וכפי ששאר אורם יאמר לז הכויה טמו שפנת
הנפשה ואמר והיה ערב והמבון כפשה ההיא אחרון והסוד
אחר כל חב וכבר כמאמרן לז כמאור יפה וטוב וא"ל זה יצד הויה
שהוא כמאור סבר כל חב יובא מ הפסוק כדק שכל כל המה
טמו אהבא כמאור והשמייה אל חב היא סבר החיים האמתיים
המקבצים כי כשם שכל זמן שאל יבא חב לזך זה הוא חי
כי הנפש כל זמן שהיא אל יקרה עשן שהוא אמרו מצויים הרעים
לא שמה מוקשי הויה והיא חיה לעולם אבל כמחטא ומעבר
אז זה והוא כל זמן שרסור אל היצ לא יסור ממנה חב כי נפלה
כמוקשי הויה כמזן שא"ל כי מוקש הוא לז ועל דרך זה הוסיף החכם
כי אומרן וא"ל יאמר י"ל מקור חיים לשון המוקשי חוב וזה כן לז
זינוח טוב המאור מכל עשן שלא ואמר ארם זה הועלת לעצמי
וזה שבר העע ל כעמנעתי מעשור העבודה כי זה רב המעלה
כמאור הן הפסד הנצח והוא המיון וזה יצה כמאור לשון המוקשי
חוב וכן כל לפי קשרו על דרך הזינוח הזה מה שא"ל הויה המאור
הפסד המזה כמזן שבר ושבר עבודה כמזן הפסידה יצד בן כשיזדמן

היתה לפניו אל ואמר אי זה המסד חיצוני לי אם לא
 חפצתי שיש לי להצב המסדו השני חרב שהיה לי אולם
 עשינו כי אומר האב לא ושייך עזר וזה כחש חו
 שהיה החזן המוב והמקיים המוכים האשתידי
 הכריאוך שהיה לא סוף יתלב נחונך וכן אמר
 כבודלחן עברה לפניו אל ואמר אי שני ויהי
 ויעלה אם אמתה כי יש לי להצב ששני על
 ההפסד שהיה חיצון אולם עשינו והוא אכזרן הנפיל
 וזה כובל חי אשתי חן המאכלים הועים והמסוים
 החודשים שהעבט בחזון שהונו עמוד כריאונך
 כמנהג חכם כי הנפיל הנזהר והעונות ועמוד
 כריאונך והיו חים עם כי לעולם וזה לא עם
 כאמרו ל הויאב ולת עב עברה ערען ל סט
 כעשה חמה ולהוסוף קרוב בזה אמרן הסוגל בן
 דכרים קאין ארוב כא לדי עברה כל מה למעלה חזן
 עין רואה ואין אומעך ול העינין כסדר ערבין
 ולפי שהדברים שהדעשם כטעם יורשע על דרך דאיה
 או אומעך החול יושע השם למעשים ולכרימ
 כעין רואה ואין אומעך ולפי שהדברים שאינם
 נכבדים כטעם ואין להם קט לעולם אה ול העינין
 כסדר ערבין כדרך שאר צאין לשון סתה ולעוד
 האזהרה כא אצו לת ושאשם ולת יקח שחר ללן
 יאמר אדם אעשה עברה אחר ואעשה כענה חמה
 אחר וישאן עב כרוב הזה ובאמר החונן ט העין החונן
 אומן נחוק לעולם אם לא ישוב עלו רשוכה שלימה
 והוא שחזון שצין לשון לת הואן פנים ולת חזן
 שחר ול זה כא דרך רוח אומן לכתוב חן העבדות

ולתוך החזון ולחול עולו לבטוח העול סן נענה
 הניע ולתוך ערומי הקנה לבוכ אל עברו השם פנא
 כמחזון יקיים כמ וזק שר נחלם אה עולו לבכס
 ועמם לת וקרא עז

כראו וזה אצו
 כראו ככראו ויהי כיום השמיט

כראו שפטים ושפטים

לת אל נחלה עול
 אשר אין לה קצין
 יבין כתיב לחמה
 עז חוב עול ראש
 זה חזק יעוקו החכמים לחט ולכוב דברים שהם
 קרובים לאדם לחנצאם בלתי מורה אם רצה לרע או
 לת עולם והם חכמים לעולם וזולה אמר לב כע
 האדם חלץ יע והוללו כתיים נחזון אל החיים
 שצו יצולו כעודם כעשין חיים להביט בארץ יבן
 אחר החונן כי רב העלה כחכל רבדיה עליהם
 ולפיכך חכם כיוון כחקויו רכס להשו העל ולת
 אורג דע כמחזון והחלים לש שהחל חושל
 חזק בלחוד האדון ולפי שרוע אאדם חונן לת שלחו
 כעל חיים וירוע שפעלו האדם חוששע אחר חזק
 באור חיי כעל חיים ראוי לת אדם כעל לב אחר
 אצו כחלה חזון על שאר כעל חיים שחזל לת
 אומן ולפיכך הנבואים והחכמים ישרו האדם ויכלתו
 כפעלע שאר כעל חיים הכאוונת לת כחן שחזק
 כחקויו רכס לנבואים ולפי העשין חזק אה ל לתר

למה זה הוא הנה הענין בעולם כחיות בעיני אדם כחיות
החיות והחפשי. ואולם כחיות החיות נודע שהכל
טוב כמו שבאר החכם. ואינו נהנה טוב מזה. וענין זה
נודע לכל כדוע. ואחר כך הואל השם הזה לזרע האדם
וזה הוכח בפולק הבנים. ואחר כך הואל לגרוע ולחטא
כמו שקדם בארץ ואל הארץ אל קנאים. והחכם הענין
על ה' הענינים בסוף ספר זרע או זרע. כי כשאר
הענין על הארץ. בחזון האדם שכן עתידה ופס להם
לחיל וכן לבוש. כי עם הקב על כדוע. ושם האחרים
עם ק נללה כן. כמו ארץ כשא אה בלוח. ואז אה
כחמות. וזה עם ק היו לה בלחיים בלוח. יתן לה
ולחיים בלוח. ולפי זה הענין האחרון איפשר שיהיה
להענין לחזון כדור. ולזרוע כחמה שהיא נמשך לזרוע
הגדולה. והנשנים הם טנה בעב. והדברים הקלם
טנה ספר. ונבר כא זה ספר. וזל על זה ספר. וזה
לפרק השפס. אהיו אם כדור לך כפרו ועל הענין הזה
הקדים לך אלה שיהיו רוח לא יזרע. וזה בענין לך
יקר. כי הנה רוח כן על פזר הזרע לחקוק את
כן גועל. ואם היה כוונת האדם להשיר הזה לך
היה חששן לחוש ולזרוע. כי הלוח זה האלף וזה
היה כוונתו שלא יהיה עם דבר כולו בחלק לחזון.
או כוונתו בע אדם לא היה הזרע כדברים הפסחים
הקדומים. וכן איתן. וזה חפש הדברים הנראים לך בעיני
לא היה חשן הקדמה שהיא טב עין ועל לב הסו
הענין. ועל הדון הזה עין שונות האדם כוונתו.
וכוונתו ולו ירעל לבנה חן הסבור והחכם האונה
והנאותה ול הענין והקדון כן. והוא טנה הנבוא והיה
כבר. וכתוב החכם אלה. לפי שהענין הוא סנה ללוק

הדבר

הנבואה

הנבואה כן והוא טב לזון חרישה כהנבוא חרישה אלה חרישה
הענין לא האדם חרישה. ולבאר זה חזו חושע ענין לבס ער וער
לזרוע אה. ער יבוא ויוה זרע לבס. וכבר הקדים לך זרע לבס
לזרוע. ולפי הענין הזה הארץ חרישה על האעשים הטובים.
והקדמה על הארץ. והנבוא חרישה היא על האמסה. והקדמה על
האעשים. ואחר כך רבא חרישה. והיא לזרוע אה. כל ער. או
וזע כן רבא זרע לבס לזרוע אה. ער יבוא. כענין אה החכם וזרוע
יהן ולפי חשן טנו שבאר חר המורה זל. וזה חרישה הנבואה היא
סנה לפרק רב האכל האמון והוא אה יב אופי ער ואשים לזה כן
כי ער האשים שם בעל הענין והאשים הוא סיבה רב האוכל על
לוק אה וזרוע הארץ כח אור. וזה ראשים בא כחיים ועל ער
לוק אה טוב רב חשן והוא שקרא חסן וחכם וזה הכוונת
כחיות הענין כחיים אחר כי החרישה היא הסיבה לזרוע הנבואה
אכל כח חרישה חן רב טעם חפס כאנס שם יתן האמסה
והוא אה כאן אלפים אכוס כן. כי חן הדבר חיקר הזה טעם
כלא טונח והשרגלוג גדול כחרישה. אה חרישה צריך לה גבול
לא שיהיה האדם ויעבור הגבול והוא ארצה כאח ויש נפח כלא
השפס. אה איה חן האעשים שהיא נפח וכלה כספר הענין כשעשה
זה כלא השפס. כפר הכלכל רבין טעם. ואל זה החוס וחזן
כאח חוס ענין וחזן לב ער השעים חשן. וזה הפסוק כלא ספר
נאה על החוס לזרוע אה שאן כטבע איה חן אכל צריך שיעבר
האדם ביה אפסר לך להשיג ואפי' ישיג צע גדל ער זה.
וכחיות האדם כצפון בעבורה קשה יחנה לשאמר יהי הקדון
כפר שכתוב נפש חרישה הכמה נעוה איה חן אה חס
נחמין יחם כן וכאצא חן טנו אה הזרועים כדעה כיתה
יקצין חיקר יך וכבר נשא חשן הזרוע כא יבא כנה נשא חן חן

פישת כ מצא טאכא נפושא אה כ פשוט
ופישת ויהי כ רבאן טאכא כמקום אס כמקור
פישת אה ככפה

אחי העם יודעי רבועה : כאור פני יחלפן . לטון אהי עפל
על רבליק אכר השלם במין האדם עם או איז ונאח החוב למעלה
והנחמד למטה . נאשה רביץ חגס כן רבון ואח אהיך . יסא ויחפון
ורור ענה נאמר אחיון לשכח העם כמלה הזאת נאשא כה כמקור
ככס וכן פניו ספון הטוב הנאמר כמות הקורא ואשר כן בקרב כל
אווה בעלת כח אלהים כפולתה וכמהללה . ואח על האדם השלם
אחי האדם אשו לא הלך בעצב רשעים ובכור חטאים לא עמד
וכמושב לציס לא יאשב . התנה כאיש השלם שיהיה כל פחיתות
והזק העשיר לחכמה טאר האנשים הפחיתים ככור החזקה אנשיה
והחכמי כהא שלם טאר פחיתות העשירים ככור אה . וכן רשעים
חטאים לציס . ויחס לכן אלף פעולת עשה ודך נאוש ויחס
לאיש השלם שלם שלילת לכל פעולה והשלם פעולת שלמה ויוחס
וכן שלילת הלכה שלילת עמיה שלילת ישיבה כל מה השלמות האחר
הטוב ההוא והמשיכה וקדוהו כמדות האדם השלם שלם המאשר
כן כהחזקה האשים הפחיתים . וכבר נקדקו וכו' ז' כה נאח אחרי
אלא הלך היכן עמד נאחרי שלם עמד היכן יאב לא לואי
אם הלך סופו לעמוד ואם עמד סופו לישב . וזה הדעת טוב ונא
לפי דרך הרוח שכן דרך צד הרוח למשך האדם מעט מעט אהם
לפי פשוטו כל דור ענה קדקו החזקה על שלם החזקה . הדוגה כהנה
כפי כל כה וכך והרעיש והם רשעים וחטאים ולציס . נאח שם
רשעים נאח על אנשים אהם כרבליק הרוח והם שפעולתם וכוונתם
לרעה הם האוונים עכ"כ יאח האנשי . וכיך לאדם שיהיה כהנה

אלה כההים
כעלה חיותה

וזה על דרך אמרו
כמה לה הלך ולבסוף
אווה ולבסוף או
כפי שאכזבו כן הנביא
לדור וכבר חזקו
זה דרך על הסדר
הוא הלך כהנה הלך
עמד כהנה אהם יאב

כמה אה . וזה הוא דרך הרוח השלם
יבוא החזק והוא הלך נאחיו המעלה
והוא האווה אהם שם ללך כדרכים
הוא האהבה והאכסן אהם חזקים נאחיו
ההמלה כמעלה ההוא וזה יקרא אה
עליו יאמר יאב לפי דרך הרוח . ונאחם

הזאת והנהגה כרבליק החזקה לא יסיפיק לו שלם . יאב כמאוסים ז'ל
שלם יתמיד כמנהגם ולא יאם כן שלם . עמוד כדרכים ז'ל שלם יתעב
על מעלה ולא שלם יעבד כדרכים ז'ל שלם ילך טאה לן המורה ככ
הנהגם אכל צריך עם מעשה אכל זה שלם ילך כעצום ז'ל שלם יאמר
אוס ככור ולא יעשה אום מעשה כע עצרם האוונות אכל נאח כ
יחור נאח . כונגם שאין אחי המורה העמד ולא צער וזה חל רע
וכבר לעף שאין לו נפואה וסוף חלשה לנאח . ולפיכך צריך האדם
להחזיק במאשר הרועה הזאת מעשיותו ולגרוחיק הכר הזאת והנהגה
ורעה רבליק החזקה והוא אה אה לא הלך כעצב רשעים . ואחר
כן אה ובכור חטאים לא עמד . וסם חטאים יאמר על אנשים
החוטאים לפי טבע הולדתם ניצוים לא לבזוק ככור השם ולא שלם
יאחי כמאול וכעלש אכל האמינים הם כן ועם אוונות הטובה
פעולה עושים רע לפי הטבה היצר . וכמה המין לן העלער יחזאן
ביצנים ואפשר שיחזאן זכויהם שקולים כה עוקיהם . אכל
המין הנאמן אי איפשו שיחזא כן כיעט כן החטא האחר כמקד
יכר אכל החטור כל מהן שלם יאב לן החטא ההוא ולא יעלה
כמאזנים ית החטא שהוא להאכין . ועל זה המין לן החטא נאח
כן אהם אין צריך כאין אשו יעשה יאב ולא יחטא כן זה לן המעט
אלא יתנה האדם כעשונת וכמאונת לציס המשיא ער אהי איפשו
לשם אהם שלם ילך ככור חטאים אכל צריך שיהיה אהם ולא
סיפיק לו שלם יאב כמאוסים ז'ל שלם יתמיד כמנהגם אה שלם
יתעב ככור ההוא ויחס ומה על זה אהי אה יאחיו ויהי
לכור ככור הישיה אהי כעסיכר כל המונות וזה רע כמאח
ובכור חטאים לא עמד ואלל המין העמיקה לא הליטה כיה
מעלה והאיש השלם . אחר כן אהיו וכמושב לציס לא יאב

חל זה

ועל ארבע ימים יאמר על אנשים סדכיים ובעשיהם לכל ולבן לא
למולת והם אנשים עסקים טורה ולא כבוד ארץ שהוא
העסק כיישון שלעולם במשחקים כקוביא וכו' וישב קוצר שיחיה
שיחה כטילה או בעלי מעשים שלא לשם שמים או הידעיים ספר
וחיים קובעים ערים לטורה או שהם קובעים אבל טוונס להקבל
על סכיניהם לא לבער האמת אלא הם הנקראים לצים יואל -
יעלה על לב אדם שיש לו הקשלות לפני הארון כי כאשר אינך
מסור או ולא הלשין ולא עושה עבירות שהחיה הטורה עליהן כפרות
זהו שאר בעלי חיים גם הצמחים וההפירות אינם עושים רע והוא
לא יבזר והכל להיות בעולם אהים רק לבער ולעשות הטוב ולעשות
אמנים כפי הטורה לבער השם ולהאכה איהן ולעפרו בכל לב ובכל
נפש כפי החטא לא כפי הרצון שהוא העדר החטא טעם שראה
האמתים הם חכמה חכמה לך ולצד לבך השא ונקרא מי שהוא על
דרך זה לך לבי אין לו כבוד האדם שהוא החלק הטוב ממך וכן
כבוד הלשין לא כבוד הלב שהוא החטא וכן יאמר כלעם על איש
סדכניו כמה פקידו כבוד חזק וכן קשר כבודו ז"ל שאמר שם
אישטן ואין בינים וכפי ומה הני זה מושב לצים שר פאושב
לצים לא יאכר והואיה על רכס זה כבוד הכא אחריו והוא כי
אם כבודו יא חפץ ולפיכך צריך שישל האדם שיהיו כבודו ובעשיו
מכוננס אל הבער והחטא אם ישל האדם כבודו וכבודו ולא
יבזין הכונה הראויה והיא יביעך האמתות לא יקרא חכם באמת
אבל לך והוא לפרו ישא האשן והוא מושב שייש לו עין והוא
יורש הינים והפבר צערו בעלל הלמוד בעולם הזה שהוא גם כן
הינים טעם אהי החכם להמלידיו במטותא מעיין לא הירבה הרע
והינים זה הענה לאדם שילמד הטורה לשמה והוא לבער האמת

ובשילמד הטורה שלא לשמה ויטורו בה כל ימיו על הדרך הזה לא
לו יהיה הדבר רק עליו והוא אהי ולצד לבך השא וסודך לו אשר
כשילמד הואי פבער ובל ירעה מה וכשילמד הוא אם לשלמד קציה
לא להעדר החטא וז"ל כשילמד קציה המהטבה המצטרף בעלל
על לב כפי אדם או רעה הקובל מאחר והוא חוש חניך האמת
כמאשר קצר כפי אדם על השטן שמושבים שהוא זכר וזמט מיותר
לעמין מושל בעולם לעשות הרע וחלילה חלילה מהאמתים זה שזה
נעמד לאומר בעל השם זה וכונסא כזה הן הדעק המכונסר
יאמר לו סבלת קציה ובעל הרב הזה נקרא כסיל אבל האדם
אין לו יריעה כשטן מה הוא יאמר עליו שהוא סבל כן כלוד שיש
לו העדר יריעה בכר המוא וזה יאמר עליו סבלת כלעם מוחלט
לא סבלת קציה והחכם וכר טקום הזה על הסבלת הקציה -
וארון הקטן הוא ספר להיות האיש והוא הוהי ונאו אהי אשר
כשילמד הואיה והוא השל לחומר הנפש הפחור והשקלוחו היא ח
פחורה והמה חפץ שהוא ללא אמת וללא רעה והוא אהי כרע
ובל ירעה מה וכזה הדין נשאל רבים כבוד הזה הלבו גם עמון
כר והם שקראו חכמים כבוד עמם וישטן כמנשכ הזה כל ח
ימים והם שיהיו ולא כחכמה וכריך האדם המבקש השלמד
אלא ימיר על הדין הזה הן המה והוא אהי וכמושכ לצים לא
ישב אבל צריך לו לבער השם בכל דרכו ולרגל כל האותיות וחפץ
לד השם ולקד כבודו והוא שיהיו כל מעשיו לשם שמים הן הלמוד
הזה וקיום המצור הן חכמה ושתייה ושינה ושאר המאור והאור
הכל לשם שמים טעם אהי הכתן יא לדרך כל המאור והחכמה
חורך לא כסררה טעם שרברבו כמקומן ועל הדרך הזה אהי
כמנאי האיש השלם כי אם כבודו יא חפץ ז"ל כל חפץ והאווה

הם נגד התורה והוא שיקבל כל האונות בדרך שיחיה ויאריך ימים
בבני אונת בני סיבוב הוכן למיור תורה ולקיים המצות כפי החפצו
בה ועוד הנה באים השלם שהנא הצדיק החכם שיבין לו ענינים
קטועים למיור תורה ביום ובלילה להוציא מאנו וכפן חפוך וכפן
והוא ההפך בפרנה ומוא אהו וכמוהו יבנה יומם ולילה וההפך
הוא כפן ובלב והוא טאך אל הלב כלשון הכר כן אהו והפך
לפי חפוך וזה הענין נאוי לכל חכם ואפילו במיור החמה של ימות
קצרים נאוי לכל בעל לב שישן חפוך רכוי תורה וכן כשיער
השנה והוא על הטמן יסבל נירבאן כרכי תורה כמן אחר
החכם כשכך השאר עלך נקייצור היא השיחך ונעים זמירות
אחר אחרו כלבכם על השכבם ודומן סלה נאוי יעלמן חסדים
בבוק ינעם על השכבתי ונודיצחו כלשון הזה לפי שהנה
השחור הלב והשעורה אונת לשמות כמאן והוא טאך למד
סקרס לו יעלמן חסדים בבוק ונאוי על לך אהו הנביא שפ
אשים טי וזהו הן עין קטן הנמצא לאדם בעולם הזה כי שחור
האדם בשם ושחור השם כן הוא הן עין והוא הכבוד האמתי
והנעים הענין כבוד כפי ענין זה ואחרו הנה הענין וזה הענין
שהער עלן להמר כמורה כללה הוא דבר הכרחי מאך כי הוא
חפץ גדול להוציא רכב חפך רכב וכפן העיון על זה ואחרו
אין וינה שחורה אה כללה והוא המאמי האיש השלם וכשהארס
מנהיג עצמן בשם והטאים הנזכרים חובטח לו שיזכה לשלוח
מכמה ולשלוח חרות והנא שהכסיון ואחר עלן והיה כעין שהיה
על פלג מים נאכל המנה כמים ימוע והפרוסם ואחרו אשר
פניו יתן כעין הוא השל להוציא רכב חפך רכב ולמדו רכב כעין

ול שנים הקבועים לו וואונו ועליו לא יבול הוא מאל למעשים
הטובים המצנעם על החסמה וירוע שעלה טובל יאמר על העלה
המפל קרס זמין והנפילה היא קרס הזמן הבטיח ובהיות האיש
על ענין זה ישיג ההצלחה כזה וכפן והוא אהו וכל אשר יעשה
יבליח אחר כן אהו לא כן הנשעים כי אם כמון אשר רכפן כוח
ול לא ריי לשעשים שאים כעין אהו על פלג מים ולא כשום עין
ולא אפילו כמא הטוב אה טמון ול כל רכיהם והעשיהם הכל
ובהל לבן כפן החקרים אהם השמים להם והוא הספר אין לבת
הנשעים תימה לום הדין אה אה יאמר המפס והנהיגם כמן אה
הנביא הרוח טאך פלרו קפ וחכם אה האכלבם וההידיון והלנד
כאחרו כך השל על המשכרם והעשיהם הנעים והכלים ואחר
שהכל קפ האה שהיא ההפך והכללן המכלין תורה והוא טאך
על כן לא יקומו נשעים במשפט אכל הטמאים אהם הכיזשים
ובכללם הלצים אפוף שיה להם קנאה אינם עם כפן הצדיקים ול
אין חודגם אחר והוא אהו וחטאים בעבר צדיקים רוצה כן
שלא יקומו חטאים עם עבר צדיקים כסוה וזה הענין כא על לך
אחרו וכפן ול כל טאך הן לום הדין אחר שלצדיקים המזכים
ואחר שלשעים המזכים ואחר שלכזשים צדיקים המזכים
כפון ומהיגין לוי השלם הכפן נשעים המזכים כפון להיגים
כזשים יונקין להיגים והמצפן ועלן ואם אחרו ששה ספרים
נפרדים כמא השנה אחר שלצדיקים המזכים ואחר שלשעים המזכים
ואחר שלכזשים צדיקים המזכים נכפון ומהיגין לאלה לתיים
נשעים המזכים נכפון ומהיגין לאלה להיגים כזשים המזכים
ושחורים המא השנה ער יום הכיפורים זמן נכפון לתיים

לא זמן נבדלן למירה יניא לך לבער שרעם ק"ל פני שעוזות
ליוכין מזכונת שהוא הושע הנחם למירה יואי שזכונת מוכות
על עוזות הוא הכניח הנחם למיים יואי שזכונת שקולן פלג
עוזות הוא הכניח שהוא הלוי ועוד וזהו הכניח הוא לפי הלך הזכור
ולפי הלך העני לא לפי רוב השני וזה יצא מן הכת שמשא כרטיני
הזכור יש משא בו רוב טוב וברטיני עוזת ומוטא אתר יאמר
טובה הוכה וזה הכל קודע אבל השופט שהוא הלוי והוא ע
והוא בעל דין לא אבל אתר ולפיכך נאוי לכל אדם שייח ויפתר
לעצמן הכל עני ואד יקל סאחר והם ב לא ינע אי זהו החומר
אבל השם וינאה האדם עני כאלו הוא גרין זכאי וחצו חייב
ניחו עצמן ולפי זה העני הוא בימים האלה להוכר כפילת
וכחשם וכפוקה וכפוקה ויכ האדם נכסאק האלים אס זכר
והכניע נחם למיים ונא חס אס זכה הוא רב פשוט אבל אדם
אס לא זכה צריך בו עני כ למה נס נחם למירה אס לא זכה
להכניע ונשאו בימנו והואני למי בו כפונס כזה אס לא
זכה לעשות השוכה כגנים העוזות נחם למירה לפי שער
על מצור עשה שהיא הגשוכה עם היריני הואני כמן שכתב אים
או אשה כי יעשו הכל חטאות האדם למשל מעל כ"י נאמה
הנפש היא והגנו אק חטאים אס עני וכן נאה המאה האק
כפיוא כפוסה מן עלכל עבר יואי ועל כל יחיד ויחיד ונבשוכ
כל עבר יואי הכניח האולה ובשוכ היחיד הכניח עני כן
כ"י נאמר ע"י אהיך וסאך לך נאמר אהיך את שנתך ונחמך
נאמר עור על היחיד נאמר השוכ וסאעך קול וסאך לך והוהיך
ו אהיך כ"י יאמר אהיך לשום עלך לטוב כסאך אס על אהיך

והסאן הזה כס הנבאר שהוא מן עני המא מוחך הגשוכה וכלבך
אבהא הגשוכה כל לב וכל נפש כמן אהרם הפוסה נאמר כי האק
אל ו אהיך כל לבבך וכל נפשך ונאמה האק קדוכה וקלה
אכל בעל הוהרה יורג ויורג מאסר היא אל העמים המא
אנרה לך כחוקים הלא נבאה שהמזים יחייב השב עיזיים
רבים והלכה אל עבר הים או לשאר מקומות וחוקים ולא מן הוהר
המה וישיב כי לא זכרה יך הויוני כפה וכל כמן אהיך אס כי
המאה האק לא נפלאק הוא מאך וסוף הפוסה היא כן קחך
אלך הנס מאך כפך וכלבך לעשותי נאעפ שהמאה הנכר
כפיוא היא פיואה ככר על הוהרה ככלה חין מקנא ינא חירי
פשוט ולפי פשוט נאמר על מצור הגשוכה שקדמה לה אס
והמנה א חוטלך על האדם לעשותה כל יום על חטא שקדם לך
כמן אהיך אוב יום אחר לפי היתרך אבל הימים האלה היוהרים
לה שהני המנה ימנה לה זמן כיום הכפונים כמן שכתב על שער
המאקל והוהרה עלן אק כל עזר כסאך ונאמר שהוא כן מי
שהוא בימנו ולא יאמר העני העבירה שעבר על המצור עשה
כפניע העוזות ונחם למירה ולפיכך צריך האדם שיזהר
מכפיים המעלך שעי הגשוכה וס חמאה א הפונס מן הצבור
בהסמאם וכחוקים הכ החולק על החכמים ה"ה האלעך על
המאור ה"ה האנא אק הוהרה ה"ה המכזה אק וכוונת נאמר
ולמירי חכמים ופנסי קהל ומהינה כי הוהרה זכורה א השופט
אסר יהיה בימים ההם וסופט סס למנהיג כן מן הין קוראים סופטים
למנהיגים הנאשנים לפי אהם חלבלים רב העם כמאפטי
ואס אחר מאילת החמאה מעל שעי הגשוכה מה יעשו כלם כסאקכמן

הענינים

כאזי אחר הלא ירא מהיום הטא ויעשה אורס עזיבה יהודה וסכ
וופח לו ויכרב בספר חיים וספרים אלה אמה אסם נפגמן הוא
על דרך שאמרו ז"ל וכל מעשיו בספר נכבדן . (ואה' עור אפנת)
פניה (היר כורבר) וכל האל לרבר נכבד ועומד לפני שאין לפני
שכה וסא על דרך סכא הכה כרם על לוח לבן . (והוא טאה' עור
האל בספר הכרובים אסר לאלפים איכרב כן מעשה הנעבר
ומעשה המור . ואחר טאה' אספרים נהבס אס כן נכאז השנה
אהא יום אשר כ"ט לחשבון הם נפגמים ונרונן כן כב ארס לחיים
ולמור . ואס נפסק למור אהא כן כל די אעבר שטא ערע אלא
היה וסע כשנה אקדמה לה אס היה וסע כב ערע למירה ואר
וכן כל די אהר ערע אהיה וסע וזה עקר המור שהצאוק כמישהו
ענה אהעכב האעבר . ידוע אהיים אס אהנהק ואסופה יאמר
על חיי המה (יאמר על חיי הנפש . וכשע העשנים יאמר על חיים
המנים יאמר על הכניאות הכא אחר החל . וכן המור יאמר על אט
ההפכים . והרן הנכב אין לעלון אחי המה ואהירב אסין היה
אך רכב יי (נאך למירה חסר ואני לן איירא מהיום הגול הזה
כי פעם שזון האוס חף על חיי המה אכל על חיי הנפש אין
ספר אלה ערונן כראש השנה הצדיק ערונן כן לחיים יחיים כן י
אהא אהנה כן השמה הואיה על חיי ויצנה לעלמנו לעמוד
ככל נכטון . והרע ערונן כן למירה (והא איספרי השס פנא המה
ניאכט כהר חלב וזה כפי אהי סודי כהר כל אהר אהס דרך החיים
אז נכר המור . כהן סכא החיים והמור ערע לפיכך . ואה' וזה
ערע לפיכך היום אה החיים ואה השור ואה המור (ואה' טכאז
זה אצ אנו המור היום לאהבה אה' אהרן וללכך כרובי
ולאמו אהרונן ומקורו . (אה' עור זה כי הוא חייך ואהרן יאמר

וזא הרן הוא ככל שנה כאזר הארס אס כהן אמה הנביא וכסוכ
צדיק הצדיקה ועשה על כל המעבור אצו עשה הישע ועשה
וחי כל צדקותו אצו עשה לא השכנה כמעט אצו מעל וכחטאות
אצו חטא כה ימור . ואע"פ שכב נכב לחיים כעור אהיה צדיק
יהיה מספר חיים ואחר אהמא על הואסוק ככר סכא יאמר
הספר חיים ועס צדיקים אל יכרבי . וכן אס היה צדיק כל ימיו וספר
חזו כן ועשה מעשי על נאך והנה אורס המעשים ערע למירה
כלמה יסיר להנים ואיז עליה כהן אמה הנביא וסנה כסוכ צדיק
הצדיקה ועשה על נאך עליהם כעלן אצו עשה ימור . ואחר
ימור אחר אמה ומה עליהם הורה אהוא מוכר על מירה השפס והיא
המירה השיע . וכן הנשע אע"פ אהמס למירה אס יאכב אהשע וילך
כדרך טובים ערע כפי מעשיו כאזר הוא לחיים כלמה אעפא אהליו
החזק והצא חן כענע ארונן והשמה עלן כן אה' הנביא וכסוכ וסע
הושעתי אצו עשה ועשה אהפס וצדיקה הוא אה נפשו יחיה .
הורה כן כב אהיה . והורה כן על חיי הנפש ומירה יכר . וכן אס
היה וסע כל ימיו וסופס וזה והכר נאכ מרוב וכל פשען נאך
ומהר אנה הקסובה ערע לחיי העולם הכא . כהן אמה ערע ויאה
נאכ חסר פשען אצו עשה חיה יחיה ולא ימור . וזה העשין אהמין
כהן הנפש ומירה כה כהמיר היצירה אהיה נאך ארס כן כיום
אכלך ממש מנה המור . ואחר האכלה הויה אה' כן יאכל יו ולקח
הס מעין החיים (אכל וחי לעולם . מפלג אהרן המירה נאורה
הואלר לחיים . וכן היה אכב כיום חטא וכן כיום נכפשי . והוא יר
החיים אחר המור . וכן עשה לכל השכ אלו ככל לכו וככל נפס
(נאמן הוא להמור אהים ולחיים אהונתן לסיני עפר אחר אהוא חזיה

היהם ככל יום כמו שהבאר אבל הפסוקים הנזכרים והוא האמר של
אדם נרון למיין ולמנוך כאשר הוא אם יזה כולו על הדרך אלה
קל צדיקים אפילו במיתות קרויים חיים ורשעים אפי' במיתות קרויים
מתים ועל החיים הטובים הנזכרים אע' הקפלים ואולי זכריץ
לחיים ונרביץ בספר חיים טובים והרפיה עליהם היא כדרך הרפיה
על הקשבה וכוונתו בזה שהכל בדרך שכל הכרח ואולי לב טהור
בוא לו אהים שזה הלתי בזה נהכל דרך הערה על העשיץ ש
וכוננו שיהיו טובים ואם נקראו באמר והוא יתקרב אליהם
ויקריבם אליו כמו אלה קרוב יי' לכל קוראין לכל אשר יקראוהו
באמר והיו חפץ בחיים והוא שכל עליו הולך חפץ בחיים כדרך שכל
הכרחי אי אע' נאם יי' אם אפוצו במנוח הושע ט' אם כשאר ישע
הזכר נחיה טוב טוב הקרובים הרעים ולמה המנוח טוב ישרא'
וזה כפי כל כתיבת היצירה שבה האדם שלא יוכל הענין ש
הרעה והחיות וכן אלה לכל ישרא' לבחור בחיים ועל הכתיבה
היא הם נדונו ועל הדרך הוא אלה דור עה' על כן לא יקראו
רשעים בטעמי ואחריו כמו ספר הקימה היתה וספר העשיה
והוא אמרו כי יודע יי' דרך צדיקים ודרך רשעים ואמר יודע כן
שהטעם השליל בטעמים כפי אלוה' ופני קרובם אליו כרעם אומר
וכרעו כמו שכל על הבה רבים הקרוב אליו באמר כי השליל חן
כענין ואנען כשם אלה ואמר אלוה' יושעך בשם אבל הרשעים
יסורו פני מהם והאמר דוקם כפי חוקם חיים והוא אלה ודרך
רשעים ואמר ומה טוב והאמר הזה אשר פתח כן לענין זמירות
ספרו ומה גדול שלמותו כי לפי האש שישאם המנוח כולל הנהגה
הגדול וספרו הקרוב והרחוק וכן גם כן היסוד טובה

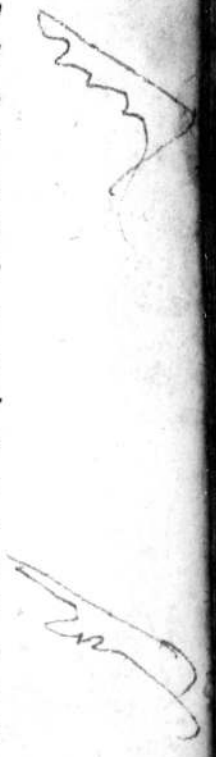
ההטובה הגדולה אשר נכחו בה רבים כמאמר צדיק אומר כדרך
ושלש האריך בעשיין כי הוא הוזה כי הגדול האמר הוא לנפש
ואם יא צדיק ויע' על הודע הנהגה בעולם הזה שהוא פתח אשר
העולם הפך הנפשי וקרוב אצל שכל זה הענין כפי המזמור
השני לפי האופן כל המאמר במעשה גדולה האמר הנהגה האמר
למה ולמה חיים ולא חיים יהא ניי' יתעברו אלבי ארץ ורוזנים עוסי
יחך על יי' ועל השמון ואע"פ שהמפשים הסכין כולל הענין
הזה כפי המזמור הוא כבר טעם בחלקו על אי זר
השם יקר כי מהם מי אלה על המה האשם סיכא במהרה
במיץ יקר והם מי אלה על רוד המה הרבר והוא הענין
הנזכר במזמור כפי שהוא לאיין האחרת והוא ספרו כן (אם נאמר
השאר דור עברי כשם קדשי השלח ואולי הוא יקרא יע' אב אלה
אי נאמר ישועה אף אם כבוד ארבעו עליו למעני ארץ ופני הענין
הזה אלה במזמור הזה אלה אלה כפי ארבע ארבע היום יתקרב ונאמר
המפשים בזה כלו הוא בענין והלכה כמאמר העולם הזה והקרוב
אצל שכל שאמר על המעלה האמרתי הקימה בעולם הקד ופך
היה לחם השלם ברוך וכוונתו כן והוא יודע על זה שהמאמר הספר
הזה חנם המזמור הקורם באמר כי יודע יי' דרך צדיקים ודרך רשעים
האמר יודע זה השיע באמר נשקו כן יאמר והאמר דרך כי
יכעו טעמי אפן אשני כל חוס' כן הוזה כשם מהימור המזמורים
האלה שהוא הרבר על פגלה הצדיקים והרשעים לקחוק הכונה כפי האש
ככל המאמר במאמרם בטעמי השם בעולם הזה כמאמר צדיק ויע'
לך רשע וטוב לך והוא אלה עם כן כתיבת המאמר חמך כי יודע יי'
למה קראו חיים ולא חיים והמלכים והרוזנים אינם הקיפה בעולם הזה
יתעברו ויעברו לרבר על יי' ועל השמון יודע כן על האיש השלם

והקשרם כמצדיות על עלותיהם ועל זמתי עליהם והיו לבם לזיון
וכיון כי ויהי עמם כמצדיות ונמרתם לפני יי טעמא שהרועה
החזקת העשיין לך היא סברת אהבה זכרון ומשיעושי לפני שהיא חזקת
ההשוכה בימים הישעים לה והמפוסמים בעמית והם הוא השנה
על יום הכיפורים והוא סמך למצור יום הבעה אך בעשור למרש
השביעי הוא יום כפרים הוא יום לאחר למרש הוא יום הערה על פ
הקשוכה כון היום האלה אבל בעשור למרש הוא הכפרה כפי שקורה
לה הקשוכה ואולי לא היה יראון כנס הבעה לה שאחרון בן היה אחר
אך בעשור זה האך ימה אולי שבחן הזה שוקלן החזקת והעזרה
הוא כפי המעל אלה החכם פלם ומאזת משפט לך ונעמי הוא פ
המאור לעשן הזה לפני היונו במלך האזעם הערן כמים למשל על
האין ולפיקר נכח החזן הזה להעיר האדם כרועה על הקשוכה
וכבר העירך על זה העשן המעיר ושיעם הוד רכין וטוב דבר זה לזון
ואה' מעט שהקיעה אופר כראש השנה המיוק הטר יחזן יא בן כלה
עונו עונו יעם והורחיקם וחפשו כמעשים וחזון ככשוכה וזכרו
כנראים והשלים דברו כפי זה העשן וכמאוס אחר טרב שהקיעה
היא הערה על הקשוכה ואולי היא הצעה ליום הצום וזה אחר מרביץ
הטובים ונחזן מן הזוים כעני קצר חמית כן לא שמו על לב כוונת
המצור גם החיקן למצוא להם כוונה ער שהייך לער כון העמים והם
מאחזים עליהם על הבעה ועל המצור חקר כמר לא נודע להשיב להם
ולאגיע כום טעם ויחזן כלבב אעמך עם סכל והגורן לפני המקובל
אזלין סכלוק חקר והפקש כוונתיך וכמחזיקים בה כי היא חמיתכם
וכונתם לעני העמים ואה' יוק עם חכם ונכון הוא הגול ואולי ערין
אל לב כעל הגלוק למעור הטר והקלה כראוי והאזן המנוון כפיו
כראשנה וכמחזק אהיו כראשנה אחרון היה עבר אחרי פוק הכספר

ואה' קול אופר או קול הלה אם יזון לבן ימא ואם לאו לא ימא
ואעפ' זה אה' זה אה' זה כון לבן וזה לא כון וסמך למחזק
זה והיה כן ימים אה' ירו ופי ירו אה' עשוק הלה אן אכרור
הלה אה' אה' כלמך אה' אה' אה' לבם לאהים שכמים היו והגבין
כיוצא כן והכין אל נחש הנחש וחי ופי נחש אה' אן חקיה וא' כל
א' חזן אה' אה' לבם לאהים שכמים היו והגבאים וזה
לפי שהנשים היו עשבים אורם בעלן הנחש המשיך והסך כשהן
נכרים היו עשין השוכה והגבאים השג הנשיטור ולהעיר על שג
הנשיטור אפי לשע הנחשים עשה הנקש כנחשק שיש ספר אש העשבים
האלב שברכו כראש האין זע להם כמחזק כמאן ומכור שלא נמנו
אם אה' לראיה שהאופר יכא עם כן להעיר אורם שינוון לבם לשמים
והיא הקשוכה הממוא וכן אה' אה' אה' לפני הלבור זכרור
ואפיוק הלבור כפי אה' לטוב עניהם זכרור כפי שיעלה זכרורם
לפני וכמה כפופר ונאה' אם אה' הקען ומייען כראש השנה כסין
יושבין והקען ומייען כסין עומדין כפי לערב אה' השטן ואעפ' שהקען
אם נאה' אה' הקען והמט אה' הקען לא למיער מלישק הטעם
למצור והקיעה כון אה' הם נוסן לנשכים לפני יי יהיה סחיה ולמכה
ענין זה הלה רכיים שכים ערין יומיא ומאי ענתו טעמי הורה
וזה כלל הפי הצורך הגול לפי שהמורה שנה כמחזק המור אנשים
המורה ופכיוא אה' אם הפע מה אה' הורה לפי הכיוא לפני ער
כפסח ונפנ מה אה' הורה הכיוא אה' הלה כעצור וכל הודר
ההוא המאור אם למעמי המצור חס' ל עקיבה טעם כשלק לפדום
וימא כשלים ואה' ומה אה' ציינים לראיה חוץ מן הורה והלא נעבר
כה כפי והיה כן יאמרו אה' כעם לה העברה המאור לבם ואה' הם
זכר ססח הוא והמור לבן וכן והיה כן יאמך אה' הפסוקים הוון
כן ראוי השאלה והחקירה על ספר המאור שהיא הטעם ואם נמכר

אין

הטעם במורה נשטרך כי ואם לא תקור עליו כחן שיהיה נפסח וכאשר
כפי אהרן במורה נשטרך וכאשר יצא לו טעם לפי שאין כחן במורה כפי
לכחן במורה ההיא לאותו טעם כי קיום המצוה אין קיום הטעם והכונה
הוא המנהיג הארץ והוא אשר עליו החכם בארון אשה יפה וסוף טעם
והוא כי המצוה הטובה והיפה אין טעם היא כנסת זרע כחן חזיר שהוא
הגלגל כחן וכדומה והוא נסתר ומכוסה והוא שסוף לו האור
צדקיים אך טוב וצדק וטעם עברי וזוהי כי החכמים האלהים
הם הצדקיים האורים במצור טוב שהיא הכונה אך הטעם הם הסכלים
אין להם תקנה במצור זהו רעך וכוונתו נקרא טעמי המצור וזה כחן
ככל המצוה אכל פנימי המצוה אין ראוי לבקש טעם כחן אכור
הרוב המורה כחן השלישי ואיפשר שזה רצה החכם בארון לא טעם
לכל שפיר יתר אך כי לעיני שפר שרן כי הכל הוא חס על כח
פיוטה ופיוטה והוא טעמי טעמים הזה למשל למבקש טעם על כח
פנימי המצוה והנביא יאמר על המצויים וכוונתם שלן והוא עם
למשל על מי שמבקש המצוה ואומר אין לו טעם והוא שסוף לו אכ
מן השקר כענין כענין אל כל יפנה יוכל וקורא לטעם המצוה אחר
כי הוא המכין למכר המצוה והחזיק בה בפיוטה ולא שיבקש טעם
לפיוטים כי אם יצא למצוק ולחוסר טעם ואם יעברו הפיוטים אדם
באמה וכפשוטו אם יבקש אהבה הקבו והוא טעמי מכסה פשוט מבקש
אהבה ושנא כחן הפירוד אלהי והחכם שהתחברו עמו אה כי זה
הענין המשיג החכם על שם מיני המשל שהמכו הרב המורה ועל המין
האחר שכמה כל מלה כן לענין אה אך כי לעיני שפר שרן ואיפשר
כי על שם הענין כחן הפסוקים הם אבל מקום רעך וכוונתו במורה
וכפני הקורא שכל המצור יש להם טעם וצדק לתקור עליו אם כן
ההבנה שהקורא ייא המצור כחן אה לא טעמי שהוצא לשון

איתנו כלילה לפי שידוע עליהם לעשות המצוה חסד המורה הכח
ואתפיל אלא נרע להם טעם וכפיוטע להם טעם וסבה אין לאדם לשון
בהחזיקו כטעם ושיקל כעשיית המצוה עצמה כי העשה זה הוא עכבין
המורה אם לא יאבה האדם סלוח לו וזה אצל רצה בארון הנסתר
לפי אהיה והעלאת לו ולבטח על עולם לעשות אה כל רכני והמורה
המורה רצה כי המצוה הנסתר והם הטעמי המסבוק המצור
המעשיה הם החלק האוהי ואעפ"י העלאת הם המעשיה כענין הם
לפי ולבטח כל אדם צדקוה כעשה לפי טבעו ולפי טבע כחן וזה
על עולם לעשות אה כל רכני והמורה המורה כפי אהיה הכונה למקור
אה יוכל להכנה להם מורה המצור ולפיכך אין להקל כחן אה
וזה הכח כח אה אהיון כן יש כחם אה או אה או משפחה או שכי
אה לבבן כונה היום מעם יי אהיה כחן כחן האלה המורה
וההבנה כחן אהרן אלה ייהיה כי באיחוד לב אהרן למען ספר
המורה אה המצוה וכחן בארון כחן אה פיוטים יכנס והמורה
לחן כחן טעמים עכבין כעשה כחן וצדק כחן טעמים עכבין
כעשה ספר קצת אהיון אה הוא כחן כחן וכפיוטע כחן אהיון אה
וכעשה הוא חכמה וכחן אהיון אה הוא כחן וכחן כחן כן כי הוא כחן
שלא יענה לפי שהצדקיים חכמון והוכרין אה הוא יכחן לכוון
צדקו והוא מוסר לעצמו צדק ולפי פיוטעו נראה שהמוטע הזה
אוה הוא מוציא עצמו מן האלה והוא רכני מעשה אהיון וכחן הטעם
וכחן עם כחן המורה נראה אין טעמי לחיד אלה היה ככלל הקול
כעשה כחן אהרן כי כן כחן אה אהרן יש פה עמי עמד היום
לענין יי אהיה נאה אהרן אינן פה עמי היום וכחן קדם לו אהיון
טעמי עם קן למי אה יאאלו עמי אה הוא מסכים טעמי אהרן

שהראים ונתעב הקהל הסכימים עליה והוא אהו אדם נכבס היום
כלם למע יי. ובאר זה אחר טן (אהו) ואזים שבטיכם זקעכם
ושטייכם כל איש יסאל ונזה בו ט האחר שהראים והזקעים
והאנשים הסכימים בכב כבו הסכימו הכל אין ספק שא לא אכל
השה לאיש איש מהעם והוא הוב כל סן למוטב עצים ולשואבי
מים. והוא אהו מוטב עצר עו אוב חיידיך. וסמך לו לעבך
בבית יי. אהיך נבאלך. נמצא אין טענה נשאר לחרד ככסמך
הקהל אפי אהו נפירן אהיך מסכס עמהם והוא אהו אלוס יהיה
לי. סנה דבר פסוק הנסגור לא נקצור לפי הפירוש הנזכרים אל
הפסוק הזה שנבב לפני והוא נמשיב עליו ולפיכך קצור אצל אהו
היה כמקום המצוה הנסגור שהיא הכוונה והיא הסבה והטעם ולפיכך
ראוי שנקרא ונה לפי איש כה הפסוק. ונקח המצאה כמקום המצוה
המעשית לפי שבעצמה אין לה סכנה. ואם נקח ספר כמקום וכוך
מצוה באהו ט בשויתוק לפי אהו רי לי כממשכר לפי נענוע למע
הירגון אהו לבונה על המעשה. ואם נקח ספר כמקום בלוק יהיה
העבר כמו האך הספה. ויהיה ענין שהוא יראה שהכוונה תכלה
והאבר המעשה זה כמבלוק הנה. ובמה הטעם היא המצוה. אה המאשים
אחריו. ועליו נבא המה באהו ט יי ככס. והנודיע העקר הגדול ואהו
המפסוק ולפיכך צריך לקיים המצוה כמעשה כן אנדע לה טעם
כך שלא נדע. ולפיכך נקחה כמלמדו רמה אהו וקען. אה היה
כא לכונו הטעם היה לו לאור חפש מה אהיה האה תקען אופר
כנאש האה וטא כעל המאמר ההוא ונדין אהא אהו היה למיה
הוסיפו חמל לאמר המצוה מעמד על סנה כמטור ואהו טענועם
היתה לעיכב אה האטן וירוע אהטן הוא יצר הירע טאן טכא אפיוע

הסיפוק

כרבי חמל כפי מה אקדם כפיה כהעלוק. נמצא סמוכך התקיעה
האך הכפוק והקפילה כאה להאליס הפונה כמצוה להשיר כעצ המעב
ההשוכה ולעבכ אהוטן אין כמקום התקיעה טן אחר איך עובכ
ועוד ראיה לרפוק זל אהצייט לקבוע קצוק ד פעה קצוק ד פעה
קצוק ד פעה למצוק תקיעה אכא כמדה לפי אהויה שבעל פה
כמה שהמצוה היא אלה הווער וכל הוועה אהם פשוטה לפעה
ופשוטה לאהויה ולפי דמיווק האמר איצאו בלוק נפל ספק כקצועה
אם היא ככך קול יללה שהוא קול נשכר הנהו והוא התקרא בלשון -
מכאם הוועה או אמה אהו קול נשכר נפסך והוא התקרא בלשון
אלה ככרים או אמה יחר הממה והיללה אהויה ככור כל אי שאויע
לו הנהו וע וראו לו. ומה מקום הענה טובה למצוה האמר אהו
ככרה אהו על הפסוקים הפתקים כככרה אהו אין חזכיון ככס
פסוק אלוועמד ומלכל חו אט נאם יי אהים אה לא כר חזקה
וכמוע נשנה וכמה שפכה אהו אהו על ככס. ואעל קאה וכוך נחמ
כל ט האו יירמא לירמ רמה עלן ארפוני יירמא כיה טהא לאו
אווח ארעא. הוי נאה חכמיהם אין לחכיר כווס כזה וככס
איש ככס לשון כעם נאם טן לטוב כל אהו אין ואני לעעב כן
ולחנמ נטן כן כעמא על היום הזה אל העעב כן חלוק יי היא
העכס אה טן בול כה המצוה שהצוה אמה ויללה כווס הזה
והוא לפי אין ההשוכה כילוני פה בלכר אכל צייך איאמ אהב
ויכטע על העשין הועים אקרא לו אהוה השוכה איאמ לו
האחיו והקבורו אינה ונינוי ספרים כלכר אכל ציינה ונינוי הלב
והוא העיקר והוא שיעמוד החוטא חטאן עקיבה המורה כהן אכא
והורה ועזב ירוס ונעזיבה האלם כל המאשים. והאשן שיאוכה אהם

התקנים

מקובל נכונה אם אנו כיון היתקנו ואם כלבנו ומה שברצו יסירה
כמו אמה יעזוב רשע ורשע ואיש אנו מה שברצו ומה שאי השב
שאמר הנכונה יתם ויתומה על לב על החטא אקדם לך ויכבד
ויאמר עליו טעם אמת אמת אמת נחמה ואמרו הודיע ספקי על
יור. כל אמת שעברה נכבד נשפך החטאי לא הספיק ל טראפה
בעט החטא כלבד ואחרא אמת לב נשפך טעם זה אמת ז
הנאות בעבורה כי עם ענין זה היית בשלם עם היצר וארץ ל
וקם על אכל נחמה והתבוננת על זה אקדם ל. ואמר שהיית
צדק לעצמי במעשי הישנים ספקי עליך לך צדעי עליהם
וכה את גלם טרד ונקה ומי כ שפתי. והרשאי השלישי
איך כל גשע על עמון קבלה ייתק אלא יאמר למטא הווא טעם ז
שכא ולא נאמר עין אכתי לעשה ידתי ועל הנדב הזה טרה
הצורה היום על הדגוש אחר אשטן הוא יצר היע והוא אלא
האור טאמר אהוא המביא כל חב שם אמה קל והסיו יא אחר
כל חב זה יצר היע אהוא טאמר המביא חב לעוף וחב העש
וכסם אעתי סרו הנהגה לבי אור המה ולפואר החב יכן נתי
הסם נזהר לבי אור הנפש ולפואר חליה טעם אמת כי אמת י

ונפאך טעם זה אהבאזו טיקונו. והוא כי טעם אצריך האדם
לקבל חזון בכל יום פעמיים כן צורה היורה לקווא קט פעמיים
כיום והעשך אחר העפלה והגלגול והזה. וכסם אצריך לקבל
הנאות והודיעות פנים אחר בשטר בחיפה וכונא כה כן אהיה
על יום השטר לקעלד כן על. כוידע דוכו והנך השכחה
והפסאי ולמה קווא אהן אכר קוד. וכסם אצריך לקחה פעם
שלא בכל שנה כן צורה על הוולגים. וכסם אצריך לקחה כב אמת

הקחה והשקיים קלים בכל חיש יכן צורה על ראשי חרשים שיש
כנס קצר זכרון טיקונו וכפילה זמן כפיה לכל הולקוה חרשים
הכאור חבלל היצר אהוא האויב והאנא והוא יקדק כפילה ראש
חודש זכרון לשם יתיו השוער נפשו היד אונאי והוא כפיל והי
אכא כפיל נזכרים לבי יא אהים נאשעבס מאויביהם וכסם
אצריך האדם לאספחם בכל שנה כני לעקווא לן הלוח אכר
עסנו לן חתוק העפוש וכן הוכיאוה חללים. כן צורה על יום
הכפונים לעאר אדם נפשו. כני ארבלט כל הלוח העפסוה
אנקבא כה הלוח השופה אלהי. וכסם אהופא אקה האקה
האופא העין ותי מספר קודם איקבל האספחם כני לקבל דורך
הפסאי. כן עין נופא יואא ותי הקאופה וואס השנה על יום הכפונים
אם עשתי ימים והוא האספר הסוכב טאיה כפיל שמה דקיעים
כמו אמתו קל על עשרה פסוקים אעקד כפכות אלא השנה
טאו אהפאך כפוס נישאעונו. וזאך האצה באה הערה עליה
הואש השנה לבי הקעך המקובל והאפוסס כטאא אכא עבא אדם
היאצו. ומה אמה כרשני עבא העולם לא וכן כן אהילת הכריא
היה כרשני אכל כביאר אדם אהוא האכיל כעולם השכל והוא
אסרוו אהזו כן זה היום החילת העשיר זכרון. לבי אסוק החאכה
החילת החעשה וסוק החאכה היה אדם אעבא כראש השנה וכן
כנס חטא וכן כיום אכ החטאן ועבפ לן טאידר וחמים והוא היום
הנאות לזמן השופה לעצמי ייתכן כפי הדעך האפוססוה והאקופלג
טעם אפאא לכותר קל אמה על הפסוק אמה דוד על לשלם יא
דכר נשכ כשמים לבד ודוד אהונו. אהזו וכן לעולם יא אכר
אח דוך ככז כלעולם אי אהר כא עליה כהידר הדן אה כהידר

לקצו כקצו התקנות והחזיר קצו וקצו וקצו וקצו
כמה שאל שכו המשי והכונה טקום היה היה להטות האמת
וימי גזול אשר ל אהים קדושים אלה כל אהים בכל קדושים אלה
אמשיעתי שכל ער אמן קדושים אלה הוא קדושים אלה סמוע שמוע
אורח נעלה ואין לו זמן וזמן כמה והספר האחר ערה כי אים ל
זמן וזמן כמה כי נאף האור רכי וכפניו והוא נאף כיון קדש על
כיון שזר נכיהם הטובים שבאו כדי להזיז על רכבי הקבלה והזר
אורה בכל גינת חזק ולמחר אורה כפי להחזיק בה והנאסף
חמו רכס זהו שקדוקת השם אלה קדושה לקדושה וכפניו בכל
היטב כמאז הקדושה אלה קדושה לקדושה אלה כי הקדושה
האמתית היא סיבה לקדושה אלה כי כן קדושה ל כל קדושה
לבד אשר יקראו האור והכל היה הודיעו אהיה קדש אהים
ככמה לא יקדו ולא יקדו כי אין לו מקום ולא כל האדם ככונן
אכל כלשון כל אדם יאה קדושים ונמצים אהיה וענה הקדושה אור
כאמר והוא היו נשן הוולך כדוכן כאמין כי כי חסד ואפלטון
אשכבן כי ירע שיה יקראת ואעלה והוא אהיה חסד נמי הי אלו
רצה כי שאין אורה אורה קולעם אהיה אהיה אהיה אהיה בכל
קדושים אלה הוא כאמין לבד קדושים אלה אשר יקראוהו כאמר
כי איש קדושים יתן לקדושה אורה כאמר והוא אהיה יקרא קדושה אורה
לא אחר כי הינעו אהיה והוולך כדוכן אהיה אהיה אהיה אהיה כאמר
כי מה שאין ואין להאמין וכלל כל האמין כי אמונה פתורה אן
הוולך כדוכן הינעו כי הקדושה האמתית אינה נמשכה אחר הפה
יק אחר צדו הלב והוא אהיה רכס יי כמאמר ירצה כי נכס
אורח כדוכן אהיה לבם כהן אהיה והאמת והאמת יאה אים כי
קדושות כהיות קדושים ירצה כי קראו כי אהיה כדוכן אהיה אהיה

כמה אהיה כאמין לבד אשר יקראוהו כאמר והוא אהיה כאמר
כדוכן יעזוב כשע כדוכן והוא אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אין אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
מה שאין ואין להאמין כהם נכס אלה ויקראוהו כדוכן אהיה אהיה
אזה יראה ער יי אהיה כהן אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
ככל ער אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
לב האדם רע לבדוק והאור והלבב כהיותו לבד גנה הוולך זמן
הזמנע הגנה על זה והוא אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
הקדושה והטובים אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
השנה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אין אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
כיום הינעו אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
עלה לב ואין אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
לחור אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אורח עם הקבלה והם כפי רצון וכהיותו אהיה אהיה אהיה אהיה
איפשה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
כמה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אל הפה נאמין ויחיד אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
הינעו וליפס נהי יי אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
להוולך והחזיר אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
כיום אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אין אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
נמצוין אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
הם האמתים על כלשון כל בני אדם לא שאמין אהיה אהיה אהיה
הלה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

ואחאין זה לעיניך נאני לעשר כמי ^{זאב} ~~אחאין~~ לך ית האנים על קרב
אפא כבדא ולא יחוס לבאזי הוא על אי זה המאור נאמא ורבי לך
להאריך ככפי המעטם וככפי ככפי ונהג לך הערה טורה כסדור
התמעט אפא חוראין הססור ככפי אפא לטורא להורה אהא פ
הענין והכל הלוי כן אידיער הייחוד נכלל בשם הנספר המורה על
המצאונת המתייבט ועל המצאונת הכל נהא אסמך לך ככור שם ככור
הלכותא לנלב ועל לך אהא הוא מורה על ככור הלכותא איה
אפא כן לשם אחר זולתי ומה אהא עומד אהא לך פתח הוא על
העבר הספר השלשה ליתרן ולבאזי על שלשה עלמין אהא כתיבם
וכן מספר השבעה אפא חקוקים כהצבעה שלש עשרה אהא כמספר
הצבעה ^{כתיב} ~~הצבעה~~ וכוונתו כן הוא ככור אכנה הלשנים וכן מספר העשרה
כתיב ^{כתיב} ~~כתיב~~ עשרה קיינים הכל ככור המצאונת להעיר האדם לתקנות כל
המצאונת ככור אידע ויכיר המצאונת ית לך לברו המאכלה וכיחא
לברו עשה חסר מפיט וצדקה כארץ ובאלה הוא חסר איעשה
האדם וחי כהם וכן הנונה סוקטא ופריית וטבילת וכוונתו של
עשה חסר ואחר הסדר הכל הוא כפי העשוי הזה כמו אפא הברו לך
אדם מה טוב וכו' כי אם כאמר יהבל ומהפ אהמים האלה עערים
לככבים אלה לעשוב ראע וכו' ואי און המעורר אהאין לך סמאן
הזה לברו קינב השם אצל כל יחיד ויחיד אישוא סוף רכז אין סוף
שהורה צורה על ההערה האמר וקבעה לה הזמן הזה כמו אקדם
לך כאמון יום הנושה יהיה לבס (ואמון סמור לך אר כעבור ויהי)
הזה עשע לך לבפרה למען נחלה מעשך ירימ ועלך השם עלים
ולפי אהא סוף חסוקות המורה סמנה על הורה אכעל פה שהחיה
האר על הוויחיים ככפי היראונה והקפיה אכל כעורו קיימ אפא
אמר הללך אפא מצויין אהא כעאר המצור המצור אנשים המורה

כתיב

זקנב הוא כפי ורחוק מכלונתין נאעפכ טוב להחיק טענה אהא
אלא לשמה כן לשמה נאפסל אהא הער ככשנים ועלך יתעורר
לקיח השם כאמר במ הלטה אל כור הפסילה והיא איה המצור
המורה והיא העברה ששאה לך ככור והיא המצור המענין ער
עבר כי אם בעלמה כלה הכל וככור השם אפא לך ערבא עלמרת
אפא סכר ליתרן האלה המערים טאוי האופה והקלים לך ככבים ער
אהאייב כלב העם אהא חזן האופה נהא אחר המסכין המוליד
העלמין לפי אהא חזן כעשה וסודלת כעבור קיימ על האדם אהא יחי
אלא ככ אפס ככורו וככבים והאר והוא חזן האופה והלשנים לך
והיוש וכל טוב ולכן צריך האדם להקדמו ולסייר אסוקרה ומכעשה
על איעזוב רכב אהא ודיוק המורה והיא המצור אפא יתכלת המעורר
כלל אהונה ככור והיא המצור ולא יציל כלב אום ציור ית האוי
כלב להאמין ולק יחלא האמין ית לקיים האמר און להעמיר היתן וכאם
השאים אלה ישלם האדם לא כאמר אהם כלב כן כאה המצור
ככור כל המצור אחרי לבבם זה איצק ואחרי עעכם זה צדק
והאיצק כלל כל אהונה ככור והצדק כלל כל האונה אלא לצדק
וככאיות זה ישיג האדם אהא חק אפא לא אימך על מעשין ח
הטובים כלב וירעבה כל יחיד כל אפא לך ככור ניהר הכל
המאור המפטרק כי אם יחזין עם זה הכל מה אפא ואני להאמין עלו
ית יאכב טובה הוכר והוא המאכר טובור אפא אהא סל המורה
כעל ככור כל המורה כי אהא חק האדם ככ אהא כוונתו עם מעשין
הטובים ולפיכך יום הכיפורים אהא חקם הנכח והקדוש לבפר על
המאונת אחר ככנה צה השם כן רכז אהא והוא חרוש מוליד מעשין
הכפיה אפא אהא העשוי חיי לעמול לשאר כל העוונות אל ארץ
הציה ולבפר קרובם לשם נאה והתקין אהא חקם הפריה כיום הזה

היום

...

שם חיי כפרה כנגד שם חיי עבודה נהגין האחד מצינן הכפרה ההם
 הוא כסאו הפקוד סכא כמורה אין על המעשיות אם כן האין האתי כוא
 על העבירות המאכזרות שהכל האין כהן ואם הם כפא הכל כפא ואם כן
 כמלוקה כל חרע כמל וכל זה כוונת וכוונת זל כמאדם אה סמא לפנה
 הקפה על כל חמור ועולם נרם ל נאור ועל יסוא אי אהה זמן ל
 נאור אה ל חיי י לך נאור כום הפקודים אם ים כום חמא נאם
 לאן אין לך כשור עניהם לפיכך היו זמנן לך אחר כיום הכפרים
 שלא כמל אה קודם כן חיל אחר לך וכוונת אחר לעמא
 וזה המאמר לבסוף הוא לך המאמרים הקדים שנמצא ברביהם ט
 לך המעשיות הפשוטה ואין לשאול על אמרו ועם ההתבוננות הטוב
 ואין לשאול כן אמר עולם לך אלה לך סוד מסודות האורה
 והוריע כוונת היום הגדול והנלא זמי יכלין כן מעט הם סידע
 הפונה כזה אין כוונת לך כן רוב כן אהם הופכים הפונה לך פתיחה
 ההפכה אהם חסך לאור ואור לחסך ועל הנדר הזה יצאון מוכרי חסך
 חמור ועל וכדרך הזה פשטה האמונה כמציאות הקדים והם הם
 סמא וכן אלו על שהמעשים המצויים אמונם כמל זה אמונים
 ספר המלאכים העליונה לך על כל הכתוב עליה למאורת הן האמים
 וחזרה לחיך כן צים והם המסיים האדם והמסככים כל רע והם
 אין מושלם כהנים ועל זה יסוף אמונם ופיוסן כן הפסכה
 אטמורה על סנהורים ואמרן סמא קרא הילל כן אחר וזה הענין
 כולו הוא רחוק מאד שלא היה ראוי להורה כן כל שכן לעבד לך
 אפסטה ההזיה הקצרה ככל האמונה על אהרבים מכל עמיך האמינם
 כמציאות הקדים כדרך אהם נמצאים כעצמם והם מושלם כשולם
 על סיבה יל האמינים כמפור הכלל ההשבעה וזמין הכספים והקסמים
 הקדומים וזה הענין היה קדום ומפורסם באמור הסכלה על אהרורה
 הגמיחה המאכזרת כפי עשרה התכלה מולתך למחור זה הדעך

סו
אמתיים

על סכא חמונה
אורם יל

הפסל ולא יכלה לך על עתה כי נאמר הושים עד היום כן כל האמונה
 ואין ספק אצל אהרעך הזה יצא מידע הפנה ככרי החכמה הקדומים
 אהין המעשיות רעבים כמורה הן והדלן וכלכו כמאמר הטבע אהין
 המעשיות אורה על שמה רכיב על הכפר מעשה נמצאת פנימה
 והנה כמל אנוה לבד מכלן וכמו אהרמור ככרי וכוונת זל לך
 ההפכה המעשה נמצא ככריין וככרי זמנן הן הנביאים חמור
 כמלוקה מאך וזה גם כן שהמעשים אהם ספר המלאכים הכולה
 נפלה הן האמים לארץ וזמנה כן סלים נמצא לך ההפכה ההמשך
 ככרי וכוונת זל ככרי י איעזר כן כן פאה אם הפיל סמא וכן אלו
 מדקום קדש הן האמים ועל נאם אם אה המלאכי השרה אם אין
 באים כמשה על אהם הואאל אין אין יפול לעמור כן נהיה סמא אר
 והגול ככמים זה עשה לקח כן עלן חירר נראה כל הכפירה סכא
 הקפה כעלמן ולא מצא חכם להרע אה נאם וזמנה המורה כמל
 עליה ווככ וזמנה האמה מעיקר ואמורה זה סמא יודוע סמא הוא
 ככרי וכוונת זל אם לשון וקראו גדול כמס סמא עליה וכן מלך
 גדול כן הוא באמר גדול כמים לקריותן כמכע האדם כן יצר לב
 האדם רע מנעוליו וקראו אר ככמים כן כן הוא המלאכ השרה
 כמל סכא ניכא גם השטן כמכס להוציב על יל ואמרן מדקום
 קדושים נמשך למה הענין ולפי אלו גם כן ככמאמר ובה אהך יצר
 הכע נאם עליו ונהנו טוב מאך כן הוא המלך כמציאות האדם אה לך
 כוונה האשונה וכפי הענין הזה צריך שיובין אה האמינים האלה
 מצויים ילבו כם דרך יסיה ופאענים יכשיל כם יכום וכנאם כום
 נכשיל היםאענים צמור מלאן אם הפיל סמא וכן אלו מדקום קדש
 הן האמים והן נמצא כמאמר הזה נפלה הן האמים וכמאמר אהר
 אהיה סמא הסך הגדול ככמים וכוונת הוא אהרעך האדם והעלה חמור

האמין הכי זה כפשוטו כי כפאמן זה יאמץ שני אמנות כשלק ובעת
האזן האחר כיוס הקטא לאלאכיס סהם קרנא עליון ואין להם אם
דברוק בחור וידוע שהקטא קצון הקטיב הארס הדקיס טאגא החור
זה דבר מפרסם כל האמנות שהנפש לא החטא על דנקרה בחור
ואיק יחטאו האלכיס סהם נברלם לכל חומר עז איהטאו לחטיא
הארס והשנה היא כפירה חמורה כהאמן שהסם ברא סהם אגל על
הארס לחטיאן ולבוס כל ועוכל הפסד אין זה רק נכר בעל העצם
אמור ששן אנהוק סהם אחר טוב ואחר רע ועל הפפירה היעה האק
שיצאה קורס חמן ומה כארץ הצבים שיצאן אפרוקיז גאס וכאמן
ששן אכאן לרעה הקפירה החורה האר נכני למחורה החירה הזרה
דברק ועל הכל נשאה האמורה טאסם עז שהין זממים לעיס טמן עז
יכחו לעיס לא אור וואק סהם חרשים שהתחנן בלבוק הפרטים
והקיוכ טאן כחאסרם היעה לא שהיה להם הצאוק ועל דבר זה
והמטך אריון טהם דזר דין על אפרוקיז ועליון להאמנהין טן האמור
טמן אמה סהם קטאוב כלא א טעסוט טובלים ואע הקטאס כלא עם טמן
על אכעיסם וילא עם טאמר על העצבים סהם עכרת הכל האמור
ואין להם סס ידוע מכל אמור העמים הסוכים וואי בעל טאמר
על יאעא חקין עבלם והם טאן טאחונה להכעיסם כדוק הזכר
הכר ויא הצדק חדר לז מרה כהג מרה החסיל כז לא עם כהג
האמנה והאמר טגרא אפרוקיז ללא אור ויחכעסו כטאך סדקי מי
על סהם חקיס לא טובים והכל נבל כהג הכל החקיס אכעסן
הס' סהם סם שלעז מן האמנות סהם טאשכיס אחר האמורה הכטלה כיוס
האמנה האמנה למרחק האלכיס אין אכיס או ככא השמים ולחוק
היער הכטלה הזה כט עקר הקכסן כמקום קרנא ידוע כמן אמה ואל
יכחו לעיס לא אור וכן הויגם אוקלסם ואל יכחו עז יר דמחיון

לעיסם וטאך האמור המדוק בפניה הקין זמק היא הטורה סהם
כאמור אכילת הקס וכאמור כיוסו הסם עפי אהרבה אמורתם היעה
אהסם חזון השנים ועל יחכסו ניעשו רצון עובדיהם ילפי איין כט
עמיץ טאשכיס אל האמורה האר אחר האמור כט כמורה סמך לעמור
המורה טעמא אמן הצבים וכמקריהם לא הלפ וואר מן המיני על האמן
האחר מן העכסור והנא חמור והקרים מן המיני לפי שהנא כל העלוק
וטן השן הקדומים טמא טאמען או טמא טאמאן כט כפי מה שהזכיר
הפירוקי ד אישאר וואר סהם מן צורך שטקעורר ועעורר עליהם ועל
כיוצא כהם וטאמר סכבר הוסיף הוב האמורה והויע לכל סמאן הוא
סם לשון וכן הזכיר הוסיף האמנה אמה דכורה קל אהטון הוא יצו היע
חס מן יצו היע וכחככו סהם סמא וכן עלן לפי שכל הכתוב סהם סמור
כמאמנה השמים וימן הארס הוא הנכסר ככל המינים השפלים לפיכך
טאמר שהנא היה סמא או הגולב אכעסו והנא שלח כג עלן וייר וואר
כל השיוק שטא הקרה כעולא כמאן השלם הזה השפל אמן מן
ולא הצא חסם להיע אא טמא הוא סס כמורה והנא היה עוים וכבר
הקדמך סהם חלק והדגש כהסם טאלע טאשכור כל הרטלוק
והעמור הוער לא אל החן או אחר חלקי הנפש הייה והאקעורר
הוא השן והוא טמא סס אומר השס כהסם לקיוס האך ולהעמור האמן
אכל היע טכעו הוא חכפס המורקור ועל יכיל הארס כהוא מן לשונה
ואמור ויורה כדורו כמן מכל איפסר שטון ט על דרך אהנה השס
לפי המדול הכא כפי פעל הכח הווא או איפסר ארצה מן טכע העל
סהם טאמר אחר המיני והמענין הולך לפטו לשלם מן המצג
הולך ארז והקעורר החטיא והוא יחטיארו כטע היע החטא כמעיס
וכמאכנה כמן אקדס והנא סל סם למה הנכר כוואי להסם שיש על
יומעה וכל המעשים סהם עשה חלעוק הוא עשה אן כל הנעשים
סהם חכר חלעוק הוא חכר ואלא איך חכר אא חלעוק רעה עשה

זוה

כן ונאם כל המעשים שעשה או לפי ספר לא וכו' אלא מעשה שהיה
 אהיה ויבין עליו (עליו הכר אוה) כעשה ידמה רשע. ואין ספק שזה הכר
 צריך להיות המה ולעמידת המין. וכאשר גם הכס אובך כאדם אל
 זה הצדק הורה בן הפוננה והוא נמשך אחר המעלה האמיתית וכשהוא שטה
 אל הפעל הוא יורד ויפול אם ידחה כעשהו ער שיכיר למשכך המעלה
 ויעלה וכפניו ויתעב. החלק השכלי והמחשבה אל המעלה לא אהיה
 ויכעסוהו ככפלת המין המיני המיני. והחטא הגדול הנמשך אל זה
 המין הוא נמשך כן היום כהן שדברה כע הורה כלשון כל אדם. ועל שיהיה
 אנשי עמיץ אף החכמה הידועים כעמיץ אמונתם נפסקה שפסקה
 ועל ענה הם נכשלים כהכל השדים וכיוצא בהם. וכאשר למד השם
 אף עמו חקים יעשה ישרים והנה אמת החירו ההנחה וכו' המעלה
 כחוקר הנפשים בני המורה העולה הרע שהקפידם כעשהו וכפי לחיזק
 כאמונת האמתית שהמעלה לשם לבדו ואין ספק שזה הטבע הנמשך
 לחומר. והוא אלא לן השם הן כדרך והוא הצדק לבערים המונים הנפשים
 ולכל זה לא היה להם מצאור. ולפי החלק העליון כאדם רפן כחומר
 נאמר בן החטא היא האמה והאשה למה לפי העין והשכל והעין
 גם לבינה עמה ויאכל. וכבר קדם לן אף על מה אלא ז' כיון
 שבעצרת אשה נכבא שן עמה ולפי שמצאורו מצאורה והאדם
 רפן כע ועמה מלאכי השוק אלא ז' אשה נכבא שן המין כשרים
 וכל המלאכי השוק וכן כעכ אדם יזכה המסור כעו כמאורה ז' כמאדם
 אמתו שמשא הוא המשיא לעשות כל המעשים שהוא עשה ולרע
 כל המעשים שהוא מרע וכמאד שהוא טאה חפדק שהקפדה היא
 על המעשים שהוא מרע והיא האמונה הנפסקה והוא אלא ז' והוא אף
 מרע אף מרעק וענה שעליו. ולפיכך צריך להקשות הענה וכו' על
 המין הזה מן הקפדו ולעמוד מן החטא הזה ולשלו כע. אהנם מין

והמנים שהחלק המעלה
 הוא שן אמה שיהיה אף
 החלק והוא חכמה שיהיה
 אהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 הכולל לן חסוד השם
 הוא הענין הדק המעלה
 כמכירה והוא שבעה עשר
 האמה שיהיה שיהיה שיהיה
 המורה כעסוד שהחלק
 המורה הנפסקה אלה
 המורה הנפסקה והמעלה
 נחמה שאמרו ז' נכבא
 השם עמה ולפי

המעשים והמעשים אחרו המאור צריך לחמוהו כמקומוהו ולקדם כמקומוהו
 המונים כהן אלא על היצר ארבה אלא כוונה ויחון הקופר. וכבר קדם
 לן שכל פעל טוב יתירם אל ^{המין} ואי איפשר מכלל קווק אלהות
 המין הריא כפי זה כל האדם וכן כל המעשה טובה יחסוהו אל ויחון
 וכל פעל רע או המעשה רע. יחסוהו אל השמא כדרך שאף החכם
 לב חכם למיץ ולב כפי המאן. ועל דרך זה אף ז' שן המלאכים
 המין לן האדם אחר טוב ואחר רע אחר מיניץ ואחר המאן
 כעו והבאר שם שמה הוא כפי המעלה הנפשיים. וכמו כן השדים האלה
 מקוואו שעושים לפי שאנוי לה משיגם אהנם יורגו והאשר עליו חיים לפי
 שאשעוים הם כמורה כמורה חולתה אצלנו ועם כל זה הטבע
 העני להמיר כלעין ולחזק היצר הגדול ער שקנא לעני המלאך המורה
 כהן אף כעויהם והשם הזה כהן כן השם כמאדם הוא שן הוא צדדיע
 הוא המלאך המורה. וכן ואין לקנאם שעוים כדרך שהם חכם לפי
 לשון סערה. וכפי להעני האדם על חטאיו הנמשכים אחרו הקפדה
 ואלא ימשך אחריהם אלא לשם שמים כה שער המאמר ככל חרש
 והרש שנקרא חטא לפי להעני על דרך המורה האדם מעשיין
 והטובה כדי להאמין שבעצת החטא שערב ולא יואס מן המאמר ער
 שהשע נפשו האדם אורג הוא השם. אכל כיום הנפשיים שהוא
 היום המעש לבסוף אליה כהן שן שעוים כעו שן מיני החטא
 האחר כעו המין הנמשך אחרו המאור המופשט שן המעשה אל
 שבע המה הכלה המה והוא שאנוי לחמוהו כשמה ולקדם כהן
 לן למלאכה ויכעסו כהן חיל אהן לפי שיהיה הנשע והמקור
 לשם לן המאמר כן זה דאני לחיזק כן ולהשען ולמשך כן לשם
 אף ולחמוהו ולעמוד כפי הראוי וכפי חכם המעלה המעש
 המעלה כהן חכם כיום הזה כעוהו חמה עיניים כפי לעצמם
 ולהשען ולהשען הטובה המאמר כהן שער החטא הנשע. אכל

המאכל כן כגד המין הנמשך למאכלו ועל העולה על לב האדם
והוא המיוצר ול כל אמונה נוצרת על השם במין המיני האמת והעם
אלהם כדעוק האומות ואשר ירעה האדם מהו ארצה הורה בלשון
אדם והוא הנאמר לשלחו מי לגמני כגד המלך התי הנמשך והוא אצל
סוף על ישרא אי ארץ זבת חלב וסוכה כלומר ארץ זבת החרות
יהיה לך ארץ אחרים על פני והמשך אל מ' והוא ארץ לך הוי"ו
לך וסוף עליהם כיום הכיפורים אם יא נסם חטא ול שריו היס והוא
זעב להם להקדש ולהקדש ולקדוש השם המפורש ביוזמים ואם יא
כנס חטא כאמונתם הוי"ו לך וסוף עליהם לפיכך היו המלטים אע"פ
אחר לעצמם והוא אם מאותה הורב דעם אצל לעשר ארץ אשע"ר
אצל לן והלך האדם כמו אקרא שעני המאכל הכל לעשר על שלוח
למנו והוא ארץ שיהיה כסוף לך שכן היו המינים ארץ והעבדים
מעלהם כל המאכל רעה על אלא יבטל קורבן כי עבד מ היה בטל
לפי שכל המלך במאכלו אכל הוא היה דמא אק כל עוקם אכס
המרוצק אל ארץ גמיה כלומר אלא אלא לן אום זכר כיוסוף אכס
כזמן האדם הטוב וכן אה' יוא הנכס ואר הופט אריות מעלים
ויטור ל' אה' זה יצר הויע אפול כלבו ארסם ולפאר זה העשין הוספ
ואה' לעקום שאין כן ארס המיין אם להקדוש כס' וכורך זה השם
הגאונה דן המעשים הועים עש עזיבת הקדש הועק אפסרם
הסכלוק ברוב השם וכרועה לפי שיראו דרכיהם לרבות ודיעקם
לרועה והוא הסבה לעינים איאמן לא יתכן דרך י' ויאמן לא יראה
יה ולא יבין אהי יעקב וזהו הכלל הויע' וכאשר יאכ הויע' אה
וינע כי לא המין וירועה וירועה אה יאכ אה' וייתרון כי היא הקדושה
כאשר המביא קורבן השם והוא אסוף לפסוקים הנזכרים כי לא המאמר
המאכלים כ' וזהו הקפיד הנביא על הורבם ועל המאמר וכי צד

אימין האדם ויצייר כלט אמונה קיימת אין דרכים ומין רכבי השם
ולא המאכלים ומין המאכלים כאשר אין הארץ מטבע השם וכזה
הסודות כל האילנות הקדוש המצוי על יועק השם והאמון בעולם
זכר הסוד כל המאכל רעה מעלים אלא נמשך אורב על הא' י' עשיר
המאכלים הועק הוא כל רכו נמשך אל מין המיני האמת ולא יאכל
אדם ממין כשיכבד כשאמר או כשיבד המאמר ועל זה העשיר הגדול
נקרא היום הזה ויהיה כן העברה לעולם זה אלא יהיה כן כאשר יהיה
השם כי העשין הגדול הזה צריך לן איש מיוחד ומין מיוחד ומקום
מיוחד כפי לעתיד כל המאכל רעה ולפיכך הקדושה כן האור השערים
והוא אסוף לעופר יום הכיפורים אור הפי איון אלא לעתיד הנעדר
הבטל אהקדש להם כאמון הארץ יומן כן כל עשיר ימי הגאונה
שעני להקדש כן האדם במעשים טובים ופלה וצדקה עש אסוף
האופה אלא ולא יואש המנה כי השם ארנה אלה והוא אה' נא
אויז כי ירבה אלה ולעשין זה כן כאשר יור השם והאלה והכטיא
שהטוב הוא טוב העולם והוא אה' אור עליהם לא יכור ווארו
הקדש העשין יעלה כיוצ ויתר הסרפ יעלה הרס יהוא לבכטיא המדול
הטוב לבטל הגאונה על דרך ככא אהלים ככר כ' בחצרות אהיז יפיתו
כמו אהקדש נקדמו ולבטח קעל הגאונה הזכר הנכר אהיה נבדל
למנו ולבטח צדק ודע לן ולעפע אבוכת הזכר הסרים כהטוב
השפן מיוו הוא להם והוא אה' ורג להם כפיר וכחואווי יר וס'
כ זה הוא המפולן ואזה העשין הוא הטוב כיוסוף הרפלה וצדקה
הכל כפי לעפע אה השם השם כחאין יסר אטן אלפניז ואחריו
ובכל נשין יסגרוין ויהן כלבין לקראו כאשר לקיים כן הקרא אכר
והיה אם יקראו ואצ אענה עור הם מרכבים ומן אשע'
פוע' לשכר אעפע חל הספוק או לח' והיא ראוייה
למך הכר ולפועה כן כפסוק ויהי מעם

נאמן הוא . וצורך הכתב היא צורה כלל חומר והכח אל הכתב גם כן
צורה כי היא הכוונה . לא החומר כי החומר יחיו מעשים ובמה נמשך
הוא . ואף חומר האדם ואילו אף שנים יחיה ונלמה כל כי אף שנים בעצמו
והמשך אחריו הכל להרחיק כוונה החומר ולהעיר על כוונה יחידים
כחוקותיו חיותים וכחומים חיותים לפי שהחומר והחומר שני חלקי
הכחוקה המדעית שאי אפשר לאדם זולתם כללים וחיותים . והכוונה
אחר כחיותים לקדושה להקדש אל השם ולפיכך חכר החומר אחר
על החומר החיות והוא אחר החומר כי לזו השם וכלל כן גם כן כוונה
החומר והוא אחר אחרים ככך . כן אף חומר . וכן חכר החומר על
החומר והוא שפרט כן . השלן אחר . וכלל כן כוונה החומר והוא אחר
כי אף שנים ואף עור יחי אחרים ככך שנים שכלים שנה . שכל כלל ספק
להעיר האדם על יחיו שלא יכלה אורס בהכל . ונחייב כאור כזה ונאמר
כי כבר התפרסם אמרנה טובה טעם השם לצדא ככרן לזו המצב יוס
השכר שהוא היום השכיע לשאר הימים והוא היום שבתר להקדש
והקיימך בעברת השם ית' ולשכור כן מעברת העולם המאמר לשכר
הימים . וכשאר הימים צריך שישראל בעסקיו . וכבי שהוא כיום הוא
כפי לכל לפני הארון . וההעברת השמות כן וכלל ספק צריך שיטן
קודם השכר והוא שיכל בשכר . כן ראוי לזרם להקדושה על שיהיה
ויקבול נידע כי לפי הטבע והנשים על מספר שכעים שנה ינדע כי
המספר העשרה יא על מנא וכול כהעברת האדם להכיר מי אחר ויהיה
העולם כמון אקדס לז . והעשרות הם חלקי מספר אחר האדם האלים
חלקים על מספר שכיע ולפיכך צריך שיקדושה ניאכר יוס אחר נידע
לזם היום האחרון שהוא השנים ער שכעים כמון ארצה כאחר השכר
אדם ער דכא . דכה כן כי לפי זה המורה על טבעו שיאכר ונא כמון
ולא יעצור המורה ועל חזק מנדע כמון האדם . והוא כמון אחר לב
אדם שוכר אל כי המורה לקבוע ואילו יחיה האדם אף שנים כלל הכל

בפניה אצל השם ית' כיום עובר קצתו חסך . והוא אחרו כיום עובר
ואחרונה כללה . וכאז זה (אף) זמנים שנים יהיו . דכה כן כאורס
שנים בעצמם חלקים הם . ישנים ככך שנים אחר לזם מעשה וחסך
בשאר . והענין המורה לזם ככל עבר ובכך יצו ונלמה כשכר
זמתי הארצה ולא שיעור אחר שיצו בכך אבל בעבר ימולד וככך
וזו דבר המורה על כל הימים כי כן נשיר עליו מנא . נאמר כשלא
בעצור להקדש אל הכוונה המורה אין לז יתרון על הזמנים כמון אחר
הנבוא כי כל הכשר חכר וכל מסור ככך השפה . דכה כן כשלא ישיח
דבר השם והוא השלם הנבוא דברו (אף) וככך אחרים יקום לעולם . כן
דכה כמאמר זה כאחרו כי כלל ככך וכמורה נבדל . שנה עולמית
להקדש עלומים למאור פתח . וזה הכל להקדש ולחוסר הקדושה .
כי יחי אחרים ככך שנים שנה יהיה לז להקדושה לזם אחרון ולהכין
לז המעבר והלא חזרתי ונא היוס וביע צדכו לזם השכר כמון אחר
אזכרנו כשכר חמשה כשכר אחר כשכר חקמי שכר וכן ראוי לאדם
הנלבד אחר היונו כן ארכעים שהע לבעה ובעצמון הולך וחסך .
אכל קודם לזן רחב ונחתק העשרות והכחוקה ימנעם נשאלו כמים הם
שאלו ואין . והוא ארצה כאחרו והככר עמד ואין . אדם יוס חמישי ככ
כך עמיץ יחיו כן לשכר צדכו . נטון כן כן חמישים הוא יועץ נאוי לז
שייעץ עמון על עצמו ומי העלם אלא יכן כשיא . נאמר וילך חופתו
וכשאר וכלמורת . והאיש לז יכן צדקו והוא כן חמישים וחמש טוונ
היום ומי אלא כלל בעבר שכר זה יאכל כשכר שהוא השנים ער
שכעים אחרו לעמוד כן . כקדושה ואף ילך לפניו צדקו וככר השם
יאספין לעולם שכלל שכר והוא חמוס יככר עלן ולז יחיה הנפש .
והכס לז ישיב אפר העליון ולא יעני כל חמון רק על המורה . וזה
הענין דכה כאחרו מיינדע עז אפר וכחוקה עברת . דכה כן כי
מי יודע ידע עז אפר וככר שייראך (השם) האדם ידע ויכר עברת

אם חר הסבור ולא עלהם יהיה הגשם והוא בעשן ויבא כגשם לך
וצריך להחזיק עור ולוה' כי לפי שחר הסבור הוא חר הסבור האסור
והוא חזק המאוי להורות גשם על כל הטוב אשר רבא מאד והוא צד
הטוב וקדוק הנבואה להצטו חר הסבור והשער הגשם היא הסבה
הקדובה ואל זה העשן הטוב הוא החסון לשפר בספור שבעת
ימים על המספר הסובב כבורה כמן סקס פני אים האדם אל
לפן העפר ללמוד המאוי ולהפנות כמעשי הגשם ער שידע שמו אחר
שכא ער האסוף אל הכפר והבלעג איופס טאיל עצמו ללמוד
וללמד כס וכסא יזכה המוס לבא בחצרות ה' ולהקלות כל סדו
ולשפר כפינו לעולם שכל ל' וברוך זה שכינה אורה כפון העפר
על הכסא אל פיו כבוד רבא גשם ה' ככנסם הכפר ה' והוא שהיה
הלב הזקן אור כשחג כיר האצורה אם אור רבא אל פיו אכ
חכמה אל כפר כן כל המוס אשר אצביר אר שמי אכא אלך
וככונן והוא שנקרא חר ה' זה אל נקרא כן חר אחר אה' המורה
חר הסבור ל' והס ל' אחר גשם שר חל על הסופר והוא שהיה
סם אמה יתירה לפע הגשם הצורה אל זה המורה על כל הטובה
שאילם הגשם ככל העשה השר והכל כיו לעג ולהרבות ולהסיר
הואני להסיר שכל האור ועור טאם סם הצוא אחר הקור
אוכעב היין פני עין הור כפון המים וענן עין עפר וענן
על והקבלה האמתית בארה לך ספר עין הור הוא ארוב והלבנות
כן וכן וכבוד הזה טאם המצוא הזאת והור המורה רבין ולה כפון
העפד טעם למצוא הזאת טאם לעם סבה הכרה כבורה ואה'
טאם פני להצביר שהכנס הגשם המוס טאין סם לא פני וכן
וענין ארץ הלה לא השב אל ארץ נחל גים ארץ זכר חלב
ודכש וכל רבין טובים ופנימים אכל המור רבני רבוגין נואה

טאם המצוא הזאת גם כן לעשר על זה טאם כעבור סופה
כי אחר שכמה חזרה מצוה לעשר האדם לספור כן לבדו ולעשר
אך שמו טאם מצוה לזמן להשלים הכונה ולבאר זה טאם חזרו ל' כל
יטא י' טאם חל לעולם רבא ואולם לא כל החלקים אונים כי כל
אחר ואחר יאכל בשטר כפי זה שכל בעש ספר וכל עין ועין
כפי טופן וכפי המקום טאם כן יהיה רשעין ובעצמו וכל
שמאן אנשי המורה חלקים לרבער כמור כגד אוכעב היעם
שכללם ה'ין האחר פני עין טאמה הקבלה טאם ארוב והאכזר
ידוע טעמין טוב וידוע טוב ובעלגן קדובה והפנימים ובעדן
כר הוכנס טעמם טוב לפי דעם הגלגול וכל המצור כללית
ופנימין ויחס טוב לפי העשים הנאים ועור טאם הפני המדיק
כאילן וטעם עין ופיו אור ובעשן זה המצא לרפנס אנשי העשה
הוא שהיה ואוי להקיים כפי הועג המוסס ה'ין האחר כפון
המיום טאמה הקבלה שהמצוה כחור השלה כישל לאיטה ואין
ואם נשאר קצותו טאם עליו דכיים כן והוא זקן פיו כמורה הימים
דכש וכגד ה'ין הזה כר החכה אנשי לב העונם ככל חכמה העולם
העלה העלה היקדעם אר שמו והולכים כדכין חס על עליהם ורר
האדם השלה היא לעלה ועל המצא המוס טאם רכש המצא אכל
ד'ין וטא' אכול כן רכש כי טוב כן דעה חטה לעפד וידע
כי ים אחיך וקונן לא רביר וזאה וכן ה'ין טאם חפסן עין
הואיל וטאין ובה מעלם נואה טאעלה וחזקה אכל כמחירת
הימים וכן פני המור חל פני וכן אורם חכה השוליים כפון
ה' יאכל כשיבה ופניו יפניו והוא סך טאעם כפון כמחירת
אחיי יפניו ועור טאם עין וכן כשיבה וטא' צדק כפון
יפין ועור המצא חל עלה כל עין ער טקרא חלב כפון
הגשם ופניו המצא לפרה ארוב אין א אכל המור רבני רבוגין נואה

עם שאין אכרי חורה על זה טעם אקדים וכן הרבאר ברפח רבוקי
אמר נקבצן כל ישראל אצל משה אמרו לו כפינו משה אמרו לך
טובה ענין הקצף לבר לך לעולם הבא אמר להם איש יודע מה אמרו
לם אכריים מה חרבן לם אמר להם אמר אהרן כן לעיני
אמר לו אמרו ויהי מחזק ומראה אורח ואמר לו כל הארץ האין
אלך כל דברים הלל אלך וכל דברים הלל אלך וכל אכריים הלל אלך
זה וזה על כל הטעם והטעם והטעם אמר להם כהנה ישיג
להחיות אורח לו איש יודע מה אמר אכריים מה חרבן לו כן אמר
להם משה לראו איש יודע מה חרבן לם אכריים מה חרבן לם
אמר מה רב טובך אשר צפנת ליה אהרן כל זה הורה בלחך אהרן

ואמרו מי טעך הורה שאין עם אחר אור לו בשלמה ואמרו עם
עשע כה הורה שלמה היא הישועה האמיתית והוא הטוב
הצפון ואחריו הטוב השלם הזה גם כן להודיע שאעפ
אחר הגלות השם יהיה חן נשון להציל הכל צרה וחוב אחר
יבא על כל העמים והקוים למרצ' לשון ואמר כהנה חרוב
במקום נבוא כאמרו כי גאה גאה ונחמו ואשר חרב ואור ואל זה
שה החקרים ואמרו ניכסא אויבך לך כל אהרן אשאי לו הפחד
וחזקו עמם במקרה אורכים עי אירט על כל ברוך וזה הפסוק
לראיה חזקה על גאול העולם הבא ועל יתק הגשית שהרי חכם נטין
משה רבינו ביחוד הישועה והגאולה אחר אהרן על הטעם
והודיעם עונש גלותם על עבדם מצוק התורה וכבר אמר להם גם כן
אם יהיה צורך בקצה האים השם יצטרך ואין ספק שהורה נחמן ואל
טובן עי ערף אם כן כל האמין נבואה משה יאמין בנכחה באוהבין
וישועתו ופסוקי חובה כאו על זה טעמה ולבניו כן הקדש וכן החול

אם כן מה אמרו
המנונים שכתב
המנונים שכתב
אם הוא יודע הורה
אמרו לו ואלוהיך
אמרו לו ואלוהיך

הוא משה רבינו שאין אף איהוים לו אהרן חלילה חלילה אצל שלמה
אמרו לך שזכה לבער את השם ולרבו עליו כה אהרן נאסף בלא חל
ובלא צער אצל בעשירי כעלם בקנייטו פה אהרן ונא אהרן רבוק
השכל וזה הלשון טעם כפי החכם אמר יאמר וישקוף פניו והאמיל
הענין הנפטר הזה בשיקף לפי שהשיקף הפליג רבוק החסד השוער
והוא אמר על פי ה' להוודק כי גם בעת האספן היה עומד עליו פה אל
פה לא כשאר שלמים אפסוקה נבואתם קודם חירוק זה אור כפליק
שלמה וגם כהיון קין עיר פטח מהור הסביני סטורע עליו ולא כהנה
ענין ולא גם למה הוא כן מאה ועשרים שנה גם טעמו לא הרבה אפס
להראות דבר אצל השם הכן קבורה כשאר הפעלחות עי אחר לא ידע
איש את קבורתו ולא ידע לעולם והוא אמרו עי היום הזה וזה מקום
הערה כי מקום קברו היה חוצה לארץ והוא כה פשעו אלא יואף
הצדיק חלקו בשלם הבא וקיימת המגיס ואף כי יקבר טעמו חן
מקום עי ופליג אפסו ראוייה שיאצנה השם טעמו הטוב אהרן
משה רבינו אלא קם כהנו נקבר חול כה פשעו ולא ידע איה אהרן
קבורתו עי שיאמר עליו שנאמר חן אל העשר האבוק חן אל מקום
אחר כי הטובה השלמה על האם אילך לפטע צדקו נכחו השם
יאספין ואל זה כוונן רבוק כהמים מי לך ואלו משה אלא בעשיר
כן אהרן הקצף על ויקבר אורח כהנה כהרן חובי ולא על משה כלב
אמרו אהרן על כל הצדיקים על והלך לפטע צדקו ונענשו אל האסיפה
האמר הויחזקו אלא הרבנס אדם נקבורו קר רב השם כלבך הוא
שחבר קברו וכל זה להפליג חול אהרן ולבטוח על זה טעם הפסוקים
הטובים עליו כהנה ואשר העם המרפאו כהנים מים כשלו נבוא
הקריא עבר ונא הקלל את הנביא שהרפאו טעמו נבוא הווא

וככל לא ידע הים אשר יחסן צדיקים נביא ולא נאמר ויהיה משנה
לאמיתים אין זה כי אם מעונינים אשר הט כהם להפטר פטע אהרן
וצאני

יז
יז

כענין שכתב הוא פשוט ופי' שכתב כל האמה פקדים האחרונים
 על הענין או יהושע אדם תהיה ברב אורם. לפי השי' הנמשך
 בהם לבצר הענין אמתו שיחיד קולא אורם על אהבהו לקרא אורם
 יחיד העלה לקרא יוצאו להקנות בהם ולהקנותו ושארי כי
 דמיון יתקן אם ומה עבר י' כל עבר האם כלבד אבל הוא חפשי
 וכן חזקין אבל העברה הקשה שיעבר בה האדם והוא הראוי למשל
 על כן אדם יאורם הם שארי האדם כאלהם כאלהם כאלהם
 אשכך ארץ אשכך מן חזקין כל עם הארץ ומה הפסוק שאף לפי
 פשוטו על ענין אשכך מן עבר י' והוא מן חזקין שאמר אבל לפי
 האל שאמר על אמה עשון ועל כל אלה לפי סדרן והם נאמר
 החכמים והנביאים לבד על האדם בדרך חירה והאל על שי' הכונה
 מן מי שאמר להשיג ניאחז בהם ומה אזה אל המ יכר והעלם הופים
 מן יתנו יום אזה ומה לא אמתן ולקבץ את הושעו אולת נאמר
 החיבור והמשלם על אדמת חזק האדם או חזק נפש האדם בעבר
 או כארץ או כאלה זה מן האל הזה כן על חזק האדם וכבר
 הנשעורה להעני טוב ומה כאלה הזה לייחסן האכילה לפרך
 השנים והאדם לא למלך כלל וכייחסו גם מן החיבור והנשעורה שהוא
 העברון לבדו המלך והיוון לא לשנים כלל כי כזה האל
 לא כאלה זה לפי אמתו השכל שהוא החל והבחי המלך הנפש
 הוא המלך שהכונה מן האל כלל ויד כל לא פני מן ארץ מן חזק
 כאלה האכילה כי היא האל לכל ההנאות והנפשות שאיין כלל למלך
 הזה מן הארץ חלקי הנפש הם המנוע והמקנותו נאמר לא יושלך
 המלך עליהם כפי מה שכתב המז' בהמלך היצירה באמר והוא יושלך
 ויצאו וארץ האל מן אז הוא העובר אורם והנשע העשה ארץ כללהם

וכתב נאמר
 זה טושים ע'

יקרה

הנשע אלהם על אדם יגלו האדם כמלה ההקדמות והוא אה
 כפרך יחלק ונאמר כי לארץ חזק כי עבר הוא נאל עבר בשוכ
 אבל אשירה כשיהיה המלך מן חזקין ומה מן ארץ המשלה ענין כלל
 חזק השנים כי הוא עבר האם כלבד והוא מושל בשנים ולא יושלם
 לאכול דין בעבר כל כמזן הראוי לכל האמשי והוא לבדוק הייום הארץ
 או קייס ויין לא לראיה והוא אה כמורה ולא בשאר ~~הוא~~ להם
 כייקם עברים לא כפי חזקין כי חזקם הארזים הוא כמיהותם
 והעברון השיפורם כפי אהעברון והנשעור למלך והוא פתיחותו והחיות
 האיסורן ומה החיות נמצא אצל עבר האם כלבד כמשה רבינו וההולכים
 כנכסין והולכים אר שמו והוא העלף השבר האמשי ולפיכך הפלג
 הפל כשבת הזה על פתיחות ואף יתקן אם ומה עבר י' ואף גם מן
 אמה עברי אר כי זה מן העבר והנפשות והפלג בשבת הטובים
 כעבר פתיחותם ולפרסם ולבנות כי כזה הקיימה האמונה כי יש הקו
 ואחרית והחיי יין אל לבן להוסיף העלה והטיב לאמשים נאמר
 אשירה ככרם גם אר החיים כי הטובים הם כפי הקבל הטובה ולפיכך
 כל יצא כפי על אמה כחוסר הכנים לבנות על הארץ ויורה לפי שהוא
 ארץ הנשעור והאפשר והוא אה ויבן כפי יוצא אר אמה שלשים יום
 כי זה המזן קצוב לקצר עשית אפולק לפי אלא שהעול יוצא כעני
 האדם כמזן זה כמזן אמה הוזהר וכבר אר אביה ואר אמה יור
 ימים וכשם שחובה על האדם להחזיק על ארץ מן חובבי עליו שלא
 לבנות ולהחזיק עליו יורה מרי אגרי אין אבל ראוי להחזיק על
 אבל אמה רבינו וכש'לשים יום והמן יחי כביתו והוא אה ויתמן יחי
 כפי אכל אמה להנדיע שאין הכונה כאלה מן שיהן חיי אל לבן
 שילך כנכר הטובים ההולכים כנכר הטובים כל הארץ וישמע אל

והוא אלה הנבוא על דרך המשורה האילן כל האדם נקבא יתרו
ויאספ לאומים מי כהם יבדו זאק וכאסוף יאיעשני יבין עירום
ויצקו וישמע ויאחרו אחר נכבד קדם לך זה כפרת וישמע
יבדו על אהבת הורגין וכי הוא עמוק נאמה שעשעין כמו ואמען
שמעו כמו אלה הנבוא נאקם עקי נאם יי' ולפיכך נאוי העם
הזה לאשרו כנאמר פעם זאיתוך אשני העם שפנה לך
אשני העם יי' אהין

רַם הַמְנוּךְ וְשֵׁלֶם הַלֵּלָה לֵאלֹהֵי שְׁלֵם
אֵתָן

הוא
כבוד האחד אשר נלל מועם כנס נכחין האחד השלל
אזים רבים וכאז אחד החומר החלקים כנס וכבדו האחד
הכולל אנשים כנס וכאחרין כן אחד ויין אחד וכבדו אחד
ולטוב אחד וכל אחד מהם נלל ככדים רבים יאנה על
אחד מהם אחד וכל אחד מהם שזכרין נקרא אחד על כן
העברה והוא לפט שהדבר ההם אשר יקבץ אותם השם ההוא
אין טעמין אחד ונקרא רב ופט שכלל דברים כנס
וכאשר יתבררו הדברים ההם והבדלות יאמר על כל אחד
מהם אחד והאחד כמות העשעש האלה אשר זכרין
לקחה והוא אחד לזר וכך ידע והעשעש השוע האחד
החקרי הוא אחד המאמר על האיש האחד ולא מהרבה
ולא כולל דברים רבים כנראה אהין אך הוא רב טעמין
לזר חיבורו לחומר נעמה נעמה נחקרה והוא חקל ה
הנוייה וההספד והחילוק והחיבור והפרידה והשיע והחילוק
והשיפוט אם כן הדיבור ושייך הדבר המאמר עלן אחד נלל
לה שפיטין לפט שהם טבד האחדות כי האחד המאמר
על הדבר אשר ישוין טעמין עשעש העשעש הדיבור והשיע
הוא חקרה חלל ספק והוא אחד על כן העברה לא על
דרך המאמר שים לכן להבין אך האחד המאמר
יאמר גם כן על שני פנים האחד להם כהחשבה והשיע כפועל
ההחשבה הוא האחד המשיע אשר הוא שונא כל העשעש נפל
והחילוק וועם האחד המשיע שהוא אוח וסווח לחילוב
אחין חלה לבנה כי כל חלה אהיבם תקרא אחדות
ויהי עבד ויהי סקר ווס אחד במקום ווס כאשון ו הועמו
כאשון אחד כל שני חפט שהאחד שם לחילה שאין ל
לטה חלה וכשהוא שונה יקרא שיע נכשהוא השלל
יקרא שפטי נטן עז עשרה יאמר כן ושוב אל האחד

ואחד מן ישוב אל מאה ואל אלף אין הכלל לחינן ועל ק
זכיה גבר הישן כלל מורכב מן האחרים נחמם שקראו
אחשכ לפני שהישיב איניץ בעם תחת החושים הנשמים
אכל יושף במחשבה אך הויעי הוא מורכב בחושים החושה
הנשמיים או במקצתם והעשין השיע אמר הוא אחד
אחשכ נמצא כפעול הוא העשין אשר לא גרבה ולא
ישתנה ולא יתחיל ולא יספר כחיה אחרים הנשמיים
ולא תשינה הניה ולא הספר ולא תכלה ולא יעקב ולא
יעע ולא ידמה אל דבר ולא ידמה אלנו דבר ולא ישתרף
עם דבר ט הוא על כל פעם אחד אחשכ והוא שורף לכל
מותרה כאשר עבר מוכביץ ט האחרים עלה הריטי
ואין לאחד האחשכ תלה ולא תלה כי כל מה שיש ליה
תלה ותלה מן הדין שיתנים הניה והפסד עליו
וכל מה שיתנים עליו הניה וההפסד השתנה והשיע
כגד האחרים אם ט יהיה יורד מאחד ט הוא קודם
ההתלה זולתן אחרים וזה מתייב לג הריטי וס' ק
הדמות כהגויה מקרה וכל אשר ישיעו מקרה אחרים
והאחד האחר לא ישיעו שום מקרה בעתם כבוד כבוד
פעם ואם יאמר פאומר אחרים באחד האחרים
הוא המהר הרטי והרב מתייב נאשר נספר האחד
לא נספרו כי אם טעין אפיסר הרטי והרב והאחד
האחר לא ינספר פארם שהייתה לעצם פגרו רטי
ולא שעי ולא חילוף כבוד פעם וכזה נאשר רכניץ
באחד העובר ואחד הנשמים אחרים דע לך

הד האחרים מקרה
כי ישיעו האחרים
באחד האחרים

כל

ישיעו מין ספר חזקו שלח הנה טעם החכם בעשין חזק כ זה ועל
לכל נחמדים אצל נשים נעתי הארץ ואין זה כבוד כבוד אחרים
בזאת ספרו אמנם בא לשער על הישנה כדכישג הדנה והחכמה
שגויה לטעם השם ט הון הוא כתי לידור הישוע אשר לאדם
כיון שער כפסוק בור והון שלח אטור והוא שיהי הון עשיר קרוב
עמו וזה דבר כבוד בע אר' יי מהות ונבואה כתי לחכמה כ
כבוד שחיי הדין משמם לנבואה ט חיי הנפש משמם לנבואה יחיא
השם היא חשיב הנבואה היות כיון שאר ראשי חכמה ידאר יי
ולש זה העשין אחד והחשיב כל רבנות וספר אר' זל על
היודע לנפלא וקולע שוב ככ אר' יי מהות אכט לבדין כזה
דאכטיין וכן החכם בא לנבואה ט רוע חכמה ונבוע רנה ט
שיעו טעם ללמוד לטעם השם והוא שיחזיק בנבואה שמים ויש
ט כונת חכמה ונבואה לעד השם ולכתי העשין השלמים
לא שיחזיק בלמדו החכמה כתי שיקרא חכם או שיפנה החזק
באשר מכל כבוד ספר חזן הדין כי חזן העשוק מן האדם מן
שיחזיק כזה נבואה כבוד הלב לטעם השם והוא שיקריב ויחזק
בזאת העשוק ככ רוע אל רשע נדעתי וע לך והעשין ושל
טוב כעש' ו וארס וזה כל לבחור הרק הישנה שהיא האה
האחשכר כל האדור שהוא אצל השם רבנות לעשה כחית
עשיו ונפשו מן האדם ט שפי זה העשין לה קולת הקיים
החכמה לעצו ולעולו כדו לשלם והלך לטעם כחון וכבוד יי אכסמ
לש חכמה ונעשין העובם והוא שאר ויחמו אסחין שבע
ונבוע יקרב יפוצץ וככ קרס לא שהחכם יכח החכמה בין
החשמה לש שפוקי השם ישים השמה לב והשעב נעתי
על החכמה החיה אך בעליה ועל הדין הזה ואני שילב מקייח
החכמה כל תקום וכל חזן לשמוח ככס אצו כזה שלח והוא
שאר השם והחכמה כל התק אצו טע לך יי כי אין השמה
החכמה והאשר כלבו כיון שחכמ רבים אצל השמה היא שחמ
הלב כחום החכמה וכאשר עליון העשין השם והוא שנה ואר' נאמר
לפי יי ויע כי השמה שהיא על עשין זה הוא לרס השח
לבין אכל יי שחמ כאלו ככסן יין חכמה לרס לא לך כי אין
האדם חכם כאשר הוא אכל כי כזה בעל חיים אופנים כזהו נאמר

הוא אדם כאשר הוא חשבל ויוצב בולטו ונעשע ונכאשמת כ
 בהשכל ברדטו יהיו האכל והאשגה ל לבדו ואין לזכים אמן
 והוא שהנטיה העבוא על הזמן הטוב העניב שיכרז השם לזכים
 לב חדש ויוח חרשה לעבד אונן כחאו ולפי העשין חזק און
 נאכע יי בלייז נכמוע עמן זכס און און דגין על האכל ל
 אויבין ואס ישא כע עב הווען אשר ינעו כן ואס זה כפשוט
 טוב דלע הוובס אונגס האמון כנבואה יהוא הוא ט כל יי
 שיע בערה נכחמה ונאטור עלא לשכ עמיס ייע לעין ולתלה
 וכחור הקחן עס כע נכר בבחינה אל האלמס אשר כה האדם
 אדם הם האוכלים והוא יוצר צהנם כה ונכא ועל השחיה
 מהעשין כזה היה חכמה החכם לגמיריו כמטופא מיטיין לר
 ויכרז רכב צהנם וכן אה החכם כן רבן למחיים הנוד נעט
 לאכזרי כן ונעט זמים כחך וענבין כבור נכרי נחכס שהקח
 עיו דקין כן אונג אלב שטראן לחכמים ולעבאום בעשין
 הזה נכס מחיים נזרים ונכרים נאכ הודעבין על זה שהכר
 לא יאמרין על איש שהוא נעם זוכר אבל זר יאמר על כל
 רחוק כחון שיאמר על הלוי זר אבל כחן ולפיכך עבא לזכר
 וי שהוא כעל וזכר עונגו ואין השגה השכל הוא טחן למחיים
 הונן כחון שבאר חוב המורה באמת יהיו לך לבדן ואין לזכים
 אונן ותי שטטה אל העסק בעולם כאהבו החמון והכבוד והגם
 וההמאלו ונעטן זמים כחון אבל אין ראוי להחיקם לזכר כן הוא
 עין הנפש החיה הצוחתו אבל וי שטטה לגמיריו כמאכל וי
 וישגל ענבין כבור נכרי ט זה נאשך למחון הפס הצוחתו הוא
 העמנווי והוא הנכריה שהחיר החכם עליה חתכן אונג לך אל
 על החיה לא חזיר וחכמן אונג ון עלא ישגה כה כחון עלא ליה
 ישגה כה כזה ונחמן חיק כביה ואשר ישלך להאמין ולעש
 ט כחון היצר הנעל הם האויבים ותי שילך אחיו לעמוד
 חכמה להפאר כה ולחלון על האמון ועל החמיוקים כה ונחן
 בשחיוור לך הוא טחן שטרו לזכריו ותי שחיקים החמון
 כאיבוי חמון וכי שיקל עבד בעולם הזה ונעטן זמים כחון וישג
 כע עב הווען אשר ינעו כן ונאטור ענבין נעטן כבור נעטן
 אלו זכס כן הווען העבוא אכמן זמים כחון והוא לא ידע זכס עב

הכב

כדקה כן והוא לא ידע ואמר זכס כן אול יעשה זמים ולעשון
 כן הוא עבין הפסוק כולל לפי החמון בעשין החכמה האכל
 העבואה מורה על זה ועל זה כחון שנכר בפעל כחונר סיע
 והוא אמרו כן דה יזכר נוספנה יקראו קמה און לך זכר כה
 יעשה קמת אול יעשה זמים ולעשון והחכם שהחכמה עמא
 כן אמרו עמא כה יעשה קמה הוא לפי טבעו ל קנע חקיע עש
 לך חלק מיוחד שחמין יוצא הצמח הטוב נסבן הקחין וכן יחול
 החלק ההוא לקבל צורה הצמח הקמת ההוא יקבל צורה חלב וחמין
 יונק הקמת ההוא נעמן כן לעט ועט ולפיכך המעול כה האש
 המלה כן האמור לפי הנעבין כבישוקים שהנחה של און לך
 קמה ואס יעט לך ועט כמקרה זמים ולעשון ועל כונא כה
 אמר הווען העבוא חן ויקב לא ידעם וכדורש כמז כס אול וי
 ששקן ככונה וכחמה לרע לרע דרע השם ויקים המצור כמן וי
 ויעבדו ויפכ שהוא הראוי להיעבד יהיו לך לבדן ואין לזכים אונ
 ולפי עשין זה אול החכם יהיו לך לבדן ואין לזכים אונן וכן אמר
 הווען ישגה וישגה כעל יחיו דה ויפחון כמן זכר כן לבדן
 וקרא למחון האמטור כולם העשטור אור הכה השכל וישג כעל
 כן יאמר על וי שגה לרע לך כעל אחר וכן אה לפי זה העשין
 דכר קכיה שאמר כן אה טחן ומה יפני דה כחורים וזכריו יסב
 כדלעו והוא זכס קרא לחלק השכל כחורים ולשאר הכחור כדלעו
 ולפי זה העשין זכס אחר העבוא הזה כן חאשטיו ויכלוהו והלך
 זכר ויחכבטו וזכרו כחצו קדש כן אין ספק אכל שהעבא
 לא כה להכטיח של החדש שיהיה כחון הערד הטוב שישג
 אונן כדורשם כן אפי העשר שע אין החמה עליו להבוא עמון
 לזכרם זכס אס היו חכמין אונן לך ישראל כפי זה שיבין
 הוובס ון הזונים כחצוה קדשו הם חקיימי העבון כראוי
 והם העולאים שם לעולם והם כע עליה השלים לזכרם שזכרים
 אשך אלה הטוב כחמין יוועלם עיר הקדש והוא שחקרים העבוא
 לזה נאמר על חמיוור יוועלם הפקודי שזכרים ל היום וכל
 הללה בלעד לא יחשו החמיוקים און יי אל דה לם ואל רבן
 דהו לך עז יטחן ועי יזים און יוועלם רחלה כחון ונאמר כן
 חן הדברים שזכרין לך חכם לב כחמיוור על דכריו אזה שחכמן
 (כה)

כעבוד סוסה ונאן נשע וצדיק יסוד עולם .. אה רבש אשו עשן בחסן
 פניך אלה הוקאנה .. ויקרא בשם ה'
 כאזכ ססול אל ורבי .. פושע כי יקבול לאוס
 ויהי כל האנוך שפה אחת .. ואצפה ופושע
 וכל נכסיהם יעש .. ולבני חיים יעש
 וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה .. אל רשאו חרפה אש
 וכלאוב אש אה ל עולו נאך ל פסון האשה .. רביהן אל אברהם אביכם
 ונשה לא יבצר והם .. ויהי נשע בארץ
 שר נכונים עלה חכם .. לעמ יעב לו עשוק
 הדל עז שם ה' .. ויש ללוט הולך אר אביס
 הן עשיר קביו עשן .. אל נא רבי יוניפה
 וירד ל לראו אה העשו וכן .. הפד אש
 ונחמד מושעב עולם .. אם מקום נשע שרון נעל
 באור עלה עולם .. ולא גאמר אש העשוק אר אביס
 דור הולך ודור כי זלע .. והם בעל פיו אביס
 ידעב כי כל אשר יעשה ה' .. ואקחה מן לחם
 כי השחק כל בער אר דוכן .. מהי אל סאוס קח
 הנה יאבדו יאור העמד .. ואני עש ואס
 לא כן הנשעם כי אם כחוק .. ויש אברהם השוק זול
 ויוור האדם מן הכחה און .. ויש אברהם למסד לערה
 וצדיק יסוד עולם .. שבו לטהר
 צדיק נשים היה בזונתו .. הנגלן לפני ויהי נשים
 אר קשה נשע בעש .. ויהושע היה לבס נקיס נשים
 כתיבה הקשר אשר יהיה בעש .. ואלוס מחלשן יצאו
 הלל אר ה' כן השמים נון .. העלג נשים
 ונשים אשר לעל הקינב .. אש עשה אל כל אר האדם ישר
 כי הוא ענה ונבאו ונשאים וכן עד סוף האמור .. אשי גליהי דרך
 וזה ל אחרת על מני הנשים .. וארבי כיוך טי וטח
 ויפא ל אר הנשעם הקוליס .. ונחלם אר עלה כרם
 ויוא ל אר ל אשר עשה והנה טוב הוא .. וללם אר עלה לנבם
 לעין זה יצור לחקן .. ויקימוני כיוך טי וטח
 השחק לפשו כל ער ..
 השחק נבל אית ..
 אלה אדם השלך דוכן ..
 כי נשע שון לבדו נון עד סוף האמור ..

כשן לרן
 יחלק ככון צדיק אשני כטן ארון
 אר כל כונן נון
 לרן האיתן
 היו זעב לחיות
 הולך אר חכמים יחם
 אשי האש

שכח בפרק הפועלים . מרגה שומר חנם להיות פטור משכונעו והשווא
 להיות פטור מלשלם . וכן הנביא שומרה בכל הפיקוק על שומר חנם
 וטוהי שטר להכתיב בכל שוואל . סבל הרבאי שבמלון או בשכונעו שלמון
 קיים . ואין יריך זעון ולא עדים . כראוי ר יוחנן שם באורה האה שמלאויות
 גמר ומשעבד שיבאנו .

כפני החיטק כלן פה כפיה וזה זכרי סימן רב . שאט נל אחר מן הטרטים המאובים שנעלם קורה
 זעם טחי אובל סקיה ששים סף כנגד אובן הכירק שהכל מורב אחר שנתאמן בקורה וכן שטר
 ולא תוש לפטור כלל האיל וכוונ מן המאובים ופדום ענם הקורה שהם חויה לבלה לסיחה
 טאן סה איסור טיו שאמדין ונכל טחום יריך שיהיה סקה סקיהיה שט חקד ספק חלקים
 סף אפן של ארן טי שיכטל כרוכ טחום לא ס יהיה סף האובל כנסו של ארן מוא ורובו
 אשכ שהוא מאום הקורה אסרה . ואם משין פה קדא כלום מאיסור והיג

בפני החיטוק בליכורה רב . וט רב משה שהכרטיה מטרת חצי שבעה אלפין קין
 ובהם הם אור השן מאן לק עברו שלכנת היקין

כפי הדין להם כמזל פקח אמתן היכסר עלה טיה אמתה מן הפרק . ואיסור כלאי הכס
 והוא סיקר טיה ושורה וחיין כפולר יר כוועה לארין הפרק . ואפכ טון אפורי כטנה
 כארין גרין מן רבין כוועה לארין טלה יהו זיען אובה כיו אפיק . וזהו עשן אוננים
 והכלים היכרי ספרים . אבל כלאי זיעים קויעה ההבואה וזלבה כפרס כלי החקק כיתרון
 הנכס ככסר כלאי . הוא מורג לכתולה כוועה לארין

כפרת קדושים כזה הספר כי רוצה שיקבל יעשה רוב אחר הרבה הוא חטונ
מן הרב האחר

כמאן יקו המים כפרת כל זוף נהגוע כסיבוב הגעת החל החיכוך המקור מה
הוא יורג נמורה מרגוע הלך המורק הפענו כי יטלם המיזון המקור הדרך
הקלה בזמן שישלים המקור הקטה וזה שאין ספק בו

כשורש עבר וכר ארע אט קל כענין זה ועברו לא טן כנין כי כרן הם כען
ואי לא טן אינם נעם כען כי ממזרים הם יאלו היה מסתכל כדיון שיהי לעני
אשרם לא היה מרגוע

כשורש

לא מרוב הרים אם ה אבא כל הים שבמקרא הים חרן מזה שהוא ממנה
ישאין ארס מצומם מן הרכוב הלל ומה היקנה עשה טלל ככפים מזה ועדן לזה
טט כי אמו שופט זה ישפיל וזה ירים

301

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is densely packed and covers most of the page. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to a calendar or a record of events. The script is dark and somewhat faded in places, particularly in the lower half of the page. The text is written in a single column, with some lines starting with a large initial letter. The overall appearance is that of an old, well-used document.

K 139